

Holy Bible

Aionian **Edition®**

Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Text-Critical

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη
Greek NT Text-Critical

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 5/15/2025

Source copyright: Public Domain

Robert Adam Boyd, 2018

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	1
Κατα Μαρκον	43
Κατα Λουκαν	70
Κατα Ιωαννην	115
Πραξεις	149
Προς Ρωμαιους	194
Προς Κορινθιους Α΄	211
Προς Κορινθιους Β΄	227
Προς Γαλατας	238
Προς Εφεσιους	244
Προς Φιλιππησιους	250
Προς Κολοσσαεις	254
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	258
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	262
Προς Τιμοθεον Α΄	264
Προς Τιμοθεον Β΄	269
Προς Τιτον	273
Προς Φιλημονα	275
Προς Εβραιους	276
Ιακωβου	289
Πετρου Α΄	294
Πετρου Β΄	299
Ιωαννου Α΄	302
Ιωαννου Β΄	307
Ιωαννου Γ΄	308
Ιουδα	309
Αποκαλυψις Ιωαννου	311

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι.
Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. **2** Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· **3** Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρὼμ· Ἑσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· **4** Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· **5** Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· **6** Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομών· **7** Σολομών δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· **8** Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιάν· **9** Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· **10** Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· **11** Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. **12** Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· **13** Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· **14** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ·

Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ· **15** Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· **16** Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός. **17** Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. **18** Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθεῖσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. **19** Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίζειν, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. **20** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων, Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἐστὶν Ἁγίου. **21** Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. **22** Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, **23** Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. **24** Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα

αὐτοῦ, **25** καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

2 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ

τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, **2** λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. **4** καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ

γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. **5** Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας·

οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου, **6** Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ

σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. **7** Τότε Ἡρώδης, λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. **8** Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε, Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὑρήτε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. **9** Οἱ δὲ ἀκούσαντες

τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. **10** Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. **11** Καὶ ἐλθόντες

εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. **13** Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ,

λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοί·

μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. **14** Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ

νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, **15** καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα

τὸν υἱόν μου. **16** Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας

τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, **18** Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. **19** Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου,

ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, **20** λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ,

καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. **21** Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν

μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. **22**

Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, **23** καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

3 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, **2** καὶ λέγων, Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **3** Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. **4** Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. **5** Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου· **6** καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **7** Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; **8** Ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας· **9** καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. **10** Ἥδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν

ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **11** Ἐγὼ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. **12** Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. **14** Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; **15** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπειν ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν. **16** Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἰδοὺ, ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. **17** Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. **2** Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε. **3** Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. **4** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. **5** Τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος

εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἴστησιν αὐτὸν τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, **6** καὶ λέγει ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἄλιεῖς. **19** Καὶ κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ· καί, Ἐπὶ χειρῶν ὑμᾶς ἄλιεῖς ἀνθρώπων. **20** Οἱ δὲ εὐθέως ἄρουσιν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. τὸν πόδα σου. **7** Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, **21** Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο Πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου τὸν Θεόν σου. **8** Πάλιν παραλαμβάνει καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὅρος ὑψηλὸν λίαν, τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, **9** καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. **22** Οἱ δὲ εὐθέως καὶ λέγει αὐτῷ, Ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἕαν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. **10** Τότε ἠκολούθησαν αὐτῷ. **23** Καὶ περιῆγεν ὅλην λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε ὀπίσω τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν μου, Σατανᾶ· γέγραπται γὰρ, Κύριον τὸν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων λατρεύσεις. **11** Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ διάβολος καὶ ἰδοῦ, ἄγγελοι προσῆλθον καὶ λαῷ. **24** Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς διηκόνουν αὐτῷ. **12** Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις Γαλιλαίαν· **13** καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, νόσοις καὶ βασάνοις συνεχόμενους, καὶ ἔλθων κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ καὶ παραλυτικούς καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Νεφθαλεῖμ· **14** ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν **25** Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, **15** ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλεῖμ, ὁδὸν Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία Ἰορδάνου.

τῶν ἐθνῶν, **16** ὁ λαὸς ὁ καθηήμενος **5** Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς ὅρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· **2** καὶ ἀνοίξας τὸ ἀνέτειλεν αὐτοῖς. **17** Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων, **3** Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **4** Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ ἠγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **18** Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς **4** Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. **5** Μακάριοι οἱ πρᾶξις·

ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. **6** κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν **7** Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. **8** Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. **9** Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. **10** Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **11** Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. **12** Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. **13** Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλλας μωρανθῇ, ἐκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τὴν τίνι ἀλισθήσεται· Εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἕξω καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. **14** Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὅρους κειμένη· **15** οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. **16** Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **17** Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. **18** Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰώτα ἐν ἡμίερα οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. **19** Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος

20 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **21** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· **22** ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. **(Geenna g1067)** **23** Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, **24** ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. **25** Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικός σου τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. **26** Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην. **27** Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Οὐ μοιχεύσεις· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. **28** Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόλῃται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. **(Geenna g1067)** **30** Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεῖρ

σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε
ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται
ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά
σου βληθῇ εἰς γέενναν. (Geenna g1067) 31
Ἐρρέθη δὲ ὅτι Ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον· 32 ἐγὼ δὲ
λέγω ὑμῖν ὅτι ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ
αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὁς ἂν ἀπολελυμένην
γαμήσῃ μοιχᾶται. 33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι
ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιορκήσεις,
ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου·
34 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε
ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ·
35 μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν
ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι
πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως· 36 μήτε
ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι
μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.
37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί, οὐ οὐ·
τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ
ἐστιν. 38 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν
ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος·
39 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ
πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν
δεξιὰν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν
ἄλλην· 40 καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ
τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ
ἱμάτιον· 41 καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον
ἐν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. 42 Τῷ αἰτοῦντί σε
δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι
μὴ ἀποστραφῆς. 43 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη,
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις
τὸν ἐχθρόν σου· 44 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε
τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε

τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ
τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ διωκόντων
ὑμᾶς· 45 ὅπως γέννησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς
ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον
αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς,
καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. 46 Ἐὰν
γὰρ ἀγαπήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα
μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ
ποιοῦσι; 47 Καὶ ἔὰν ἀσπάσῃσθε τοὺς φίλους
ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; Οὐχὶ καὶ
οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν; 48 Ἔσεσθε οὖν
ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

6 Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ
ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς
τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν
οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. 2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην,
μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ
ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι
τὸν μισθὸν αὐτῶν. 3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος
ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου
τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου, 4 ὅπως ἡ σου ἡ
ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς ἀποδώσει
σοι ἐν τῷ φανερῷ. 5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ,
οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις
τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως
ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 6 Σὺ
δέ, ὅταν προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν
σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι
τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ

σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, σοι ἐν τῷ φανερῷ. **7** Προσευχόμενοι ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρώσις ἀφανίζει, δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν κλέπτουσιν. **21** Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς εἰσακουσθήσονται. **8** Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν. **22** αὐτοῖς οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. **9** Οὕτως ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τῷ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται. **23** ἐὰν δὲ ὁ τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθῇ τὸ ὄνομά σου. ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά **10** ἔλθῃ καὶ ἡ βασιλεία σου. Γεννηθῇ τὸ σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; **24** γῆς. **11** Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν· δὸς ἡμῖν σήμερον. **12** Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. **13** Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ καὶ μαμωνᾶ. **25** Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τί πίητε· μὴ δὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἂμην. **14** Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; **26** πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· **15** ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν. **16** Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ ἀφανίζουσι μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; **27** Τίς δὲ ἐξ γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; **28** Καὶ ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. **17** Σὺ δὲ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει· οὐ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, **18** ὅπως μὴ φανῇς κοπιᾶ, οὐδὲ νήθει· **29** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. **30** Εἰ δὲ τὸν βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. **19** Μὴ χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς ὅπου σῆς καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· **20** ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; **31** Μὴ οὖν μεριμνήσητε,

λέγοντες, Τί φάγωμεν, ἢ τί πίνωμεν, ἢ τί ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ περιβαλόμεθα; **32** Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ τοῖς αἰτουσιν αὐτόν; **12** Πάντα οὖν ὅσα ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἄν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ **33** Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ ἐστίν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. **13** Εἰσέλθετε Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. **34** Μὴ οὖν καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ δι' αὐτῆς **14** τί στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. **15**

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· **2** ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν. **3** Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; **4** Ἡ πῶς ἔρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; **5** Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. **6** Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί· μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. **7** Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. **8** Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. **9** Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; **10** Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; **11** Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ

ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ ἑκατόνταρχος ἔφη, Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς αὐτοῦς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν μόνον εἶπε λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς πέτραν· **25** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον μου. **9** Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. **26** Καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. **10** Ἀκούσας καὶ μὴ ποιῶν αὐτοῦς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀκολουθοῦσιν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ ἐπὶ τὴν ἄμμον· **27** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη. **28** Καὶ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς οὐρανῶν· **12** οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας λόγους τούτους, ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· **29** ἦν γὰρ διδάσκων ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς αὐτοῦς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ τῶν ὀδόντων. **13** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ γραμματεῖς.

8 Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· **2** καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι. **3** Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. **4** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἶπης ἀλλὰ ὑπάγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. **5** Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν, **6** καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. **7** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. **8** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ

γεννητήτῳ σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. **14** Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν, **15** καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. **16** Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλοὺς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· **17** ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥήθην διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. **18** Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. **19** Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν

ἀπέρχῃ. **20** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἀγέλην τῶν χοίρων καὶ ἰδοῦ, ὥρμησε πᾶσα Αἰ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ ἢ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρηνοῦ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν ὕδασιν. **33** Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ κεφαλὴν κλίνῃ. **21** Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. **34** Καὶ πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα ἰδοῦ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν μου. **22** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολουθεῖ τῷ Ἰησοῦ καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. **23** Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ **9** Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασε καὶ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. **2** Καὶ ἰδοῦ, μαθηταὶ αὐτοῦ. **24** Καὶ ἰδοῦ, σεισμὸς μέγας προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ, Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. **3** Καὶ ἰδοῦ, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτος βλασφημεῖ. **4** Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν, Ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; **5** Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι καὶ περιπάτει; **6** Ἵνα δὲ εἰδῇτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας—τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ—Ἐγερθεὶς ἄρὸν σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. **7** Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **8** Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. **9** Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. **10** Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοῦ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ

ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **11** Καὶ ἰδόντες οἱ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. **22** Ὁ δὲ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Διὰ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε, τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; **12** Ὁ δὲ Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρεῖαν **23** Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ ἔχοντες. **13** Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν, τὸν ὄχλον θορυβούμενον, **24** λέγει αὐτοῖς, Ἐλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. μετάνοιαν. **14** Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ **25** Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες, Διὰ τί ἡμεῖς ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἡγέρθη καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, οἱ τὸ κοράσιον. **26** Καὶ ἐξηλθεν ἡ φήμη δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσι; **15** Καὶ αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. **27** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἡκολούθησαν υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κρίζοντες καὶ λέγοντες, αὐτῶν ἐστίν ὁ νυμφίος; Ἐλεύσονται δὲ Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυίδ. **28** Ἐλθόντι δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ τότε νηστεύουσιν. **16** Οὐδεὶς δὲ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πιστεύετε ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ράκους ἀγνάφου ἐπὶ ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτῷ, Ναί, Κύριε. **29** Τότε ἤψατο τῶν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χειρὸν σχίσμα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν γίνεται. **17** Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ὑμῶν γεννητῶ ὑμῖν. **30** Καὶ ἀνεώχθησαν ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ρήγνυνται αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὅρατε μηδεὶς ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον γινωσκέτω. **31** Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφοτέροι αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. **32** Αὐτῶν δὲ συντηροῦνται. **18** Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. **33** Καὶ αὐτῷ, λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ ἐτελεύτεησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χειρά κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. **19** Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. **34** Ἰησοῦς ἡκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν αὐτοῦ. **20** Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ αἰμορροοῦσα δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. **35** Καὶ δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὀπισθεν, ἤψατο περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. **21** τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς

αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ μηδὲ ῥάβδους· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. **36** Ἰδὼν δὲ τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν. **11** Εἰς ἣν δ' ἂν τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ἐξετάσατε τίς ὅτι ἦσαν ἐσकुλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὥσει ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κάκεῖ μείνατε, ἕως πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. **37** Τότε λέγει ἂν ἐξέλθῃτε. **12** Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν. **13** Καὶ ἐὰν μὲν οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· **38** δεῖθῃτε οὖν τοῦ ἧ ἢ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἧ ἡ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. **14** Καὶ ὅς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. **15** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. **16** Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. **17** Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· **18** καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἑμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. **19** Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσῃτε πῶς ἢ τί λαλήσῃτε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε· **20** οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. **21** Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. **22** Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. **23** Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. **2** Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· **3** Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος· **4** Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. **5** Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· **6** πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. **7** Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες ὅτι Ἠγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **8** Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. **9** Μὴ κτήσῃσθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, **10** μὴ πήραν εἰς

τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· **36** καὶ ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκειακοὶ αὐτοῦ. πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ **37** Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἀνθρώπου. **24** Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· **38** καὶ ὅς οὐ αὐτοῦ. **25** Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὥς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. **39** Ὁ ὥς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, πόσω μᾶλλον τοὺς καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν οἰκειακοὺς αὐτοῦ; **26** Μὴ οὖν φοβηθῆτε ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. **40** Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ἔστι κεκαλυμμένον ὃ ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ τὸν ἀποστείλαντά με. **41** Ὁ δεχόμενος γνωσθήσεται. **27** Ὁ λέγων ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται. **28** Καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· **42** Καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

(Geenna g1067) **29** Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; Καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν· **30** ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσὶ. **31** Μὴ οὖν φοβηθῆτε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. **32** Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **33** Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **34** Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. **35** Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. **2** Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, **3** εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; **4** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγεῖlate Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· **5** τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· **6** καὶ μακάριός ἐστιν, ὅς ἐάν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. **7** Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου,

Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; οὐ μετενόησαν. **21** Οὐαὶ σοι, Χοραζίν, Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; **8** οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδὰ, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Ἄλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Ἰδοῦ, ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις μετενόησαν. **22** Πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ τῶν βασιλείων εἰσίν. **9** Ἄλλὰ τί ἐξήλθετε καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ κρίσεως, ἢ ὑμῖν. **23** Καὶ σύ, Καπερναοῦμ, περισσότερον προφήτου. **10** Οὗτος γάρ ἐστι ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως Ἁΐδου καταβιβασθήσῃ ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. **(Hadēs g86)** **24** Πλὴν σου. **11** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί. **25** Ἐν βαπτιστοῦ ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. **12** Ἀπὸ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, Κύριε τοῦ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. **13** Πάντες αὐτὰ νηπίοις. **26** Ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. **27** Πάντα προεφήτευσαν. **14** καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ αὐτός ἐστιν Ἥλιος ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. **15** οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκούετω. **16** Τίνι πατὴρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὁμοία εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἐστὶ παιδίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ ἀποκαλύψαι. **28** Δεῦτε πρὸς με πάντες προσφωνοῦσι τοῖς ἐταίροις αὐτῶν, **17** οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ καὶ λέγουσιν, Ἡυλῆσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀναπαύσω ὑμᾶς. **29** Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός ἐκόψασθε. **18** Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μῆτε εἶμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἐσθίων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσι, Δαιμόνιον ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. **30** Ὁ γὰρ ἔχει. **19** Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζυγὸς μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, Ἰδοῦ, ἐλαφρόν ἐστιν.

ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. **20** Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπεΐνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυν καὶ ἐσθίειν. **2** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ, Ἰδοῦ, οἱ

μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν προφήτου, λέγοντος, **18** Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου ὃν ἐν σαββάτῳ. **3** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἠρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἀνέγκωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ, ὅτε ἐπείνασεν ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· **4** πῶς εἰσῆλθεν καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. **19** Οὐκ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει· οὐδὲ ἀκούσει τις τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὐς οὐκ ἐξὸν ἦν ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **20** αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις; **5** Ἡ οὐκ ἀνέγκωτε λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἥτοι ἂν ἐκβάλῃ ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς εἰς νίκος τὴν κρίσιν. **21** Καὶ τῷ ὀνόματι ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσι. **22** Τότε προσηνέχθη ἀναίτιοι εἰσι; **6** Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός μεῖζόν ἐστιν ὧδε. **7** Εἰ δὲ ἐγνώκετε τί καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν ἐστιν, ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. **23** Καὶ κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. **8** Κύριος γάρ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον, Μήτι ἐστὶ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυὶδ; **24** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι **9** Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἀκούσαντες εἶπον, Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει συναγωγὴν αὐτῶν. **10** Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηρὰν· καὶ ἐπηρώτησαν ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. **25** Εἰδὼς δὲ αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασιν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. αὐτοῖς, Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' **11** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἐαυτῆς ἐρημοῦται καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἂν μερισθεῖσα καθ' ἐαυτῆς οὐ σταθῇσεται. **26** ἐμπέση τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, οὐχὶ κρατήσεται αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; **12** Πόσῳ ἐφ' ἐαυτὸν ἐμερίσθη πῶς οὐν σταθῇσεται ἢ οὐν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. Ὡστε βασιλεία αὐτοῦ; **27** Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἔξεστι τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. **13** Τότε ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτείνουν τὴν χεῖρά τίνι ἐκβάλλουσι; Διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν σου. Καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιὴς ἔσσονται κριταί. **28** Εἰ δὲ ἐν Πνεύματι Θεοῦ ὥς ἡ ἄλλη. **14** Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες, ὅπως ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **29** Ἡ πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν. **15** Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς δύνатаί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν ἂν μὴ πρῶτον δῆση τὸν ἰσχυρόν; Καὶ αὐτοὺς πάντας, **16** καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. **30** Ὁ ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν· **17** μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ ὅπως πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. **31** Διὰ τοῦτο

λέγω ὑμῖν, Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ Ἰωνᾶ καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. **42** πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει τοῖς ἀνθρώποις. **32** Καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος· καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. **43** Ὅταν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. (αἰὼν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ **g165**) **33** Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὕρισκει. **44** Τότε δένδρον σαπρόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ λέγει, Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὼν εὕρισκει σχολάζοντα, γινώσκειται. **34** Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. **45** Τότε δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες· πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ Ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας ἐπτα ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, τὸ στόμα λαλεῖ. **35** Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ· ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. **36** Λέγω δὲ τῇ πονηρᾷ. **46** Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλήσαι. ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. **37** Ἐκ γὰρ τῶν λόγων **47** Εἶπε δὲ τις αὐτῷ, Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ σου δικαιοσύνη, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασι, ζητοῦντές καταδικασθήσῃ. **38** Τότε ἀπεκρίθησάν τινες σοὶ λαλήσαι. **48** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες, εἰπόντι αὐτῷ, Τίς ἐστίν ἡ μήτηρ μου; Καὶ Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. **49** Καὶ ἐκτείνας **39** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Γενεὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· εἶπεν, Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ μου. **50** Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. **40** Ὡσπερ γὰρ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν. ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ **13** Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν. **2** Καὶ συνήχθησαν πρὸς τὴν θάλασσαν. **2** Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος

ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. **3** Καὶ ἐλάλησεν καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. **17** Ἀμὴν γὰρ αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων, Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφηταὶ καὶ δίκαιοι ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. **4** Καὶ ἐν ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· τῷ σπείρειν αὐτόν, ἃ μὲν ἔπесε παρὰ τὴν καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν **18** Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ αὐτά. **5** Ἄλλα δὲ ἔπесεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, σπείροντος. **19** Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· **6** πονηρός, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδόν διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη. **7** Ἄλλα δὲ σπαρεῖς. **20** Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, ἔπесεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. **8** Ἄλλα δὲ εὐθύς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· **21** οὐκ ἔπесεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός καρπὸν, ὁ μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ ὁ δὲ τριάκοντα. **9** Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν διὰ τὸν λόγον, εὐθύς σκανδαλίζεται. **22** Ὁ ἀκουέτω. **10** Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. **(aiōn g165)** **23** Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ συνιών· ὃς δὲ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὁ καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **13** Διὰ μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα. τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι **24** Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες λέγων, Ὁμοιωθὴ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσι. **14** Καὶ ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἀγρῷ αὐτοῦ· **25** ἐν δὲ τῷ καθεύδει τοὺς ἢ λέγουσα, Ἀκοῇ ἀκούετε, καὶ οὐ μὴ ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, καὶ μὴ ἴδητε. **15** Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδίᾳ τοῦ ἀπῆλθεν. **26** Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· ζιζάνια. **27** Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ, Κύριε, οὐχὶ ὡσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. **16** Ὑμῶν Πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; **28** Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσι· Ἐχθρὸς ἀνθρώπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ

δοῦλοι εἶπον αὐτῷ, θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξομεν αὐτά; **29** Ὁ δὲ ἔφη, Οὐ· μήποτε, συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. **30** Ἀφετε συνανυξάνεσθαι ἀμφοτέρω· μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἔρῳ τοῖς θερισταῖς, συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δῆσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. **31** Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· **32** ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστί, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **33** οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ Ἄλλῃ παραβολῇ ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὁμοία ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε· καὶ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυπεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὔ ἐξυμώθη ὅλον. **34** Ταῦτα ἐκεῖνον. **45** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία πάντων ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· **35** ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **36** Τότε ἄφεις τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. **37** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· **38** ὁ δὲ ἀγρός ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· **39** ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπεύρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἐστὶν· οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν. **(αἰὼν g165)** **40** Ὡς περ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. **(αἰὼν g165)** **41** Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, **42** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **43** Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. **44** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ Ἄλλῃ παραβολῇ ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὁμοία ἀγρῷ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε· καὶ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυπεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὔ ἐξυμώθη ὅλον. **34** Ταῦτα ἐκεῖνον. **45** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· **46** ὃς εὐρὼν ἔνα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. **47** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· **48** ἣν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. **49** Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, **(αἰὼν g165)** **50** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν

κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **51** Λέγει αὐτοῖς αὐτὸν εἶχον. **6** Γενεσίων δὲ ἀγομένων ὁ Ἰησοῦς, Συνήκατε ταῦτα πάντα· Λέγουσιν τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς αὐτῷ, Ναί, Κύριε. **52** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς Ἡρώδη· **7** ὅθεν μεθ' ὅρκου ὠμολόγησεν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσεται. **8** Ἡ δέ, ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν **53** Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. **9** Καὶ ἐλυπήθη παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκείθεν· **54** καὶ ὁ βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς ἐλθῶν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι· **10** καὶ αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν, Πόθεν φυλακῇ. **11** Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις· **55** πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ καὶ ἤνεγκε Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός· Οὐχὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. **12** Καὶ προσελθόντες οἱ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ αὐτό καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. **13** Σίμων καὶ Ἰούδας· **56** Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκείθεν οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσί· Πόθεν οὖν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ τούτῳ ταῦτα πάντα· **57** Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ περὶ ἀπὸ τῶν πόλεων. **14** Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **58** Καὶ οὐκ ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν αὐτῶν. **15** Ὁψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. **16** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. **17** Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ, Οὐκ ἔχομεν ὥδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. **18** Ὁ δὲ εἶπε, Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὥδε. **19** Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν,

14 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοήν Ἰησοῦ, **2** καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. **3** Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. **4** Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. **5** Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι,

ἔσται ὁ κλαυθμὸς ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **51** Λέγει αὐτοῖς αὐτὸν εἶχον. **6** Γενεσίων δὲ ἀγομένων ὁ Ἰησοῦς, Συνήκατε ταῦτα πάντα· Λέγουσιν τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς αὐτῷ, Ναί, Κύριε. **52** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς Ἡρώδη· **7** ὅθεν μεθ' ὅρκου ὠμολόγησεν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσεται. **8** Ἡ δέ, ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν **53** Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. **9** Καὶ ἐλυπήθη παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκείθεν· **54** καὶ ὁ βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς ἐλθῶν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι· **10** καὶ αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν, Πόθεν φυλακῇ. **11** Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις· **55** πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ καὶ ἤνεγκε Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός· Οὐχὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. **12** Καὶ προσελθόντες οἱ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ αὐτό καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. **13** Σίμων καὶ Ἰούδας· **56** Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκείθεν οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσί· Πόθεν οὖν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ τούτῳ ταῦτα πάντα· **57** Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ περὶ ἀπὸ τῶν πόλεων. **14** Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **58** Καὶ οὐκ ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν αὐτῶν. **15** Ὁψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. **16** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. **17** Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ, Οὐκ ἔχομεν ὥδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. **18** Ὁ δὲ εἶπε, Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὥδε. **19** Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν,

εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. **34** Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν **20** Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἔχορτάσθησαν· Γεννησαρέτ. **35** Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν δώδεκα κοφίνους πλήρεις. **21** Οἱ δὲ εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. **22** Καὶ εὐθέως ἔχοντας· **36** καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἦσαντο διεσώθησαν.

15 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες, **2** Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουνσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; Οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. **3** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; **4** Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο, λέγων, Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω· **5** ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ· **6** καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν· **7** ὑποκριταί, καλῶς προεφῆτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων, **8** Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. **9** Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. **10** Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούετε καὶ συνίετε. **11** Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **12**

Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς αὐτῷ, Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες κυναρίοις. 27 Ἡ δὲ εἶπε, Ναί, Κύριε· καὶ τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; 13 Ὁ δὲ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων ἀποκριθεὶς εἶπε, Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος, κυρίων αὐτῶν. 28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ ἐκριζωθήσεται. 14 Ἀφετε αὐτούς· ὁδηγοί Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ ὁδηγῇ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. 29 15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε παρὰ Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. 16 τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβάς Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ. 30 Καὶ προσῆλθον ἀσύνετοί ἐστε; 17 Οὐπὼ νοεῖτε ὅτι πᾶν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἐαυτῶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς χωλούς, τυφλοὺς, κωφούς, κυλλοὺς, καὶ τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐτέρους πολλούς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ ἐκβάλλεται; 18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐθεράπευσεν τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, αὐτούς· 31 ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, κάκεῖνα κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. 19 Ἐκ βλέποντας κωφούς λαλοῦντας, κυλλοὺς γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ ὑγιεῖς, χωλούς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, βλέποντας καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ. ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι· 20 ταῦτά ἐστι 32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις μαθητὰς αὐτοῦ εἶπε, Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. 21 ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρα τρεῖς προσμένουσιν· Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. 22 Καὶ ἰδού, αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐν τῇ ὁδῷ. 33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἐξελθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα, μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ· ἡ θυγάτηρ τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; μου κακῶς δαιμονίζεται. 23 Ὁ δὲ οὐκ 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἐπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. μαθηταὶ αὐτοῦ ἡρώτων αὐτόν, λέγοντες, 35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. τὴν γῆν· 36 καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους 24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπεστάλην καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ Ἰσραὴλ. 25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ. 37 Καὶ ἔφαγον πάντες αὐτῷ λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι. 26 Ὁ δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τῶν κλασμάτων, ἐπτὰ σπυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. 39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ

Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξαὶ αὐτοῖς. 2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὅψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία· πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός. 3 Καὶ πρωΐ, Σήμερον χειμῶν· πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; 4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωανᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἀπῆλθε. 5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες ὅτι Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. 8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε; 9 Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; 10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε; 11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων; 12 Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 13

Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; 14 Οἱ δὲ εἶπον, Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. 15 Λέγει αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; 16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε, Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. 17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι Ἀίδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.

(Hadēs g86) 19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μηδενὶ εἰπῶσιν ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. 21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. 22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων, Ἰλεώς σοι, Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. 23 Ὁ δὲ στραφεὶς εἶπε τῷ Πέτρῳ, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. 24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Εἴ τις

17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. **2** Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. **3** Καὶ ἰδοὺ, ὥφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. **4** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ. **5** Ὡς αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε. **6** Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ὡς ἐπὶ αὐτῶν. **13** Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. **14** Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν **15** καὶ λέγων, Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. **16** Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. **17** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. **18** Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. **19** Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον, Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; **20** Ὁ

δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τὴν ἀπιστίαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 4 Ὅστις οὖν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἔρεϊτε τῷ οὐτὸς ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ὅρει τούτῳ, Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ οὐρανῶν. 5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. 21 τοιοῦτον ἔν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν δέχεται· 6 ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν προσευχῇ καὶ νηστεία. 22 Ἀναστρεφόμενων μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ὁ Ἰησοῦς, Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, 23 καὶ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 Οὐαὶ τῷ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐγερθῆσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλην οὐαὶ τῷ 24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ, ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες ἔρχεται. 8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπον, Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; 25 Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε σοῦ· καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτόν· ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; Οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι (aiōnios g166) 9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκάνδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν καὶ βάλε ἀπὸ τέλει ἢ κήνσον; Ἀπὸ τῶν υἰῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν τῶν ἀλλοτρίων; 26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna 7) Ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. 27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς g1067) 10 Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνδὸς εἰς τὴν θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον, καὶ τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι τὸν ἀναβαίνοντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὐρήσεις στατήρα· βλέπουν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 12 Τί ὑμῖν

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; 2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, 3 καὶ εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῇτε καὶ ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἑννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν λέγων, Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πάντα σοι ἀποδώσω. 27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. 15 Ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. ἔλεγξον αὐτόν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. 28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν Ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλεν σου· 16 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων, Ἀπόδος μοι εἴ τι μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· 17 ἐὰν ὀφείλεις. 29 Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἶπε τῇ ἐκκλησίᾳ· αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει ἐὰν καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω αὐτόν, λέγων, Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. 18 ἀποδώσω σοι. 30 Ὁ δὲ οὐκ ᾔθελεν, ἀλλὰ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν, ἕως γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. 31 Ἰδόντες δὲ οἱ ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν τῷ οὐρανῷ. 19 Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. 32 περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, Τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ αὐτοῦ λέγει αὐτῷ, Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν ἐν οὐρανοῖς. 20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν παρεκάλεσάς με· 33 οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι μέσῳ αὐτῶν. 21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Πέτρος εἶπε, Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; Ἔως αὐτόν τοῖς βασιανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν ἐπτάκις; 22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Οὐ λέγω τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. 35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἐπτά. 23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν. ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. 24 Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, τοὺς λόγους τούτους, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. 3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες αὐτῷ, Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ

ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ἐκεῖθεν. **16** Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελθὼν εἶπεν αἰτίαν; **4** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ αὐτῷ, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ ἴνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; (aiōnios g166) **17** θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, **5** καὶ εἶπεν, Ἐνεκεν Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν; τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα ἐντολάς. **18** Λέγει αὐτῷ, Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς μίαν; **6** Ὡστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. εἶπε, Τὸ Οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· **19** τίμα τὸν χωρίζετω. **7** Λέγουσιν αὐτῷ, Τί οὖν Μωσῆς πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καί, ἀγαπήσεις τὸν ἐντεῖλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **20** Λέγει αὐτῷ καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν; **8** Λέγει αὐτοῖς ὅτι ὁ νεανίσκος, Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; **21** Ἐφη ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω. **9** Ὑπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν πτωχοῖς, καὶ ἔξῃς θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· γυναῖκα αὐτοῦ, μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμῆσῃ καὶ δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι. **22** Ἀκούσας δὲ ὁ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· γαμήσας μοιχᾶται. **10** Λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. **23** Ὁ δὲ Ἰησοῦς μαθηταὶ αὐτοῦ, Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ἀμὴν λέγω τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται συμφέρεῖ γαμῆσαι. **11** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. **24** Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι οἷς δέδοται. **12** Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν, ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ ἡ πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ εἰσελθεῖν. **25** Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες αὐτοῦ ἐξεπλήρουντο σφόδρα, λέγοντες, εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; **26** Ἐμβλέψας δὲ οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Παρὰ ἀνθρώποις **13** Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξεται· οἱ δυνατά. **27** Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. **14** Ὁ δὲ αὐτῷ, Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; κωλύετε αὐτὰ ἔλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ **28** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, **15** Καὶ ἐπιθείς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς

τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. **29** Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζῶν αἰώνιον κληρονομήσει. (aiōnios g166) **30** Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

20 Ὅμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῳ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **2** Καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **3** Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. **4** καὶ ἐκείνοις εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. **5** Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. **6** Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὔρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; **7** Λέγουσιν αὐτῷ, Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε. **8** Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. **9** Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. **10** Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ

ἀνὰ δηνάριον. **11** Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, **12** λέγοντες ὅτι Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσας τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. **13** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν, Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; **14** Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. **15** Ἡ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἔμοῖς; Εἰ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; **16** Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. **17** Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, **18** Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ, **19** καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. **20** Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. **21** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ, Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **22** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ, Δυνάμεθα. **23** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι

βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν αὐτῆς λύσαντες ἀγάγετέ μοι. **3** Καὶ ἐάν τις μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ὑμῖν εἴπη τι, ἐρεῖτε ὅτι Ὁ Κύριος αὐτῶν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ χρεῖαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστέλλει αὐτούς. πατρός μου. **24** Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα **4** Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. **25** τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, **5** Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, Ἰδοῦ, ὁ βασιλεὺς εἶπεν, Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν σου ἔρχεται σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. **6** κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. **26** Οὐχ οὕτω δὲ Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, **7** γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος· **27** καὶ ὅς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον· καὶ ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, δοῦλος· **28** ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. **8** Ὁ δὲ οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους πολλῶν. **29** Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννουν ἐν Ἱεριχῷ, ἡκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. τῇ ὁδῷ. **9** Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες **30** Καὶ ἰδοῦ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ· εὐλογημένος ὁ ἔκραξαν, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν υἱὸς Δαυίδ. **31** Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν τοῖς ὑψίστοις. **10** Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν. Οἱ δὲ μεῖζον εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσεῖσθαι πᾶσα ἡ πόλις, ἔκραζον, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, λέγουσα, Τίς ἐστιν οὗτος; **11** Οἱ δὲ ὄχλοι υἱὸς Δαυίδ. **32** Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, αὐτούς, καὶ εἶπε, Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας. **12** Καὶ **33** Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί. **34** Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ Ἰησοῦς ἦψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ. καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς.

21 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ **13** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ ἦλθον εἰς Βηθσφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος αὐτὸν ἐποιήσατε σπῆλαιον ληστῶν. **14** Καὶ τῶν Ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ μαθητάς, **2** λέγων αὐτοῖς, Πορεύθητε εἰς ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **15** Ἰδόντες δὲ τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ'

ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ εἵπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν
 ἱερῶ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ, ὅχλον πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς
 ἡγανάκτησαν, 16 καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀκούεις τί προφήτην. 27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ
 οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, εἶπον, Οὐκ οἶδαμεν. Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός,
 Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
 νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; ποιῶ. 28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρωπος εἶχε
 17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἕξω τῆς τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε,
 πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠϋλίσθη ἐκεῖ. Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ
 18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἀμπελώνι μου. 29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐ
 ἐπείνασε. 19 Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς θέλω ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε. 30
 ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως.
 ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἐγώ, κύριε· καὶ
 αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς οὐκ ἀπῆλθε. 31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε
 τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἢ τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ,
 συκῇ. (aiōn g165) 20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν
 ἐθαύμασαν, λέγοντες, Πῶς παραχρῆμα λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
 ἐξηράνθη ἢ συκῇ; 21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν Θεοῦ. 32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης
 ἔχῃτε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῇτε, οὐ μόνον ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε
 τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὅρει αὐτῶ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
 τούτῳ εἶπητε, Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν ἐπίστευσαν αὐτῶ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ
 θάλασσαν, γενήσεται. 22 Καὶ πάντα ὅσα μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.
 ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, 33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἀνθρωπός
 λήψεσθε. 23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν
 ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε,
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ψκοδόμησε
 λέγοντες, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ
 Καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ἀπεδήμησεν. 34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
 24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ
 Ἐρωτήσω ὑμᾶς καγὼ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς
 εἴπητέ μοι, καγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. 35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς
 ταῦτα ποιῶ. 25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ
 πόθεν ἦν; Ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. 36 Πάλιν
 Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες, ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν
 Ἐὰν εἵπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, Διὰ πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.
 τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; 26 Ἐὰν δὲ 37 Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς

τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων, Ἐντραπήσονται τοῖς κεκλημένοις. Ἴδού, τὸ ἄριστόν μου τὸν υἱόν μου. **38** Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, γάμους. **5** Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν **39** Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω αὐτοῦ· **6** οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. **40** Ὅταν δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. **7** οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; **41** Λέγουσιν καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπάλεσε αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις ἐνέπρησε. **8** Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς Ὅ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. **42** Λέγει οὐκ ἦσαν ἄξιοι. **9** Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν ταῖς γραφαῖς, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. **10** οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ Κυρίου ἐγένετο ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ἡμῶν; **43** Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ὁ γάμος ἀνακειμένων. **11** Εἰσελθὼν δὲ ὁ ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους δοθήσεται ἔθναι ποιοῦντι τοὺς καρποὺς εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον αὐτῆς. **44** Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον ἔνδυμα γάμου· **12** καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐταῖρε, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; αὐτόν. **45** Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ Ὁ δὲ ἐφιμώθη. **13** Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν τοῖς διακόνους, Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. **46** Καὶ ζητοῦντες χεῖρας, ἄρατε αὐτόν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ αὐτόν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς ἐπειδὴ ὡς προφῆτην αὐτόν εἶχον. καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. **14** Πολλοὶ

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. **15** εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων, Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον **2** Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἔλαβον ὅπως αὐτόν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. **16** Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες, υἱῷ αὐτοῦ· **3** καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς

πρόσωπον ἀνθρώπων. 17 Εἶπε οὖν ἡμῖν, τί ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 34 Οἱ δὲ σοι δοκεῖ; Ἐξεστὶ δοῦναι κήνσον Καίσαρι, Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς ἢ οὐ; 18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. αὐτῶν εἶπε, Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; 19 35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικός, Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων, 36 Διδάσκαλε, δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. 20 Καὶ ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; 37 Ὁ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, Ἀγαπήσεις Κύριον ἐπιγραφῇ; 21 Λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. τὸν Θεόν σου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος ὅλη ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. 22 38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες 39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ, Ἀγαπήσεις τὸν αὐτὸν ἀπῆλθον. 23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 40 Ἐν ταύταις προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, προφητὰ κρέμανται. 41 Συνηγμένων δὲ 24 λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, Ἐάν τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει Ἰησοῦς, 42 λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Χριστοῦ; Τίνος υἱὸς ἐστὶ; Λέγουσιν αὐτῷ, ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 25 Τοῦ Δαυίδ. 43 Λέγει αὐτοῖς, Πῶς οὖν Δαυὶδ ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων, πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων 44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ἀδελφῷ αὐτοῦ. 26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; 45 Εἰ οὖν Δαυὶδ καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ. 27 Ὑστερον καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. 28 Ἐν τῇ 46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς Πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. 29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡμέρας ἐπερωτήσας αὐτὸν οὐκέτι. Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες 23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, 2 λέγων, Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· 3 πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε, λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσι. 4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ

θέλουσι κινῆσαι αὐτά. **5** Πάντα δὲ τὰ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσός, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς τὸν χρυσόν; **18** Καί, Ὃς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ἀνθρώποις πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστίν· ὃς δ' ἂν ὁμόση αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει τῶν ἱματίων αὐτῶν· **6** φιλοῦσί τε τὴν **19** Μωροὶ καὶ τυφλοί· τί γὰρ μείζον, τὸ πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δειπνοῖς, καὶ τὰς δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, **7** δῶρον; **20** Ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββί, αὐτοῦ· **21** καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει Ῥαββί· **8** ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί· εἷς γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός πάντες **22** καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. **9** Καὶ πατέρα μὴ τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπάνω αὐτοῦ. **23** Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **10** Μηδὲ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός. **11** Ὁ δὲ μείζων καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. **12** Ὅστις δὲ κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν ταῦτα ὑψώσει ἑαυτόν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ἔδει ποιῆσαι, κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. **24** Ὁδηγοὶ ταπεινώσει ἑαυτόν, ὑψωθήσεται. **13** Οὐαὶ δὲ τυφλοῖ, οἱ διὑλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, δὲ κάμηλον καταπίνοντες. **25** Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι διὰ τοῦτο καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς λήψεσθε περισσότερον κρίμα. **14** Οὐαὶ παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, καὶ ἀδικίας. **26** Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε καθαρὸν. **27** Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ εἰσελθεῖν. **15** Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. **28** αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς **(Geenna g1067)** **16** Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοῖ, οἱ ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε λέγοντες, Ὃς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. **29** Οὐαὶ ὑμῖν, ἐστὶν· ὃς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ναοῦ, ὀφείλει. **17** Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν,

καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, 30 οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καὶ λέγετε, Εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. 31 Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφῆτας. 32 καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. 33 Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; (Geenna g1067) 34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. 35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. 36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἥξει πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. 37 Ἰερουσαλήμ, ἡ ἀποκτενοῦσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλησατε. 38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. 39 Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

24 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. 2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται. 3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες, Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; (aiōn g165) 4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. 5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. 6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἐστὶ τὸ τέλος. 7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους. 8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδίνων. 9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. 10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί, καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. 11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς. 12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγῇσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. 13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. 15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐστὼς ἐν τόπῳ ἀγίῳ—ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω— 16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη. 17 Ὁ ἐπὶ

τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἄραι τὰ ἐκ καὶ δόξης πολλῆς. **31** Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς τῆς οἰκίας αὐτοῦ· **18** καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ. **19** Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. **32** Ἀπὸ δὲ ἡμέραις. **20** Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ σαββάτῳ. ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός, καὶ **21** Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ τῷ θέρους· **33** οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται. **22** Καὶ εἰ μὴ ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν θύραις. **34** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐσώθῃ πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. **23** Τότε **35** Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστός, δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. **36** Περὶ ἧ ὧδε, μὴ πιστεύσητε. **24** Ἐγερθήσονται δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε ὁ πατήρ μου μόνος. **37** Ὡσπερ δὲ αἱ ἡμέραι πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ **25** Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν. **26** Ἐὰν οὖν υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **38** Ὡσπερ γὰρ ἦσαν εἴπωσιν ὑμῖν, Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί, ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ μὴ ἐξέλθῃτε· Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ πιστεύσητε. **27** Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως εἰς τὴν κιβωτόν, **39** καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ ἦλθεν ὁ κατακλισμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **28** Ὅπου γὰρ ἐὰν ἦ οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ τῷ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί. **29** ἀνθρώπου. **40** Τότε δύο ἔσσονται ἐν τῷ Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ ἀφίεται. **41** Δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ μύλωνι· σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. **42** ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ὥρα δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. **30** ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. **43** Ἐκεῖνο δὲ Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἥδῃ ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν αὐτοῦ. **44** Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως ἔτοιμοι· ὅτι ἦ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ

ἀνθρώπου ἔρχεται. **45** Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς φρόνιμοι, λέγουσαι, Μήποτε οὐκ ἀρκέσει δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. **10** τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν **46** Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως. αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ **47** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς θύρα. **11** Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. **48** παρθένοι, λέγουσαι, Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἡμῖν. **12** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀμὴν λέγω καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν, ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. **13** Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι **49** καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς συνδούλους, οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθύνοντων, ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. **14** Ὡσπερ **50** ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἡμέρᾳ ἢ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ ιδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ γινώσκει, **51** καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **15** καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. **16** Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν

25 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. **2** Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. **3** Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· **4** αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. **5** Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. **6** Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, Ἴδού, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. **7** Τότε ἡγήθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. **8** Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. **9** Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ

εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. **17** Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. **18** Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. **19** Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. **20** Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων, Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. **21** Ἐφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. **22** Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε, Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὐ, δοῦλε ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἧς πιστός, ἐπὶ συνηγάγετέ με· **36** γυμνός, καὶ περιεβάλετέ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. **24** Προσελθὼν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. **37** Τότε δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπε, ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες, Κύριε, ἔγνωμεν σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα, καὶ θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ἐθρέψαμεν; Ἡ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; **38** ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· **25** καὶ φοβηθεῖς, Πότε δέ σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ Ἡ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν; **39** Πότε δέ σε γῆ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν. **26** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἶδομεν ἀσθενῇ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Πονηρὲ δοῦλε πρὸς σε; **40** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς καὶ ὀκνηρὲ, ἥδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔρεῖ αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου **27** ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. **41** Τότε ἔρεῖ τραπεζítais, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. **28** Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς τάλαντα. **29** Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται ἀγγέλοις αὐτοῦ. (aiōnios g166) **42** Ἐπεινάσα καὶ περισσευθήσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **30** Καὶ τὸν καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· **43** ξένος ἤμην, καὶ οὐ ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ ἐξώτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ με· ἀσθενής, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **31** Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐπεσκέψασθέ με. **44** Τότε ἀποκριθήσονται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ αὐτοί, λέγοντες, Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, **32** ἀσθενῇ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονησάμεν καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα σοι; **45** Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων, τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ τῶν ἐρίφων· **33** καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐποιήσατε. **46** Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. **34** Τότε ἔρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **35** Ἐπεινάσα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν·

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, **2** Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ

ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. τὸν δεῖνα, καὶ εἶπατε αὐτῷ, Ὁ διδάσκαλος
3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ λέγει, Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε
γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου 19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν
Καϊάφα, 4 καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα.
Ἰησοῦν δόλω κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν. 20 Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν
5 Ἔλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ δώδεκα. 21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν,
θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. 6 Τοῦ δὲ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ με. 22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, 7 προσήλθεν αὐτῷ λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν, Μήτι ἐγὼ εἰμι,
γυνὴ ἀλάστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, Κύριε; 23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ὁ ἐμβάψας
καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός
ἀνακειμένου. 8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ με παραδώσει. 24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
αὐτοῦ ἡγανάκτησαν, λέγοντες, Εἰς τί ἢ ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ
ἀπώλεια αὕτη; 9 Ἡδύνατο γὰρ τοῦτο δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ
πτωχοῖς. 10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος. 25
Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; Ἔργον γὰρ Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδὼς αὐτὸν
καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. 11 Πάντοτε γὰρ εἶπε, Μήτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββί; Λέγει αὐτῷ,
τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ Σὺ εἶπας. 26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν
οὐ πάντοτε ἔχετε. 12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας
μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε,
τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. 13 Ἀμὴν λέγω Λάβετε, φάγετε· τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου. 27
ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Πίετε ἐξ αὐτοῦ
καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον πάντες 28 τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμά μου,
αὐτῆς. 14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν
λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 29 Λέγω
ἀρχιερεῖς, 15 εἶπε, Τί θέλετέ μοι δοῦναι, δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου
κάγῳ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς
αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια, 16 καὶ ἀπὸ τότε ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν
ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. 17 καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. 30
Τῇ δὲ πρώτη τῶν ἀζύμων προσήλθον οἱ Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν
μαθητῶν τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ, Ποῦ Ἑλαιῶν. 31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
θέλεις ἐτοιμάσομέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν
18 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ, Πατάξω τὸν

ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. 44 Καὶ τῆς ποιμένης. 32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί ἄφεις αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 33 Ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. 45 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Εἰ Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε τὸ λοιπὸν οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. 34 Ἔφη αὐτῷ καὶ ἀναπαύεσθε. Ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τῇ νυκτί, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. 46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. ἀπαρνήση με. 35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. 47 Καὶ Κἂν δέῃ με σὺν σοί ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, Ἰούδας, εἷς ἀπαρνήσωμαι. Ὅμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ τῶν δώδεκα, ἦλθε καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος μαθηταὶ εἶπον. 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν πολλὸς μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῇ, ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. 48 καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς, Καθίσате αὐτοῦ, Ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. 37 σημεῖον, λέγων, Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτός Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς ἔστι κρατήσατε αὐτόν. 49 Καὶ εὐθέως δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἥρξατο λυπεῖσθαι προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε, Χαῖρε, ῥαββὶ καὶ ἀδμημονεῖν. 38 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς Ἰησοῦς, Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου εἶπεν αὐτῷ, Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρε; Τότε ἕως θανάτου· μέναιτε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ μετ' ἐμοῦ. 39 Καὶ προσελθὼν μικρόν, τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 51 ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας καὶ λέγων, Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. 40 Καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. 52 Τότε λέγει ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀπόστρεψόν σου τὴν αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς πάντες οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορεῖσαι γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ μετ' ἐμοῦ; 41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἀποθανοῦνται. 53 Ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. 42 παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, ἀγγέλων; 54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ λέγων, Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ γραφαί, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; 55 Ἐν ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, πῶ, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου. 43 Καὶ ἐλθὼν Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας ἦσαν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ' ἡμέραν

πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν διδάσκων ἐν τῷ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν, ἱερῶ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. **56** Τοῦτο **68** λέγοντες, Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ. δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε; **69** Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ πάντες ἀφέντες αὐτόν ἔφυγον. **57** Οἱ δὲ μία παιδίσκη, λέγουσα, Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. **70** Ὁ δὲ ἡρνήσατο Καῖάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων, λέγων, Οὐκ καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. **58** Ὁ δὲ οἶδα τί λέγεις. **71** Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν ἄλλη, καὶ λέγει ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἰσελθὼν αὐτοῖς ἐκεῖ, Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν Ναζωραίου. **72** Καὶ πάλιν ἡρνήσατο μεθ' τὸ τέλος. **59** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. **73** Μετὰ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ θανατώσωσιν αὐτόν, **60** καὶ οὐχ εὔρον. Καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δηλόν σε ποιεῖ. **74** Τότε πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι Οὐκ οὐχ εὔρον. **61** Ὑστερον δὲ προσελθόντες οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ δύο ψευδομάρτυρες εἶπον, Οὗτος ἔφη, ἐφώνησε. **75** Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομησάτω αὐτόν. **62** Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνῆση Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; **27** Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον **63** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Ἐξορκίζω σε κατὰ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὥστε θανατώσαι αὐτόν· **2** καὶ δῆσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν τῷ Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. **3** Τότε ἰδὼν Ἰουδᾶς ὁ παραδιδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, **4** λέγων, Ἥμαρτον παραδούς αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ εἶπον, Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ ὄψει. **5** Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγατο. **6** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν,

ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. 7 Συμβούλιον δὲ Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; λαβόντες ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν. 22 Λέγει αὐτοῖς τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. 8 Διὸ ὁ Πιλάτος, Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς Αἵματος, ἕως λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες, τῆς σήμερον. 9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν Σταυρωθήτω. 23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη, Τί γὰρ διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν λέγοντες, Σταυρωθήτω. 24 Ἰδὼν δὲ ὁ τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον υἱὼν Ἰσραὴλ· 10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων, Κύριος. 11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου ἡγεμόνος καὶ ἐπρωτότησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, τούτου· ὑμεῖς ὤψεσθε. 25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ λαὸς εἶπε, Τὸ αἶμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, Σὺ λέγεις. 12 τὰ τέκνα ἡμῶν. 26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν τὸν Βαραββᾶν τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. 27 Τότε οἱ ἀπεκρίνατο. 13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον 14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· 28 καὶ ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15 ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰσθελὶ ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν χλαμύδα κοκκίνην. 29 Καὶ πλέξαντες ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. 16 στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν Βαραββᾶν. 17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τίνα θέλετε αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες, Χαῖρε, ὁ ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· 30 καὶ ἐμπτύσαντες λεγόμενον Χριστόν; 18 Ἥιδει γὰρ ὅτι διὰ εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. 19 Καθημένου ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31 Καὶ δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν αὐτόν ἢ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Μηδὲν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον 20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμων· ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν τοῦτον ἡγγάρευαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον 21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς, λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶ λεγόμενος

Κρανίου Τόπος, 34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος αὐτόν. 49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον, ἽΑφες, ἴδωμεν μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος εἰ ἔρχεται ἽΗλίας σώσων αὐτόν. 50 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελε πιεῖν. 35 Σταυρώσαντες δὲ Ἵησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε αὐτόν, διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, τὸ πνεῦμα. 51 Καὶ ἰδοῦ, τὸ καταπέτασμα τοῦ βάλλοντες κλῆρον. 36 Καὶ καθήμενοι ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· ἐτήρουν αὐτόν ἐκεῖ. 37 Καὶ ἐπέθηκαν καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν 52 καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ αὐτοῦ γεγραμμένην, Οὗτός ἐστιν Ἵησοῦς σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 38 Τότε 53 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἰς τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων. 39 Οἱ πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. 54 Ὁ δὲ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, 40 καὶ τὸν Ἵησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ λέγοντες, Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. 55 Ἦσαν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, καταβῆθι ἀπὸ τοῦ δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν σταυροῦ. 41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἵησοῦ ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ, πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον, 42 56 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητὴρ, Εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ καὶ ἡ μητὴρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. 57 τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ. Ὁψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος 43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ ὅς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἵησοῦ· 58 εἰμι υἱός. 44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἡτήσατο συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. τὸ σῶμα τοῦ Ἵησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος 45 Ἀπὸ δὲ ἔκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. 59 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 46 Περὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἵησοῦς σινδόνι καθαρᾷ, 60 καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, ἽΗλί, ἽΗλί, λιμὰ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν σαβαχθανί; Τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; 47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. 61 Ἦν ἐστῶτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι ἽΗλίαν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη φωνεῖ οὗτος. 48 Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας 62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ

οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, **63** λέγοντες, ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοῦ, Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων, Χαίρετε. εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ **64** Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. **10** ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτόν, καὶ ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου εἰπωσὶ τῷ λαῷ, Ἥγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χεῖρων τῆς με ὄψονται. **11** Πορευομένων δὲ αὐτῶν, πρώτης. **65** Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Ἐχετε ἰδοῦ, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν κουστωδιάν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα οἴδατε. **66** Οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο τὰ γενόμενα. **12** Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβουλίον τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, **13** λέγοντες, Εἴπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλειψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. **14** Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. **15** Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. **16** Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. **17** Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. **18** Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. **19** Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος· **20** διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοῦ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν. (a10n

28 Ὅψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. **2** Καὶ ἰδοῦ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. **3** Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσεὶ χιῶν. **4** Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὥσεὶ νεκροί. **5** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναιξί, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. **6** Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἡγέρθη γάρ, καθὼς εἶπε. Δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. **7** Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ἥγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοῦ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοῦ, εἶπον ὑμῖν. **8** Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **9** Ὡς δὲ ἐπορεύοντο

g165)

Κατα Μαρκον

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. **2** Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. **3** Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, **4** ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν. **5** Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **6** Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. **7** Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων, Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. **8** Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτοὺς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **9** Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. **10** Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· **11** καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. **12** Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. **13** Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ

ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. **14** Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, **15** καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. **16** Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. **17** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **18** Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. **19** Καὶ προβάς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. **20** Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. **21** Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε. **22** Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. **23** Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε, **24** λέγων, Ἐα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. **25** Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ. **26** Καὶ

σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων αὐτῷ καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ ὅτι Ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. αὐτοῦ. 27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε 41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας συζητεῖν πρὸς αὐτούς, λέγοντας, Τί ἐστὶ τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, τοῦτο; Τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι θέλω, καθαρίσθῃ. 42 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν ἐκαθαρίσθῃ. 43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, αὐτῷ; 28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν, 44 καὶ λέγει αὐτῷ, εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. 29 Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπῃς· ἀλλ' ὕπαγε, Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 30 Ἡ δὲ Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 45 Ὁ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· 31 διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν καὶ προσελθὼν ἡγείρεν αὐτήν, κρατήσας δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πυρετὸς εὐθέως, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. 32 πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

Ὁψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος, 2 Ὁ δὲ εἰσῆλθε πάλιν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. 2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτόν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ, Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. 6 Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, 7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; 8 Καὶ εὐθέως ἐπιγινούς ὁ Ἰησοῦς

τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ Φαρισαίων νηστεύοντες καὶ ἔρχονται καὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσιν αὐτῷ, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ ὑμῶν; **9** Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι; **19** Καὶ εἶπεν παραλυτικῷ, Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ ἡ εἶπεῖν, Ὑγείραι, καὶ ἄρὸν σου τὸν νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν κράββατον, καὶ περιπάτει; **10** Ἵνα δὲ εἰδῇτε ἐστὶ, νηστεύειν; Ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν· ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας—λέγει τῷ **20** Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' παραλυτικῶν— **11** Σοὶ λέγω, ἔγχει καὶ αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἄρὸν τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. **21** Καὶ οὐδεὶς τὸν οἶκόν σου. **12** Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας ὅτι Οὐδέποτε σχίσμα γίνεται. **22** Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον οὕτως εἶδομεν. **13** Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήσσει τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. **14** Ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ Καὶ παράγων εἶδε Λευὶ τὸν τοῦ Ἀλφαίου οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον. **23** καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ, Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἥρξαντο αὐτῷ. **15** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τοὺς στάχυν. **24** Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ αὐτῷ, Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν ὁ οὐκ ἔξεστι; **25** Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς, γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ, ὅτε **16** Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, χρειάν ἔσχε καὶ ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν μετ' αὐτοῦ; **26** Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς αὐτοῦ, Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὐς οὐκ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; **17** Καὶ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Οὐ χρειάν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὐσί; **27** Καὶ ἔλεγεν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς αὐτοῖς, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἔχοντες. Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. **18** Καὶ **28** ὥστε Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν καὶ τοῦ σαββάτου.

3 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν, αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. **14** Καὶ καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὥσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔχων τὴν χεῖρα. **2** Καὶ παρετήρουν αὐτὸν ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν, **15** καὶ εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. **3** Καὶ λέγει τῷ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· **16** καὶ ἐπέθηκε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν Σίμωνι ὄνομα Πέτρον· **17** καὶ Ἰάκωβον τὸν χεῖρα, Ὑγεῖραι εἰς τὸ μέσον. **4** Καὶ λέγει τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῖς, Ὑξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι τοῦ Ἰακώβου καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; Βοανεργές, ὃ ἐστίν, Υἱοὶ Βροντῆς· **18** καὶ Οἱ δὲ ἐσιώπων. **5** Καὶ περιβλεψάμενος Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα ἀνθρώπῳ, Ὑκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ τὸν Κανανίτην, **19** καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. Καὶ ἔρχονται εἰς ὑγίης ὡς ἡ ἄλλη. **6** Καὶ ἐξελθόντες οἱ οἶκον· **20** καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε Φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν Ἑρῳδιανῶν μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μῆτε ἄρτον φαγεῖν. συμβούλιον ἐποιοῦν κατ' αὐτοῦ, ὅπως **21** Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον αὐτὸν ἀπολέσωσι. **7** Καὶ ὁ Ἰησοῦς κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι Ὑξεσθη. ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς **22** Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς ὅτι Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει Ἰουδαίας, **8** καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τὰ δαιμόνια. **23** Καὶ προσκαλεσάμενος τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, αὐτούς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; **24** πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ αὐτόν. **9** Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη. **25** ἵνα πλοῖαριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. **10** Πολλοὺς δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη. **26** Καὶ εἰ ὁ γὰρ ἑθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας. **11** οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτόν **27** Οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **12** ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσῃ. **28** Ἀμὴν λέγω αὐτόν ποιήσωσι. **13** Καὶ ἀναβαίνει εἰς ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἀμαρτήματα τὸ ὅρος, καὶ προσκαλεῖται οὐς ἤθελεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίας

ὅσας ἂν βλασφημῇσωσιν· **29** ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως. (αἰὼν **g165**, αἰῶνιος **g166**) **30** Ὅτι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. **31** Ἐρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, φωνοῦντες αὐτόν. **32** Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ, τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ αἱ ἀδελφαί σου ἔξω ζητοῦσί σε. **33** Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων, Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου; **34** Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτόν καθημένους, λέγει, Ἴδε, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. **35** Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐστί.

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ συνήχθη πρὸς αὐτόν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτόν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. **2** Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, **3** Ἀκούετε· ἰδοῦ, ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖραι. **4** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεῖρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. **5** Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· **6** ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. **7** Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ

ἔδωκε. **8** Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔφερεν ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. **9** Καὶ ἔλεγεν, Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. **10** Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν. **11** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται. **12** ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶσι μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. **13** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν τὴν αὕτης; **14** Ὁ σπεῖρων τὸν λόγον σπεῖρει. **15** Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου σπεῖρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. **16** Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι, οἳ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, **17** καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται. **18** Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οἳ τὸν λόγον ἀκούοντες, **19** καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. (αἰὼν **g165**) **20** Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται,

καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα. **35** Καὶ ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. **21** Καὶ ἔλεγεν λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁψίας αὐτοῖς, Μῆτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ γενομένης, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. **36** τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; Οὐχ Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ; **22** Οὐ γάρ αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ ἄλλα δὲ ἐστὶ τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ πλοιαρία ἦν μετ' αὐτοῦ. **37** Καὶ γίνεται ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλῃ· τὰ δὲ κύματα ἔλθῃ. **23** Εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη **24** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Βλέπετε τί ἀκούετε. γεμίζεσθαι. **38** Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. διεγείρουσιν αὐτόν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, **25** Ὃς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **39** Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ **26** Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία εἶπε τῇ θαλάσῃ, Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλλῃ τὸν ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, **27** καὶ καθεύδῃ καὶ μεγάλη. **40** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί δειλοὶ ἐγείρῃται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος ἐστε οὕτω; Πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; **41** Καὶ βλαστάνῃ καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν. **28** Αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρῃ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. **29** Ὅταν δὲ παραδῶ **5** Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν. **2** Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, **3** ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι· καὶ οὔτε ἀλύσειν οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτόν διῆσαι, **4** διὰ τὸ αὐτόν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσει δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτόν ἴσχυε δαμάσαι· **5** καὶ διὰ παντός, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κρᾶζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. **6** Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, **7** καὶ κρᾶζας φωνῇ

μεγάλη εἶπε, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ σε. **20** Καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρύσσειν τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Ὁρκίζω σε τὸν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Θεός, μὴ με βασανίσῃς. **8** Ἔλεγε γὰρ Ἰησοῦς καὶ πάντες ἐθαύμαζον. **21** Καὶ αὐτῷ, Ἐξελθε, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. **9** Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν, Τί πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων, Λεγεὼν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. **22** ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. **10** Καὶ καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτοὺς ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. **11** Ἦν δὲ πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, **23** καὶ παρεκάλει ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη αὐτὸν πολλὰ, λέγων ὅτι Τὸ θυγάτριόν βοσκομένη· **12** καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν μου ἐσχάτως ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται. **24** ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει εἰσέλθωμεν. **13** Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ **25** Καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσηλθον εἰς τοὺς ἔτη δώδεκα, **26** καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ χοίρους καὶ ὥρμησεν ἢ ἀγέλη κατὰ τοῦ πολλῶν ἱατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ δισχίλιοι· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, **27** ἀκούσασα **14** Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ὀπισθεν, ἦψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· **28** ἔλεγε ἀγροῦς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός· γὰρ ὅτι Κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, **15** καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ σωθήσομαι. **29** Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθημέρον τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ὅτι ἴσται ἀπὸ τῆς μάστιγος. **30** Καὶ εὐθέως ἐσχηκότα τὸν Λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνούς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ **16** Διηγῆσαντο δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς δύναιμι ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν ὄχλῳ, ἔλεγε, Τίς μου ἦψατο τῶν ἱματίων; χοίρων. **17** Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτόν **31** Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. **18** Καὶ Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει λέγεις, Τίς μου ἦψατο; **32** Καὶ περιεβλέπετο αὐτόν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτοῦ. ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. **33** Ἡ δὲ γυνὴ **19** Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν λέγει αὐτῷ, Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. **34** Ὁ δὲ ὅσα σοι ὁ Κύριος πεποίηκε, καὶ ἠλέησέ εἶπεν αὐτῇ, Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ

σε ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ τῆς μαστιγῆς σου. **35** Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, Ἰωσὴ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; Καὶ οὐκ ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε τί ἔτι σκύλλεις. Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. **4** Ἐλεγε δὲ τὸν διδάσκαλον; **36** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀρχισυναγῶγῳ, μὴ φοβοῦ· μόνον τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **5** Πίστευε. **37** Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα. Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν αὐτῷ συνακολουθεῖν, εἰ μὴ Πέτρον ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε. **6** Καὶ θαύμαζε διὰ Ἰακώβου. **38** Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγε τὰς κώμας τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κύκλῳ διδασκῶν. **7** Καὶ προσκαλεῖται τοὺς κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ. **39** Καὶ δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, τί θορυβεῖσθε καὶ δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν κλαίετε; Τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. **8** Καὶ καθεύδει. **40** Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ δέ, παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μὴδὲν αἴρωσιν ἐκβαλὼν πάντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πῆραν, τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἀνακείμενον. **41** Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας. **10** Καὶ ἔλεγεν τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, Ταλιθά, κοῦμι· αὐτοῖς, Ὅπου ἂν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον, τὸ κοράσιον, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. σοὶ λέγω, ὦ γυναικα. **42** Καὶ εὐθέως ἀνέστη **11** Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μὴδὲ τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἦν γὰρ ἐτῶν ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ. ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν **43** Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μὴδεὶς ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν γινῶ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν. λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται σοδομοῖς ἢ **6** Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκεῖνῃ. **12** Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** Καὶ ἵνα μετανοήσωσι **13** καὶ δαιμόνια πολλὰ γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ ἐξέβαλλον, καὶ ἡλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. **14** Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. **15**

ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. **27** Καὶ εὐθέως ἔλεγον ὅτι Προφήτης ἐστίν, ὡς εἰς τῶν ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα προφητῶν. **16** Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης εἶπεν ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὅτι Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός **28** Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐστίν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. **17** Αὐτὸς ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰωάννῃ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ, κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ τῇ μητρὶ αὐτῆς. **29** Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοὺ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. **18** μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον, καὶ ἦσαν τὸ πῶμα Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. **30** ἔξεστὶ σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν σου. **19** Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, Ἰησοῦν, καὶ ἀπηγγεῖλαν αὐτῷ πάντα, καὶ καὶ ἠθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδασκαν. **31** Καὶ ἠδύνατο· **20** ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν εἶπεν αὐτοῖς, Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον. ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. **32** ἤκουε. **21** Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεαίοις αὐτοῦ δεῖπνον κατ' ἰδίαν. **33** Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί, καὶ πεζῇ χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον **22** καὶ εἰσελθοῦσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτούς, καὶ συνῆλθον Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης πρὸς αὐτόν. **34** Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν Ἰησοὺς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, Αἴτησόν με ὃ ἐὰν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα θέλης, καὶ δώσω σοί· **23** καὶ ὥμοσεν αὐτῇ ὅτι ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς Ὅ ἐάν με αἰτήσης, δώσω σοί, ἕως ἡμίους πολλά. **35** Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, τῆς βασιλείας μου. **24** Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε, λέγουσιν ὅτι Ἐρημὸς ἐστίν ὁ τόπος, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ἤδη ὥρα πολλή· **36** ἀπόλυσον αὐτούς, **25** Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς πρὸς τὸν βασιλέα, ἡτήσατο, λέγουσα, καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους. Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν Τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν. **37** Ὁ δὲ κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. **26** Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπελθόντες ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους,

καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν; 38 Ὁ δὲ λέγει ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον. αὐτοῖς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ὑπάγετε 52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις ἦν καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες λέγουσι, Πέντε, γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. 53 καὶ δύο ἰχθύας. 39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ Γεννησαρέτ, καὶ προσωρμίσθησαν. 54 τῷ χλωρῷ χόρτῳ. 40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, πρασιαί, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα. εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτόν, 55 περιδραμόντες 41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς ὅλην τὴν περὶχωρον ἐκείνην, ἥρξαντο δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους, καὶ περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι. 56 ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι. πόλεις ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν 42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτόν· 43 καὶ ἦσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. 44 Καὶ ἦσαν ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοντο αὐτοῦ οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἐσώζοντο.

ἄνδρες. 45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς 7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι, μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἀπὸ Ἱεροσολύμων· 2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσί, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτους ἐμέμψαντο. 3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· 4 καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν. 5 Ἐπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διὰ τί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον; 6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται, Οὗτος ὁ λαὸς

τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πάντα τὰ βρώματα. **20** Ἐλεγε δὲ ὅτι πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. **7** Μάτην δὲ Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **21** ἐντάλματα ἀνθρώπων. **8** Ἀφέντες γὰρ τὴν Ἑσωθεν γάρ, ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι, ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα **22** κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, πολλὰ ποιεῖτε. **9** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Καλῶς ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ἄθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· **23** πάντα ταῦτα τὰ παράδοσιν ὑμῶν τηρήσῃτε. **10** Μωσῆς γὰρ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν εἶπε, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἄνθρωπον. **24** Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν σου· καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ θανάτῳ τελευτάτῳ **11** ὑμεῖς δὲ λέγετε, εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε γνῶναι, Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί, καὶ οὐκ ἡδυνήθη λαθεῖν. **25** Ἀκούσασα γὰρ Κορβᾶν, ὃ ἐστι, δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς ὠφεληθῆς **12** καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρί πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· **26** ἦν δὲ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, **13** ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ Ἑλληνίς, Συραφοίνικισσα τῷ γένει καὶ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. **14** Καὶ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. **27** Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν εἶπεν αὐτῇ, Ἀφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ αὐτοῖς, Ἀκουέτέ μου πάντες, καὶ συνίετε. τέκνα· οὐ γὰρ καλὸν ἐστι λαβεῖν τὸν ἄρτον **15** Οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναται αὐτόν **28** Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ, Ναί, κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν **16** Εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκούετω. **17** παιδίων. **29** Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Διὰ τοῦτον Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, τὸν λόγον ὑπαγε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐπηρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ ἐκ τῆς θυγατρὸς σου. **30** Καὶ ἀπελθοῦσα τῆς παραβολῆς. **18** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὕτω εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὔρε τὸ δαιμόνιον καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε· Οὐ νοεῖτε ὅτι ἐξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κλίνης. **31** Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτόν κοινῶσαι, ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε **19** ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. **32** Καὶ τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογγιλᾶλον, καὶ

παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν τετρακισχίλιοι καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. **10** χεῖρα. **33** Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη αὐτοῦ εἰς τὰ ὠτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤψατο Δαλμανουθά. **11** Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, τῆς γλώσσης αὐτοῦ, **34** καὶ ἀναβλέψας εἰς καὶ ἥρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες τὸν οὐρανόν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ, παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Ἐφφαθά, ὃ ἐστι, Διανοίχθητι. **35** Καὶ εὐθέως πειράζοντες αὐτόν. **12** Καὶ ἀναστενάξας διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει, Τί ἡ γενεὰ ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὀρθῶς. **36** Καὶ διεστέλλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. εἴπωσιν ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, **13** Καὶ ἀφείς αὐτούς, ἐμβὰς πάλιν εἰς μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. **37** Καὶ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. **14** Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες, ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. **15** Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων, Ὁρᾶτε, ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπολλοὺ ἔντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς, **2** Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρα τρεῖς προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσιν. **3** καὶ ἂν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστευσι εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκουσι. **4** Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὥδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; **5** Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς, Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτὰ. **6** Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. **7** Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά. **8** Ἐφαγον δέ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας. **9** Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς

ἀπεκρίθησαν, Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ ἓνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ Χριστός. **30** Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι· **32** καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω

55

ἐξάπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι οὐδένα πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος ἐστίν, ὡς εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν. τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε, Παιδιοθέν. **9** Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, **22** Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλε διεστέλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγῶνται καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. **10** Καὶ τὸν λόγον ἐφ' ἡμᾶς. **23** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Τὸ ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτούς, συζητοῦντες τί εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ ἐστί τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. **11** Καὶ πιστεύοντι. **24** Καὶ εὐθέως κράζας ὁ πατήρ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες ὅτι Λέγουσιν οἱ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύων ἔλεγε, Πιστεύω, γραμματεῖς ὅτι Ἥλιαν δεῖ ἔλθεῖν πρῶτον; Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. **25** Ἰδὼν δὲ ὁ **12** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς, Ἥλιος Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε μὲν ἔλθων πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ, πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ. **13** Ἀλλὰ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἥλιος ἐλήλυθε, καὶ εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. **26** Καὶ κράζαν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς πολλὰ σπαράζαν αὐτόν, ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο γέγραπται ἐπ' αὐτόν. **14** Καὶ ἔλθων πρὸς τοὺς ὥσει νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοῦς, ἀπέθανεν. **27** Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. **15** τῆς χειρός, ἡγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη. **28** Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτόν Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν ὅτι αὐτόν. **16** Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμματεῖς, Ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; **17** Καὶ ἀποκριθεὶς **29** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ γένος ἐν εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε, Διδάσκαλε, ἡνεγκα οὐδενὶ δύναται ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα καὶ νηστεία. **30** Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες ἄλαλον. **18** Καὶ ὅπου ἂν αὐτόν καταλάβῃ, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ἠθελεν ἵνα τις γνῶ. **31** Ἐδίδασκε γὰρ ὁδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται οὐκ ἴσχυσαν. **19** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν λέγει, Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔσομαι; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε ἀναστήσεται. **32** Οἱ δὲ ἠγγόνουν τὸ ῥῆμα, αὐτόν πρὸς με. **20** Καὶ ἡνεγκαν αὐτόν πρὸς καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι. **33** αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἐν τῇ ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, οἰκία γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς, Τί ἐν τῇ ἐκυλίετο ἀφρίζων. **21** Καὶ ἐπηρώτησε τὸν ὁδῷ πρὸς ἑαυτούς διελογίζεσθε; **34** Οἱ δὲ

ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μεῖζων. **35** Καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος. **36** Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό, εἶπεν αὐτοῖς· **37** Ὃς ἐὰν ᾖ ἐν τῶν τοιοῦτων παιδίων δέξεται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξεται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. **38** Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ Ἰωάννης, λέγων, Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. **39** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με. **40** Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν. **41** Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἔστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. **42** Καὶ ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περὶκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. **43** Καὶ ἐὰν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν σοὶ ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, **(Geenna g1067)** **44** ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. **45** Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶ σοὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα

βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, **(Geenna g1067)** **46** ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. **47** Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίξῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σοὶ ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, **(Geenna g1067)** **48** ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. **49** Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἀλὶ ἀλισθήσεται. **50** Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

10 Κάκειθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καί, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. **2** Καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι ἐπηρώτησαν αὐτόν, Εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. **3** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; **4** Οἱ δὲ εἶπον, Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι. **5** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· **6** ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός. **7** Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, **8** καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ. **9** Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. **10** Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ

ἐπηρώτησαν αὐτόν. **11** Καὶ λέγει αὐτοῖς, δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν Ὅς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται. **24** Οἱ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν. **12** καὶ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται. **13** Καὶ προσέφερον αὐτοῖς, Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς αὐτῷ παιδιά, ἵνα ἄψῃται αὐτῶν· οἱ δὲ πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν. **14** τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. **25** Εὐκοπώτερόν Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν ἐστὶ κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιαῖς τῆς αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν με· μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. **26** Οἱ δὲ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **15** Ἀμὴν λέγω περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ὑμῖν, ὅς ἐὰν μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν ἑαυτοῦς, Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; **27** τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει, Παρὰ αὐτήν. **16** Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ Θεῶ· τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, εὐλόγει αὐτά. πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ. **17** Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν, **28** Ἦρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ, Ἰδοὺ, προσδραμών εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτόν ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν ἐπηρώτα αὐτόν, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί σοι. **29** Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀμὴν ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, (aīōnios g166) **18** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, μὴ εἶς, ὁ Θεός. **19** Τὰς ἐντολὰς οἶδας, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ ἔνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, Μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψῃς, **30** ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφούς μὴ ψευδομαρτυρήσης, μὴ ἀποστερήσης, ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφούς τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. **20** καὶ ἀδελφάς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ἀγρούς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. (aīōn g165, μου. **21** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ aīōnios g166) **31** Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἡγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐν ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. **32** Ἦσαν δὲ σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρόν ἐν καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, οὐρανῷ καὶ δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι, ἄρας καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες τὸν σταυρόν. **22** Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς λόγῳ ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων δώδεκα, ἧρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα κτήματα πολλά. **23** Καὶ περιβλεψάμενος αὐτῷ συμβαίνειν· **33** ὅτι Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Πῶς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ εἰς Ἱερικὴν καὶ ἐκπορευομένον αὐτοῦ ἀπὸ
 γραμματεῦσι, καὶ κατακρinoῦσιν αὐτὸν Ἱερικῶν, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου
 θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς
 ἔθνεσι, **34** καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. **47** Καὶ
 μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν,
 αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡρξάτο κράζειν καὶ λέγειν, Ὁ υἱὸς Δαυὶδ,
 ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. **35** Καὶ προσπορεύονται Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. **48** Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
 αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ πολλοί, ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶν μᾶλλον
 Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἔκρᾶζεν, Υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με. **49** Καὶ
 ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. **36** στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι·
 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τί θέλετε ποιῆσαί με καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ,
 ὅμῃν; **37** Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δὸς ἡμῖν, ἵνα θάρσει ἔγειραι, φωνεῖ σε. **50** Ὁ δὲ ἀποβαλὼν
 εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν
 σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. **38** Ὁ δὲ Ἰησοῦν. **51** Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Ἰησοῦς, Τί θέλεις ποιῆσω σοί; Ὁ δὲ τυφλὸς
 Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω. **52**
 τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ὑπάγε· ἡ πίστις
39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Δυνάμεθα. Ὁ δὲ σου σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.
 ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε. **40** τὸ δὲ καθίσαι
 ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. **41** Καὶ
 ἀκούσαντες οἱ δέκα ἡρξάντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. **42** Ὁ δὲ
 Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς, Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν
 τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
43 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῶν
 διάκονος. **44** καὶ ὅς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος. **45** Καὶ γὰρ ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. **46** Καὶ ἔρχονται

11 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς
 Βηθσαφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος
 τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν
 αὐτοῦ, **2** καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς
 τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν καὶ
 εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε
 πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων
 κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. **3** Καὶ
 ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε
 ὅτι Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει· καὶ εὐθέως
 αὐτὸν ἀποστέλλει ὧδε. **4** Ἀπῆλθον δὲ καὶ
 εὔρον πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν
 ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.
5 Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον
 αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; **6**
 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ
 Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. **7** Καὶ ἤγαγον

τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐπέβαλον αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **19** Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, αὐτῷ. **8** Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως. **20** Καὶ ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ στοιβάδας πρῶτ' παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυσον ἐξηραμένην ἐκ ριζῶν. **21** Καὶ ἀναμνησθεῖς εἰς τὴν ὁδόν. **9** Καὶ οἱ προάγοντες καὶ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ἴδε, ἡ συκὴ ἦν οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, κατηράσω ἐξήρანται. **22** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ἔχετε πίστιν Θεοῦ. ὀνόματι Κυρίου. **10** Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη **23** Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ πατρὸς τῷ ὄρει τούτῳ, Ἄρθῃτι, καὶ βλήθῃτι εἰς ἡμῶν Δαυίδ. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. **11** τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. **24** Διὰ τοῦτο ὁψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς λέγω ὑμῖν, Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. **12** Καὶ τῇ αἰτήσῃ, πιστεῦτε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ἐπαύριον ἐξεληθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ὑμῖν. **25** Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἐπέινασε. **13** Καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ ἔχουσιν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὐρήσῃ τι ἐν πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὔρεν εἰ τὰ παραπτώματα ὑμῶν. **26** Εἰ δὲ ὑμεῖς μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. **14** Καὶ οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Μηκέτι οὐρανοῖς ἀφῇσι τὰ παραπτώματα ὑμῶν. ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. **27** Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **(αἰθῆ g165)** **15** καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, **28** καὶ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ λέγουσιν αὐτῷ, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, ποιεῖς· Καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς; **29** Ὁ δὲ Ἰησοῦς περιστερὰς κατέστρεψε· **16** καὶ οὐκ ἤφειεν ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς ἵνα τις διενέγκῃ σκευὸς διὰ τοῦ ἱεροῦ. **17** Καὶ καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς, Οὐ γέγραπται ὅτι καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται **30** Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; Ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Ἀποκρίθητέ μοι. **31** αὐτὸν σπῆλαιον ληστῶν. **18** Καὶ ἤκουσαν Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἔρεϊ, Διὰ πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; **32** Ἄλλ'

εἶπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν αὐτή, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἡμῶν; **12** Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, ὄντως προφήτης ἦν. **33** Καὶ ἀποκριθέντες καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν λέγουσι τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οἶδαμεν. Καὶ ὁ γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν Ἰησοὺς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. **13** λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

12 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε. **2** Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος. **3** Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν. **4** Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κάκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἡτιμωμένον. **5** Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κάκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες. **6** Ἔτι οὖν ἓνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. **7** Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. **8** Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. **9** Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. **10** Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· **11** παρὰ Κυρίου ἐγένετο

Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ. **14** Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. Ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὐ; **15** Δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω. **16** Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Καίσαρος. **17** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. **18** Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, **19** Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι Ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **20** Ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα· **21** καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. **22** Καὶ ἔλαβον αὐτήν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. Ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. **23** Ἐν τῇ

ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ, ἔσται γυνή; Οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ γυναικα. **24** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν αὐτοῖς, Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες ἐπερωτῆσαι. **35** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πῶς λέγουσιν **25** Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς Δαυὶδ; **36** Αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ εἶπεν ἐν ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **26** Περὶ δὲ τῶν Πνεύματι Ἀγίῳ, Λέγει ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τοῦ βάτου, ὡς εἶπεν ἐχθροῦ σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **37** αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων, Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, Αὐτὸς οὖν Δαυὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος **27** Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ἦκουεν αὐτοῦ ἡδέως. **38** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε. **28** Καὶ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, Βλέπετε ἀπὸ τῶν προσελθόντων εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας γραμματέων, τῶν θελόντων ἐν στολαῖς αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν, Ποία **39** καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ἐστὶ πρώτη πάντων ἐντολή; **29** Ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις· **40** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι Πρώτη πάντων τῶν οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, ἐντολῶν, Ἄκουε, Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστὶ· **30** καὶ ἀγαπήσεις οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα. **41** Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ σου. Αὕτη πρώτη ἐντολή. **31** Καὶ δευτέρα πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. **42** Καὶ ἔλθοῦσα ὁμοία αὕτη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶ ὡς σεαυτόν. Μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ κοδράντης. **43** Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς οὐκ ἔστι. **32** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς, μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον ὅτι εἷς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην πάντων βέβληκε τῶν βαλλόντων εἰς αὐτοῦ· **33** καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς τὸ γαζοφυλάκιον· **44** πάντες γὰρ ἐκ τοῦ καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

πλεῖον ἐστὶ πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων **13** Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ καὶ θυσιῶν. **34** Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν

αὐτοῦ, Διδάσκαλε, ἴδε, ποταποὶ λίθοι δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. **14** καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. **2** Καὶ ὁ Ἰησοῦς Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, Βλέπετε ταύτας τὰς τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐστὼς μεγάλας οἰκοδομάς; Οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ ὅπου οὐ δεῖ—ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω—τότε λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. **3** Καὶ καθημένου οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν κατέναντι **15** ὃ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἄραί τι ἐκ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. **16** καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν Ἀνδρέας, **4** Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; ὣν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἄραι τὸ Καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα ἰμάτιον αὐτοῦ. **17** Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ συντελεῖσθαι; **5** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν, Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ταῖς ἡμέραις. **18** Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ πλανήσῃ. **6** Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. **19** Ἔσονται τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι· γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψεις, οἷα οὐ γέγονε καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. **7** Ὅταν δὲ τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἦς ἔκτισεν ὁ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, Θεὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. **20** μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω τὸ Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, τέλος. **8** Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, οὐκ ἂν ἐσώθῃ πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται ἐκλεκτοὺς, οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ἡμέρας. **21** Τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ, ταραχαί· ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. **9** Βλέπετε δὲ ὥδε ὁ Χριστός, ἡ Ἰδοὺ, ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε. ὑμεῖς ἑαυτοὺς παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς **22** Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, ψευδοπροφήται, καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, ἔνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. **10** Καὶ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. **23** Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. **24** Ἀλλ' ἐν τὸ εὐαγγέλιον. **11** Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί ἐκείνην, ὃ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ σελήνῃ οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, **25** καὶ οἱ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, οὐ γὰρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. **12** Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς σαλευθήσονται. **26** Καὶ τότε ὀψονται τὸν ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, μετὰ δυνάμειος πολλῆς καὶ δόξης. **27** Καὶ καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. **13** Καὶ ἔσεσθε τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν

τεσσάρων ανέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς, καὶ ἄκρου οὐρανοῦ. **28** Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ τὴν παραβολὴν· ὅταν αὐτῆς ἦδη ὁ κλάδος μύρου γέγονεν; **5** Ἡδύνατο γὰρ τοῦτο ἀπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· **29** καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδῃτε γινόμενα, αὐτῇ. **6** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε αὐτὴν· γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. **30** τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; Καλὸν ἔργον Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ εἰργάσατο ἐν ἐμοί. **7** Πάντοτε γὰρ τοὺς αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται. **31** πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ θέλῃτε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. **32** Περὶ δὲ τῆς οὐ πάντοτε ἔχετε. **8** Ὁ ἔσχεν αὕτη ἐποίησε· ἡμέρας ἐκείνης ἡ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ ἐνταφιασμόν. **9** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν μὴ ὁ πατήρ. **33** Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται ἐστίν. **34** Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. **10** Καὶ ὁ Ἰουδᾶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκάστω τὸ ἔργον πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα αὐτοῖς. **11** Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ γρηγορῇ. **35** Γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, καὶ γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ. **12** Καὶ ὁψέ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ Πάσχα ἢ πρωτῆ· **36** μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὗρῃ ὑμᾶς ἔθνον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καθεύδοντας. **37** Ἄ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσι λέγω, Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ Πάσχα; **13** Καὶ ἀποστέλλει δύο

14 Ἦν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν. **2** Ἐλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ. **3** Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. **4** Ἦσαν δέ

τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστᾶζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, **14** καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει, Ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγῃ; **15** Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον ἑτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. **16** Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν

αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. **17** Καὶ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. τρεῖς ἀπαρνῆση με. **31** Ὁ δὲ ἐκπερισσοῦ **18** Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, ἔλεγε μᾶλλον, Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνῆσωμαι. Ὡσαύτως ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. **32** Καὶ ἔρχονται **19** Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ, καὶ αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, Μήτι ἐγώ; Καὶ ἄλλος, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Καθίσατε ὧδε, Μήτι ἐγώ; **20** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, ἕως προσεύξωμαι. **33** Καὶ παραλαμβάνει Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. **21** Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ μεθ' αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ ἀδημονεῖν. **34** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Περίλυπός αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ἔστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. **35** Καὶ προσελθὼν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχετο ἐκεῖνος. **22** Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἡ ὥρα. **36** Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ, ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε· πάντα δυνατά σοι. Παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου. **23** Καὶ λαβὼν τὸ ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἀλλὰ τί σύ. **37** Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. **24** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Σίμων, καθεύδεις; Οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. γρηγορήσαι; **38** Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, **25** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῖω ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν **39** Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **26** Καὶ ὑμνήσαντες αὐτὸν λόγον εἰπών. **40** Καὶ ὑποστρέψας ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν. **27** εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι, σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι. **41** ταύτῃ· ὅτι γέγραπται, Πατάξω τὸν ποιμένα, Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα. **28** Καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. Ἀπέχει Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς ἦλθεν ἡ ὥρα. Ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **29** Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. αὐτῷ, Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, **42** Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. Ἰδοὺ, ὁ παραδιδούς ἀλλ' οὐκ ἐγώ. **30** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, με ἥγγικε. **43** Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ἐν τῇ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἷς ὧν

τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. **57** Καὶ μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν αὐτοῦ, λέγοντες **58** ὅτι Ἑμεῖς ἠκούσαμεν πρεσβυτέρων. **44** Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων, Ὅν ἂν τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποιήτον, καὶ φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποιήτον ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. **45** Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως οἰκοδομήσω. **59** Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν προσελθὼν αὐτῷ λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ῥαββί· ἡ μαρτυρία αὐτῶν. **60** Καὶ ἀναστὰς ὁ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **46** Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν λέγων, Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; Τί οὗτοί αὐτόν. **47** Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων σου καταμαρτυροῦσιν; **61** Ὁ δὲ ἐσιώπα, σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισε τὸν καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ τὸ ὥτιόν. **48** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοὺς Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; **62** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθετε Ἰησοὺς εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ὄψεσθε τὸν μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον **49** καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν ἱερῶ διδασκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. **63** Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. **50** Καὶ διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει, Τί ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον. **51** Καὶ ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; **64** Ἠκούσατε εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθησεν αὐτῷ, τῆς βλασφημίας. Τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ. Καὶ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον κρατοῦσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι· **52** ὁ δὲ θανάτου. **65** Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον ἀπ' αὐτῶν. **53** Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ αὐτῷ, Προφίτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρέται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ῥαπίσμασιν αὐτόν ἔβαλλον. **66** Καὶ ὄντος καὶ οἱ γραμματεῖς. **54** Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, **67** ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως καὶ καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, Καὶ σὺ μετὰ τοῦ καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. **55** Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα. **68** Ὁ δὲ ἡρνήσατο, Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον λέγων, Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρισκον. **56** καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. **69** Καὶ ἡ παιδίσκη Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς

παρεστηκόσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. ἀπολύσῃ αὐτοῖς. **12** Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς **70** Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί οὖν θέλετε ποιήσω πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **13** Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, Σταυρώσον αὐτόν. εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. **71** Ὁ δὲ **14** Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς, Τί γὰρ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύναι ὅτι Οὐκ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. **72** ἔκραξαν, Σταυρώσον αὐτόν. **15** Ὁ δὲ Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ἀνεμνήσθῃ ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν αὐτῷ ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δῖς, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιε. σταυρωθῇ. **16** Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον

15 Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶτ' συμβούλιον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. **17** Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, **18** καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· **19** καὶ ἔτυπον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυνον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. **20** Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. **21** Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναιόν, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. **22** Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον Κρανίου Τόπος. **23** Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. **24** Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ. **25** Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. **26** Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, Ὁ βασιλεὺς τῶν

Ἰουδαίων. 27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴ δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἡμέτερων, καὶ Σαλώμη, 41 αἱ καὶ, ὅτε ἦν εὐωνύμων αὐτοῦ. 28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἡκολούθουν αὐτῷ, καὶ ἡ λέγουσα, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ 29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν συναναβάσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. 42 Καὶ αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν Παρασκευή, λέγοντες, Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ὃ ἐστὶ προσάβατον, 43 ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, 30 σῶσον Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ σεαυτόν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν 31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες τοῦ θεοῦ· τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 44 Ὁ ἔλεγον, Ἄλλους ἔσωσεν, αὐτὸν οὐ δύναται δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἥδη τέθηκε· σῶσαι. 32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλοι ἀπέθανε. 45 Καὶ ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεῦσωμεν αὐτῷ. Καὶ οἱ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἔδωρήσατο τὸ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. σῶμα τῷ Ἰωσήφ. 46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, 33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 34 καὶ κατέθηκεν αὐτόν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοὺς λελατομημένον ἐκ πέτρας καὶ προσεκύλισε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἐλωῖ, Ἐλωῖ, λιμὰ λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. 47 Ἡ σαβαχθανί; Ὁ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, Ὁ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ θεός μου, ὁ θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

35 Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον, Ἰδοὺ, Ἡλίαν φωνεῖ. 36 Δραμῶν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθεὶς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων, Ἄφετε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. 37 Ὁ δὲ Ἰησοὺς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε. 38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. 39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν, Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ. 40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἡγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. 2 Καὶ λίαν πρωτὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. 3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, Τίς ἀποκυλίσαι ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; 4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. 5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς,

Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. **19** Ὁ Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν αὐτόν. **7** Ἄλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. **20** Ἐκεῖνοι δὲ αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι Προάγει ὑμᾶς ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος καθὼς εἶπεν ὑμῖν. **8** Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν. ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον, ἐφοβοῦντο γάρ. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτη σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἅψ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. **10** Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. **11** Κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. **12** Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. **13** Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. **14** Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. **15** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. **16** Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. **17** Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· **18** ὅφεις ἄροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας

Κατα Λουκαν

1 Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, **3** ἔδοξε καμοί, παρηκολουθηκότες ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ. **6** Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασίαις τοῦ Κυρίου ἀμειπτοι. **7** Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἑλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. **10** Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. **11** Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. **12** Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. **13** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἑλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. **14** Καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ

ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. **15** Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖνῃ, καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. **16** Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· **17** καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. **18** Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; Ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. **19** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι Γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα. **20** Καὶ ἰδού, ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. **21** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. **22** Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. **23** Καὶ ἐγένετο, ὥς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **24** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα **25** ὅτι Οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. **26** Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἔκτῳ

ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. **41** Καὶ ἐγένετο εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν **27** πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρί, τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυίδ· καὶ κοιλία αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαρίας. **28** Καὶ Ἀγίου ἡ Ἑλισάβετ, **42** καὶ ἀνεφώνησε εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε, φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ Χαῖρε, κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. **29** Ἡ δὲ τῆς κοιλίας σου. **43** Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος, με; **44** Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ **30** Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, Μὴ φοβοῦ, ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε Μαρίας· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ **31** Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ μου. **45** Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις **32** Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου αὐτῇ παρὰ Κυρίου. **46** Καὶ εἶπε Μαρίας, κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, **47** τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, **33** καὶ καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς τῷ σωτηρί μου. **48** Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ τέλος. (αἰθῶν g165) **34** Εἶπε δὲ Μαρίας πρὸς γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα γενεαί. **49** Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ οὐ γινώσκω; **35** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **50** εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι διὸ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. **51** Ἐποίησε καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν Θεοῦ. **36** Καὶ ἰδοὺ, Ἑλισάβετ ἡ συγγενὴς ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. σου, καὶ αὕτη συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει **52** Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ ὕψωσε ταπεινούς. **53** Πεινῶντας ἐνέπλησεν καλουμένην στείρα. **37** Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. **38** Εἶπε δὲ Μαρίας, κενούς. **54** Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, **55** καθὼς τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ ἄγγελος. **39** Ἀναστᾷσα δὲ Μαρίας ἐν ταῖς Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῶν g165) **56** Ἐμείνε δὲ Μαρίας σὺν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, **40** καὶ αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. **57** Τῇ δὲ Ἑλισάβετ

ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ, **73** ὅρκον καὶ ἐγέννησεν υἱόν. **58** Καὶ ἤκουσαν ὃν ὥμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, οἱ περιοικοὶ καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι τοῦ δοῦναι ἡμῖν, **74** ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. **59** Καὶ ἐγένετο **75** ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ **76** Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. **60** κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· **77** τοῦ Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. **61** Καὶ δοῦναι γινώσκιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν εἶπον πρὸς αὐτήν ὅτι Οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, **78** διὰ σπλάγχνα συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο τούτῳ. **62** Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, **79** ἐπιπαῖναι τοῖς τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. **63** Καὶ αἰτήσας ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους, πινακίδιον ἔγραψε, λέγων, Ἰωάννης ἐστὶ τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. **64** ὁδὸν εἰρήνης. **80** Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ τὸν Θεόν. **65** Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὁρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. **66** Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. **67** Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, καὶ προεφήτευσεν, λέγων, **68** Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, **69** καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ— **70** καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ— (αἰθῆ **g165**) **71** σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς **72** ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ

2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. **2** Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. **3** Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. **4** Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαυίδ, ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυίδ, **5** ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ. **6** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. **7** Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν

αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς αὐτούς. **21** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι τόπος ἐν τῷ καταλύματι. **8** Καὶ ποιμένες ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν. **9** Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος κοιλῖα. **22** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, φόβον μέγαν. **10** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ— **23** καθὼς γέγραπται Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν ἐν νόμῳ Κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοῖγον χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· μήτρان ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται— **24** **11** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστί καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυίδ. **12** Καὶ ἐν νόμῳ Κυρίου, Ζεῦχος τρυγόνων ἢ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρήσετε βρέφος δύο νεοσσούς περιστερῶν. **25** Καὶ ἰδοὺ, ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ. **13** ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ᾧ ὄνομα Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος πληθὸς στρατιᾶς οὐρανοῦ, αἰνούντων τὸν καὶ εὐλαβῆς, προσδεχόμενος παράκλησιν Θεόν, καὶ λεγόντων, **14** Δόξα ἐν ὑψίστοις τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ Πνεῦμα ἦν Ἅγιον ἐπ' Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις αὐτόν. **26** Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον εὐδοκία. **15** Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους, **27** Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλέεμ, καὶ ἴδωμεν καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ ἐγνώρισεν ἡμῖν. **16** Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, **28** καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. **17** αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε, **29** Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· **30** ὅτι εἶδον τούτου. **18** Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, **31** ὃ ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. **19** Ἡ δὲ λαὼν· **32** φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. **33** Καὶ ἦν συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **20** Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. **34** Καὶ καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς ἡκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδοὺ, οὗτος

κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· ἐπερωτῶντα αὐτούς. 47 Ἐξίσταντο δὲ 35 καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. 48 Καὶ ἰδόντες πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. 36 Καὶ ἦν αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε, Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν φυλῆς Ἀσὴρ—αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις οὕτως; Ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι πολλαῖς, ζήσασα ἔτι μετὰ ἀνδρὸς ἐπτά ἐζητοῦμέν σε. 49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, 37 καὶ αὕτη ὅτι ἐζητεῖτέ με; Οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων—ἡ πατρός μου δεῖ εἶναί με; 50 Καὶ αὐτοὶ οὐ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστεύαις καὶ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. 51 Καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ. 38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ ἀνθρωπολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 52 Καὶ Ἰησοὺς προέκοπτε λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. 39 Καὶ ὡς σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον ἀνθρώποις.

Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. 40 Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. 41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. 42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, 43 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς, ὑπέμεινεν Ἰησοὺς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· 44 νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· 45 καὶ μὴ εὐρόντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ζητοῦντες αὐτόν. 46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ, καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν

3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχούντος, 2 ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· 4 ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς

εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον
 6 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον
 Θεοῦ. 7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. 18 Πολλὰ μὲν
 ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ, Γεννήματα οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο
 ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τὸν λαόν· 19 ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης,
 τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 Ποιήσατε οὖν ἐλεγχόμενος ὑπ’ αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος
 καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ
 ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ
 τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύνатаι ὁ Ἡρώδης, 20 προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ
 Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
 τῷ Ἀβραάμ. 9 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν φυλακῇ. 21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι
 ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος
 μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ καὶ προσευχομένου, ἀνεωχθῆναι τὸν
 εἰς πῦρ βάλλεται. 10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οὐρανόν, 22 καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ
 οἱ ὄχλοι λέγοντες, Τί οὖν ποιήσομεν; 11 Ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὥσει περιστερὰν ἐπ’
 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς, Ὁ ἔχων δύο αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι,
 χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ λέγουσαν, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν
 ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιεῖτω. 12 Ἦλθον σοὶ εὐδόκησα. 23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς
 δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον ὥσει ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὦν—ὡς
 πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; ἐνομιζετο—υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλίου, 24 τοῦ
 13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδὲν πλέον Ματθάτ, τοῦ Λευΐ, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἰαννά,
 παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. 14 τοῦ Ἰωσήφ, 25 τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμώς,
 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, τοῦ Ναούμ, τοῦ Ἑσλί, τοῦ Ναγγαί, 26 τοῦ
 λέγοντες, Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ Μαάθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεΐ, τοῦ
 εἶπε πρὸς αὐτούς, Μηδένα διασείσητε, Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα, 27 τοῦ Ἰωανάν, τοῦ
 μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς Ῥησά, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ
 ὀψωνίοις ὑμῶν. 15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ Νηρί, 28 τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ,
 λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἡρ, 29 τοῦ Ἰωσή, τοῦ
 ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεῖμ, τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ,
 μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, 16 ἀπεκρίνατο 30 τοῦ Συμεών, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ,
 ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέγων, Ἐγὼ μὲν ὕδατι τοῦ Ἰωανάν, τοῦ Ἐλιακεῖμ, 31 τοῦ Μελεᾶ,
 βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός τοῦ Μαϊνάν, τοῦ Ματταθά, τοῦ Ναθάν,
 μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τοῦ Δαυίδ, 32 τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβήδ, τοῦ
 τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς Βοόζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών, 33 τοῦ
 βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ καὶ πυρὶ 17 οὗ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἑσρώμ, τοῦ
 τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ Φαρές, τοῦ Ἰούδα, 34 τοῦ Ἰακώβ, τοῦ

Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχώρ, 35 τοῦ Σερούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φάλεγ, λίθον τὸν πόδα σου. 12 Καὶ ἀποκριθεὶς τοῦ Ἑβέρ, τοῦ Σαλά, 36 τοῦ Καϊνάν, τοῦ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Εἴρηται, Οὐκ Ἀρφαζάδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ, 37 ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. 13 Καὶ τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαρέδ, τοῦ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν, 38 τοῦ Ἐνώς, τοῦ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. 14 Καὶ Σήθ, τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ.

4 Ἰησοῦς δὲ Πνεύματος Ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον, 2 ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθεῖσιν αὐτῶν, ὕστερον ἐπέινασε. 3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. 4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, λέγων, Γέγραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτι μόνω ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ. 5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ὧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν. 7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα. 8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· γέγραπται, Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνω λατρεύσεις. 9 Καὶ ἦγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω. 10 γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε· 11 καὶ, Ἐπὶ

χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς 35 τοῦ Σερούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φάλεγ, λίθον τὸν πόδα σου. 12 Καὶ ἀποκριθεὶς τοῦ Ἑβέρ, τοῦ Σαλά, 36 τοῦ Καϊνάν, τοῦ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Εἴρηται, Οὐκ Ἀρφαζάδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ, 37 ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. 13 Καὶ τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαρέδ, τοῦ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν, 38 τοῦ Ἐνώς, τοῦ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. 14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. 15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. 16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. 17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ὑσαΐου τοῦ προφήτου. Καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὔρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον, 18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς· ἀπέσταλκέ με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, 19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. 20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. 21 Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. 22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; 23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην, Ἰατρέ, θεράπευσον

σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ οὐτῷ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει Καπερναοὺμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται σου. 24 Εἶπε δέ, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς 37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἥχος περὶ αὐτοῦ εἰς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. πάντα τόπον τῆς περιχώρου. 38 Ἀναστὰς 25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλὰ δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν οἰκίαν Σίμωνος πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς αὐτὸν περὶ αὐτῆς. 39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· 26 καὶ πρὸς αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμψθη Ἡλίας, εἰ μὴ αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα αὐτοῖς. 40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες χήραν. 27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις Ἑλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς ἐθεράπευσεν Σύρος. 28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ αὐτούς. 41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα, 29 πολλῶν, κρίζοντα καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἕξω τῆς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾗδειςαν τὸν ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, Χριστὸν αὐτὸν εἶναι. 42 Γενομένης δὲ εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. 30 Αὐτὸς δὲ ἡμέρας, ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. 31 τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ πόλιν τῆς ἤλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον αὐτόν τοῦ Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. 43 Ὁ δὲ εἶπε σάββασι. 32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ ταῖς ἐτέραις πόλεσιν αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. 33 εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι. 44 Καὶ πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς φωνῇ μεγάλῃ, 34 λέγων, Ἐγώ, τί ἡμῖν καὶ Γαλιλαίας.

σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἥλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. 35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτόν τὸ δαιμόνιον εἰς μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν. 36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Τίς ὁ λόγος

5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ· 2 καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. 3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν

ὀλίγον. Καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. **15** Διήρχετο πλοίου τοὺς ὄχλους. **4** Ὡς δὲ ἐπαύσατο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα, Ἐπανάγαγε συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν ὑμῶν εἰς ἄγραν. **5** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων αὐτῶν. **16** Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν εἵπεν αὐτῷ, Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος. **17** Καὶ κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. **6** Καὶ τοῦτο διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. **7** πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναιμι Κυρίου ἐτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς. **18** Καὶ ἰδού, αὐτοῖς καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρα ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. **8** Ἰδὼν ὃς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ· Ἰησοῦ, λέγων, Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ **19** καὶ μὴ εὐρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. **9** Θάμβος γὰρ αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον· **10** σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς τοῦ Ἰησοῦ. **20** Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβοῦ· ἁμαρτία σου. **21** Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. **11** οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες, Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; Τίς ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. **12** δύναιται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν ὁ Θεός; **22** Ἐπιγνούς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς πόλεων, καὶ ἰδού, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, αὐτοῦς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, ὑμῶν; **23** Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, δύνασαί με καθαρίσαι. **13** Καὶ ἐκτείνας Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν, τὴν χεῖρα ἦψατο αὐτοῦ, εἰπών, Θέλω, Ἐγχειραι καὶ περιπάτει; **24** Ἵνα δὲ εἰδῇτε καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπ' αὐτοῦ. **14** Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας—εἶπε τῷ αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· Ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον παραλελυμένῳ—Σοὶ λέγω, ἔγχειραι, καὶ σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ ἄρας τὸ κλινιδίόν σου, πορεύου εἰς τὸν τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε οἶκόν σου. **25** Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς

ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο, παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν. 26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες ὅτι Εἶδομεν παράδοξα σήμερον. 27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἐθεάσατο τελώνην, ὀνόματι Λευῖν, καθήμενον ἐπὶ

τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀκολουθεῖ μοι. 28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. 29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην Λευῖς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. 30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; 31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὐ χρειάν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. 32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. 33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνά, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουν; 34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστί, ποιῆσαι νηστεύειν; 35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 36 Ἦλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. 37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς

6 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυν, καὶ ἥσθιον, ψύχοντες ταῖς χερσί. 2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι; 3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ ἐποίησε Δαυὶδ, ὅποτε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες; 4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; 5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. 6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἐτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά. 7 Παρετήρουν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει· ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ. 8 Αὐτὸς δὲ ᾗδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα, Ἐγειραι, καὶ στηθὶ εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη. 9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς, Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι, Ἐξεστὶ τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; 10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς,

εἶπεν αὐτῷ, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐκβάλλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἐποίησε καὶ ἀποκατεστάθῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **23** Χάρητε ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη. **11** Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε ἰδοὺ ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί γάρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τῷ οὐρανῷ· ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ. **12** Ἐγένετο δὲ ἐν κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποιοῦν τοῖς προφήταις ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος οἱ πατέρες αὐτῶν. **24** Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. **13** Καὶ ὅτε ἐγένετο ὑμῶν. **25** Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπελησμένοι, ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ γελῶντες νῦν, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. **26** Οὐαὶ ὅταν καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε, **14** Σίμωνα ὃν καλῶς ὑμᾶς εἶπωσιν οἱ ἄνθρωποι· κατὰ καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ταῦτα γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, οἱ πατέρες αὐτῶν. **27** Ἄλλ' ὑμῖν λέγω Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον, **15** Ματθαῖον τοῖς ἀκούουσιν, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, **16** **28** εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν, Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. ὅς καὶ ἐγένετο προδότης. **17** Καὶ καταβάς **29** Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης. **30** τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. **31** Καὶ καθὼς Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. **18** καὶ οἱ καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. **32** Καὶ ὁχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία καὶ ἐθεραπεύοντο. **19** Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ' τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. **33** Καὶ αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας. **20** Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε, Μακάριοι οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. **34** Καὶ ἐὰν πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ δανεῖζετε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, Θεοῦ. **21** Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες ἁμαρτωλοῖς δανεῖζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι νῦν, ὅτι γελάσετε. **22** Μακάριοί ἐστε, ὅταν τὰ ἴσα. **35** Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανεῖζετε, ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς

σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ
οὐ κατανοεῖς; **42** Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν
τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλλω
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου,
αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν
οὐ βλέπων; Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον
τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ
τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. **43** Οὐ
γὰρ ἐστὶ δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν
σαπρὸν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν ποιοῦν
καρπὸν καλόν. **44** Ἐκαστον γὰρ δένδρον
ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται. Οὐ γὰρ
ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ
βάτου τρυγῶσι σταφυλὴν. **45** Ὁ ἀγαθὸς
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ
ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ

7 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ. **2** Ἐκατοντάρχου δέ τις δοῦλος κακῶς ἔχων ἑμellite τελευτᾷ, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. **3** Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. **4** Οἱ δέ, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες ὅτι ἁξίός ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο· **5** ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾧκοδόμησεν ἡμῖν. **6** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἦδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἐκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ, Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· **7**

διὸ οὐδὲ ἑμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἔλθειν· ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Σὺ εἶ
ἀλλ' εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; **20**
8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες
τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, εἶπον, Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν
καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος,
καὶ ἄλλω, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; **21** Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ
δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. **9** ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ
Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ
αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.
αὐτῷ ὅχλῳ εἶπε, Λέγω ὑμῖν, οὔτε ἐν **22** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς,
τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. **10** Πορευθέντες ἀπαγγείlate Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε
Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι,
τὸν οἶκον εὔρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται,
ὕγιαίνοντα. **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξῆς, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ
ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναὶν· καὶ εὐαγγελίζονται. **23** καὶ μακάριός ἐστιν,
συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. **24**
ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς. **12** Ὡς δὲ ἤγγισε Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου,
τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου,
τεθνηκώς, υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι;
καὶ αὐτὴ χίρᾳ· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; **25**
ἱκανὸς σὺν αὐτῇ. **13** Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν
Κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Ἰδοὺ, οἱ
αὐτῇ, Μὴ κλαῖε. **14** Καὶ προσελθὼν ἤψατο ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες
τῆς σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν. ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν. **26** Ἀλλὰ τί
Καὶ εἶπε, Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω
15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἤρξατο ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. **27**
λαλεῖν. Καὶ ἔδωκεν αὐτόν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοὺ, ἐγὼ
16 Ἔλαβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
τὸν Θεόν, λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου
ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ἔμπροσθέν σου. **28** Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων
ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. **17** Καὶ ἐξῆλθεν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου
ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστὶν· ὁ δὲ μικρότερος
αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. **18** Καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστὶ.
ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ **29** Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι
πάντων τούτων. **19** Καὶ προσκαλεσάμενος ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ
δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης βάπτισμα Ἰωάννου. **30** οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ

οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; **43** **31** Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν, Ὑπολαμβάνω τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι; ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, **32** Ὅμοιοὶ εἰσὶ παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ Ὁρθῶς ἔκρινας. **44** Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν καθημένους, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη, Βλέπεις ταύτην καὶ λέγουσιν, Ὑλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ τὴν γυναῖκα; Εἰσηλθὸν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη ἐκλαύσατε. **33** Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, βαπτιστὴς μῆτε ἄρτον ἐσθίων μῆτε οἶνον καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. πίνων, καὶ λέγετε, Δαιμόνιον ἔχει· **34** **45** Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δέ, ἄφ' ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων ἥς εἰσηλθὼν, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου καὶ πίνων, καὶ λέγετε, Ἴδού, ἄνθρωπος τοὺς πόδας. **46** Ἐλαίω τὴν κεφαλὴν μου οὐκ φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἡλειψας· αὕτη δὲ μύρω ἡλειψέ μου τοὺς ἁμαρτωλῶν. **35** Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πόδας. **47** Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφένονται τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων. **36** Ἡρώτα δέ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ **48** Εἶπε δὲ αὐτῇ, Ἀφένονται σου αἱ ἁμαρτίαι. Φαρισαίου ἀνεκλίθη. **37** Καὶ ἰδού, γυνὴ ἐν **49** Καὶ ἥρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα ἐν ἑαυτοῖς, Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, ἀφήσιν; **50** Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, Ἡ κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, **38** καὶ στάσα πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἥρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσιν, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἡλειψε τῷ μύρῳ. **39** Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων, Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστι. **40** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησι, Διδάσκαλε, εἰπέ. **41** Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἰς ὥφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. **42** Μὴ ἔχόντων δὲ αὐτῶν

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, **2** καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαгдаληνή, ἄφ' ἥς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει, **3** καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. **4** Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπε διὰ

παραβολῆς, 5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ τίθῃσιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθῃσιν, ἵνα
 σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. 17 Οὐ
 σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπασσε παρὰ τὴν γάρ ἐστι κρυπτόν, ὃ οὐ φανερόν γενήσεται·
 ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐδοῦ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς
 οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. 6 Καὶ ἕτερον φανερόν ἔλθῃ. 18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε·
 ἔπασσε ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, ὅς γὰρ ἐὰν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς
 διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. 7 Καὶ ἕτερον ἔπασσε ἐὰν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται
 ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφθεῖσιν ἀπ' αὐτοῦ. 19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτόν
 αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. 8 Καὶ ἕτερον ἢ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ
 ἔπασσε εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.
 ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα 20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων, Ἡ μήτηρ
 λέγων ἐφώνει, Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω,
 ἀκουέτω. 9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ ἰδεῖν σε θέλοντες. 21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 αὐτοῦ, λέγοντες, Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; εἶπε πρὸς αὐτούς, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί
 10 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
 μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν. 22 Καὶ
 λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς
 βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. 11 ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ
 Ἦσαν δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν εἶπε πρὸς αὐτούς, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν
 ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. 12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνῆχθησαν. 23 Πλεόντων
 εἰσιν οἱ ἀκούοντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαίλαψ
 καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο,
 ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. 13 Οἱ δὲ καὶ ἐκινδύνεον. 24 Προσελθόντες δὲ
 ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ διήγειραν αὐτόν, λέγοντες, Ἐπιστάτα,
 χαρὰς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς
 οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν, ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ
 καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. 14 ὕδατος καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.
 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν 25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ποῦ ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν;
 οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς
 πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι ἀλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ
 συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. 15 τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ
 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ὑπακούουσιν αὐτῷ; 26 Καὶ κατέπλευσαν
 ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν
 τὸν λόγον κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας. 27 Ἐξελθόντι δὲ
 ἐν ὑπομονῇ. 16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις
 καλύπτει αὐτόν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων

ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. **38**
 ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἅψ' οὗ ἐξεληλύθει
28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσεν δὲ
 προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε, αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων, **39** Ὑπόστρεφε εἰς
 τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι
 ὑψίστου; Δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. **29** ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν
 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ κηρύσσωσαν ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. **40**
 ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ ἔγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν,
 χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες
 ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ προσδοκῶντες αὐτόν. **41** Καὶ ἰδοῦ, ἦλθεν
 διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων
 δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. **30** Ἐπρωτίησε τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε, καὶ πεσὼν παρὰ
 δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοί ἐστίν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν
 ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε, Λεγεών, ὅτι δαιμόνια εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **42** ὅτι
 πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. **31** Καὶ παρεκάλει θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν
 αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ
 ἄβυσσον ἀπελθεῖν. **(Abyssos g12)** **32** Ἦν δὲ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.
 ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων **43** Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ
 ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐτῶν δώδεκα, ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα
 ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενός
 καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. **33** Ἐξελθόντα δὲ τὰ θεραπευθῆναι, **44** προσελθοῦσα ὀπισθεν,
 δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς ἡψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
 τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος
 τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. αὐτῆς. **45** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς ὁ
34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἀψάμενός μου; Ἀρνούμενων δὲ πάντων,
 ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, Ἐπιστάτα,
 εἰς τοὺς ἀγρούς. **35** Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ
 γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου; **46** Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 εὔρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἅψ' οὗ εἶπεν, Ὁ ψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω
 τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. **47** Ἰδοῦσα
 σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε,
 καὶ ἐφοβήθησαν. **36** Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ προσεπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἡψατο
 καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς
37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. **48** Ὁ
 περικώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτοῦ· εἶπεν αὐτῇ, Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις
 αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. **49**

Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ θεραπεύοντες πανταχοῦ. 7 Ἦκουσε δὲ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ ὅτι Τέθνηκεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἢ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, τινων ὅτι Ἰωάννης ἐγήγγερται ἐκ νεκρῶν. 8 λέγων, Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ ὑπὸ τινων δὲ ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ ὅτι σωθήσεται. 51 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, Προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. 9 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον εἶπεν Ἡρώδης, Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, καὶ τὸν πατέρα τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. 52 Ἐκλαίον τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν αὐτόν. 10 Καὶ δὲ πάντες, καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο εἶπε, Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν καθεύδει. 53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες αὐτούς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ὅτι ἀπέθανεν. 54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδάν. 11 πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ· ἐφώνησε λέγων, Ἡ παῖς, ἐγείρου. 55 Καὶ καὶ δεξάμενος αὐτούς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρεῖαν παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο. 12 Ἡ δὲ ἡμέρα φαγεῖν. 56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ εἶπον αὐτῷ, Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα γεγονός. ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα, τοὺς ἀγροὺς καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν. 13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον, Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. 14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Κατακλίνετε αὐτούς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα. 15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας. 16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ. 17 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες· καὶ

ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι. **29** Καὶ ἐγένετο, κόφιοι δώδεκα. **18** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτόν, τὸ εἶδος τοῦ αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συνῆσαν προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπληρώτησεν αὐτούς, αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. **30** Καὶ ἰδοῦ, λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι; **19** ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, Ἰωάννην τὸν ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας, **31** οἱ ὀφθέντες βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ ὅτι ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν Προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. **20** ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. **32** Ὁ δὲ εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε, Τὸν ὑπνω· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. **21** Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς αὐτοῖς παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο, συνεστῶτας αὐτῷ. **33** Καὶ ἐγένετο, ἐν **22** εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπε πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐπιστάτα, καλὸν τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηναὺς γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρεῖς, μίαν σοί, καὶ μίαν Μωσῆ, καὶ μίαν τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. **23** Ἔλεγε δὲ Ἡλίας μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. **34** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ πρὸς πάντας, Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν ἔλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. **35** Καὶ φωνή μοι. **24** Ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός αὐτοῦ ἀκούετε. ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, **36** Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνήν, εὐρέθη οὗτος σώσει αὐτήν. **25** Τί γὰρ ὠφελεῖται ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἄνθρωπος, κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; **26** Ὃς οὐδὲν ὦν ἐωράκασιν. **37** Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ λόγου, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. **38** ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ Καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων λέγων, Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψαι ἀγγέλων. **27** Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς ἐστὶ μοι· τινες τῶν ὧδε ἐστώτων, οἳ οὐ μὴ γεύσονται **39** καὶ ἰδοῦ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ ἐξαίφνης κρᾶζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ Θεοῦ. **28** Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, τούτους ὥσει ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν συντρίβον αὐτόν. **40** Καὶ ἐδεήθη τῶν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ

ἡδυνήθησαν. **41** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι **52** καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου ὑμῶν; Προσάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε. **42** Ἔτι αὐτοῦ καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ. **53** Καὶ τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν **54** Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος τῷ πατρὶ αὐτοῦ. **43** Ἐξεπλήσσοντο δὲ καὶ Ἰωάννης εἶπον, Κύριε, θέλεις εἵπωμεν πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἥλιος ἐποίησε; **55** ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς Στραφεῖς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, αὐτοῦ, **44** Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ῥῶτα ὑμῶν Οὐκ οἴδατε οἶον πνεύματός ἐστε ὑμεῖς· τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ **56** ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. ἀνθρώπων. **45** Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. **57** καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, ἵνα μὴ αἰσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο εἰπέ τις πρὸς αὐτόν, Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἔρωτήσαι αὐτόν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε. **58** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ **46** Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. **47** Ὁ δὲ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. **59** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸ παρ' ἐαυτοῦ, **48** καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἔτερον, Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ τὸν πατέρα μου. **60** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων ἐαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε οὗτος ἔσται μέγας. **49** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **61** Εἶπε δὲ καὶ Ἰωάννης εἶπεν, Ἐπιστάτα, εἰδομέν τινα ἐπὶ ἑτερος, Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια· καὶ δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' τὸν οἶκόν μου. **62** Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς ἡμῶν. **50** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, αὐτόν, Οὐδεὶς, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. **51** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εὐθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως

10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ σποδῶ καθήμεναι μετενόησαν. **14** Πλὴν ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς κρίσει, ἢ ὑμῖν. **15** Καὶ σύ, Καπερναοὺμ, ἡ πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾧ ἔρχεσθαι. **2** Ἐλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς, Ὁ καταβιβασθῆση. (Hadēs 986) **16** Ὁ ἀκούων μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς δεῖθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἐκβάλλη ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. **3** ἀποστείλαντά με. **17** Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ὕπαγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες, Κύριε, ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. **4** Μὴ βασιλεύετε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ βαλάντιον, μὴ πῆραν, μηδὲ ὑποδήματα· ὀνόματί σου. **18** Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐθεώρουν καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. **5** τὸν Σατανᾶν ὡς ἄστραπην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον πεσόντα. **19** Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν λέγετε, Εἰρήνην τῷ οἴκῳ τούτῳ. **6** Καὶ ἐὰν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, ἢ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. **20** Πλὴν ἐν ἀνακάμψει. **7** Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἄξιος ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστίν. Μὴ ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** Ἐν μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. **8** Καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαι σοι, ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, **9** πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, λέγετε αὐτοῖς, Ἥγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Naί, ὁ πατήρ, τοῦ Θεοῦ. **10** Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς **22** Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπε, τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε, **11** Καὶ τὸν Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστίν ὁ υἱός, εἰ μὴ πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστίν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. **23** ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **12** Λέγω ὑμῖν ὅτι Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον εἶπε, Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. **13** Οὐαὶ σοι, ἂ βλέπετε. **24** Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ Χοραζὶν, οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ ἂ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. **25** Καὶ ἰδοὺ,

νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτόν, Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου, καὶ καὶ λέγων, Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; (aiōnios g166) 26 Ὁ δὲ πορεύεσθαι αὐτοῦς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; κώμην τινὰ γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα Πῶς ἀναγινώσκεις; 27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ὑπεδέξατο αὐτόν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 39 εἶπεν, Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἡ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. 40 Ἡ δὲ καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 28 Εἶπε δὲ αὐτῷ, ἐπιστάσα δὲ εἶπε, Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ Ὅρθως ἀπεκρίθη· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ. ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλειπε διακονεῖν; 29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν εἶπε πρὸς Εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. 41 τὸν Ἰησοῦν, Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; 30 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα, Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀνθρωπός Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ· τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχά, 42 ἐνὸς δέ ἐστι χρεῖα· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἳ καὶ ἐκδύσαντες μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτόν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀπ' αὐτῆς.

ἀφέντες ἡμίθανῃ τυγχάνοντα. 31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν ἀντιπαρῆλθεν. 32 Ὅμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. 33 Σαμαρεΐτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη, 34 καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. 35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὃ τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. 36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; 37 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτόν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. 2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. 4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτόν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ, Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, 6 ἐπειδὴ φίλος παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω

ὁ παραθήσω αὐτῶ· 7 κἀκεῖνος ἔσωθεν τίνι ἐκβάλλουσι; Διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν ἀποκριθεὶς εἶπη, Μὴ μοι κόπους ἀρέχε· αὐτοὶ ἔσσονται. 20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἦδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἅρα ἔφθασεν ἐφ' μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ὑμᾶς ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 Ὅταν ἀναστὰς δοῦναί σοι. 8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσει τὴν δώσει αὐτῶ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα φίλον, διὰ γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς αὐτοῦ· 22 ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ δώσει αὐτῶ ὅσον χρήζει. 9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἧ ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ σκύλα εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγίησεται ὑμῖν. αὐτοῦ διαδίδωσιν. 23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ 10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν κατ' ἐμοῦ ἐστὶ· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ εὐρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγίησεται. σκορπίζει. 24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα 11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῶ; Ἡ ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει εὐρίσκον λέγει, Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν αὐτῶ; 12 Ἡ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὦόν, μὴ μου ὅθεν ἐξῆλθον. 25 Καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει ἐπιδώσει αὐτῶ σκορπίον; 13 Εἰ οὖν ὑμεῖς σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. 26 Τότε πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἔτερα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ ἐλθόντα πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει Πνεῦμα Ἅγιον κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; 14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν. Ἐγένετο 27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, δέ, τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. 15 Τινὲς δὲ εἶπεν αὐτῶ, Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά ἐξ αὐτῶν εἶπον, Ἐν Βεελζεβοῦλ ἄρχοντι σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. 28 Αὐτὸς δὲ τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. εἶπε, Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν 16 Ἄλλοι δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. 17 Αὐτὸς δὲ 29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισμένων ἤρξατο εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς, λέγειν, Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πίπτει. 18 εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωανᾶ τοῦ προφήτου. 30 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωανᾶς σημεῖον τοῖς πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; Ὅτι Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ λέγετε ἐν Βεελζεβοῦλ ἐκβάλλειν με τὰ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. 31 Βασίλισσα δαιμόνια. 19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοῦλ νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ

αυτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. **44** γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. **32** Ἄνδρες ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ Νινευτῖ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι ἐπάνω οὐκ οἶδασιν. **45** Ἀποκριθεὶς δέ τις μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωανᾶ, καὶ ἰδοὺ, τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα πλεῖον Ἰωανᾶ ὧδε. **33** Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. **46** Ὁ δὲ εἶπε, εἰς κρύπτῃν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε ἄλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, τὸ φέγγος βλέπωσιν. **34** Ὁ λύχνος τοῦ καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. **47** Οὐαὶ ὑμῖν, ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. **35** Σκόπει οὖν μὴ **48** Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. **36** Εἰ οὖν τὸ ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε σκοτεινόν, ἔσται φωτεινόν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ αὐτῶν τὰ μνημεῖα. **49** Διὰ τοῦτο καὶ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζει σε. **37** Ἐν δὲ τῷ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν, Ἀποστελῶ εἰς λαλῆσαι, ἡρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἀριστησὶ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν· **50** ἵνα **38** Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. **39** τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν, Νῦν ὑμεῖς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, **51** ἀπὸ τοῦ αἵματος οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ Ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. **40** τοῦ οἴκου. Ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. **52** Οὐαὶ ὑμῖν ἔσωθεν ἐποίησε; **41** Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς ἐλεημοσύνης· καὶ ἰδοὺ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθετε, καὶ τοὺς ἐστίν. **42** Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. **53** Λέγοντος ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρξαντο οἱ πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, **54** ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. ἐνεδρεύοντες αὐτόν, ζητοῦντες θηρεῦσαι τι **43** Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, αὐτοῦ.

12 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, εἰπεῖν. **13** Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ Διδάσκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι πρῶτον, Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. **14** Ὁ δὲ εἶπεν τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις. αὐτῷ, Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν **2** Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ ἡ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; **15** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ Ὁρατε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας γνωσθήσεται. **3** Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ αὐτῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. **16** πρὸς τὸ οὗς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, λέγων, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. **4** Λέγω δὲ Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν χώρα· **17** καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων, ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. **5** καρπούς μου; **18** Καὶ εἶπε, Τοῦτο ποιήσω· Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε φοβήθητε καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μερίζοντας τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἐξουσίαν ἔχοντα οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου. **19** Καὶ τοῦτον φοβήθητε. (Geenna g1067) **6** Οὐχὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου, Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ πέντε στρουθία πωλεῖται ἄσφαριον δύο; κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, Καὶ ἔν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον πίε, εὐφραίνου. **20** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **7** Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡρίθμηνται. Μὴ οὖν ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνα φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. ἔσται; **21** Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ **8** Λέγω δὲ ὑμῖν, Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. **22** Εἶπε δὲ πρὸς ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· **9** ὃ δὲ μὴδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσθητε. **23** Ἡ ψυχὴ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ ἐνδύματος. **24** Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, Θεοῦ. **10** Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ οὐκ ἔστι ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὃ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσω μᾶλλον ὑμεῖς οὐκ ἀφεθήσεται. **11** Ὅταν δὲ προσφέρωσιν διαφέρετε τῶν πετεινῶν; **25** Τίς δὲ ἐξ ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἔνα; **26** Εἰ ἀπολογίσησθε, ἢ τί εἶπητε· **12** τὸ γὰρ Ἅγιον οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ

τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; 27 Κατανοήσατε ποῖα ὥρα ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν αὐτοῦ. 40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἔτοιμοι· πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τούτων. 28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἄγρῳ ἔρχεται. 41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κύριε, σήμερον ὄντα, καὶ αὖριον εἰς κλίβανον πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, ἢ καὶ πρὸς πάντας; 42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; 29 Καὶ Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίνητε· φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. 30 Ταῦτα γὰρ πάντα θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ τὸ σιτομέτριον; 43 Μακάριος ὁ δοῦλος ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῆζετε τούτων. 31 ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησει Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποιῶντα οὕτως. 44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. 32 Μὴ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν αὐτόν. 45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριός μου 33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς παῖδας ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον μεθύσκεσθαι· 46 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἢ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει· 34 ὅπου ἢ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. καρδιά ὑμῶν ἔσται. 35 Ἔστωσαν ὑμῶν 47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα αἱ ὁσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμάσας μηδὲ καιόμενοι· 36 καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε πολλὰς· 48 ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἴνα, ἐλθόντος καὶ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. 37 δὲ ὧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ αὐτοῦ καὶ ὧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον κύριος εὕρησει γρηγοροῦντας ἀμὴν λέγω αἰτήσουσιν αὐτόν. 49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς, εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; καὶ παρελθὼν διακονήσεται αὐτοῖς. 38 Καὶ 50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς ἂν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ. 51 Δοκεῖτε ὅτι τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὖρη οὕτω, εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. 39 Τοῦτο Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. 52 δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ

διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυοί, καὶ δύο ἐπὶ τρισί. **53** Διαμερισθήσεται πατήρ ἐπὶ υἱῷ, τὴν παραβολήν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν. **7** αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, Ἴδού, τρία **54** Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις, Ὅταν ἴδητε ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, ταύτη, καὶ οὐχ εὐρίσκω ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα εὐθέως λέγετε, Ὅμβρος ἔρχεται καὶ γίνεται τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; **8** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς οὕτω. **55** Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο ὅτι Καύσων ἔσται· καὶ γίνεται. **56** Ὑποκριταί, τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ βάλῃ κόπριαν· **9** κὰν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψετε αὐτήν. **10** πῶς οὐ δοκιμάζετε; **57** Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; **58** Ὡς γὰρ ὑπάγετε τοῖς σάββασιν· **11** καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη μῆποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. **12** Ἰδὼν δὲ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν πράκτωρ σε βάλῃ εἰς φυλακὴν. **59** Λέγω αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ τὸν σου. **13** Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ ἐσχάτον λεπτὸν ἀποδόξ.

13 Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. **2** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; **3** Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῇτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. **4** Ἦ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ; **5** Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῇτε, πάντες ἀπολεῖσθε. **6** Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν. **7** αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, Ἴδού, τρία **54** Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις, Ὅταν ἴδητε ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, ταύτη, καὶ οὐχ εὐρίσκω ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα εὐθέως λέγετε, Ὅμβρος ἔρχεται καὶ γίνεται τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; **8** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς οὕτω. **55** Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο ὅτι Καύσων ἔσται· καὶ γίνεται. **56** Ὑποκριταί, τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ βάλῃ κόπριαν· **9** κὰν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψετε αὐτήν. **10** πῶς οὐ δοκιμάζετε; **57** Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; **58** Ὡς γὰρ ὑπάγετε τοῖς σάββασιν· **11** καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη μῆποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. **12** Ἰδὼν δὲ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν πράκτωρ σε βάλῃ εἰς φυλακὴν. **59** Λέγω αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. **13** Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. **14** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ, Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. **15** Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν, Ὑποκριταί, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βόυν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; **16** Ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδῃσεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοὺ, δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; **17** Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν

ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι. **31** Ἐν αὐτῇ τῇ ὑπ' αὐτοῦ. **18** Ἔλεγε δέ, Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡμέρα προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτῶ, Ἐξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι αὐτήν; **19** Ὅμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. **32** Καὶ εἶπεν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ αὐτοῖς, Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι καὶ ἠῤῥησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, ταύτην, Ἰδοῦ, ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **20** Πάλιν εἶπε, Τίνι τελειοῦμαι. **33** Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; **21** Ὅμοία αὔριον καὶ τῇ ἐχομένη πορεύεσθαι· ὅτι ἐστὶ ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἕξω εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθῃ Ἱερουσαλήμ. **34** Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ὅλον. **22** Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ ἡ ἀποκτένουσα τοὺς προφήτας καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς εἰς Ἱερουσαλήμ. **23** Εἶπε δέ τις αὐτῶ, αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναῖξαι τὰ Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς πρὸς αὐτούς, **24** Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ἠθέλησατε. **35** Ἰδοῦ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύουσιν. ὑμῶν ἔρημος. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ με **25** Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἴδῃτε ἕως ἂν ἦξει, ὅτε εἴπητε, Εὐλογημένος ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἕξω ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. **2** Καὶ ἰδοῦ, ἄνθρωπός τις ἦν ὕδρωπικός· ἔμπροσθεν αὐτοῦ. **3** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων, Εἰ ἕξεσι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; **4** Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε. **5** Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτούς εἶπε, Τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; **6** Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. **7** Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν,

ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ λέγων πρὸς αὐτούς, **8** Ὅταν κληθῇς σε, ἔχε με παρητημένον. **19** Καὶ ἕτερος ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακληθῇς εἰς εἶπε, Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέντε, καὶ τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ, **9** καὶ παρητημένον. **20** Καὶ ἕτερος εἶπε, Γυναῖκα ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι, ἔγνημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' **21** Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε **10** Ἄλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐτοῦ, Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας κεκληκὼς σε, εἶπῃ σοι, Φίλε, προσανάβηθι καὶ ρύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς τῶν συνανακειμένων σοι. **11** Ὅτι πᾶς εἰσάγαγε ὧδε. **22** Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος, Κύριε, ὁ ὑψὼν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. **23** ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. **12** Ἐλεγε Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον, Ἐξελθε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν, Ὅταν ποιῇς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. **24** σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους· ἐκεῖνων τῶν κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωσι, καὶ δεῖπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ γένηταί σοι ἀνταπόδομα. **13** Ἄλλ' ὅταν ἐκλεκτοί. **25** Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι ποιῆς δοχήν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, πολλοὶ καὶ στραφεῖς εἶπε πρὸς αὐτούς, **26** Εἴ χωλοὺς, τυφλοὺς **14** καὶ μακάριος τις ἔρχεται πρὸς με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑσθι, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, σοι· ἀνταποδοθήσεται γὰρ σοι ἐν τῇ καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀναστάσει τῶν δικαίων. **15** Ἀκούσας δὲ ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν δύναται μου μαθητὴς εἶναι. **27** Καὶ ὅστις οὐ αὐτῷ, Μακάριος, ὃς φάγεται ἄριστον ἐν βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **16** Ὁ δὲ εἶπεν ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητὴς. αὐτῷ, Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, **28** Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, ὁ θέλων πύργον καὶ ἐκάλεσε πολλούς **17** καὶ ἀπέστειλε οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου τὴν δαπάνην, εἴ ἔχει τὰ εἰς ἀπαρτισμόν; εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, Ἐρχεσθε, ὅτι **29** Ἵνα μήποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέλιον ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. **18** Καὶ ἤρξαντο καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ, **30** εἶπεν αὐτῷ, Ἀγρὸν ἡγόρασα, καὶ ἔχω λέγοντες, ὅτι Οὗτος ὁ ἀνθρωπος ἤρξατο

οικοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. **31** δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ ἥ τις βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας ὅτου εὖρη; **9** Καὶ εὐροῦσα συγκαλεῖται πρῶτον βουλευέται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα, δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; **32** Εἰ δὲ ἦν ἀπώλεσα. **10** Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ μήγε, ἔτι πόρρω αὐτοῦ ὄντος, πρεσβεῖαν γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. **33** ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. **11** Εἶπε δέ, Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· **12** καὶ εἶπεν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί, Πάτερ, δός μοι μου εἶναι μαθητής. **34** Καλὸν τὸ ἅλας· ἂν τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; αὐτοῖς τὸν βίον. **13** Καὶ μετ' οὐ πολλὰς **35** Οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος ἐστίν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὧτα υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἀκούειν ἀκουέτω. ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως. **14** Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. **15** Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. **16** Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιτίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἡσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. **17** Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε, Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι. **18** ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. **19** καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὥς ἕνα τῶν μισθίων σου. **20** Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἦτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. **21** Εἶπε

15 Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί, ἀκούειν αὐτοῦ. **2** Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. **3** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων, **4** Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἑννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὖρη αὐτό; **5** Καὶ εὐρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων. **6** Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς, Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. **7** Λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἑννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρειάν ἔχουσι μετανοίας. **8** Ἦ τις γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἂν ἀπολέσῃ

δὲ αὐτῷ ὁ υἱός, Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **2** Καὶ οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμι φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ, Τί τοῦτο ἀκούω ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. **22** Εἶπε δὲ ὁ πατήρ περὶ σοῦ; Ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξενέγκατε σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν. **3** Εἶπε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος, Τί ποιήσω, ὅτι αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας· **23** ἀπ' ἐμοῦ; Σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν αἰσχύνομαι. **4** Ἐγὼν τί ποιήσω, ἵνα, ὅταν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν· **24** ὅτι μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· τοὺς οἴκους αὐτῶν. **5** Καὶ προσκαλεσάμενος καὶ ἀπολωλώς ἦν, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου εὐφραίνεσθαι. **25** Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ, Πόσον ὀφείλεις πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος τῷ κυρίῳ μου; **6** Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν ἡγγίσε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Δέξαι σου χορῶν. **26** Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον παίδων, ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. **27** Ὁ πεντήκοντα. **7** Ἐπειτα ἐτέρῳ εἶπε, Σὺ δὲ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἡκει· πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν κόρους καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ γράμμα, σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. **8** Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι. **(αἰθῆ g165)** **9** Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα, ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. **(αἰθῆnios g166)** **10** Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστί, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. **11** Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, πιστεύσει; **12** Καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; **13** Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεῦειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθεξέται, καὶ τοῦ

16 Ἐλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς

25 **ἐτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. 25**
 δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. **14** Ἦκουον δὲ εἶπε δὲ Ἀβραάμ, Τέκνον, μνήσθητι ὅτι
 ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ
 ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. **15** σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ
 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ὥδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. **26** Καὶ
 ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν
 Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες
 ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται,
 τοῦ Θεοῦ. **16** Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.
 Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ **27** εἶπε δέ, Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα
 εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. πέμψης αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ μου, **28** ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως
 τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ
 κεραίαν πεσεῖν. **18** Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν ἑλθῶσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.
 γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει **29** Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ, Ἐχουσι Μωσέα
 καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν καὶ τοὺς προφήτας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
 μοιχεύει. **19** Ἀνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, **30** Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ'
 καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, ἐὰν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς,
 εὐφραίνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. μετανοήσουσιν. **31** εἶπε δὲ αὐτῷ, Εἰ Μωσέως
20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδέ,
 ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἐὰν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.
 ἡλκωμένος **21** καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς
 τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. **22**
 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς
 τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. **23** Καὶ ἐν τῷ Ἀὶδι
 ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν,
 καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. (Hadēs **g86**) **24** Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε, Πάτερ
 Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ
 ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου·

17 εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἀνένδεκτόν
 ἐστι τοῦ μὴ ἔλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ
 δὲ δι' οὗ ἔρχεται. **2** Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ
 μύλος ὀνικὸς περικείται περὶ τὸν τράχηλον
 αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ
 ἵνα σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων.
3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἀμάρτη εἰς
 σέ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ
 ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. **4** Καὶ ἐὰν
 ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμάρτη εἰς σέ, καὶ
 ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ, λέγων,
 Μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. **5** Καὶ εἶπον οἱ
 ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ, Πρόσθετε ἡμῖν πίστιν.
6 εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Εἰ ἔχετε πίστιν ὥς
 κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ

ταύτη, Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ εἶπεν, Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θαλάσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. 7 Τίς μετὰ παρατηρήσεως 21 οὐδὲ ἐροῦσιν, Ἴδου δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ὦδε, ἢ, Ἴδου ἐκεῖ. Ἴδου γάρ, ἡ βασιλεία ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν. 22 Εἶπε δὲ ἐρεῖ εὐθέως, Παρελθὼν ἀνάπεσε· 8 ἀλλ' πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε. 23 Καὶ καὶ πῶς καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν, Ἴδου ὦδε, ἢ, Ἴδου ἐκεῖ· μὴ πίεσαι σύ; 9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἀπέλθῃτε, μηδὲ διώζητε. 24 Ὡςπερ γάρ ἡ ἐκείνῳ ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα; Οὐ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν δοκῶ. 10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Δοῦλοι ἀχρεῖοὶ ἐσμεν· ὅτι ὁ ὀφείλομεν 25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ποιῆσαι πεποιήκαμεν. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ 26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Γαλιλαίας. 12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 27 Ἦσθιον, ἔπινον, εἷς τινα κώμην, ἀπῆντησαν αὐτῷ δέκα ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἥς ἡμέρας λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν· 13 εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνήν, λέγοντες, Ἰησοῦ, ὁ κατακλυσμός, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. 14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν 28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῖς, Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς Λῶτ· ἦσθιον, ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλουν, τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· 29 ἡ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν. 15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' ἰδῶν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας· 30 κατὰ μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν· 16 καὶ ἔπεσεν ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἀποκαλύπτεται. 31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης, ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ 17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐχὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά· καὶ ὁ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ 18 Οὐχὲν εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι ὀπίσω. 32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λῶτ. δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; 33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι 19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀναστὰς πορεύου· ἡ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν πίστις σου σέσωκέ σε. 20 Ἐπερωτηθεὶς ζωογονήσει αὐτήν. 34 Λέγω ὑμῖν, ταύτη δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· εἷς βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσai ἐπὶ τὸ αὐτό· μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται. 37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ, Ποῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί.

18 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν, 2 λέγων, Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει, τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. 3 Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. 4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι. 5 διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑποπιᾶζῃ με. 6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει. 7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βουόντων πρὸς αὐτόν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς; 8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔλθων ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; 9 Εἶπε δὲ πρὸς τινὰς τοὺς πεποιοτάς ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην. 10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. 11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτόν ταῦτα προσηύχετο, Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης. 12 Νηστεύω δις τοῦ σαββάτου,

ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. 13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ᾔθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. 14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. 15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. 16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. 18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; (aiōnios g166) 19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. 20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας, Μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσης, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. 21 Ὁ δὲ εἶπε, Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. 22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἔτι ἓν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι. 23 Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. 24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπε, Πῶς δύσκολως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 25 Εὐκοπώτερον

γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν, **41** λέγων, Τί σοι θέλεις ποιήσω; Θεοῦ εἰσελθεῖν. **26** Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. **42** Καὶ ὁ Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; **27** Ὁ δὲ εἶπε, Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστι σου σέσωκέ σε. **43** Καὶ παραχρήμα ἀνέβλεψε, παρὰ τῷ Θεῷ. **28** Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἰδού, καὶ ἡκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν· ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἡκολούθησάμεν καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερικῷ. **2** Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. **3** Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. **4** Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι ἐκείνης ἔμελλε διέρχεσθαι. **5** Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. **6** Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. **7** Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες ὅτι Παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσηλθε καταλῦσαι. **8** Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον, Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. **9** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. **10** Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. **11** Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολήν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτόν εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρήμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. **12** Εἶπεν

30 ὅς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) **31** Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. **32** Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὕβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται, **33** καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. **34** Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. **35** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτόν εἰς Ἱερικῷ, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· **36** ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο. **37** Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. **38** Καὶ ἐβόησε, λέγων, Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με. **39** Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με. **40** Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτόν ἀχθῆναι πρὸς

οὖν, Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **27** Πλὴν τοὺς χώραν μακράν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, ἐχθροὺς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς καὶ ὑποστρέψαι. **13** Καλέσας δὲ δέκα με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, κατασφάζατε ἔμπροσθέν μου. **28** Καὶ εἰπὼν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Πραγματεύσασθε ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων ἕως ἔρχομαι. **14** Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα. **29** Καὶ ἐγένετο ὡς ἡγγισεν ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν εἰς Βηθσφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες, Οὐ θέλομεν τοῦτον τὸ καλούμενον Ἑλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. **15** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μαθητῶν αὐτοῦ, **30** εἰπὼν, Ὑπάγετε εἰς ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῶ πῶποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες τίς τί διεπραγματεύσατο. **16** Παρεγένετο αὐτὸν ἀγάγετε. **31** Καὶ ἔαν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, δὲ ὁ πρῶτος, λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ ὅτι Ὁ προσειργάσατο δέκα μνᾶς. **17** Καὶ εἶπεν Κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. **32** Ἀπελθόντες δὲ αὐτῷ, Εὐ, ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω **33** Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ δέκα πόλεων. **18** Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς, Τί λύετε τὸν λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε πῶλον; **34** Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ Κύριος αὐτοῦ μνᾶς. **19** Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ, Καὶ σὺ γίνου χρεῖαν ἔχει. **35** Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ἐπάνω πέντε πόλεων. **20** Καὶ ἕτερος ἦλθε, Ἰησοῦν· καὶ ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια λέγων, Κύριε, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν. **36** ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· **21** ἐφοβούμενην Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννουν τὰ γὰρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἵρεις ὁ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. **37** Ἐγγίζοντος οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας. **22** δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ λέγει δὲ αὐτῷ, Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ ὅρους τῶν Ἑλαιῶν, ἥρξαντο ἅπαν τὸ σε, πονηρὲς δοῦλε. Ἦιδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος πληθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν αὐστηρὸς εἰμι, αἴρων ὁ οὐκ ἔθηκα, καὶ Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον θερίζων ὁ οὐκ ἔσπειρα· **23** καὶ διὰ τί οὐκ δυνάμεων, **38** λέγοντες, Εὐλογημένος ὁ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τράπεζαν, ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό; εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. **24** Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν, Ἄρατε ἀπ' **39** Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς εἶπον πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον ἔχοντι. **25** Καὶ εἶπον αὐτῷ, Κύριε, ἔχει δέκα τοῖς μαθηταῖς σου. **40** Καὶ ἀποκριθεὶς μνᾶς. **26** Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι εἶπεν αὐτοῖς, Λέγω ὑμῖν ὅτι ἔαν οὗτοι δοθῇσεται ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται. **41** Καὶ

ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι. 7 ἐπ' αὐτῇ, 42 λέγων ὅτι Εἰ ἔγνωσ καὶ σύ, Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. 8 καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. σου. 43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ, καὶ 9 Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροὶ σου χάρακά σοι, παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, πάντοθεν, 44 καὶ ἐδαφιοῦσί σε καὶ τὰ καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανοὺς· 10 καὶ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνωσ δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. 45 Καὶ δώσιν αὐτῷ. Οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν ἐξαπέστειλαν κενόν. 11 Καὶ προσέθετο τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον 46 λέγων αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἶκός μου δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν οἶκος προσευχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν κενόν. 12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ ἐποίησατε σπῆλαιον ληστῶν. 47 Καὶ ἦν δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ 13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, Τί ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ποιήσω; Πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ· 48 καὶ ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται. 14 οὐχ εὗρισκον τὸ τί ποιήσωσιν, ὁ λαὸς γὰρ Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων. πρὸς ἑαυτοῦς, λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ

20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν
ἐκεῖνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν
ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς
πρεσβυτέροις, 2 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν,
λέγοντες, Εἰπὲ ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν
ταύτην; 3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς,
Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἓνα λόγον, καὶ εἰπάτέ
μοι· 4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ
ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; 5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο
πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες ὅτι Ἐὰν εἴπωμεν,
Ἐξ οὐρανοῦ, ἔρεῖ, Διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ; 6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων,
πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς πεπεισμένος

κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν,
ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. 15 Καὶ
ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος,
ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος; 16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει
τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν
ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον,
Μὴ γένοιτο. 17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς
εἶπε, Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τοῦτο,
Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; 18
Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον
συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει
αὐτόν. 19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας

ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν· ἔγνωσαν γυνή. **33** Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν αὐτῶν γίνεται γυνή; Οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον ταύτην εἶπε. **20** Καὶ παρατηρήσαντες αὐτὴν γυναῖκα. **34** Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐγκαμίσκονται· **(αἰθῆ g165)** **35** αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. **21** Καὶ τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε, οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίζονται· **(αἰθῆ g165)** **36** οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἰσάγγελοι γάρ εἰσι, καὶ υἱοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ, ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. **37** Ὅτι δὲ **22** Ἐξεστὶν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἢ οὐ; **23** Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει, Κύριον τὸν Θεὸν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί με Ἀβραάμ καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Θεὸν πειράζετε; **24** Ἐπιδειξάτέ μοι δηνάριον· τίνος Ἰακώβ. **38** Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν; Ἀποκριθέντες ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. **39** δὲ εἶπον, Καίσαρος. **25** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων Ἀπόδοτε τοῖνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ εἶπον, Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. **40** Οὐκέτι τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. **26** Καὶ οὐκ ἴσχυσαν δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. **41** Εἶπε ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ δὲ πρὸς αὐτούς, Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει υἱὸν Δαυὶδ εἶναι; **42** Καὶ αὐτὸς Δαυὶδ λέγει αὐτοῦ, ἐσίγησαν. **27** Προσελθόντες δὲ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, **43** ἕως ἂν θῶ ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτόν, τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν **28** λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν σου. **44** Δαυὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, ἡμῖν, Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν; **45** Ἀκούοντος γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ αὐτοῦ, **46** Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ **29** Ἐπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος· **30** καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ἔλαβεν ὁ δεῦτερος τὴν γυναῖκα, καὶ καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· **47** οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος. **31** Καὶ ὁ τρίτος οἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χρηρῶν, ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως. Ὡσαύτως δὲ καὶ καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται. Οὗτοι οἱ ἑπτὰ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον. λήψονται περισσότερον κρίμα. **32** Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ

21 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας ἀπολογηθῆναι· **15** ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντεπεῖν πλουσίου· **2** εἶδε δὲ τινα καὶ χήραν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι πενιχρὰν βάλλουσιν ἐκεῖ δύο λεπτά, **3** ὑμῖν. **16** Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· **4** καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. **17** Καὶ ἔσεσθε ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ μου. **18** Καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα οὐ μὴ ἀπόληται. **19** Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε. **5** Καὶ τινων κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. **20** Ὅταν δὲ λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς ἴδητε κυκλομένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε, **6** Ταῦτα Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐρήμωσις αὐτῆς. **21** Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ καταλυθήσεται. **7** Ἐπρωτότησαν δὲ αὐτόν, αὐτῆς ἐκχωρεῖτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις λέγοντες, Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν. **22** Ὅτι ἡμέραι ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ἐκδικήσεως αὐταῖ εἶσι, τοῦ πλησθῆναι ταῦτα γίνεσθαι; **8** Ὁ δὲ εἶπε, Βλέπετε μὴ πάντα τὰ γεγραμμένα. **23** Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν πλανηθῆτε πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ὀνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγὼ εἰμι· καί, Ὁ ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις ἔσται γὰρ ἀνάγκη καιρὸς ἤγγικε, μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ αὐτῶν. **9** Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους λαῶ τούτῳ. **24** Καὶ πεσοῦνται στόματι καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθῆσονται εἰς ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται τέλος. **10** Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἐγερθήσεται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καιροὶ ἐθνῶν. **25** Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν **11** σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μέγала ἔσται. **12** θαλάσσης καὶ σάλου, **26** ἀποψυχόντων Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. **27** ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. **13** Ἀποβήσεται ἐρχόμενον ἐν νεφελῇ μετὰ δυνάμεως καὶ δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. **14** Θέσθε οὖν δόξης πολλῆς. **28** Ἀρχομένων δὲ τούτων εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς

κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ὑμῶν. **29** Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς, Ἴδετε ἄτερ ὄχλου. **7** Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, τὴν σукὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· **30** ὅταν ἐν ἧ ἔδει θύεσθαι τὸ Πάσχα. **8** Καὶ ἀπέστειλε προβάλῳσιν ἤδη, βλέποντες ἅφ' ἑαυτῶν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν, Πορευθέντες γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. **31** ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν. **9** Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσομεν; γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ **10** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδοῦ, εἰσελθόντων Θεοῦ. **32** Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσῃ ὑμῖν ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. **33** ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. **34** Προσέχετε εἰσπορεύεται. **11** Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότην δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρηνθῶσιν ὑμῶν αἱ τῆς οἰκίας, Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, Ποῦ καρδία ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἅφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ τῶν μαθητῶν μου φάγω; **12** Κάκεῖνος ὑμῖν ἡμέρα ἐκεῖνη· **35** ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον ἐτοιμάσατε. **13** Ἀπελθόντες δὲ εὔρον καθὼς πάσης τῆς γῆς. **36** Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ εἴρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιώθῃτε ἐκφυγεῖν **14** Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. **15** Καὶ εἶπε ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **37** Ἦν πρὸς αὐτούς, Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με νύκτας ἐξερχόμενος ὑπὸ τὸν ὄρος παθεῖν· **16** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ τὸ καλούμενον Ἑλαιῶν. **38** Καὶ πᾶς ὁ λαὸς μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **17** Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε, Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· **18** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. **19** Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Τοῦτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **20** Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. **21** Πλὴν ἰδοῦ, ἡ χεὶρ

22 Ἦγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. **2** Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. **3** Εἰσῆλθε δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. **4** Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. **5** Καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. **6** Καὶ ἐξωμολόγησε καὶ ἐζήτη

τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς ἀράτω, ὁμοίως καὶ πῆραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, τραπέξης. 22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πωλήσει τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγοράσει πορεύεται κατὰ τὸ ὠρισμένον· πλὴν οὐαὶ μάχαιραν. 37 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδεται. 23 τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. 38 Οἱ δὲ εἶπον, Κύριε, πράσσειν. 24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν ἰδοῦ, μάχαιραι ὥδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. 25 Ἰκανόν ἐστι. 39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες ἡκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. 26 Ὑμεῖς δὲ αὐτοῦ. 40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω εἶπεν αὐτοῖς, Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν ὥς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος ὥς ὁ εἰς πειρασμόν. 41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη διακονῶν. 27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἀπ' αὐτῶν ὥσει λίθου βολήν, καὶ θεῖς τὰ ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ γόνата προσηύχετο, 42 λέγων, Πάτερ, εἰ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὥς ὁ διακονῶν. 28 βοῦλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. 29 κἀγὼ διατίθεμαι γενέσθω. 43 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. 44 Καὶ γενόμενος βασιλείαν, 30 ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο. τραπέξης μου καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρόνων, Ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ ὥσει θρόμβοι κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ. αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. 45 Καὶ 31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Σίμων, Σίμων, ἰδοῦ, ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ὥς τὸν σῖτον· 32 ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἀπὸ τῆς λύπης, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε καθεύδετε; Ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα ἐπιστρέψας στηρίξον τοὺς ἀδελφούς σου. μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. 47 Ἐτι δὲ αὐτοῦ 33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός λαλοῦντος, ἰδοῦ, ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτούς, πορεύεσθαι. 34 Ὁ δὲ εἶπε, Λέγω σοι, Πέτρε, καὶ ἡγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλήσαι αὐτόν. 48 οὐ μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ Ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ, Ἰούδα, φιλήματι τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. 35 Καὶ εἶπεν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; 49 αὐτοῖς, Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον καὶ πῆρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινας αὐτῷ, Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; 50 ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον, Οὐθενός. 36 Εἶπεν Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον οὖν αὐτοῖς, Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὖς

τὸ δεξιόν. 51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες, Προφίτευσον. εἶπεν, Ἐὰν ἕως τούτου. Καὶ ἀψάμενος Τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε; 65 Καὶ ἕτερα πολλὰ τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν. 52 Εἶπε βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. 66 Καὶ ὡς δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους, Ὡς ἐπὶ λησιτὴν ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαिरῶν καὶ ξύλων; 53 λέγοντες, 67 Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν. Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ ἱερῶ, οὐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. πιστεύσητε· 68 ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἄλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. 69 Ἀπὸ τοῦ τοῦ σκότους. 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἡγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. 70 Εἶπον τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει δὲ πάντες, Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ μακρόθεν. 55 Ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο εἰμι. 71 Οἱ δὲ εἶπον, Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. 56 Ἰδοῦσα δὲ μαρτυρίας; Αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, στόματος αὐτοῦ.

καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε, Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. 57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν, λέγων, Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. 58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη, Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Ἀνθρωπε, οὐκ εἰμί. 59 Καὶ διαστάσης ὥσει ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. 60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἀνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. 61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ. Καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς. 62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. 63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες. 64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἔτυπον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ

23 Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἡγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. 2 Ἦρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες, Τοῦτον εὗρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. 3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, Σὺ λέγεις. 4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, Οὐδὲν εὗρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. 5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες ὅτι Ἀνασεῖι τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ᾧδε. 6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαῖαν ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι. 7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτόν πρὸς Ἡρώδη, ὄντα καὶ αὐτόν ἐν

Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. 8 Ὁ ἐποίησεν οὗτος; Οὐδὲν αἴτιον θανάτου δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· εὗρον ἐν αὐτῷ παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν, διὰ ἀπολύσω. 23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ’ αὐτοῦ γινόμενον. 9 καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἐπηρεῶτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς ἀρχιερέων. 24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. 10 Εἰστήκεισαν γενέσθαι τὸ αἷτημα αὐτῶν. 25 Ἀπέλυσε δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον κατηγοροῦντες αὐτοῦ. 11 Ἐξουθενήσας δὲ εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἤτουντο· τὸν δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν. αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν 26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι ἐσθῆτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Σίμωνός τινος Κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ’ Πιλάτῳ. 12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὃ τε ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. 27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ἡμέρα μετ’ ἀλλήλων· προὔπηρχον γὰρ ἐν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν αἱ ἔχθρα ὄντες πρὸς ἑαυτούς. 13 Πιλάτος καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. 28 δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς εἶπε, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, 14 εἶπε πρὸς Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ’ αὐτούς, Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον ἐμέ, πλὴν ἐφ’ ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ τέκνα ὑμῶν. 29 Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν ἐν αἷς ἐροῦσι, Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον κοιλίας αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ ὧν κατηγορεῖτε κατ’ αὐτοῦ. 15 ἀλλ’ οὐκ ἐθήλασαν. 30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς ὄρεσι, Πέσετε ἐφ’ ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς, αὐτόν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ Καλύψατε ἡμᾶς. 31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ πεπραγμένον αὐτῷ. 16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; 32 ἀπολύσω. 17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν Ὅγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα. 18 Ἀνέκραζαν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. 33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ δὲ παμπληθεῖ, λέγοντες, Αἶρε τοῦτον, τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν Βαραββᾶν. 19 Ὅστις ἦν ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούργους, διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. 34 Ὁ καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυλακὴν. 20 δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων γὰρ οἶδαι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. 21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κληρὸν. 35 Καὶ λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. 22 εἰστίκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί γὰρ κακὸν δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες,

ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός αἰ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἐστίν ὁ Χριστός, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα. **50** Καὶ ἰδοὺ, **36** Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βουλευτῆς ὑπάρχων, προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος— **51** οὗτος οὐκ αὐτῷ, **37** καὶ λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς ἡν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. **38** Ἦν πράξει αὐτῶν—ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ τῶν Ἰουδαίων, ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **52** οὗτος Ἑβραϊκοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν προσελθόντων τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα Ἰουδαίων. **39** Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων τοῦ Ἰησοῦ. **53** Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων, Εἰ αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς **40** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, κείμενος. **54** Καὶ ἡμέρα ἦν Παρασκευή, λέγων, Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ σάββατον ἐπέφωσκε. **55** Κατακολουθήσασαι αὐτῷ κρίματι εἶ; **41** Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, δὲ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. **42** Καὶ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. **56** ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **43** Καὶ εἶπεν μύρα. Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον τὴν ἐντολήν.

μετ' ἐμοῦ ἔση ἐν τῷ παραδείσῳ. **44** Ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἔκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. **45** Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. **46** Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. **47** Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων, Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. **48** Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. **49** Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες

24 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. **2** Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. **3** Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐκ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **4** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις· **5** ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; **6** Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἡγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, **7** λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας

ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, ἐσταύρωσαν αὐτόν. 21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. 8 Καὶ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, 9 Ἰσραήλ. Ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ ἐγένετο. 22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. 10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, ἐπὶ τὸ μνημεῖον. 23 καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. 11 Καὶ ἐφάνησαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσει λῆρος τὰ ῥήματα ζῆν. 24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. 12 Ὁ δὲ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω καθὼς καὶ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, αἱ γυναῖκες εἶπον αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. 25 καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὡ ἀνόητοι καὶ μόνᾳ καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν τὸ γεγονός. 13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφηταὶ 26 οὐχὶ ταῦτα ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς κώμην ἀπέχουσιν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ; 27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἧ ὄνομα Ἑμμαούς. 14 Καὶ αὐτοὶ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν διηρημένον αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς συμβεβηκότων τούτων. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τὰ περὶ ἑαυτοῦ. 28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. 16 προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. 29 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, λέγοντες, Μεῖνον ἐπιγινῶναι αὐτόν. 17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστί, καὶ Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε μεῖναι σὺν αὐτοῖς. 30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σκυθρωποί; 18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν ὄνομα Κλεοπᾶς, εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου παροικεῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ αὐτοῖς. 31 Αὐτῶν δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς 19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. 32 Καὶ εἶπον Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο πρὸς ἀλλήλους, Οὐχὶ ἡ καρδιά ἡμῶν ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· 20 ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραφάς; 33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὔρον

συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσθητε αὐτοῖς, **34** λέγοντας ὅτι Ἠγέρθη ὁ Κύριος δύναμιν ἐξ ὕψους. **50** Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ὄντως, καὶ ὥφθη Σίμωνι. **35** Καὶ αὐτοὶ ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη χειρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. **51** Καὶ αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. **36** Ταῦτα δὲ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. οὐρανόν. **52** Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες **37** Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. **38** Καὶ εἶπεν χαρὰς μεγάλης· **53** καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν αὐτοῖς, Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν διαλογισμοὶ ἀναβαίνουνσιν ἐν ταῖς καρδίαις Θεόν. Ἀμήν.

ὕμῳ; **39** Ἴδετε τὰς χειράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. **40** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χειρας καὶ τοὺς πόδας. **41** Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρὰς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς, Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; **42** Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. **43** Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. **44** Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὗτοι οἱ λόγοι οὕς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. **45** Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, **47** καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. **48** Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. **49** Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν

Κατα Ιωαννην

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. **2** Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. **3** Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. **4** Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, **5** καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. **6** Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. **7** Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. **8** Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. **9** Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. **10** Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. **11** Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. **12** Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. **14** Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν—καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός—πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. **15** Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων, Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. **16** Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. **17** Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως

ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. **18** Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **19** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευῖτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; **20** Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἡρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν ὅτι Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. **21** Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, Τί οὖν; Ἡλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει, Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ. **22** Εἶπον οὖν αὐτῷ, Τίς εἶ; Ἵνα ἀποκρισὶν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. Τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; **23** Ἔφη, Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. **24** Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. **25** Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὔτε Ἡλίας, οὔτε ὁ προφήτης; **26** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. **27** Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὐ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. **28** Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων. **29** Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει, Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. **30** Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον, Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. **31** Καγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ

ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. **32** Καὶ ἐμαρτύρησεν πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. **45** Εὐρίσκει Ἰωάννης λέγων ὅτι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ, καταβαῖνον ὥσῃ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. **33** Κἀγὼ οὐκ ᾔδην προφῆται εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. **46** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα Ναθαναήλ, Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Ἐρχου καὶ ἴδε. ἐστὶν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ. **34** **47** Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον Κἀγὼ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ, Ἴδε ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **35** Τῇ ἐπαύριον ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. **48** πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ, Πόθεν με γινώσκεις; μαθητῶν αὐτοῦ δύο· **36** καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πρὸ τοῦ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει, Ἴδε ὁ ἄμνός σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, τοῦ Θεοῦ. **37** Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο εἰδόν σε. **49** Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ, Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ τῷ Ἰησοῦ. **38** Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. **50** Ἀπεκρίθη καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι εἰπὸν σοι, λέγει αὐτοῖς, Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον Εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; αὐτῷ, Ῥαββί—ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, Μείζω τούτων ὄψει. **51** Καὶ λέγει αὐτῷ, Διδάσκαλε—ποῦ μένεις; **39** Λέγει αὐτοῖς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ οὐρανὸν ἀνεφύγῳτα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. **40** Ἦν Ἀνδρέας τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. **2** Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· **2** ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. **3** Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν, Οἶνον οὐκ ἔχουσι. **4** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; Οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. **5** Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, Ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. **6** Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. **7** Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Γεμίσατε

τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς αὐτοῖς, Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν ἔως ἄνω. **8** Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἀντλήσατε τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. **20** Εἶπον οὖν νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, Τεσσαράκοντα καὶ ἑξ ἔτεσιν ἦνεγκαν. **9** Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, καὶ οὐκ ἦδει ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; **21** Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε πόθεν ἐστίν—οἱ δὲ διάκονοι ἦδεισαν οἱ περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. **22** ἠντληκότες τὸ ὕδωρ—φωνεῖ τὸν νυμφίον Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν ὁ ἀρχιτρίκλινος, **10** καὶ λέγει αὐτῷ, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε· καὶ Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. **23** Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς ἐλάσσῳ σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, ἄρτι. **11** Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. **24** καὶ ἐφάνέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, **25** **12** Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. **13** Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. **14** Καὶ εὔρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους. **15** Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε. **16** καὶ τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν, Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου. **17** Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. **18** Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ, Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; **19** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν

3 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· **2** οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἦ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. **3** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **4** Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντων; Μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δευτέρον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; **5** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **6** Τὸ

γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ καὶ τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν
τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά τὰ ἔργα. **20** Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων
ἐστὶ. **7** Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς,
γεννηθῆναι ἄνωθεν. **8** Τὸ πνεῦμα ὅπου ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. **21** Ὁ δὲ
θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς,
ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ
ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ ἐστὶν εἰργασμένα. **22** Μετὰ ταῦτα ἦλθεν
τοῦ πνεύματος. **9** Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν
εἶπεν αὐτῷ, Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν
10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σὺ καὶ ἐβάπτιζεν. **23** Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης
εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλήμ, ὅτι
οὐ γινώσκεις; **11** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ καὶ παρεγίνοντο καὶ
ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἐώρακαμεν ἐβαπτίζοντο. **24** Οὐπῶ γὰρ ἦν βεβλημένος
μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. **25** Ἐγένετο
λαμβάνετε. **12** Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου
καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. **26** Καὶ
τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; **13** Καὶ οὐδεὶς ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ,
ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, καὶ
ὦν ἐν τῷ οὐρανῷ. **14** Καὶ καθὼς Μωσῆς πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. **27** Ἀπεκρίθη
ὑψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως Ἰωάννης καὶ εἶπεν, Οὐ δύναται ἄνθρωπος
ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. **15** λαμβάνειν οὐδέν, ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. **28** Αὐτοὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖτε
ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **16** Οὕτω ὅτι εἶπον, Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ'
γὰρ ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα **29** Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν·
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκώς καὶ
ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **17** Οὐ ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν
γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τοῦ νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ
τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα πεπλήρωται. **30** Ἐκείνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ
σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. **18** Ὁ πιστεύων εἰς δὲ ἐλαττωσθαι. **31** Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος
αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὁ ὦν ἐκ τῆς γῆς,
κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα ἐκ τῆς γῆς ἐστὶ, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ
τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. **19** Αὕτη δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων
ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν ἐστί. **32** Καὶ ὁ ἐώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο
κόσμον, καὶ ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς

λαμβάνει. **33** Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν. **34** Ὁν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα. **35** Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **36** Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθὼν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. (aiōnios g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης— **2** καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ— **3** ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **4** Ἐδεῖ δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας. **5** Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **6** Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὡρα ἦν ὥσει ἔκτη. **7** Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πιεῖν. **8** Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. **9** Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις, Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὦν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρεΐτιδος; —Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεΐταις. **10** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστίν ὁ λέγων σοι, Δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν. **11** Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή, Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις,

καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; **12** Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **13** Ἀπεκρίθη τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν. **14** Ὡς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνή, Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. **16** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθέ ἐνθάδε. **17** Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω. **18** Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθές εἴρηκας. **19** Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή, Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. **20** Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. **21** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, πιστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. **22** Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. **23** Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. **24** Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν,

ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς
25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή, Οἶδα ὅτι Μεσίας γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι Εἶπέ μοι πάντα
ἔρχεται—ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ὅσα ἐποίησα. **40** Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν
ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. **26** Λέγει οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ’
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. **27** αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. **41** Καὶ
Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον
καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει αὐτοῦ, **42** τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι
οὐδεὶς μέντοι εἶπε, Τί ζητεῖς; ἢ, Τί λαλεῖς διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστευόμεν· αὐτοὶ γὰρ
μετ’ αὐτῆς; **28** Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν
αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. **43**
καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις, **29** Δεῦτε, ἴδετε Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν,
ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **44** Αὐτὸς
μὴτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; **30** Ἐξῆλθον γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης
ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. **45** Ὅτε
31 Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἡρώτων αὐτὸν οἱ οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο
μαθηταί, λέγοντες, Ῥαββί, φάγε. **32** Ὁ δὲ αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ
εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ·
ἦν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. **33** Ἔλεγον οὖν οἱ καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. **46**
μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, Μὴ τις ἤνεγκεν ἦλθεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανᾶ
αὐτῷ φαγεῖν; **34** Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον.
Ἐμὸν βρώμᾳ ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα Καὶ ἦν τις βασιλικός, οὗ ὁ υἱὸς ἡσθένει ἐν
τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ Καπερναοῦμ. **47** Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς
τὸ ἔργον. **35** Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἔτι ἤκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
τετράμηνός ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα
ἴδου, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἔμελλε
ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί γὰρ ἀποθνήσκειν. **48** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. **36** Καὶ ὁ θερίζων πρὸς αὐτόν, Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα
μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ἴδῃτε, οὐ μὴ πιστεύσητε. **49** Λέγει πρὸς
ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπεύρων ὁμοῦ αὐτὸν ὁ βασιλικός, Κύριε, κατάρβηθι πρὶν
χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. (αἰθῆνος g166) **37** Ἐν γὰρ ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. **50** Λέγει αὐτῷ
τούτῳ ὁ λόγος ἐστίν ὁ ἀληθινός, ὅτι Ἄλλος ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ
ἐστίν ὁ σπεύρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. **38** ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν
Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. **51** Ἦδη
κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ
εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. **39** Ἐκ δὲ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες
τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς ὅτι Ὁ παῖς σου ζῇ. **52** Ἐπύθετο οὖν παρ’

αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ἣ κομψότερον ἔσχε. ἐστίν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον. Καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι Χθὲς ὥραν ἐβδόμην 11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Ὁ ποιήσας με ὑγιῇ, ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. 53 Ἐγὼ οὖν ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἄρον τὸν κράββατόν σου ὁ πατήρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ἣ εἶπεν καὶ περιπάτει. 12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν, Τίς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, Ἄρον τὸν ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. 13 Ὁ δὲ ἰαθεῖς κράββατόν σου καὶ περιπάτει· 14 Μετὰ ταῦτα 54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν οὐκ ἦδει τίς ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. 15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε Γαλιλαίαν. εὗρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν τί σοι γένηται.

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. 3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πληθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. 4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιῆς ἐγένετο, ὃ δὴποτε κατείχετο νοσήματι. 5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. 6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; 7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν, Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. 8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. 9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 10 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ, Σάββατόν

15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῇ. 16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. 17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. 18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. 19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. 20 Ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. 21 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. 22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ· 23 ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν,

οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. **24** περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε. **37** Καὶ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει περὶ ἐμοῦ. Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε. **38** Καὶ ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. **(aīōnios g166)** **25** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ οὐ πιστεύετε. **39** Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ. **(aīōnios g166)** **40** καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. **41** Δόξαν παρὰ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ἀνθρώπων οὐ λαμβάνων· **42** ἀλλ' ἔγνωκα ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. **28** Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, **29** καὶ ἐκπορεύονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. **30** Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός. **31** Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστὶν ἀληθής. **32** Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστίν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. **33** Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. **34** Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. **35** Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. **36** Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μεῖζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ

περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε. **37** Καὶ ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε. **38** Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τοῦτω ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. **39** Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ. **(aīōnios g166)** **40** καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. **41** Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνων· **42** ἀλλ' ἔγνωκα ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. **28** Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν αὐτοῖς. **43** Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψετε. **44** Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε; **45** Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. **46** Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. **47** Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύετε;

6 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος. **2** Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. **3** Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **4** Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. **5** Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει

πρὸς τὸν Φίλιππον, Πόθεν ἀγοράσομεν πνέοντος διηγείρετο. **19** Ἐηλακότες οὖν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; **6** Τοῦτο δὲ ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα, ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς ἑμελλε ποιεῖν. **7** Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος, θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν καὶ ἐφοβήθησαν. **20** Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. εἰμί· μὴ φοβεῖσθε. **21** Ἦθελον οὖν λαβεῖν **8** Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, **9** ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον. **22** Τῇ Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἔστιν εἰς τοσούτους; **10** Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισήλθε τοῖς δὲ χόρτος πολλὸς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσει πεντακισχίλιοι. ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον— **11** Ἐλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ **23** ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις ὁμοίως καὶ εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου— **24** ὅτε οὖν ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον. **12** Ὡς δὲ εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ, ἵνα μὴ τι ἀπόλῃται. **13** Συνήγαγον οὖν, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. **25** Καὶ εὐρόντες καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ, ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ Ῥαββί, πότε ᾧδε γέγονας; **26** Ἀπεκρίθη ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν. **14** Οἱ οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἀμὴν ἀμὴν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἴδετε Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. **15** ἔχορτάσθητε. **27** Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ **28** πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός. (aiōnios g166) **28** οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, **17** καὶ Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς ἐργαζόμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ; **29** Ἀπεκρίθη θαλάσσης εἰς Καπερναοὺμ. Καὶ σκοτία ἦδη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν Ἰησοῦς. **18** Ἦ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου ἀπέστειλεν ἐκείνους. **30** Εἶπον οὖν αὐτῷ,

Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. πιστεύσωμέν σοι; Τί ἐργάζῃ; **31** Οἱ πατέρες **44** Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ ἐστὶ γεγραμμένον, Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. **32** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς **45** Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφῆταις, ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς Καὶ ἔσονται πάντες διδασκοὶ Θεοῦ. Πᾶς οὖν δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἀκούων παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν, ἀλλ' ὁ πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἔρχεται πρὸς με. **46** Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν. **33** Ὁ γὰρ τις ἐώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐτοῦ ἐώρακε τὸν πατέρα. **47** Ἀμὴν ἀμὴν οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. **34** λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον. (aīōnios g166) **48** Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. **49** Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. **50** Οὗτός ἐστιν ἐρχόμενος πρὸς με οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. **36** ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. **51** Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐώρακά με, καὶ Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐ πιστεύετε. **37** Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατὴρ καταβάς· ἐὰν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. **38** Ὅτι καταβέβηκα ἐκ ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. (aīōn g165) **52** ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. **39** Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; **53** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἶμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. **54** Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (aīōnios g166) **41** Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (aīōnios g166) **55** Ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. **42** Καὶ ἔλεγον, ἐστὶ βρῶσις, καὶ τὸ αἶμά μου ἀληθῶς ἐστὶ Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ πόσις. **56** Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ Πῶς οὖν λέγει οὗτος ὅτι Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐν αὐτῷ. **57** Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν καταβέβηκα; **43** Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ

τρώγων με, κάκεϊνος ζήσεται δι' ἐμέ. **58** Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἔμελλεν
 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν
 τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον
 τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165)
59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν
 Καπερναούμ. **60** Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες
 ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον, Σκληρός
 ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ
 ἀκούειν; **61** Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι
 γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
 εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; **62**
 Ἐὰν οὖν θεωρῇτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον; **63** Τὸ
 πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ
 ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν,
 πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστιν. **64** Ἄλλ' εἰσὶν
 ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ πιστεύουσιν. Ἦιδει
 γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ
 πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων
 αὐτόν. **65** Καὶ ἔλεγε, Διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν
 ὅτι οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με, ἐὰν μὴ
 ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου. **66**
 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν
 αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ
 περιεπάτουν. **67** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς
 δώδεκα, Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; **68**
 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε,
 πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; Ῥήματα ζωῆς
 αἰωνίου ἔχεις. (αἰθῆnios g166) **69** Καὶ ἡμεῖς
 πεπιστευκάμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ
 Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. **70**
 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς
 τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς
 διάβολός ἐστιν; **71** Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν

Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἔμελλεν
 αὐτὸν παραδιδόναι, εἰς ὧν ἐκ τῶν δώδεκα.
7 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα
 ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ᾔθελεν ἐν τῇ
 Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ
 Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. **2** Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ
 τῶν Ἰουδαίων ἡ Σκηνοπηγία. **3** Εἶπον οὖν
 πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μετάβηθι
 ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα
 καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου
 ἃ ποιεῖς. **4** Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ,
 καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα
 ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. **5**
 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς
 αὐτόν. **6** Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὁ
 καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς
 ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἑτοιμος. **7** Οὐ
 δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ,
 ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα
 αὐτοῦ πονηρά ἐστιν. **8** Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς
 τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὕπω ἀναβαίνω
 εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ
 ἐμὸς οὕπω πεπλήρωται. **9** Ταῦτα δὲ εἰπὼν
 αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. **10** Ὡς δὲ
 ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς
 ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερώς, ἀλλ'
 ὥς ἐν κρυπτῷ. **11** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν
 αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον, Ποῦ ἐστιν
 ἐκεῖνος; **12** Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ
 ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι Ἁγαθός
 ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον, Οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν
 ὄχλον. **13** Οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει
 περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
14 Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἀνέβη
 ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε. **15**
 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς

οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; **16** οὐκ οἶδατε. **29** Ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, αὐτοῦ εἰμι, κακείνός με ἀπέστειλεν. **30** Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι. Καὶ οὐδεὶς πέμψαντός με. **17** Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χειρά, ὅτι οὕτω αὐτοῦ ποιεῖν, γινώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. **31** Πολλοὶ δὲ πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἑμαυτοῦ λαλῶ. **18** Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, ἔλεγον ὅτι Ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ ὁ δὲ ζητῶν τὴν πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὣν οὗτος δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθῆς ἐποίησεν; **32** Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ἐστί, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **19** Οὐ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἀπέστειλαν ὑπηρέτας οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; Τί με ζητεῖτε ἀρχιερεῖς ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. **33** Εἶπεν ἀποκτεῖναι; **20** Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε, οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἐτι μικρὸν χρόνον μεθ' Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά **21** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐν με. **34** Ζητήσατέ με, καὶ οὐχ εὐρήσετε· καὶ ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε. ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **35** **22** Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς, Ποῦ περιτομήν—οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστίν, οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων—καὶ ἐν σαββάτῳ εὐρήσομεν αὐτόν; Μὴ εἰς τὴν διασποράν περιτέμνετε ἄνθρωπον. **23** Εἰ περιτομήν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ διδάσκειν τοὺς Ἑλληνας; **36** Τίς ἐστίν λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾷτε ὅτι οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε, Ζητήσατέ με, καὶ ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; οὐχ εὐρήσετε· καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ **24** Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν δύνασθε ἐλθεῖν; **37** Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ κρίσιν κρίνατε. **25** Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν καὶ ἔκραξε, λέγων, Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; **26** Καὶ ἶδε παρρησίᾳ πρὸς με καὶ πινέτω. **38** Ὁ πιστεύων εἰς λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι. Μήποτε ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. ἐστίν ἀληθῶς ὁ Χριστός; **27** Ἀλλὰ τοῦτον **39** Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς ἔρχεται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. **28** αὐτόν· οὕτω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. **40** Πολλοὶ οὖν ἐκ Ἰησοῦς καὶ λέγων, Κάμῃ οἶδατε, καὶ οἶδατε τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον, πόθεν εἰμί καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. **41** Ἄλλοι ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι

ἔλεγον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί ἔρχεται; **42** Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ λέγεις; **6** Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες σπέρματος Δαυίδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ, τῆς αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ κώμης ὅπου ἦν Δαυίδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν **43** Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι’ εἰς τὴν γῆν, μὴ προσποιούμενος. **7** Ὡς αὐτόν. **44** Τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιάσαι δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας αὐτόν, ἀλλ’ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ’ αὐτόν τὰς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, χειρας. **45** Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς πρῶτον ἐπ’ αὐτὴν τὸν λίθον βαλέτω. **8** τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους καὶ εἶπον Καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν αὐτοῖς ἐκεῖνοι, Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; γῆν. **9** Οἱ δέ, ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς **46** Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, Οὐδέποτε συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ καθ’ εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἄνθρωπος. **47** Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ Φαρισαῖοι, Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; **48** γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα. **10** Ἀνακύψας δὲ ὁ Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος πλην τῆς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; **49** Ἄλλ’ ὁ γυναικός, εἶπεν αὐτῇ, Ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον οἱ κατήγοροί σου; Οὐδεὶς σε κατέκρινεν; ἐπικατάρατοί εἰσι. **50** Λέγει Νικοδήμους πρὸς **11** Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ ὁ αὐτοῦς—ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς Ἰησοῦς, Οὐδὲ ἐγὼ σε κρίνω· πορεύου καὶ ὦν ἐξ αὐτῶν— **51** Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει μηκέτι ἀμάρτανε. **12** Πάλιν οὖν αὐτοῖς τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ’ αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων, Ἐγὼ εἰμι τὸ πρότερον καὶ γινώσκεις; **52** Ἀπεκρίθησαν φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ καὶ εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ’ ἔξει τὸ φῶς εἰ; Ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς τῆς ζωῆς. **13** Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς ἢ μαρτυρία σου ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὐκ ἔστιν ἀληθείας. **14** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθείας ἔστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω. **15** Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. **16** Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθείας ἔστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ’ ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. **17** Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία

8 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. **2** Ὁρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. **3** Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ καταληφθεῖσαν· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, **4** λέγουσιν αὐτῷ, πειράζοντες, Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπ’ αὐτοφῶρ μοιχευομένη. **5** Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο

ἀληθής ἐστιν. 18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. 31 Ἐλεγεν περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας πέμψας με πατὴρ. 19 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, αὐτῷ Ἰουδαίους, Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν Ποῦ ἐστιν ὁ πατὴρ σου; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου Οὔτε ἐμὲ οἶδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐστε· 32 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν. ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. 33 Ἀπεκρίθησαν 20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν αὐτῷ, Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ τῷ γαζοφυλακίῳ, διδασκῶν ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ὅτι Ἐλεύθεροι γενήσεσθε; 34 Ἀπεκρίθη ἡ ὥρα αὐτοῦ. 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου τῆς ἁμαρτίας. 35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. 22 ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Μήτι ἀποκτενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. (a10n g165) 36 Ἐὰν οὖν ὁ ἑαυτόν, ὅτι λέγει, Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; 23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἔσεσθε. 37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ εἰμὶ· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. 38 Ἐγὼ δ' ἐώρακα οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. 24 Εἶπον παρὰ τῷ πατρὶ μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὁ ἐώρακατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε. ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, 39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ, Ὁ πατὴρ ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. 25 ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ λαλῶ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε. 40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ὑμῖν. 26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι, ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ ἡ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν. 41 Ὑμεῖς εἰς τὸν κόσμον. 27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. 28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς αὐτῷ, Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ὁ Ἰησοῦς, Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἑνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν. 42 Εἶπεν οὖν ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἦν, ἡγαπᾶτε ἄν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδίδαξέ με ὁ πατὴρ μου, ταῦτα λαλῶ. 29 καὶ ἐξῆλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἑμαυτοῦ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε. 43 μόνον ὁ πατὴρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἄρεστά αὐτῷ Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ποιῶ πάντοτε. 30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος Ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν

ἐμόν. 44 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου λόγον αὐτοῦ τηρῶ. 56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὑμῶν ἡγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη. 57 Εἶπον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν, οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν, Πεντήκοντα ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῇ ἔτη οὐπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; 58 τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ιδίων λαλεῖ ὅτι ψεύστης Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι. 59 ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. 46 Τίς ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλῃσιν ἐπ' αὐτόν· ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; Εἰ δὲ Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρῆγεν μοι; 47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ οὕτως.

Θεοῦ ἀκούει διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ. 48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης εἶ σύ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; 49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. 50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. 51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφηταί, καὶ σὺ λέγεις, Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; Καὶ οἱ προφηταί ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; 54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδὲν ἔστιν· ἔστιν ὁ πατὴρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ἡμῶν ἐστὶ, 55 καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν

9 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. 2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταί αὐτοῦ λέγοντες, Ῥαββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; 3 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. 4 Ἐμε δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. 5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. 6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσσε χαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ—ὃ ἐρμηνεύεται, Ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. 8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτόν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; 9 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι Ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἐγὼ εἰμι. 10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Πῶς ἀνεῳχθηράν σου οἱ ὀφθαλμοί; 11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Ἄνθρωπος

λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε, καὶ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ
 ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι, Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. **23** Διὰ
 ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι Ἠλικίαν
 καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. **24** Ἐφώνησαν οὖν
 ἀνέβλεψα. **12** Εἶπον οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἐστὶν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός,
 ἐκεῖνος; Λέγει, Οὐκ οἶδα. **13** Ἄγουσιν καὶ εἶπον αὐτῷ, Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ ἡμεῖς
 αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς
 τυφλόν. **14** Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐστὶν. **25** Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν,
 ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα,
 τοὺς ὀφθαλμούς. **15** Πάλιν οὖν ἡρώτων ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. **26** Εἶπον δὲ
 αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. αὐτῷ πάλιν, Τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἤνοιξέ
 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Πηλὸν ἐπέθηκέ μου σου τοὺς ὀφθαλμούς; **27** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
 ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε. Τί
 βλέπω. **16** Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων πάλιν θέλετε ἀκοῦειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε
 τινές, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; **28** Ἐλοιδόρησαν
 τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι αὐτόν, καὶ εἶπον, Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου
 ἔλεγον, Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί. **29**
 τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσῆ λελάληκεν ὁ
 αὐτοῖς. **17** Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν, Σὺ Θεός τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.
 τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς **30** Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
 ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν. Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς
18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς
 αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὀφθαλμούς. **31** Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν
 ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾗ,
 ἀναβλέψαντος, **19** καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει.
 λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς **32** Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ
 λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι **33** Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ
 βλέπει; **20** Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς **g165** **33** Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ
 αὐτοῦ καὶ εἶπον, Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν. **34** Ἀπεκρίθησαν καὶ
 ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· εἶπον αὐτῷ, Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης
21 πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον
 ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς αὐτὸν ἔξω. **35** Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
 οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει· αὐτὸν ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὐρῶν αὐτόν,
 ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. **22** εἶπεν αὐτῷ, Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο Θεοῦ; **36** Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε, Καὶ τίς
 τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; **37** Εἶπε

δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐώρακας αὐτόν, καὶ κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. **38** Ὁ δὲ θύσῃ καὶ ἀπολῃσῇ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωῇν ἔφη, Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. **11** Ἐγὼ εἰμι αὐτῷ. **39** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Εἰς κρίμα ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες **12** Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, τυφλοὶ γένωνται. **40** Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν οὐδ' οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ **41** Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ τυφλοὶ ἦτε, σκορπίζει τὰ πρόβατα. **13** Ὁ δὲ μισθωτὸς οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστί, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. **14** Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. **15** Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. **16** Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν. **17** Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. **18** Οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἑμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου. **19** Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. **20** Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; **21** Ἄλλοι ἔλεγον, Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν; **22** Ἐγένετο δὲ τὰ Ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν· **23** καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ

10 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶ καὶ ληστὴς. **2** Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. **3** Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. **4** Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **5** Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. **6** Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. **7** Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. **8** Πάντες ὅσοι ἦλθον κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. **9** Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. **10** Ὁ

Σολομώντος. 24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ γινώτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἔμοι ὁ πατήρ, Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, Ἔως πότε τὴν κάγῳ ἐν αὐτῷ. 39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν ψυχὴν ἡμῶν αἵρεις; Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, πιάσαι· καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ. 25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς 40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. 41 Καὶ πολλοὶ πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· 26 ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. 27 εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθὴ ἦν. 42 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

11 Ἦν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 2 Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. 3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι, Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. 4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. 5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. 6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. 7 Ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. 8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; 9 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει. 10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. 11 Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται·

ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. **12** καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς
 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Κύριε, εἰ λάθρα, εἰποῦσα, Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ
 κεκοίμηται, σωθήσεται. **13** Εἰρήκει δὲ ὁ φωνεῖ σε. **29** Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται
 Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. **30** Οὕτω δὲ
 δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ’
 ὕπνου λέγει. **14** Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ
 Ἰησοῦς παρρησίᾳ, Λάζαρος ἀπέθανε. **15** Καὶ Μάρθα. **31** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ’
 χαίρῳ δι’ ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι
 ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. **16** αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως
 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ,
 τοῖς συμμαθηταῖς, Ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα λέγοντες ὅτι Ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα
 ἀποθάνωμεν μετ’ αὐτοῦ. **17** Ἐλθὼν οὖν ὁ κλαύση ἐκεῖ. **32** Ἡ οὖν Μαρία, ὡς ἦλθεν
 Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτόν, ἔπεσεν
 ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. **18** Ἦν δὲ ἡ Βηθανία αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ, Κύριε,
 ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων εἰ ἥς ὥδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός.
 δεκαπέντε· **19** καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων **33** Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν,
 ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους
 Μαρίαν, ἵνα παραμυθίσωνται αὐτὰς περὶ κλαίοντας, ἐνεβριμῆσατο τῷ πνεύματι, καὶ
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. **20** Ἡ οὖν Μάρθα, ὡς ἐτάραξεν ἑαυτόν, **34** καὶ εἶπε, Ποῦ τεθείκατε
 ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπῆντησεν αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἔρχου καὶ
 αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἑκαθέζετο. **21** ἶδε. **35** Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. **36** Ἐλεγον οὖν
 Εἶπεν οὖν Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, οἱ Ἰουδαῖοι, Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. **37** Τινὲς
 εἰ ἥς ὥδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, Οὐκ ἡδύνατο οὗτος,
22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ,
 τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός. **23** Λέγει αὐτῇ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; **38**
 ὁ Ἰησοῦς, Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. **24** Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ
 Λέγει αὐτῷ Μάρθα, Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον,
 ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **25** καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ’ αὐτῷ. **39** Λέγει ὁ
 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις Ἰησοῦς, Ἀρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ
 καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ, ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα, Κύριε,
 ζήσεται. **26** καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων ἡδη ὄζει· τεταρταῖος γὰρ ἐστι. **40** Λέγει
 εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν
 Πιστεύεις τοῦτο; (αἰὼν g165) **27** Λέγει αὐτῷ, πιστεύσης, ὅψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; **41**
 Ναί, Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκώς
 Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἐρχόμενος. **28** Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε, ἄνω, καὶ εἶπε, Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι

ἤκουσάς μου. **42** Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν Ἐφραΐμ λεγομένην πόλιν, κάκεῖ διέτριβε περιστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **55** Ἦν δὲ ἐγγὺς σύ με ἀπέστειλας. **43** Καὶ ταῦτα εἰπὼν, τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Λάζαρε, δεῦρο πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ ἔξω. **44** Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοῦ Πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. **56** τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ὅψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες, Τί δοκεῖ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑμῖν; Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; **57** ὑπάγειν. **45** Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι Φαρισαῖοι ἐντολήν, ἵνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἐστὶ, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. **47** Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, Τί ποιοῦμεν; Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. **48** Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτόν οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. **49** Εἰς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, **50** οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόλῃται. **51** Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, **52** καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. **53** Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. **54** Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν

12 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. **2** Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. **3** Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. **4** Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτόν παραδιδόναι, **5** Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; **6** Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. **7** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. **8** Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. **9** Ἐγὼ οὖν ὄχλος πολλὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ· καὶ ἦλθον

οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. **24** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. **10** ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει Λάζαρον ἀποκτείνωσιν· **11** ὅτι πολλοὶ δι' ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον **25** Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. (aīōnios g166) **26** Ἐὰν ἐμοὶ τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω· καὶ ὅπου ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον, Ὡσαννά· εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. **14** Εὐρὼν ὁ πατήρ. **27** Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάραται· δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον, **15** Μὴ φοβοῦ, ταύτης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, ὥραν ταύτην. **28** Πάτερ, δόξασόν σου τὸ κατήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. **16** Ταῦτα δὲ οὐκ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' **Καὶ** ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. **29** Ὁ οὖν ὅτε ἐδόξασθη Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ὁχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον, Ἄγγελος αὐτῷ ἐποίησαν αὐτῷ. **17** Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὁχλος λελάληκεν. **30** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ δι' ὑμᾶς. **31** Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τοῦτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. **32** Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. **33** Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. **34** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὁχλος, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; (aīōn g165) **35** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ. Περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ

υπάγει. 36 Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γέννησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. 37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. 38 Ἰνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; 39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας, 40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. 41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. 42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται. 43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. 44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με. 45 καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. 46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. 47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. 48 Ὁ ἀθετῶν ἐμέ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ'

ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε, τί εἴπω καὶ τί λαλήσω. 50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰωνιὸς ἐστίν· ἃ οὐκ ἔχω ἐγώ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ. (aiōnios g166)

13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. 2 Καὶ δείπνου γενομένου, τοῦ διαβόλου ἡδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῷ, 3 εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν υπάγει, 4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. 5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. 6 Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος, Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; 7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα. 8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος, Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. (aiōn g165) 9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. 10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. 11 Ἦιδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ

τοῦτο εἶπεν, Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰουδα
12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ Σίμωνος Ἰσκαριώτη. **27** Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον,
 ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει
 εἶπεν αὐτοῖς, Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ ποιεῖς, ποιήσον
13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, Ὁ διδάσκαλος, καὶ τάχιον. **28** Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν
 Ὁ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ. **29** Τινὲς
14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ
 ὁ Κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς Ἰουδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀγόρασον
 ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. **15** ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς
 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ. **30** Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον
 ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. **16** ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν ἦν δὲ νύξ. **31** Ὅτε
 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Οὐκ ἔστι δοῦλος ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς, Νῦν ἐδοξάσθη ὁ
 μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
 μεῖζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. **17** Εἰ ταῦτα αὐτῷ. **32** Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ
 οἶδατε, μακάριοί ἐστε ἂν ποιῆτε αὐτά. **18** ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτόν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς
 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὐς δοξάσει αὐτόν. **33** Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ'
 ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον
 Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς
 ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. **19** Ἀπ' ἄρτι λέγω οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. **34**
 ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα, ὅταν γένηται, Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
 πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι. **20** Ἀμὴν ἀμὴν ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ
 λέγω ὑμῖν, Ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω, ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. **35** Ἐν τούτῳ
 ἐμὲ λαμβάνει ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε,
 τὸν πέμψαντά με. **21** Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. **36** Λέγει
 ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπάγεις;
 καὶ εἶπεν, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅπου ὑπάγω, οὐ
 ὑμῶν παραδώσει με. **22** Ἐβλεπον οὖν εἰς δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθεῖσαι, ὕστερον δὲ
 ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ ἀκολουθήσεις μοι. **37** Λέγει αὐτῷ Πέτρος,
 τίνας λέγει. **23** Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθεῖσαι
 μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ἄρτι; Τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. **38**
 ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς. **24** νεύει οὖν τούτῳ Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ψυχὴν σου
 Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ
 λέγει. **25** Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με
 στήθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ, Κύριε, τίς τρίς.
 ἐστιν; **26** Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς, Ἐκεῖνός **14** Μὴ ταρασέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά·
 ἐστιν ὃ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ

πιστεύετε. 2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἄν ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, (aīōn g165) ὑμῖν· Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. 3 17 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς γινώσκει αὐτό. Ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ἑμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε. ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. 18 4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς οἴδατε. 5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, Κύριε, οὐκ ὑμᾶς. 19 Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, τὴν ὁδὸν εἰδέναι; 6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. 20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· γινώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. 21 Ὁ ἐμῷ. 7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἅπ' ἅρτι γινώσκετε ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν αὐτόν, καὶ ἐωράκατε αὐτόν. 8 Λέγει αὐτῷ με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· Φίλιππος, Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. 9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, αὐτῷ ἑμαυτόν. 22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, Κύριε, καὶ τί γέγονεν ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἐωρακὼς ἐμέ, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, οὐχὶ τῷ κόσμῳ; 23 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; 10 Οὐ πιστεύεις ὅτι εἶπεν αὐτῷ, Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ἐστι; μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἅπ' ἑμαυτοῦ αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. 24 Ὁ μὴ αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. 11 Πιστεύετε μοι ὅτι ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ· εἰ καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. 25 Ταῦτα 12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. 26 Ὁ δὲ ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ· κἀκεῖνος ποιήσει, παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμψει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς τὸν πατέρα μου πορεύομαι. 13 Καὶ ὅ τι ἂν διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἃ εἶπον ὑμῖν. 27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ. 14 Ἐάν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ποιήσω. 15 Ἐάν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολάς ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά, μηδὲ δειλιάτω. τὰς ἐμὰς τηρήσατε. 16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν 28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Ὑπάγω

καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, τῇ ἀγάπῃ. **11** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστί. πληρωθῇ. **12** Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, **29** Καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὅταν γένηται, πιστεύσητε. **30** Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· **31** ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

15 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστί. **2** Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. **3** Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. **4** Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένῃτε. **5** Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. **6** Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. **7** Ἐὰν μένῃτε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλῃτε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. **8** Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. **9** Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. **10** Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τητήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν

τῇ ἀγάπῃ. **11** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμή ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. **12** Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὅταν γένηται, πιστεύσητε. **30** Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· **31** ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. **15** Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστί. **2** Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. **3** Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. **4** Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένῃτε. **5** Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. **6** Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. **7** Ἐὰν μένῃτε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλῃτε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. **8** Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. **9** Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. **10** Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τητήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν

τῇ ἀγάπῃ. **11** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμή ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. **12** Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὅταν γένηται, πιστεύσητε. **30** Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· **31** ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. **15** Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστί. **2** Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. **3** Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. **4** Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένῃτε. **5** Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. **6** Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. **7** Ἐὰν μένῃτε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλῃτε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. **8** Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. **9** Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. **10** Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τητήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν

ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. **25** Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι Ἐμίσησάν με δωρεάν. **26** Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παρὰ κλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρός ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. **27** καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε.

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. **2** Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. **3** Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. **4** Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. **5** Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἔρωτᾷ με, Ποῦ ὑπάγεις; **6** Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. **7** Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παρὰ κλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. **8** Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· **9** περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· **10** περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· **11** περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. **12** Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. **13** Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα

τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **14** Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **15** Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμὰ ἐστὶ· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **16** Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. **17** Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, Τί ἐστὶ τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; καὶ, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; **18** Ἐλεγον οὖν, Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ Μικρόν; Οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. **19** Ἐγὼ οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; **20** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. **21** Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. **22** Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὀψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν. **23** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. **24** Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε,

ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. **25** Ταῦτα ἐτελείωσα ὁ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω. **5** Καὶ ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ παρὰ σοί. **6** Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα ὑμῖν. **26** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν. **27** αὐτὸς καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. **7** Νῦν γὰρ ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ σοῦ ἐστίν· **8** ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. **28** Ἐξῆλθον παρὰ μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. **9** Ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα. **29** Λέγουσιν αὐτῷ οἱ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶν· οὐ περὶ τοῦ κόσμου μαθηταὶ αὐτοῦ, ἴδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. **30** Νῦν εἰσί· **10** καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί, καὶ τὰ οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρεῖαν σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. **11** Καὶ ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. **31** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ὁ Ἰησοῦς, Ἄρτι πιστεύετε· **32** Ἰδοὺ, ἔρχεται ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς. ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε. **12** Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· ἐστί. **33** Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ οὓς δέδωκάς μοι, ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. **13** Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. **14** Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. **15** Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. **16** Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. **17** Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά

17 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε, Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε. **2** καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὁ δέδωκας αὐτῷ, δώσει αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **3** Αὕτη δέ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. (aiōnios g166) **4** Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον

ἐστι. **18** Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς, κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν Τίνα ζητεῖτε; **5** Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Ἰησοῦν κόσμον. **19** Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι εἼμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς ἐν ἀληθείᾳ. **20** Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ αὐτὸν μετ' αὐτῶν. **6** Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ Ἐγὼ εἴμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ. **21** ἵνα πάντες χαμαί. **7** Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε, ἐν ᾧσι καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦν τὸν ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν ἵνα Ναζωραῖον. **8** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ὅτι ἐγὼ εἴμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε **22** Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, τούτους ὑπάγειν· **9** ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ᾧσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς εἶπεν ὅτι Οὐδὲ δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἔν ἐσμεν. **23** Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐδένα. **10** Σίμων οὖν Πέτρος ἐμοί, ἵνα ᾧσι τετελειωμένοι εἰς ἔν, καὶ ἵνα ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν ἡγάπησας αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. **24** αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα τῷ Πάτερ, οὐδὲ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἴμι δούλῳ Μάλχος. **11** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἐγὼ κάκεῖνοι ᾧσι μετ' ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσι Πέτρῳ, Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. **25** πῶ αὐτό; **12** Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σὺ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, **13** καὶ με ἀπέστειλας· **26** καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἣν ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾗ, καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς. τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. **14** Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἔνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. **15** Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· **16** ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. **17** Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ

Πέτρῳ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ εἶπε, Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος, Οὐκ εἰμί. ἀνθρώπου τούτου; **30** Ἀπεκρίθησαν καὶ **18** Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται εἶπον αὐτῷ, Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, ἀνθρακίαν πεποικηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. **31** Εἶπεν καὶ ἐθερμαίνοντο ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. **19** Ὁ καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμῖν οὐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· **32** ἵνα ὁ λόγος αὐτοῦ. **20** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῆ, ὃν εἶπε, σημαίνων παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. **33** ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. **21** Τί με εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἐπερωτᾷς; Ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, **34** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀφ' ἑαυτοῦ τί ἐλάλησα αὐτοῖς; Ἴδε, οὗτοι οἶδασιν ἃ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ εἶπον ἐγώ. **22** Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς ἐμοῦ; **35** Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Μήτι ἐγὼ τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς ἔδωκε ράπισμα Ἰουδαίος εἰμι; Τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ τῷ Ἰησοῦ, εἰπών, Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ἀρχιερεῖ; **23** Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, **36** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; **24** κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ Ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς ὑπηρέται ἃν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. **25** Ἦν δὲ Σίμων παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις νῦν δὲ ἡ βασιλεία Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. **37** Εἶπεν οὖν οὖν αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν, Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς Οὐκ εἰμί. **26** Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν οὗ ἀπέκοψε εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα Πέτρος τὸ ὡτίον, Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς κήπῳ μετ' αὐτοῦ; **27** Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. **38** Λέγει Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. **28** αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰπών, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ, καὶ αὐτοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. **39** Ἔστι δὲ συνήθεια μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. **29** ὑμῖν, ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχᾳ· Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτούς, καὶ βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα

τῶν Ἰουδαίων· 40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες, Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε. 2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, 3 καὶ ἔλεγον, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. 4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. 5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἴδε, ὁ ἄνθρωπος. 6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. 7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν Θεοῦ ἐποίησεν. 8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, 9 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ, Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. 10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; Οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; 11 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. 12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι

αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες, Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. 13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. 14 ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἔκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις, Ἴδε, ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. 15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν, Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, Οὐκ ἔχομεν βασιλεὺς εἰ μὴ Καίσαρα. 16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον· 17 καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τόπον λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ. 18 ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. 19 Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον, Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστὶ. 21 Ἐλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, Μὴ γράφει, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἑκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. 22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Ὁ γέγραφα, γέγραφα. 23 Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη,

ἐκάστω στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. **35** Καὶ ὕφαντός δι' ὅλου. **24** Εἶπον οὖν πρὸς ὁ ἑωρακῶς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἀλλήλους, Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ ἐστὶν αὐτοῦ ἡ μαρτυρία, κἀκεῖνος οἶδεν λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται· ἵνα ἢ ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε. **36** γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα, Διεμερίσαντο Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, τὰ ἱματῖά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν Ὅσοτον οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **37** μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει, Ὅψονται εἰς ταῦτα ἐποίησαν. **25** Εἰσὶτήκεισαν δὲ παρὰ ὃν ἐξέκέντησαν. **38** Μετὰ ταῦτα ἠρώτησε τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, τὸν Πιλάτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα **26** Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἦλθεν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **39** Ἦλθε δὲ μητρὶ αὐτοῦ, Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. **27** Εἶτα καὶ Νικοδήμους, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγει τῷ μαθητῇ, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητῆς καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. **40** Ἔλαβον αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. **28** Μετὰ τοῦτο ἰδὼν οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει, Διψῶ. **29** Σκευὸς ἔσθις τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. **41** οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δέ, πλήσαντες Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. **30** Ὅτε οὖν οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. **42** Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεσται· Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

πνεῦμα. **31** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν—ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου—ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. **32** Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· **33** ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· **34** ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν

20 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. **2** Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. **3** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. **4** Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ καὶ

ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. **18** Ἔρχεται **5** καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς οὐ μέντοι εἰσηλθεν. **6** Ἔρχεται οὖν Σίμων μαθηταῖς ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσηλθεν εἶπεν αὐτῇ. **19** Οὕσης οὖν ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια ἐκείνη τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν κείμενα, **7** καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, ἓνα τόπον. **8** Τότε οὖν εἰσηλθε καὶ ὁ ἄλλος καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν. **20** Καὶ μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. **9** οὐδέπω γὰρ καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ ἡδειςαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ μαθητὰ ἰδόντες τὸν Κύριον. **21** Εἶπεν οὖν νεκρῶν ἀναστῆναι. **10** Ἀπῆλθον οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν καθὼς πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί. **11** Μαρία δὲ ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. **22** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, αὐτοῖς, Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. **23** Ἄν τινων **12** καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς ἅν καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. **24** Θωμᾶς δέ, ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῦ Ἰησοῦ. **13** Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς, ὅτι ἤθραν **25** Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, αὐτόν. **14** Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου καὶ οὐκ ἤδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. **15** Λέγει αὐτῇ εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστι, λέγει πιστεύσω. **26** Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ πάλιν αὐτῷ, Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἄρῶ. μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν **16** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μαρία. Στραφεῖσα κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκείνη λέγει αὐτῷ, Ῥαββουνί—ὃ λέγεται, εἶπεν, Εἰρήνη ὑμῖν. **27** Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ, Διδάσκαλε. **17** Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μὴ Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς μου ἄπτου, οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς, Ἀναβαίνω ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. **28** Καὶ ἀπεκρίθη

Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ Κύριός μου καὶ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον—οὐ γὰρ ὁ Θεός μου. **29** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ ἑώρακάς με, πεπίστευκας; Μακάριοι οἱ μὴ πηχῶν διακοσίων—σύροντες τὸ δίκτυον ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. **30** Πολλὰ μὲν τῶν ἰχθύων. **9** Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. **10** γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **31** Ταῦτα λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐνέγκατε ἀπὸ δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. **11** Ἀνέβη ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. **12** Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. **13** Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. **14** Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. **15** Ὅτε οὖν ἡρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Βόσκε τὰ ἀρνία μου. **16** Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Ποίμαινε τὰ πρόβάτά μου. **17** Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, Φιλεῖς με; Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Βόσκε τὰ πρόβάτά μου. **18** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐξώννυες σεαυτόν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις.

21 Μετὰ ταῦτα ἐφανερώσεν ἑαυτὸν πάλιν

ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσεν δὲ οὕτως. **2** Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. **3** Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος, Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ, Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπιάσαν οὐδέν. **4** Πρωΐας δὲ ἦδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾗδειςαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. **5** Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Οὐ. **6** Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. **7** Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο—ἦν γὰρ γυμνός—καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. **8** Οἱ δὲ

19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ, Ἀκολουθεῖ μοι. **20** Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε, Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; **21** Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, οὗτος δὲ τίς; **22** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολουθεῖ μοι. **23** Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; **24** Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. **25** Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Πραξεις

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ὣν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, **2** ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη· **3** οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **4** Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου· **5** οἱ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. **6** Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπὶ τῶν αὐτῶν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; **7** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. **8** Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἕν τε Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. **9** Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **10** Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῇτι λευκῇ, **11** οἱ καὶ εἶπον, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐσθήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν,

οὕτως ἐλεύσεται ὁν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. **12** Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν. **13** Καὶ ὅτε εἰσηλθόντες, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶον οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. **14** Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. **15** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν—ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν— **16** Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα, τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν. **17** Ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης— **18** Οὗτος μὲν οὖν ἐκτίσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. **19** Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, τοῦτ' ἐστὶ, χωρίον αἵματος— **20** Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν, Γεννηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ, Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. **21** Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ

ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; **8**
 Ἰησοῦς, **22** ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ
 Ἰωάννου, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; **9**
 ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ
 γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἓνα τούτων. **23** Καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν,
 ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Ἰουδαῖαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ
 Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουῆτος, καὶ τὴν Ἀσίαν, **10** Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν,
 Ματθίαν. **24** Καὶ προσευξάμενοι εἶπον, Σὺ Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ
 Κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι,
 ὃν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα **25** Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, **11** Κρήτες καὶ
 λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς
 καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.
 πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. **26** **12** Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν,
 καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπescen ὁ ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες, Τί ἂν θέλοι
 κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη τοῦτο εἶναι; **13** Ἔτεροι δὲ χλευάζοντες
 μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν
 τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες
 ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. **2** Καὶ ἐγένετο
 ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ
 φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν
 ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.
3 Καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι
 γλώssαι ὥσει πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ'
 ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. **4** Καὶ ἐπλήσθησαν
 ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο
 λαλεῖν ἐτέραις γλώssαις, καθὼς τὸ πνεῦμα
 ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. **5** Ἦσαν δὲ
 ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι,
 ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους
 τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. **6** Γενομένης δὲ
 τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος
 καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος
 τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.
7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον,
 λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Οὐκ ἰδοὺ πάντες

ἔλεγον ὅτι Γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσί. **14**
 Σταθεῖς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα, ἐπῆρε
 τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγατο αὐτοῖς,
 Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες
 Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν
 ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. **15**
 Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι
 μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·
16 ἀλλὰ τοῦτο ἔστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ
 προφήτου Ἰωήλ, **17** Καὶ ἔσται ἐν ταῖς
 ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ
 ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα·
 καὶ προφητεῦσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
 θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν
 ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν
 ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται. **18** καὶ γε ἐπὶ
 τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου
 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ
 πνεύματός μου, καὶ προφητεῦσουσι. **19**
 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ
 σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ

ἀτιμία καπνοῦ· 20 ὁ ἥλιος μεταστραφῆσεται περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς Ἅιδου, οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. (Hadēs g86) 32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. 33 22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαβὼν ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς παρὰ τοῦ πατρός, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις, οἷς βλέπετε καὶ ἀκούετε. 34 Οὐ γὰρ Δαυὶδ ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἶδατε, 23 τοῦτον τῇ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ ὠρισμένη βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ δεξιῶν μου, 35 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. 36 Ἀσφαλῶς προσπῆξαντες ἀνείλετε· 24 ὃν ὁ Θεὸς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. ὑπ' αὐτοῦ. 25 Δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν, 37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς διὰ παντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα λοιποὺς ἀποστόλους, Τί ποιήσομεν, ἄνδρες μὴ σαλευθῶ· 26 διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ ἀδελφοί; 38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς, καρδία μου, καὶ ἡγαλλίασατο ἡ γλῶσσά Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθῆτω ἕκαστος μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπ' ἐλπίδι· 27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἅιδου, οὐδὲ δώσεις τὸν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. 39 ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. (Hadēs g86) 28 γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. προσκαλέσεται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. 40 29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου καὶ παρεκάλει λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς Δαυίδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. 41 Οἱ μὲν τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστίν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον ἡμέρας ταύτης. 30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν τῇ καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι. 42 ἐκ καρποῦ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστόν, καθίσαι ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τῇ κλάσει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, 31 προϊδὼν ἐλάλησε τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. 43 Ἐγένετο

δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλὰ τε τέρατα λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν· καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. **10** ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ **44** Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθημένος ἐπὶ τῇ αὐτό, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά, **45** καὶ τὰ Ὁραία πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἂν τις χρειάν αὐτῷ. **11** Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἱαθέντος εἶχε. **46** Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν καλουμένην Σολομῶντος, ἔκθαμβοι. **12** ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, **47** Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς λαόν, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει σφωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

3 Ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. **2** Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὁραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν. **3** Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἡρώτα ἐλεημοσύνην. **4** Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε, Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** Ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. **6** Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ἔγχειται καὶ περιπάτει. **7** Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά. **8** Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσήλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν. **9** Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ

αὐτόν; **13** Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε, καὶ ἡρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν. **14** Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἡρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, **15** τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε· ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. **16** Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. **17** Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. **18** Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστόν, ἐπλήρωσεν οὕτω. **19** Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, **20** καὶ ἀποστείλῃ τὸν

προκεχειρισμένον ὑμῖν Χριστὸν Ἰησοῦν· 21 τὸν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος. (αἰθῆ g165) 22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. 23 Ἔσται δέ, πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ἐὰν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. 24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. 25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ἣς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. 26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεός, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, 2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν. 3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἡδη. 4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὥσεί χιλιάδες πέντε. 5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν

τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλὴμ, 6 καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. 7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν μέσῳ ἐπυνθάνοντο, Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; 8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, 9 εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται· 10 γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. 11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. 12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. 13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν. 14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. 15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους, 16 λέγοντες, Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; Ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. 17 Ἀλλ' ἵνα

μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, **30** ἀπειλῇ ἀπειλησόμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ **18** Καὶ καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. **31** αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. **19** Ὁ ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐλάλουν αὐτοὺς εἶπον, Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας. **32** τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν Θεοῦ, κρίνατε. **20** Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἰς ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν. **21** Οἱ τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν ἔλεγεν ἴδιον δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. **33** Καὶ μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσσονται μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι. **22** Ἐτῶν γὰρ Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος αὐτούς. **34** Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἐν αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ ἰάσεως. **23** Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς οἰκίων ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ τιμὰς τῶν πιπρασκομένων, **35** καὶ ἐτίθουν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. **24** Οἱ δὲ παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων διεδίδото ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρειάν εἶχεν. **36** τὸν Θεόν, καὶ εἶπον, Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ Ἰωσῆς δέ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν ἀποστόλων—ὃ ἐστὶ, μεθερμηνευόμενον, θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. **25** ὁ διὰ υἱὸς παρακλήσεως—Λευΐτης, Κύριος τῷ στόματος Δαυὶδ παιδός σου εἰπών, Ὅτι γένει, **37** ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά· ἤνεγκε τὸ χρήμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς **26** Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ πόδας τῶν ἀποστόλων.

5 Ἄνθρωπος δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. **27** Συνηχθήσαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, **28** ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι. **29** Καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλάς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ

5 Ἄνθρωπος δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησε κτῆμα, **2** καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. **3** Εἶπε δὲ Πέτρος, Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαί σε ἀπὸ τῆς

τιμῆς τοῦ χωρίου; 4 Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενε, ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; Τί ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες, ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα 17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες τοῦτο; Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ οἱ σὺν αὐτῷ—ἡ οὕσα αἴρεσις τῶν Θεῶ. 5 Ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους Σαδδουκαίων—ἐπλήσθησαν ζήλου, 18 καὶ τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. 6 ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν δημοσίᾳ. 19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς αὐτόν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. 7 Ἐγένετο νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, δὲ ὡς ὥρων τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε, 20 Πορεύεσθε, αὐτοῦ μὴ εἰδοῦᾱ τὸ γεγονὸς εἰσηλθεν. 8 καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος, Εἰπέ μοι, εἰ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. 21 τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδωσθε; Ἡ δὲ εἶπε, Ἀκούσαντες δὲ εἰσηλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς Ναί, τοσούτου. 9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ αὐτήν, Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ πνεῦμα Κυρίου; Ἰδοὺ, οἱ πόδες τῶν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς καὶ ἐξοίσουσί σε. 10 Ἐπεσε δὲ παραχρῆμα τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτοὺς. 22 Οἱ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν· δὲ ὑπηρεταὶ παραγενόμενοι οὐχ εὔρον εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὔρον αὐτήν αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν δὲ ἀπήγγειλαν, 23 λέγοντες ὅτι Τὸ μὲν ἄνδρα αὐτῆς. 11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας δεσμωτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. 12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοίξαντες δέ, ἔσω οὐδένα τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα εὔρομεν. 24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους ἐν τῷ λαῷ πολλὰ καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν τούτους ὃ τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. 13 Τῶν δὲ τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο. 25 ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· 14 μᾶλλον Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, ὅτι Ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ πληθῇ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· 15 ὥστε φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, διδάσκοντες τὸν λαόν. 26 Τότε ἀπελθὼν καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτοὺς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν αὐτῶν. 16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. 27 Ἀγαγόντες πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ

ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς, **28** λέγων, ὅτι ἐὰν ἦ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλή ἢ τὸ Οὐ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· **29** εἰ δὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Καὶ ἰδοὺ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, οὐ δύνασθε καταλύσαι πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδασχῆς αὐτό, μήποτε καὶ θεομάχοι εὔρεθῆτε. **40** ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ Ἐπίσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. **29** Ἀποκριθεὶς τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον, μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. **30** καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς. **41** Οἱ μὲν οὖν Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἡγίρειν Ἰησοῦν, ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες ἐπὶ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ ξύλου. **31** Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ Ἰησοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι. **42** σωτήρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι Πᾶσάν τε ἡμέραν, ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. οἶκον, οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ **32** Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. **2** Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον, Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις. **3** Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. **4** Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. **5** Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, **6** οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευζάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς

χεῖρας. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤϋξανε, καὶ ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατῴκησεν ἐν ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Χαρρὰν κάκειῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Ἰερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν πατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει. 8 Στέφανος γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει 5 καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτήν, καὶ τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας αὐτῷ τέκνου. 6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός, καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ. 10 ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. 11 Τότε ὑπέβαλον κακώσουσιν, ἔτη τετρακόσια. 7 Καὶ τὸ ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ καὶ τὸν Θεόν. 12 Συνεκίνησάν τε τὸν λατρεύουσιν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 8 λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτόν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, 13 αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαάκ ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας, τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα πατριάρχας. 9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἀγίου καὶ τοῦ νόμου· 14 ἀκηκόαμεν γὰρ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ, 10 καὶ ἐξείλετο αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος αὐτόν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς. Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν 15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτόν ἅπαντες οἱ αὐτόν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ τὸν οἶκον αὐτοῦ. 11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ οὐχ εὗρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. 12 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον. 13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ. 14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ,

7 Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς, Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; 2 Ὁ δὲ ἔφη, Ἄνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὥφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτόν ἐν Χαρρὰν, 3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἂν σοι δείξω. 4 Τότε

καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν, ἐν ψυχαῖς δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; **28** Μὴ ἀνελεῖν με ἑβδομήκοντα πέντε. **15** Κατέβη δὲ Ἰακώβ σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ Αἰγύπτιον; **29** Ἐφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ οἱ πατέρες ἡμῶν· **16** καὶ μετετέθησαν εἰς λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν Συχέμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ γῆ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο. **30** ὠνήσατο Ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, τῶν υἱῶν Ἐμμὼρ τοῦ Συχέμ. **17** Καθὼς ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὅρους Σινᾶ δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου. ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠῴησεν ὁ **31** Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν ἐθαύμαζε τὸ ὄραμα· λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, **18** ἄχρις προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος, ὃς οὐκ ᾔδει ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν, **32** τὸν Ἰωσήφ. **19** Οὗτος κατασοφισάμενος Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τοὺς πατέρας Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, Ἰακώβ. Ἐντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. **20** Ἐν ᾧ καιρῷ οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. **33** Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ Θεῷ· Κύριος, Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. πατρός. **21** Ἐκτεθέντα δὲ αὐτόν, ἀνείλετο **34** Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. **22** Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς ἤκουσα καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν νῦν δεῦρο, ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον. **35** λόγοις καὶ ἔργοις. **23** Ὡς δὲ ἐπληροῦτο Τοῦτον τὸν Μωσῆν ὃν ἡρνήσαντο εἰπόντες, αὐτῷ τεσσαρακονταετῆς χρόνος, ἀνέβη Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. **24** ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον, ἡμύνατο καὶ αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. **36** Οὗτος ἐξήγαγεν ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, αὐτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν πατάξας τὸν Αἰγύπτιον· **25** ἐνόμιζε δὲ γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, συνιέναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ὅτι ὁ Θεὸς καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. **37** διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· Οὗτός ἐστιν ὁ Μωσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. **26** Τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Ἰσραὴλ, Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὥφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς αὐτούς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν, Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐμέ. **38** Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐστε ὑμεῖς· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; **27** Ὁ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτόν, λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τῶν εἰπὼν, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ πατέρων ἡμῶν· ὃς ἐδέξατο λόγον ζῶντα

δοῦναι ἡμῖν· 39 ὃ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι μου; 50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, πάντα; 51 Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι καὶ ἐστράφησαν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν εἰς τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὤσιν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ Αἴγυπτον, 40 εἰπόντες τῷ Ἀαρών, Ποίησον Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε· ὥς οἱ ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. 52 Τίνα τῶν γὰρ Μωσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδμεν τί γέγονεν Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας αὐτῷ. 41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγέννησθε 53 εἰδῶλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν οἴτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς χειρῶν αὐτῶν. 42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεός, καὶ ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. 54 Ἀκούοντες παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. 55 τῶν προφητῶν, Μὴ σφάγια καὶ θυσίας Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ; 43 Καὶ ἀνελάβετε καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον 56 καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς τοῦ Θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τοὺς τύπους ἀνεωγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου οὗς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ. 57 Κράξαντες μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. 44 δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν· 58 καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· λαλῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια τύπον ὃν ἐωράκει. 45 Ἦν καὶ εἰσήγαγον παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ Σαύλου. 59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὃν ἐξώσεν ὁ ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. 60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυίδ· 46 ὃς εὗρε χάριν ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Κύριε, μὴ στήσης ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡτήσατο εὐρεῖν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. 47 Σολομῶν δὲ εἰπὼν ἐκοιμήθη. ὃκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. 48 Ἀλλ' οὐχ ὁ ὤψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει, 49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς

8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων. 2 Συνεκόμισαν

δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ λάβωσι Πνεῦμα Ἅγιον· **16** οὕτω γὰρ ἦν ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ’ αὐτῷ. **3** ἐπ’ οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνεται τὴν ἐκκλησίαν, βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων Χριστοῦ Ἰησοῦ. **17** Τότε ἐπετίθουν τὰς τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς χεῖρας ἐπ’ αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα φυλακὴν. **4** Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες Ἅγιον. **18** Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ διήλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. **5** τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς δίδοται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, προσήνεγκεν Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν. αὐτοῖς χρήματα, **19** λέγων, Δότε κάμοι **6** Προσεῖχόν τε οἱ ὅχλοι τοῖς λεγομένοις τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ χεῖρας, λαμβάνῃ Πνεῦμα Ἅγιον. **20** Πέτρος ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τὸ ἀργύριόν σου σὺν ᾧ ἐποίει. **7** Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. **21** ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ οὐκ ἔστι σοὶ μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν. **8** Καὶ ἐγένετο χαρὰ τούτῳ. Ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. **9** Ἀνὴρ δὲ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **22** Μετανόησον οὖν τις ὀνόματι Σίμων προὔπῆρχεν ἐν τῇ ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοὶ ἡ ἐπίνοια Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν· τῆς καρδίας σου. **23** Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας **10** ᾧ προσεῖχον ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὥρῳ σε ὄντα. **24** λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε, Δεήθητε ἡ μεγάλη. **11** Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ’ ἐμὲ ὣν εἰρήκατε. **25** Οἱ αὐτούς. **12** Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἱερουσαλὴμ, πολλὰς τε κώμας τῶν ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. **13** Ὁ δὲ Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. **26** Ἄγγελος Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων, ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ θεωρῶν τε Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν δυνάμεις καὶ σημεῖα γινόμενα, ἐξίστατο. ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ **14** Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν αὕτη ἐστὶν ἔρημος. ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν **27** Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς Αἰθίοψ ἐυνούχος δυνάστης Κανδάκης τῆς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· **15** οἵτινες βασιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων

εἰς Ἱερουσαλήμ, 28 ἦν τε ὑποστρέφων καὶ πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἔλθεῖν αὐτὸν εἰς καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ Καισάρειαν.

ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. 29 **9** Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, Πρόσελθε φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, καὶ κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ. 30 προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, 2 ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. 4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; 5 Εἶπε δέ, Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. 6 ἀλλὰ ἀνάσθητι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. 7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἑνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. 8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς ἀνεωγμένων τε τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε, χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. 10 Ἦν δὲ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι, Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδού ἐγώ, Κύριε. 11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀναστάς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεΐαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, 12 καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. 13 Ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας, Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν

περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ· **14** καὶ ὥδε σφυρίδι. **26** Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, δῆσαι ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐπειράτω κολλᾶσθαι τοῖς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. μαθηταῖς καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ **15** εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος, Πορεύου, πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητῆς. **27** Βαρνάβας ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος, τοῦ δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν ἤγαγε πρὸς τοὺς βασιτάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν ἀποστόλους, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραὴλ· **16** ἐγὼ γὰρ τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτόν ὑπὲρ τοῦ αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ὀνόματός μου παθεῖν. **17** Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. **28** Καὶ ἦν μετ' καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος εἰς Ἱερουσαλήμ, αὐτόν τὰς χεῖρας εἶπε, Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἀπέσταλκέ με, ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τῇ Κυρίου Ἰησοῦ, **29** ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει ὁδῷ ἣ ἦρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν Πνεύματος Ἁγίου. **18** Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον αὐτόν ἀνελεῖν. **30** Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσει λεπίδες, ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτόν εἰς Καισάρειαν, ἀνέβλεψέ τε καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, **19** καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτόν εἰς Ταρσόν. **31** καὶ λαβὼν τροφήν ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ Αἰ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον ἡμέρας τινάς. **20** Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς εἰρήνην οἰκοδομοῦμεναι, καὶ πορευόμεναι συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστόν, ὅτι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. **21** Ἐξίσταντο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο. **32** δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον, Οὐχ Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ κατοικοῦντας Λύδδαν. **33** Εὗρε δὲ ἐκεῖ ὥδε εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν ἵνα δεδεμένους ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς; **22** Σαῦλος ὁκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε παραλελυμένος. **34** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Πέτρος, Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως Χριστός. **23** Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἀνέστη. **35** Καὶ εἶδον αὐτόν πάντες οἱ ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Ἀσάρωνα, ἀνελεῖν αὐτόν· **24** ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. **36** ἐπιβουλή αὐτῶν. Παρετήρουν τε τὰς πύλας Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὅπως αὐτόν ἀνέλῳσι· Ταβηθά, ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· **25** λαβόντες δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ νυκτός, αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ

ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. **37** Ἐγένετο δὲ ἐν σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **5** Καὶ νῦν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι ἐν ὑπερώῳ. **38** Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Σίμωνι τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον· **6** οὗτος Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστὶν ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, οἰκία παρὰ θάλασσαν. **7** Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας αὐτῶν. **39** Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, **8** καὶ τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. **9** Τῇ δὲ ἐπαύριον, χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει οὔσα ἡ Δορκάς. **40** Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα ὁ Πέτρος θείς τὰ γόνατα προσηύξατο· καὶ προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἔκτην· **10** ἐγένετο ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε, Ταβηθά, δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτῆς· καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε. αὐτὸν ἔκστασις, **11** καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν **41** Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτήν· ἀνεωγμένον, καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας, σκευὸς τι ὡς ὁθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. **42** Γνωστὸν δὲ ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς· **12** ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

10 Ἀνὴρ δέ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι

Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, **2** εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διὰ παντός. **3** Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερώς, ὥσπερ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ, Κορνηλίε. **4** Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφορος γενόμενος εἶπε, Τί ἐστὶ, Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ, Αἱ προσευχαί

καὶ φάγε. **14** Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε, Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. **15** Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοῖνου. **16** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. **17** Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδοῦ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, **18** καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων, ὁ

ἐπικαλούμενος Πέτρος, ἐνθάδε ξενίζεται. Κορνήλιος ἔφη, Ἐκ τῆς τέταρτης ἡμέρας μέχρι
19 Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ
τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα, τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ
Ἰδοῦ, ἄνδρες ζητοῦσίν σε. **20** Ἀλλὰ οἶκῳ μου· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἕστη ἐνώπιον
ἀναστὰς κατὰβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μου ἐν ἐσθίῃ λαμπρᾷ, **31** καὶ φησι,
μηδὲν διακρινόμενος διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα Κορνήλιε, εἰσηκούσθῃ σου ἡ προσευχή, καὶ
αὐτοῦς. **21** Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς αἱ ἐλεημοσύνας σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον
τοὺς ἄνδρας εἶπεν, Ἰδοὺ, ἐγὼ εἰμι ὃν τοῦ Θεοῦ. **32** Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ
ζητεῖτε τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; **22** μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος·
Οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως
ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει
μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους σοι. **33** Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σε· σύ τε
τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν
ἀγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν
αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ
23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισε. τοῦ Θεοῦ. **34** Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα
τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι
αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός· **35** ἀλλ'
ἀπὸ Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. **24** Καὶ τῇ ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ
ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ
Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοῦς, ἐστι. **36** Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς
συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην
τοὺς ἀναγκαίους φίλους. **25** Ὡς δὲ ἐγένετο διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ—οὗτός ἐστι πάντων
τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας Κύριος— **37** ὑμεῖς οἴδατε, τὸ γενόμενον
αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον
προσεκύνησεν. **26** Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα
λέγων, Ἀνάστηθι· καὶ γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπος ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης· **38** Ἰησοῦν τὸν
εἰμι. **27** Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθε, ἀπὸ Ναζαρέτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεός
καὶ εὐρίσκει συνεληλυθότας πολλούς, **28** Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν
ἔφη τε πρὸς αὐτοῦς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς
ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου,
ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὅτι ὁ Θεός ἦν μετ' αὐτοῦ. **39** Καὶ ἡμεῖς
Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε
λέγειν ἄνθρωπον· **29** διὸ καὶ ἀναντιρρήτως τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ
ἦλθον μεταπεμφθεῖς. Πυνθάνομαι οὖν, ὃν καὶ ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.
τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με. **30** Καὶ ὁ **40** Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, **41** σκευὸς τι, ὡς ὁθόνην μεγάλην τέσσαρσιν οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ. **6** εἰς ἣν ἀτενίσας οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **42** καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ πετεινὰ καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, τοῦ οὐρανοῦ. **7** Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μοι, Ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. **8** ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. **43** Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ μου. **9** Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, εἰς αὐτόν. **44** Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ σὺ μὴ κοίνου. **10** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. **45** τὸν οὐρανόν. **11** Καὶ ἰδοὺ, ἐξαυτῆς τρεῖς καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ ἡμῖν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται. **46** με. **12** Εἶπε δέ μοι τὸ πνεῦμα συνελθεῖν Ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον. Ἦλθον δὲ καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἕξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ ὁ Πέτρος, **47** Μήτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύναταί εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός; **13** τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ ἀπήγγειλὲν τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς; ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα, καὶ εἰπόντα **48** Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ αὐτῷ, Ἀποστείλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν μετὰπεμψαι Σίμωνα, τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, **14** ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. **15** Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαι με λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. **16** Ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **17** Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύουσασι ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ τίς ἡμῖν δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν; **18** Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν,

11 Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. **2** Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς, **3** λέγοντες ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. **4** Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων, **5** Ἐγὼ ἡμῖν ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον

λέγοντες, ἸΑρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν. **19** Οἱ κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοίς· **30** μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, Σαύλου.

μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. **20** Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. **21** Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. **22** Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· **23** ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ· **24** ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. **25** Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, **26** καὶ εὐρὼν ἦγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. **27** Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. **28** Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβος, ἐσήμανε διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. **29** Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν

12 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. **2** Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. **3** Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον—ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων— **4** ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. **5** Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. **6** Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δις· φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. **7** Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. **8** Εἰπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν, Περιίτρωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. **9** Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. **10** Διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ

τὴν πύλιν τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοιχθῇ αὐτοῖς τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἡτοῦντο καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. **21** Τακτῇ δὲ **11** Καὶ ὁ Πέτρος, γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα εἶπε, Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε βασιλικήν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετο ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. **22** Ὁ δὲ δῆμος με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς ἐπεφώνει, Φωνὴ Θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. **12** Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Συνιδῶν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας Κυρίου, ἀνθ' ᾧ οὐκ ἔδωκε δόξαν τῷ Θεῷ· τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος, ἐξέψυξεν. Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι **24** Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠύξανε καὶ καὶ προσευχόμενοι. **13** Κρούσαντος δὲ τοῦ ἐπληθύνετο. **25** Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες παιδίσκῃ ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥόδη. **14** Καὶ τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

χαρὰς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. **15** Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον, Μαίνῃ. Ἡ δὲ διίσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον, Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστίν. **16** Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτόν, καὶ ἐξέστησαν. **17** Κατασεύσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἶπε δέ, Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. **18** Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. **19** Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὐρών, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι. Καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν διέτριβεν. **20** Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς

13 Ἦσαν δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος. **2** Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστεούντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. **3** Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν. **4** Οὗτοι μὲν οὖν, ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν· ἐκεῖθεν δὲ ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον. **5** Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρετήν. **6** Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι

Πάφου, εὐρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἐξελέξατο τοῦς
 Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαρῖησους, 7 ὃς ἦν πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν
 σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ
 συνετῶ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ
 καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον αὐτῆς. 18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετὴ χρόνον
 τοῦ Θεοῦ. 8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἑλύμας, ὁ ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. 19
 μάγος—οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναάν,
 αὐτοῦ—ζητῶν διαστρέφαι τὸν ἀνθύπατον κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.
 ἀπὸ τῆς πίστεως. 9 Σαῦλος δέ, ὁ καὶ 20 Καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ
 Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου, καὶ πεντήκοντα, ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ
 ἀτενίσας εἰς αὐτὸν 10 εἶπεν, Ὡς πλήρης προφήτου. 21 Κάκειθεν ἡτήσαντο βασιλέα,
 παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ
 διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ υἱὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη
 παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς τεσσαράκοντα. 22 Καὶ μεταστήσας αὐτόν,
 εὐθείας; 11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεῖρ Κυρίου ἐπὶ σέ, ἡγείρεν αὐτοῖς τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ
 καὶ ἔση τυφλός, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καὶ εἶπε μαρτυρήσας, Εὐρον Δαυὶδ τὸν
 καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν τοῦ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου,
 ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. 23
 χειραγωγούς. 12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ'
 τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ ἐπαγγελίαν ἡγαγε τῷ Ἰσραὴλ σωτηρίαν, 24
 τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου. 13 Ἀναχθέντες δὲ προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου
 ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας
 εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ τῷ Ἰσραὴλ. 25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης
 ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς τὸν δρόμον, ἔλεγε, Τίνα με ὑπονοεῖτε
 Ἱεροσόλυμα. 14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ εἶναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ. Ἄλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται
 τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα
 τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν τῶν ποδῶν λῦσαι. 26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ
 συναγωγῇν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι
 ἐκάθισαν. 15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας
 νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν ταύτης ἀπεστάλη. 27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες
 οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτούς, λέγοντες, ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν,
 Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς
 παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. 16 τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον
 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ ἀναγινωσκομένᾳ, κρίναντες ἐπλήρωσαν.
 χειρὶ, εἶπεν, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ 28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες,
 φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε. 17 Ὁ ἡτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. 30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 31 ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας οἵτινες προσλαλοῦντες, ἔπειθον αὐτοὺς πλείους τοῖς συναναβαῖσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ. 44 Τῷ τε Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. 32 Καὶ συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς 45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν. 33 ὥς καὶ ἐν τῷ βλασφημοῦντες. 46 Παρρησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον, Ὑμῖν ἦν ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται, Υἱός μου ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτόν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. (αἰθῆριος 47) Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, 48 Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 49 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρε, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆριος 50) Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. 51 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι καταγγέλλεται. 39 καὶ ἀπὸ πάντων ὧν παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ οὐκ ἡδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς δικαιοσύνης, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν δικαιούται. 40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις, 41 αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. 51 Οἱ δὲ ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε, ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι αὐτῶν ἐπ' αὐτούς, ἥλθον εἰς Ἰκόνιον. ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε, 52 Οἱ δὲ μαθηταί ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ ἴδαν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν. 42 Ἐξιόντων Πνεύματος Ἁγίου. 14 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε

πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ πλῆθος. **2** Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἔσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. **3** Ἰκανὸν μὲν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ αὐτοῖς. **16** ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς **4** Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως καὶ αὐτῶν. **17** Καίτοιγε οὐκ ἁμάρτυρον ἑαυτὸν οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν τοῖς ἀποστόλοις. **5** Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ὑετοῦς διδοῦς καὶ καιροῦς καρποφόρους, ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, **6** καρδίας ἡμῶν. **18** Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν αὐτοῖς. **19** Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας περίχωρον· **7** κακεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς **8** Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας ἔσυρον ἕξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε τεθνάναι. **20** Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν περιπεπατήκει. **9** Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν λαλοῦντος ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, **10** εἶπε μεγάλη τῇ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. **21** Εὐαγγελισάμενοί φωνῇ, Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθῶς. τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες Καὶ ἥλλετο καὶ περιεπάτει. **11** Οἱ δὲ ὄχλοι, ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν, **22** ἐπιστηρίζοντες φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, Οἱ θεοὶ τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν ἡμᾶς. **12** Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **23** Χειροτονήσαντες ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. **13** Ὁ δὲ ἱερεὺς δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. **14** **24** Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ εἰς Παμφυλίαν. **25** Καὶ λαλήσαντες ἐν Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν· εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες **15** **26** κάκειθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν,

ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. 27 καὶ πιστεῦσαι. 8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως. 28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

15 Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι Ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. 2 Γενομένης οὖν στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. 3 Οἱ μὲν οὖν, προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐποιοῦν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. 4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν. 5 Ἐξάνεστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἵρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι Δεῖ περιτέμνειν αὐτούς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως. 6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. 7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο, διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι. 8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν· 9 καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν. 10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι; 11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι. 12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν. 13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτούς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου· 14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται, 16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν· καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν· 17 ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα. 18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. (αἰθῆ g165) 19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν· 20 ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ

καὶ τοῦ αἵματος. **21** Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφητῆται ὄντες, διὰ λόγον ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν ἐπεστήριξαν. **33** Ποιήσαντες δὲ χρόνον, σάββατον ἀναγινωσκόμενος. **22** Τότε ἔδοξε ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. **35** Παῦλος δὲ ὅλη τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν Παύλῳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον καὶ ἐτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ Βαρσαββᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους Κυρίου. **36** Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, **23** γράψαντες διὰ Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν, Ἐπιστρέψαντες χειρὸς αὐτῶν τάδε, Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι. **37** ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν· **24** ἐπειδὴ Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν ἡκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες τὸν Ἰωάννην, τὸν καλούμενον Μάρκον. ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς **38** Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' ψυχᾶς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμενεσθαι καὶ αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστείλαμεθα· αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν **25** ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν, τοῦτον. **39** Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον Παύλῳ, **26** ἀνθρώποις παραδεδωκόσι ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον· **40** Παῦλος δὲ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **27** τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, **41** Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

αὐτά. **28** Ἐδοξε γὰρ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος, πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων, **29** ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτούς, εὖ πράξετε. Ἐρρωσθε. **30** Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν. **31** Ἀναγνόντες δέ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. **32** Ἰούδας τε καὶ **16** Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν καὶ ἰδού, μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ, ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἑλλήνος· **2** ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. **3** Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτόν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἥδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἑλλήν

ὑπῆρχεν. 4 Ὡς δὲ διεπορευόντο τὰς πόλεις, λέγουσα, Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ
 παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου,
 τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ μείνατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. 16 Ἐγένετο
 τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχήν,
 5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ παιδίσκῃν τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος
 πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν
 ἡμέραν. 6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη.
 καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες 17 Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ
 ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαλῆσαι τὸν ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι
 λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, 7 ἔλθόντες κατὰ τὴν δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες
 Μυσίαν ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.
 πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ 18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.
 πνεῦμα· 8 παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας,
 κατέβησαν εἰς Τρωάδα. 9 Καὶ ὄραμα διὰ τῷ πνεύματι εἶπε, Παραγγέλλω σοι ἐν
 τῇ νυκτὸς ὦφθῃ τῷ Παύλῳ· ἀνὴρ τις ἦν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελθεῖν ἀπ'
 Μακεδὼν ἐστῶς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. 19
 λέγων, Διαβάς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ
 ἡμῖν. 10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι
 ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἴλκυσαν εἰς
 συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, 20 καὶ
 ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς. 11 προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς
 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εἶπον, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν
 εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες,
 ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν, 12 ἐκεῖθεν τε εἰς 21 καὶ καταγγέλλουσιν ἔθῃ ἃ οὐκ ἔξστιν
 Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις
 Μακεδονίας πόλιν, κολωνεῖα ἤμεν δὲ ἐν οὔσι. 22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ'
 αὐτῇ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς. 13 αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες
 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζειν.
 τῆς πόλεως παρὰ ποταμόν, οὗ ἐνομίζετο 23 Πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς
 προσευχὴ εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ
 ταῖς συνελθούσαις γυναίξιν. 14 Καὶ τις γυνὴ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς 24
 ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως ὅς, παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, ἔβαλεν
 Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἥκουεν· ἥς αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ
 ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοὺς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ζύλον.
 τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. 15 Ὡς δὲ 25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ
 ἑβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν,

ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι· 26 εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε ἐκβάλλουσιν· Οὐ γάρ ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου· ἐξαγαγέτωσαν. 38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς ἀνέωχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. 27 Ἐξυπνος καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν εἰσι, 39 καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἐξελθεῖν τῆς σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν πόλεως. 40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγῆναι τοὺς εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες δεσμίους. 28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ τοὺς ἀδελφούς, παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ὁ Παῦλος λέγων, Μηδὲν πράξης σεαυτῷ ἐξήλθον.

κακόν· ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. 29 **17** Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Σίλα, 30 καὶ προαγαγὼν αὐτούς ἕξω ἔφη, Ἰουδαίων· 2 κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, 3 διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. 4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. 5 Προσλαβόμενοι δὲ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀπειθοῦντες, τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτούς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον. 6 Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφούς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεσιν, 7 οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων

Καίσαρος πράσσουσι, βασιλέα λέγοντες αὐτῷ. Καί τινες ἔλεγον, Τί ἂν θέλοι ὁ ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν. **8** Ἐτάραξαν δὲ τὸν σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ, Ξένων ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι ὅτι τὸν ταῦτα. **9** Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν **19** Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἀρειον αὐτοῦς. **10** Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς πάγον ἤγαγον λέγοντες, Δυνάμεθα γινῶναι, νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν τίς ἢ καινὴ αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη Σίλαν εἰς Βέροϊαν· οἵτινες παραγενόμενοι διδαχή; **20** Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς εἰς τὴν συναγωγὴν ἀπήεσαν τῶν Ἰουδαίων. τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γινῶναι, **11** Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι— **21** Ἀθηναῖοι δὲ Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν ἀνακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα καινότερον. **22** Σταθεῖς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ οὕτω. **12** Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. θεωρῶ. **23** Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν **13** Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὖρον καὶ βωμὸν Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὅν ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ κάκει σαλεύοντες τοὺς ὄχλους. **14** Εὐθέως καταγγέλλω ὑμῖν. **24** Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος, ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ὑπέμενον δὲ ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, **25** οὐδὲ ἐκεῖ. **15** Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα· **26** ἐποίησέ ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτόν, ἐξήεσαν. τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, **16** Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦς κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν· **27** οὖσαν τὴν πόλιν. **17** Διελέγετο μὲν οὖν ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς αὐτὸν καὶ εὗροιεν, καί γε οὐ μακρὰν σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. **28** ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ **18** Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ ἐσμέν· ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν τῶν Στοϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον εἰρήκασι, Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. **29**

Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς, Τὸ αἷμα ὑμῶν ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. **7** Καὶ ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. **30** μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς τοῦς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὀνόματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεόν, οὗ ὑπεριδὼν ὁ Θεός, τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἢ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. **8** ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν. **31** Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας ἐβαπτίζοντο. **9** Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὀράματος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **32** Ἀκούσαντες δὲ ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ καὶ μὴ σιωπῆσης· **10** διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ εἶπον, Ἀκουσόμεθα σου πάλιν περὶ τούτου. σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαί **33** Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου σε· διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει αὐτῶν. **34** Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες ταύτῃ. **11** Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ ἔξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, Θεοῦ. **12** Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος καὶ ἔτεροι σὺν αὐτοῖς. τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ

18 Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἔκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον. ἐπὶ τὸ βῆμα, **13** λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπεύθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν. **14** Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ὧ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμεν ὑμῶν· **15** εἰ δὲ ζητημὰ ἐστί περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὕψεσθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. **16** Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. **17** Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος. Καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελλεν. **18** Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμεῖνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος,

ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγένετο δέ, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον· καὶ εὐρών τινας μαθητὰς **2** εἶπε πρὸς αὐτούς, Εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. **3** Εἶπε τε πρὸς αὐτούς, Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον, Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. **4** Εἶπε δὲ Παῦλος, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἔστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. **5** Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **6** Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευν. **7** Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὥσει δεκαδύο. **8** Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **9** Ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός. **10** Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας. **11** Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, **12** ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεισθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους,

τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. 23 Ἐγένετο δὲ ἀπ' αὐτῶν. 13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. 24 Δημήτριος ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς λέγοντες, Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην· 25 οὓς ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει. 14 Ἦσαν δέ τινες συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπὶ οἱ ἐργάτας, εἶπεν, Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι τοῦτο ποιοῦντες. 15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπε, Τὸν Ἰησοῦν ἐστι. 26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι ὑμεῖς μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς δὲ τίνες ἐστέ; 16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' Ἀσίας, ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσαν αὐτῶν, οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. 27 Οὐ μόνον ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἐκείνου. 17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν μεγάλης θεᾶς ἱερὸν Ἀρτέμιδος εἰς οὐθὲν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι τοῖς κατοικοῦσι λογισθῆναι, μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. 28 Ἀκούσαντες τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 18 Πολλοὶ τε τῶν δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον πεπιστευκότων ἤρχοντο, ἐξομολογούμενοι, λέγοντες, Μεγάλῃ ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων. 29 καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. 19 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη τῆς συγχύσεως· Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου. 30 τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὖρον ἀργυρίου μυριάδας Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς πέντε. 20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τὸν δῆμον, οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί. τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν. 21 Ὡς 31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτόν, τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, θέατρον. 32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. 22 Ἀποστείλας δὲ εἰς καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων συνεληλύθεισαν. 33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχε προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων

αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, Μακεδονίας, 4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς κατασείσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων τῷ δήμῳ. 34 Ἐπιγινόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός δέ, Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος, καὶ Γάιος ἐστὶ, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς Δερβαῖος, καὶ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δέ, Τυχικός ἐπὶ ὥρας δύο κρᾶζόντων, Μεγάλῃ ἢ καὶ Τρόφιμος. 5 Οὗτοι προσελθόντες Ἄρτεμις Ἐφεσίων. 35 Καταστείλας δὲ ἔμμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι. 6 Ἡμεῖς δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησὶν, Ἄνδρες ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ οὐσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά. 7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ Διοπετοῦς; 36 Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν μαθητῶν τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, ὑπάρχειν, καὶ μὴδὲν προπετὲς πράσσειν. 37 μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέ Ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. 8 Ἦσαν ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ὑμῶν. 38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν ἡμῖν συνηγμένοι. 9 Καθήμενος δὲ τις αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσι πρὸς τινα λόγον, νεανίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν· καταφερόμενος ὑπνῷ βαθεῖ, διαλεγομένου ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. 39 Εἰ δέ τι περὶ τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστεγίου κάτω, ἐπιλυθῆσεται. 40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν καὶ ἡρθῇ νεκρός. 10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ οὐ Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. 11 Ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον ταύτης. 41 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἐκκλησίαν. ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 Ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. 13 Ἡμεῖς δέ, προσελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνίχθημεν εἰς τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν. 14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην. 15 Κάκειθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν. 2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἤλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ

μέιναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχομένῃ **26** Διότι μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἤλθομεν εἰς Μίλητον. **16** Ἐκρίνε γὰρ ὁ ἡμέρα, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος Παῦλος παραπλευσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως πάντων. **27** Οὐ γὰρ ὑπεστείλαμην τοῦ μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τοῦ Θεοῦ. **28** Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα εἰς Ἱεροσόλυμα. **17** Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. **18** Ὡς δὲ περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. **29** παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· **30** τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, **19** δουλεύων καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. **31** Διὸ συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν Ἰουδαίων· **20** ὡς οὐδὲν ὑπεστείλαμην τῶν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. **32** Καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, **21** τὰ νῦν παρατίθεται ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν. **22** Καὶ ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι πᾶσιν. **33** Ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. **34** Αὐτοὶ γινώσκετε συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς, **23** πλὴν ὅτι ταῖς χρεαῖαις μου καὶ τοῖς οὗσι μετ' ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κατὰ πόλιν ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὗται. **35** διαμαρτύρεται λέγον ὅτι δεσμὰ με καὶ Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας θλίψεις μένουσιν. **24** Ἄλλ' οὐδενὸς λόγον δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, ποιοῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμίαν μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, Μακάριόν ἐστι μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. **36** Καὶ ταῦτα παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνата αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. **25** αὐτοῖς προσηύξατο. **37** Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν, διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **38** ὁδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ

ειρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κάκειθεν εἰς Πάταρα· **2** καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν. **3** Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἔκεισε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. **4** Καὶ ἀνευρόντες μαθητάς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ. **5** Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἑξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυξάμεθα. **6** Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. **7** Ἡμεῖς δέ, τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου, κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. **8** Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἤλθον εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. **9** Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθέναι τέσσαρες προφητεύουσαι. **10** Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατήλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος. **11**

Καὶ ἔλθων πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δῆσας τε αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπε, Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δῆσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. **12** Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. **13** Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος, Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **14** Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν εἰπόντες, Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω. **15** Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. **16** Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. **17** Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. **18** Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. **19** Καὶ ἀσπασάμενος αὐτούς, ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. **20** Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον, εἰπόντες αὐτῷ, Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι. **21** κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ

περιτέμνουν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μὴ δὲ τοῖς ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ ἔθρεσι περιπατεῖν. **22** Τί οὖν ἐστι; Πάντως θύραι. **31** Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅτι ἐλήλυθας. **23** Τοῦτο οὖν ποιήσον ὃ ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλήμ· **32** ὃς ἐξαυτῆς σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· **24** τοὺτους κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δέ, ἰδόντες τὸν παραλαβὼν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται τύπτοντες τὸν Παῦλον. **33** Ἐγγίσας δὲ ὁ τὴν κεφαλὴν, καὶ γινῶσι πάντες ὅτι ὢν χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ δεθῆναι ἀλύσει δι' αὐτοῦ· καὶ ἐπυνθάνετο στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων. τίς ἂν εἴη, καὶ τί ἐστὶ πεποιηκώς. **34** **25** Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μὴδὲν δυνάμενος δὲ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτούς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον καὶ τὸ αἷμα καὶ παρεμβολὴν. **35** Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς πνικτὸν καὶ πορνείαν. **26** Τότε ὁ Παῦλος ἀναβαθμούς, συνέβη βασιτάζεσθαι αὐτὸν παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν, ὄχλου. **36** Ἡκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν λαοῦ κρᾶζον, Αἴρε αὐτόν. **37** Μέλλων τε τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά. **27** Ὡς λέγει τῷ χιλιάρχῳ, Εἰ ἔξιστί μοι εἰπεῖν πρὸς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, σε; Ὁ δὲ ἔφη, Ἑλληνιστὶ γινώσκεις; **38** Οὐκ οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν, τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας **28** κράζοντες, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε. τῶν σικαρίων; **39** Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐγὼ Οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς τῆς καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας Κιλικίας, οὐκ ἀσήμερον πόλεως πολίτης· πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἑλλήνας δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κεκοίνωκε πρὸς τὸν λαόν. **40** Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον. **29** Ἦσαν γὰρ ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν ἑωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ πολλῆς δὲ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ σιγῆς γενομένης, προσεφώνει τῇ Ἑβραϊδὶ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. **30** Ἐκινήθη τε ἡ διαλέκτῳ λέγων, πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· **22** Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. **2**

Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων
 προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, **13** ἑλθὼν
 ἡσυχίαν. Καὶ φησιν, **3** Ἐγὼ μὲν εἰμι πρὸς με καὶ ἐπιστὰς εἶπέ μοι, Σαοὺλ
 ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
 τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. **14** Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ
 τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό
 Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν
 τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ
 τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε στόματος αὐτοῦ. **15** Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ
 σήμερον. **4** ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ
 ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς ἡκουσας. **16** Καὶ νῦν τί μέλλεις; Ἀναστὰς
 εἰς φυλακὰς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας, βάπτισαι καὶ ἀπόλousαι τὰς ἁμαρτίας σου,
5 Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
 καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ **17** Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς
 ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς, Ἱερουσαλήμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ
 εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμενῳ, ἄξων καὶ τοὺς ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει, **18** καὶ ἰδεῖν
 ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ, αὐτὸν λέγοντά μοι, Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν
 ἵνα τιμωρηθῶσιν. **6** Ἐγένετο δέ μοι τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι οὐ παραδέχονται
 πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ, σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. **19** Κἀγὼ
 περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἶπον, Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην
 περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ. **7** φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς
 Ἔπεσα τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἡκουσα φωνῆς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ. **20** καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο
 λεγούσης μοι, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ
8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην, Τίς εἰ, Κύριε; Εἶπέ τε αὐτὸς ἡμην ἐφεστῶς καὶ συνευδοκῶν τῇ
 πρὸς με, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἀναιρέσει αὐτοῦ, φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν
 ὃν σὺ διώκεις. **9** Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ ἀναιρούντων αὐτόν. **21** Καὶ εἶπε πρὸς
 μὲν φῶς ἑθεάσαντο, καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο· με, Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν
 τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἡκουσαν τοῦ λαλοῦντός ἐξαποστελῶ σε. **22** Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι
 μοι. **10** Εἶπον δέ, Τί ποιήσω, Κύριε; Ὁ δὲ τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν
 Κύριος εἶπε πρὸς με, Ἀναστὰς πορεύου αὐτῶν λέγοντες, Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν
 εἰς Δαμασκόν· κἀκεῖ σοι λαληθήσεται τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν. **23**
 περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι. Κραζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντων
11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων
 τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ εἰς τὸν ἄερα, **24** ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ
 τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν. χιλιάρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν,
12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ εἰπὼν μᾶστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν, ἵνα

ἐπιγινῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν λαοῦ σου οὐκ ἔρεῖς κακῶς. **6** Γνούς δὲ ὁ αὐτῷ. **25** Ὡς δὲ προέτεινεν αὐτὸν τοῖς Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, ἱμαῖσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐκατόνταρχον τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ ὁ Παῦλος, Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ συνεδρίῳ, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; **26** εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ Ἀκούσας δὲ ὁ ἐκατόνταρχος, προσελθὼν ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. **7** ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ λέγων, Ὅρα τί Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος στάσις τῶν Φαρισαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ Ῥωμαῖός ἐστι. **27** Προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος πλήθος. **8** Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι εἶπεν αὐτῷ, Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖός εἶ; Ὁ δὲ μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε ἔφη, Ναί. **28** Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος, Ἐγὼ πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἀμφοτέρα. **9** Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλῃ ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους γεγέννημαι. **29** Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες, ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν. Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ Καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγινούς ὅτι τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς. ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν. **10** Πολλῆς **30** Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γινῶναι τὸ δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβῆναι καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ καὶ ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν, καὶ καταγαγὼν ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν. **11** Τῇ δὲ τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

23 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. **2** Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. **3** Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε, Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κἀπὶ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; **4** Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον, Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς; **5** Ἐφη τε ὁ Παῦλος, Οὐκ ᾔδεις, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γέγραπται γάρ, Ἄρχοντα τοῦ ἐπιούση νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε, Θάρσει Παῦλε· ὥς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. **12** Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον. **13** Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες· **14** οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον, Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτούς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν

Παῦλον. 15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης
 χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὐρίον ὥρας τῆς νυκτός· 24 κτήνη τε παραστήσαι,
 αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι
 διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα· 25 γράψας
 ἡμεῖς δέ, πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτόν, ἔτοιμοί ἐπιστολὴν περιέχουσιν τὸν τύπον τοῦτον·
 ἔσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. 16 Ἀκούσας δὲ 26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι
 ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὸ ἔνεδρον, Φήλικι χαίρειν. 27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον
 παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
 παρεμβολήν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ. 17 μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς
 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἓνα τῶν σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην αὐτόν,
 ἑκατοντάρχων ἕφη, Τὸν νεανίαν τοῦτον μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι. 28 Βουλόμενος δὲ
 ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι γινῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ,
 ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ. 18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν κατήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν·
 αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καί φησιν, 29 ὃν εὔρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων
 Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν ἄξιον θανάτου ἢ
 ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς δεσμῶν ἐγκλημα ἔχοντα. 30 Μηνυθείσης
 σε, ἔχοντά τι λαλήσαι σοι. 19 Ἐπιλαβόμενος δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν
 δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς
 ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο, τί ἔπεμψα πρὸς σε, παραγγείλας καὶ τοῖς
 ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι; 20 Εἶπε δὲ ὅτι κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτόν ἐπὶ σοῦ.
 Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε, Ἑρρωσο. 31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ
 ὅπως αὐρίον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες
 τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντά τι ἀκριβέστερον τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτός εἰς
 πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. 21 Σὺ οὖν μὴ τὴν Ἀντιπατρίδα. 32 Τῇ δὲ ἐπαύριον
 πεισθῆς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐάσαντες τοὺς ἵππεῖς πορεύεσθαι σὺν
 ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν· 33
 οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν,
 μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι,
 νῦν ἔτοιμοί εἰσι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. 34
 σοῦ ἐπαγγελίαν. 22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπερωτήσας
 ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγγείλας Μηδενὶ ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι
 ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς ἀπὸ Κιλικίας, 35 Διακούσομαί σου, ἕφη,
 με. 23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται.
 τῶν ἑκατοντάρχων εἶπεν, Ἐτοιμάσατε Ἐκέλευσέ τε αὐτόν ἐν τῷ πραιτωρίῳ
 στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.
 ἕως Καισαρείας, καὶ ἵππεῖς ἑβδομήκοντα,

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη πατρώῳ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν
ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμμένοις·
πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, **15** ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἦν καὶ αὐτοὶ
οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν
τοῦ Παύλου. **2** Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἔσσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.
ἦρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων, **16** Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον
Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ συνείδησιν ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν καὶ
κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός. **17** Δι' ἐτῶν
διὰ τῆς σῆς προνοίας, **3** πάντῃ τε καὶ δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας
πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς
μετὰ πάσης εὐχαριστίας. **4** Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ **18** ἐν οἷς εὖρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ,
πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς
σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. **5** ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι· **19** οὐς δεῖ ἐπὶ
Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιπόν, σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν
καὶ κινουῖντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις πρὸς με. **20** Ἡ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν,
τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τί εὖρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου
τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως· **6** ὃς ἐπὶ τοῦ συνεδρίου, **21** ἢ περὶ μιᾶς ταύτης
καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέiraσε βεβηλῶσαι· ὃν φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἐστὼς ἐν αὐτοῖς, ὅτι
καὶ ἐκρατήσαμεν· **8** παρ' οὗ δυνήσῃ, Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι
αὐτὸς ἀνακρίνας, περὶ πάντων τούτων σήμερον ὑφ' ὑμῶν. **22** Ἀκούσας δὲ ταῦτα
ἐπιγῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. **9** ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτούς, ἀκριβέστερον
Συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπών, Ὅταν
ταῦτα οὕτως ἔχειν. **10** Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, διαγνώσομαι
Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος τὰ καθ' ὑμᾶς· **23** διαταξάμενός τε τῷ
λέγειν, Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν
ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων
περὶ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι, **11** δυναμένου αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.
σου γινῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶ μοι ἡμέραι **24** Μετὰ δὲ ἡμέρας τινάς, παραγενόμενος
δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ οὔσῃ
Ἱερουσαλὴμ· **12** καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὖρόν Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ
με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπισύστασιν ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν
ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, πίστεως. **25** Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ
οὔτε κατὰ τὴν πόλιν. **13** Οὔτε παραστῆσαί περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ
με δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου. κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσσεσθαι, ἔμφοβος
14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη, Τὸ νῦν
ἦν λέγουσιν αἴρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν

μετακαλέσομαί σε· **26** ἅμα καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει αὐτῷ. **27** γὰρ ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, Διετίας δὲ πληρωθείσης, ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

25 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας. **2** Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν, αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψῃται αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτόν κατὰ τὴν ὁδόν. **4** Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι. **5** Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησί, συγκαταβάντες, εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ. **6** Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. **7** Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι, **8** ἀπολογουμένου αὐτοῦ ὅτι Οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερόν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον. **9** Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε, Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβάς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ; **10** Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος,

Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἐστὼς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὥς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. **11** Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. **12** Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη, Καίσαρα ἐπικέκλησαι; Ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ. **13** Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. **14** Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβεν ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων, Ἄνθρωπος τίς ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, **15** περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην. **16** Πρὸς οὓς ἀπεκρίθη, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. **17** Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· **18** περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγώ, **19** ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθηνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. **20** Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον, εἰ βούλοιο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ,

κάκει κρίνεσθαι περὶ τούτων. **21** Τοῦ ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι ἡθῶν τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαί σου, αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, μακροθύμως ἀκοῦσαί μου. **4** Τὴν μὲν ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτόν, ἕως οὗ πέμψω οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν αὐτὸν πρὸς Καίσαρα. **22** Ἀγρίππας δὲ πρὸς ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν τὸν Φῆστον ἔφη, Ἐβουλόμεν καὶ αὐτὸς Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, **5** τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ, Αὔριον, προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ. **23** Τῇ οὖν ἐπαύριον, μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων Φαρισαῖος. **6** Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς εἰς τὸ ἀκροατήριον, σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὗσι τῆς τοῦ Θεοῦ ἔσθηκα κρινόμενος, **7** εἰς ἣν τὸ πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου, ἤχθη δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ὁ Παῦλος. **24** Καὶ φησιν ὁ Φῆστος, Ἀγρίππα ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι περὶ βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ ὑπὸ Ἰουδαίων. **8** Τί ἄπιστον κρίνεται παρ' πληθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; **9** Ἐγὼ μὲν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι. **25** Ἐγὼ δὲ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πράξαι· **10** ὁ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου τῶν ἀγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστόν, ἔκρινα παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών, πέμπειν αὐτόν. **26** Περὶ οὗ ἀσφαλές τι ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον. γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω. Διὸ προήγαγον **11** Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, τιμωρῶν αὐτούς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν· βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον γενομένης σχῶ τι γράψαι. **27** Ἄλογον γάρ ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. **12** Ἐν οἷς μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' αὐτοῦ αἰτίας σημάναι.

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, ἀρχιερέων, **13** ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με χεῖρα, **2** Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. **14** ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγῆμαι Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ ἀπολογεῖσθαι σήμερον· **3** μάλιστα γνώστην λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, Σαούλ,

Σαούλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι πρὸς περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ κέντρα λακτίζειν. **15** Ἐγὼ δὲ εἶπον, Τίς παρρησιαζόμενος λαλῶ λανθάνειν γὰρ εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν· οὐ γὰρ ὃν σὺ διώκεις. **16** Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο. **27** Πιστεύεις, στῇθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; Οἶδα ὥφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπέρτερον ὅτι πιστεύεις. **28** Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις σοι, **17** ἐξαιρουμένός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ Χριστιανὸν γενέσθαι. **29** Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν, τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω, **18** Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ὑποστρέψαι ἐν πολλῷ οὐ μόνον σέ, ἀλλὰ καὶ πάντας ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέσθαι τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν τοιοῦτους ὅποιος κἀγὼ εἰμι, παρεκτός τῶν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν δεσμῶν τούτων. **30** Καὶ ταῦτα εἰπόντος τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. **19** Ὅθεν, αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἡ βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ τε Βερνίκῃ, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς· οὐρανίῳ ὅπτασί, **20** ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ **31** καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε ἀλλήλους, λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος ἀπαγγέλλων μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν οὗτος. **32** Ἀγρίππας δὲ τῷ Φῆστῳ ἔφη, ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα Ἀπολελῦσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, πράσσοντας. **21** Ἔνεκα τούτων οἱ Ἰουδαῖοί εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

27 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινες ἐτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς. **2** Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνῆλθμεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνης Θεσσαλονικέως. **3** Τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρωπῶς τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. **4** Κάκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. **5** Τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν

Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. 6 σκάφης 17 ἦν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρώντο, Κάκεϊ εὐρών ὁ ἐκατόνταρχος πλοῖον ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε Ἀλεξανδρίνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, μὴ εἰς τὴν Σύρτην ἐκπέσωσι, χαλάσαντες ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. 7 Ἐν ἱκαναῖς τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο. 18 Σφοδρῶς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἐποιοῦντο· 19 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. 20 Μῆτε Κρήτην κατὰ Σαλμώνην· 8 μόλις τε δὲ ἡλίου μῆτε ἄστρον ἐπιφαινόντων ἐπὶ παραλεγόμενοι αὐτὴν ἦλθομεν εἰς τόπον πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἐπικειμένον, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς ἦν πόλις Λασαία. 9 Ἰκανοῦ δὲ χρόνου τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς. 21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν τοῦ πλοός, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, Ὡς ἀνδρες, παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος 10 πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς λέγων αὐτοῖς, Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ Κρήτης, κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας, οὐ μόνον τὴν ζημίαν. 22 Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται τῶν ψυχῶν ἡμῶν, μέλλειν ἔσεσθαι τὸν ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου. 23 Παρέστη γὰρ πλοῦν. 11 Ὁ δὲ ἐκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, οὗ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέιθετο μᾶλλον ἢ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω, 24 λέγων, Μὴ φοβοῦ, τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. 12 Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ, Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν μετὰ σοῦ. 25 Διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες· πιστεύω ἀναχθῆναι κάκεϊθεν, εἴ πως δύναιτο γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λελάληταί μοι. 26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. 27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ κατὰ χῶρον. 13 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου, νύξ ἐγένετο, διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, Ἀδρία, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν· 28 καὶ 14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος βολίσαντες εὗρον ὀργυῖας εἴκοσι· βραχὺ δὲ τυφωνικός, ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων· διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον 15 συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ ὀργυῖας δεκαπέντε· 29 φοβούμενοί τε μήπως μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. 16 Νησίον δὲ ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ἠύχοντο τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην ἡμέραν γενέσθαι. 30 Τῶν δὲ ναυτῶν

ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, κυμάτων. **42** Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλή προφάσει ὥς ἐκ πρῶρας μελλόντων ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, ἀγκύρας ἐκτείνειν, **31** εἶπεν ὁ Παῦλος μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ. **43** Ὁ δὲ τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις, ἑκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι τὸν Ἐάν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. **32** Τότε οἱ ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι· σκάφης, καὶ εἶσαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. **33** Ἀχρι **44** καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, δὲ οὗ ἡμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν λέγων, Τεσσαρεσκαίδεκάτην σήμερον γῆν.

ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. **34** Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. **35** Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων· καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν. **36** Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. **37** Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσιαι ἐβδομήκοντα ἕξ. **38** Κορεσθέντες δὲ τῆς τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. **39** Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δυνατόν, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. **40** Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεοῦσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. **41** Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος,

28 Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. **2** Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυράν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψῦχος. **3** Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πληθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θερμῆς διεξελθοῦσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. **4** Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Πάντως φονεὺς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. **5** Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. **6** Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν· ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι. **7** Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς

ημέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. **8** Ἐγένετο **18** οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο
 δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου
 δυσεντερία συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. **19** Ἀντιλεγόντων δὲ
 ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι
 ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν. **9** Καίσαρα, οὐχ ὥς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι
 τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ κατηγορήσαι. **20** Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν
 ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι·
 καὶ ἐθεραπεύοντο· **10** οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἔνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ
 ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι. **21** Οἱ δὲ
 τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. **11** Μετὰ δὲ τρεῖς πρὸς αὐτὸν εἶπον, Ἡμεῖς οὔτε γράμματα
 μῆνας ἤχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότη περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,
 ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν
 Διοσκούροις. **12** Καὶ καταχθέντες εἰς ἀπήγγειλεν ἡ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.
 Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς· **22** Ἀξιῶμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς·
13 ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστόν
 εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. **23**
 ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἦλθομεν· Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἦκον πρὸς
 εἰς Ποτιόλους· **14** οὗ εὐρόντες ἀδελφούς, αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο
 παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
 ἐπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἦλθομεν. πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τε
15 Κάκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν,
 ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας. **24** Καὶ οἱ μὲν
 Ἀππίου Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν· οὓς ἐπεΐθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίσταντο.
 ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, **25** Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους
 ἔλαβε θάρσος. **16** Ὅτε δὲ ἦλθομεν εἰς ἀπελύντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἓν,
 Ῥώμην, ὁ ἐκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς ὅτι Καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλάλησε διὰ
 δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας
 ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτόν, σὺν τῷ ἡμῶν, **26** λέγον, Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν
 φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. **17** Ἐγένετο τοῦτον καὶ εἰπόν, Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ
 δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ
 τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων μὴ ἴδητε. **27** Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ
 πρώτους συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρέως ἤκουσαν,
 πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν·
 ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθουσι μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς
 τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων ὡσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι,
 παρεδόθη ἐν τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων· καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσονται αὐτούς. **28**

Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν
ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ
ἀκούσονται. **29** Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος,
ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες
ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν. **30** Ἔμεινε δὲ ὁ
Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ
ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους
πρὸς αὐτόν, **31** κηρύσσων τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας,
ἀκωλύτως.

Προς Ρωμαίους

1 Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, **2** ὁ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις, **3** περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἀγιοσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, **5** δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, **6** ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **7** πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **9** Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι, **10** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος, εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐδοθῆσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **11** Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, **12** τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. **13** Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλὰκις προεθέμην ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς—καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο—ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν

ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. **14** Ἑλληνσί τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί· **15** οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. **16** Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. **17** Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται, Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. **18** Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὁργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· **19** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφάνέρωσε. **20** Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε αἶδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους· (aidios g126) **21** διότι γνόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. **22** Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, **23** καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν. **24** Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς· **25** οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν

εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (aiōn g165) 26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἶ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν· 27 ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες, ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἦν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. 28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, 29 πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας, ψιθυριστάς, 30 καταλάλους, θεοσυγεῖς, ὕβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, 31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας· 32 οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι.

2 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. 2 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. 3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ; 4 Ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ

τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; 5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 7 τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον· (aiōnios g166) 8 τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή, 9 θλίψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνος· 10 δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· 11 οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. 12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· 13 οὐ γὰρ οἱ ἄκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι, νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· 15 οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, 16 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 17 Ἴδε σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ, 18 καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ

διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, **19** ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. **5** Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; φῶς τῶν ἐν σκότει, **20** παιδευτὴν ἀφρόνων, Μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν —κατὰ ἄνθρωπον λέγω— **6** Μὴ γένοιτο τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον; **7** Εἰ γὰρ νόμῳ· **21** ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἑμῷ ψεύσματι οὐ διδάσκει; Ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί κλέπτεις; **22** Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, ἔτι καγὼ ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι; **8** Καὶ μοιχεύεις; Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδῶλα, μὴ—καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς ἱεροσυλεῖς; **23** Ὁς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, φασὶ τινες ἡμᾶς λέγειν—ὅτι Ποιήσωμεν διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; Ὡν τὸ κρίμα ἀτιμάζεις; **24** Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ἑνδικὸν ἐστὶ. **9** Τί οὖν; Προεχόμεθα; Οὐ ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς πάντως προηγιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε γέγραπται. **25** Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι, νόμον πράξεως· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου **10** καθὼς γέγραπται ὅτι Οὐκ ἔστι δίκαιος ἥς, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. οὐδὲ εἷς· **11** οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ **26** Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα ἐκζητῶν τὸν Θεόν· **12** πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα τοῦ νόμου φυλάσσει, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία ἡχρειώθησαν οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; **27** οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός· **13** τάφος ἀνεψωγμένος Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη περιτομῆς παραβάτην νόμου; **28** Οὐ γὰρ ὁ αὐτῶν· **14** Ὡν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν γέμει· **15** ὁξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομῇ· **29** ἀλλ' ὁ ἐν **16** σύντριμμα καὶ τλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας αὐτῶν, **17** καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι· οὐ ὁ ἔπαινος οὐκ **18** οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ. ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **19** Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἡ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; **2** Πολὺ στόμα φραγῇ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κατὰ πάντα τρόπον· πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι κόσμος τῷ Θεῷ· **20** διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. **3** Τί γὰρ εἰ δικαιοθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· ἡπίστησάν τινες; Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας. **21** πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει; **4** Μὴ γένοιτο· Nunὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος νόμου καὶ τῶν προφητῶν· **22** δικαιοσύνη ψεύστης, καθὼς γέγραπται, Ὅπως ἂν δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δικαιοθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικῆσῃς

πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ χωρὶς ἔργων, 7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν γὰρ ἔστι διαστολή· 23 πάντες γὰρ ἡμαρτον αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, 24 ἁμαρτίαι. 8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ δικαιοῦμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν. 9 Ὁ μακαρισμὸς τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· οὗν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομήν, ἣ καὶ ἐπὶ τὴν 25 ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον, διὰ τῆς ἀκροβυστίας; Λέγομεν γὰρ ὅτι Ἐλογίσθη πίστεως, ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. 10 τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν Πῶς οὗν ἐλογίσθη; Ἐν περιτομῇ ὄντι, ἣ τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων, 26 ἐν ἐν ἀκροβυστία; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ· πρὸς ἔνδειξιν τῆς ἐν ἀκροβυστίας· 11 καὶ σημεῖον ἔλαβε δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιοῦντα πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστία· εἰς τὸ εἶναι τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. 27 Ποῦ οὗν ἡ αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων καύχησις; Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ τῶν ἔργων; Οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως. αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην· 12 καὶ πατέρα 28 Λογιζόμεθα οὗν πίστει δικαιοῦσθαι περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου. 29 Ἡ ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; Οὐχί δὲ καὶ ἐθνῶν; πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστία τοῦ πατρὸς Ναὶ καὶ ἐθνῶν· 30 ἐπεὶ περ εἰς ὁ Θεός, ἡμῶν Ἀβραάμ. 13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ὅς δικαιώσει περιτομήν ἐκ πίστεως, καὶ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. 31 Νόμον οὗν τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. 14 Εἰ γὰρ οἱ ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν.

4 Τί οὗν ἐροῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι κατὰ σάρκα; 2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν. 3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα. 5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἄσεβῃ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. 6 Καθάπερ καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην

καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία· 15 ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. 16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν— 17 καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε—κατέναντι οὗ ἐπίστευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκρούς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. 18 Ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν

ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον, οὕτως ἔσται ἡμῶν ἀπέθανε. **9** Πολλῶ οὖν μᾶλλον, τὸ σπέρμα σου. **19** Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ δικαιοθεύῃ νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα σωθισόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. **10** Εἰ ἤδη νεκρωμένον—ἐκατονταέτης που γὰρ ἔχθοι ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ ὑπάρχων—καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ Σάρρας. **20** εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθισόμεθα ἐν οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ ζωῇ αὐτοῦ. **11** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ, **21** καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου πληροφορηθεῖς ὅτι ὁ ἐπηγγέλται, δυνατός ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν ἐστὶ καὶ ποιῆσαι. **22** Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ καταλλαγὴν ἐλάβομεν. **12** Διὰ τοῦτο, ὥσπερ εἰς δικαιοσύνην. **23** Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ. **24** ἀλλὰ εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον— **13** ἄχρι Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, **25** ὃς παρεδόθη γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. **14** Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. **15** Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. **16** Καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. **17** Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. **18** Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ

5 Δικαιοθεύς οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **2** δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. **3** Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· **5** ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. **6** Ἐτι γὰρ Χριστός, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. **7** Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. **8** Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ

δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς. **19** Ὡςπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. **12** κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. **20** Νόμος δὲ παρεισήλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· **21** ἵνα ὥςπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (aīōnios g166)

6 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμένομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; **2** Μὴ γένοιτο. Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; **3** Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; **4** Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥςπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. **5** Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. **6** τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· **7** ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. **8** Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· **9** εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. **10** Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. **11**

Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ· **13** μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ. **14** Ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. **15** Τί οὖν; Ἀμαρτήσομεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο. **16** Οὐκ οἴδατε ὅτι ὃ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοι ἐστε ὃ ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; **17** Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἤτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδασχῆς· **18** ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. **19** Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥςπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. **20** Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. **21** Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. **22** Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. (aīōnios g166) **23** Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ

ζωῇ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν. (aiōnios g166)

7 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί—γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ—ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ’ ὅσον χρόνον ζῇ; **2** Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. **3** Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. **4** Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. **5** Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. **6** Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γραμματος. **7** Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω, εἰ μὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, Οὐκ ἐπιθυμήσεις. **8** ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. **9** Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον. **10** καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον. **11** ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς

ἐξηπάτησέ με, καὶ δι’ αὐτῆς ἀπέκτεινεν. **12** Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. **13** Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο. Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον—ἵνα γένηται καθ’ ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. **14** Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. **15** Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω, τοῦτο πράσσω· ἀλλ’ ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ. **16** Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός. **17** Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ’ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. **18** Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ’ ἐστὶν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὐρίσκω. **19** Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ’ ὁ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω. **20** Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω ἐγὼ, τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ’ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. **21** Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται. **22** Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον. **23** βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. **24** Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; **25** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. **15** Οὐ
Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς
ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. **2** Ὁ γὰρ νόμος τοῦ φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ
πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κρίζομεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. **16** Αὐτὸ τὸ πνεῦμα
ἠλευθέρωσε με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμέν
καὶ τοῦ θανάτου. **3** Τὸ γὰρ ἀδύνατον τέκνα Θεοῦ **17** εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι
τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι
ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ
ὁμοιωματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ συνδοξασθῶμεν. **18** Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ
ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς
σαρκί· **4** ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῇ
πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα εἰς ἡμᾶς. **19** Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς
περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. **5** Οἱ γὰρ κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ
κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· Θεοῦ ἀπεκδέχεται. **20** Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ
οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος, κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν
6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θανάτου· ὑποτάξαντα, ἐπ' ἐλπίδι· **21** ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ
τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας
εἰρήνῃ· **7** διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης
ἔχθρα εἰς Θεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. **22** Οἶδαμεν γὰρ ὅτι
οὐκ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· **8** οἱ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει
ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. ἄχρι τοῦ νῦν. **23** Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ
9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος
πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος στενάζομεν, υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν
οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. **10** Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. **24** Τῇ
τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη
πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. **11** Εἰ δὲ τὸ οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ
πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν ἐλπίζει; **25** Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν,
οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὃ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. **26** Ὡσαύτως
νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς
ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα
ὑμῖν. **12** Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται καθὸ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα
ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· **13** εἰ ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς
γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· ἀλαλήτοις· **27** ὃ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας
εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ
θανатоῦτε, ζήσεσθε. **14** Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. **28** Οἶδαμεν δὲ

ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα· 4
οὗσιν. 29 Ὅτι οὐς προέγνω, καὶ προώρισε οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ
συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἡ δόξα καὶ αἱ διαθηकाὶ καὶ ἡ νομοθεσία
εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, 5 ὧν
ἀδελφοί· 30 οὐς δὲ προώρισε, τούτους οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ
καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὐς ἐκάλεσε, τούτους καὶ σάρκα, ὁ ὧν ἐπὶ πάντων, Θεὸς εὐλογητὸς
ἐδικαίωσεν· οὐς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (αἰθῆ g165) 6 Οὐχ οἶον
ἐδόξασε. 31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οὐ
ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; 32 Ὃς γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ· 7
γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα·
ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.
καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται; 33 8 Τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός,
Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα
δικαιῶν· 34 τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. 9
ἀποθανόν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεῖς, ὃς καὶ Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος, Κατὰ τὸν
ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ
ὑπὲρ ἡμῶν. 35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς Σάρρα υἱός. 10 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ
ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἡ στενοχωρία, ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ
ἡ διωγμός, ἡ λιμός, ἡ γυμνότης, ἡ κίνδυνος, πατρὸς ἡμῶν— 11 μήπω γὰρ γεννηθέντων,
ἡ μάχαιρα; 36 Καθὼς γέγραπται ὅτι μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἵνα ἡ
Ἐνεκέν σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ Θεοῦ μένη, οὐκ
ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. 37 Ἀλλ' ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, 12 ἐρρήθη
ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ αὐτῇ ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.
ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. 38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι 13 Καθὼς γέγραπται, Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα,
οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα. 14 Τί οὖν ἐροῦμεν;
ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο. 15
μέλλοντα 39 οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε Τῷ γὰρ Μωϋσῇ λέγει, Ἐλεῖσω ὃν ἂν ἐλεῶ,
τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. 16 Ἄρα
ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος,
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ. 17 Λέγει γὰρ

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,
συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς
μου ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, 2 ὅτι λύπη μοί ἐστι
μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ
μου. 3 Εὐχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα

ἡ γραφὴ τῷ Φαραῷ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο
ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν
δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά
μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει
ἐλεεῖ· ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. 19 Ἐρεῖς οὖν

μοι, τί ἔτι μέμφεται; Τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε; 20 Μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἔρεϊ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, καὶ πᾶς ὁ πιστεῦων ἐπ' αὐτῷ οὐ Τί με ἐποίησας οὕτως; 21 Ἡ οὐκ ἔχει καταισχυνθήσεται.

ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν; 22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν. 23 καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, 24 οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν; 25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει, Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην ἡγαπημένην. 26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρήθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος. 27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐὰν ᾗ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὥς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται. 28 λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ· ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. 29 Καὶ καθὼς προεῖρηκεν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ Κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὥς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὥς Γόμορρα ἂν ὠμοιώθημεν. 30 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως. 31 Ἰσραὴλ δέ, διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε. 32 Διὰ τί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὥς ἐξ ἔργων νόμου προσέκοψαν γὰρ

τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, 33 καθὼς γέγραπται, Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου τοῦ πιστεῦων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

10 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν. 2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. 3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στηῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. 4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. 5 Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. 6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; —τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν— 7 ἢ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; —τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. (Abyssos g12) 8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. 9 ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. 11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Πᾶς ὁ πιστεῦων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. 12 Οὐ γὰρ ἐστὶ διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς

πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. **13** Πᾶς Κατέλιπον ἑμαυτῷ ἐπτακισχιλίους ἄνδρας, γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα Κυρίου οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. **5** σωθήσεται. **14** Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λειμμα ὄν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύουσιν κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. **6** Εἰ δὲ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι κηρύσσοντος; **15** Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἂν μὴ γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται, Ὡς ὠραῖοι χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, **7** Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. **16** Ἄλλ' οὐ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας λοιποὶ ἐπωρώθησαν· **8** καθὼς γέγραπται, γὰρ λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ Ἦδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ἡμῶν; **17** Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὧτα τοῦ ἀκοῇ διὰ ῥήματος Θεοῦ. **18** Ἀλλὰ λέγω, μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. **9** μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε· Εἰς πᾶσαν Καὶ Δαυὶδ λέγει, Γεννηθῆτω ἡ τράπεζα τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς αὐτῶν. **19** Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; **10** σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώσω τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτω διὰ παντὸς σύγκαμψον. **11** Λέγω οὖν, μὴ παροργιῶ ὑμᾶς. **20** Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ καὶ λέγει, Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς. **12** Εἰ **21** πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Ὅλην τὴν δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος, ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνῶν, λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα. πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν; **13** Ὑμῖν

11 Λέγω οὖν, μὴ ἀπόσωτο ὁ Θεὸς τὸν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. Ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐγὼ ἔθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, δοξάζω. **14** εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν φυλῆς Βενιαμίν. **2** Οὐκ ἀπόσωτο ὁ Θεὸς σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. **15** Εἰ γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. Ἡ οὐκ οἶδατε ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή; Ὡς ἐντυγχάνει ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; **16** Εἰ τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, **3** δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, καὶ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι. **17** Εἰ δὲ τινες τῶν τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· καὶ γὰρ κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς μου. **4** Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; τῆς ῥίζης καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας

ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάξεις, ἀλλ' ἡ ρίζα σέ. 19 Ἐρεῖς οὖν, Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ. 20 Καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ. 21 εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδὲ σοῦ φείσεται. 22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δὲ σέ, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνης τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. 23 Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἐστὶ πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. 24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσω μᾶλλον οὗτοι, οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ; 25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ᾔτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ. 26 καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται, "Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. 27 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. 28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας. 29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ. 30 Ὡς περ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ. 31 οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν, τῷ ὑμετέρῳ ἑλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι. 32

συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθείαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλείψῃ. (eleēsē g1653) 33 Ὡ βᾶθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. Ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. 34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; Ἥ τις σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; 35 Ἥ τις προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; 36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (aiōn g165)

12 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν, 2 καὶ μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. (aiōn g165) 3 Λέγω γάρ, διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ υπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως. 4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν. 5 οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. 6 Ἐχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως. 7 εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. 8 εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. 9 Ἥ

ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν
 πονηρόν, κολλῶμενοι τῷ ἀγαθῷ. **10** Τῇ ἐξουσίαν; Τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἔξεις
 φιλαδελφία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι· τῇ ἔπαινον ἐξ αὐτῆς. **4** Θεοῦ γὰρ διάκονος
 τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι. **11** τῇ σπουδῇ ἐστὶ σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν
 μὴ ὀκνηροί· τῷ πνεύματι ζέοντες· τῷ ποιῆς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν
 Κυρίῳ δουλεύοντες. **12** τῇ ἐλπίδι χαίροντες· φορεῖ Θεοῦ γὰρ διάκονος ἐστίν, ἔκδικος
 τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ προσευχῇ εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. **5**
 προσκαρτεροῦντες. **13** ταῖς χρεῖαις τῶν Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ
 ἀγίων κοινωνοῦντες· τὴν φιλοξενίαν τὴν ὀργήν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνειδήσιν.
 διώκοντες. **14** Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας **6** Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε·
 ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε. **15** λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο
 χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ προσκαρτεροῦντες. **7** Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι
 κλαίωντων. **16** Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον·
 φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον
 ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. **8**
 Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ’ ἑαυτοῖς. **17** Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν
 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον
 Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων πεπλήρωκε. **9** Τὸ γάρ, Οὐ μοιχεύσεις, οὐ
 ἀνθρώπων. **18** Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, φονεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐκ ἐπιθυμήσεις,
 μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. **19** καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ
 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν
 δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ, Ἐμοὶ πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. **10** Ἡ ἀγάπη τῷ
 ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα
20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε οὖν νόμου ἢ ἀγάπῃ. **11** Καὶ τοῦτο, εἰδότες
 αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἦδη ἐξ ὕπνου
 ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ
 κεφαλὴν αὐτοῦ. **21** Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. **12** Ἡ νύξ
 ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

13 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις
 ὑποτασσέσθω· οὐ γάρ ἐστίν ἐξουσία
 εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ
 τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. **2** Ὡστε ὁ
 ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ
 διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες
 ἑαυτοῖς κρίμα λήφονται. **3** Οἱ γὰρ ἄρχοντες
 οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ

προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμεθα
 οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα
 τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. **13** Ὡς ἐν ἡμέρᾳ,
 εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις
 καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ
 ἔριδι καὶ ζήλῳ. **14** Ἄλλ’ ἐνδύσασθε τὸν
 Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς
 πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε, εἰς ἐπιθυμίας.

14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις τι κοινὸν εἶναι, ἐκεῖνῳ κοινόν. **15** Εἰ δὲ διὰ διαλογισμῶν. **2** Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. **3** Ὁ ἀγάπην περιπατεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε. καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω. **16** Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. **4** Σὺ τίς **17** οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις εἰ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει. Σταθίσεται δέ καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ. **18** Ὁ γὰρ ἐν δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν. τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος **5** Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. **19** δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν. Ἐκαστος ἐν τῷ Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ ἰδίῳ νοῖ πληροφορεῖσθω. **6** Ὁ φρονῶν τὴν τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. **20** Μὴ ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ καὶ ὁ μὴ φρονῶν ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Καὶ ὁ ἐσθίων Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ Κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. καὶ ὁ μὴ ἐσθίων Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ **21** Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. **7** Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἑαυτῷ ζη, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. **8** ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. **22** Σὺ πιστὶν Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἔχεις; Κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, ᾧ δοκιμάζει. **23** Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν τοῦ Κυρίου ἐσμέν. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς φάγη, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν, ἵνα πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρτία ἐστί. καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. **10** Σὺ δὲ **15** τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; Ἡ καὶ σὺ τί ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; Πάντες γὰρ καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. **2** Ἐκαστος ἡμῶν παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. **11** τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς Γέγραπται γάρ, Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος· ὅτι οἰκοδομήν. **3** Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔμοι κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλά, καθὼς γέγραπται, Οἱ ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ. **12** Ἄρα οὖν ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. **4** Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. **5** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως

δῶν ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· **6** ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα λόγῳ καὶ ἔργῳ, **19** ἐν δυνάμει σημείων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **7** Διὸ καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος Θεοῦ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ Θεοῦ. **8** Λέγω δέ, Χριστὸν Ἰησοῦν διάκονον εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· **20** οὕτω δὲ γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον πατέρων· **9** τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι θεμέλιον οἰκοδομῶ· **21** ἀλλὰ, καθὼς τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπται, Διὰ τοῦτο γέγραπται, Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὄψονται καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. ὀνόματί σου ψαλῶ. **10** Καὶ πάλιν λέγει, **22** Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· **23** νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον **11** Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν λαοί. **12** Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει, Ἔσται ἐτῶν, **24** ὥς ἂν πορεύωμαι εἰς τὴν ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν. γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ **13** Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἂν ὑμῶν πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. **25** Νυνὶ δὲ εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου. **14** Πέπεισμαι ἁγίοις. **26** Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι **27** Εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφείλεται αὐτῶν καὶ ἄλλους νουθετεῖν. **15** Τολμηρότερον εἰσιν. Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς ὥς ἐπαναμνησκῶν ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. **28** Τοῦτο τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, **16** εἰς οὗν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ εἰς τὴν Σπανίαν. **29** Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι. **30** Ἁγίῳ. **17** Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν Θεόν. **18** Οὐ γὰρ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης

τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν· 31 ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἀγίοις· 32 ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν. 33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

16 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὗσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς· 2 ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἁξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζη πράγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. 3 Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 4 οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν· 5 καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὃς ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν. 6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς. 7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ. 8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ. 9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. 10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. 11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωναν τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ

τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. 12 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περισίδα τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. 13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. 14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. 15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους. 16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ. 17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν. 18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. 19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. 20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. 21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. 22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν, ἐν Κυρίῳ. 23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάιος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἑραστός ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. 24 Ἡ χάρις τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
ὕμῶν. Ἀμήν., **25** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς
στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ
κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν
μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου,
(**aiōnios g166**) **26** φανερωθέντος δὲ νῦν, διὰ τε
γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ
αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς
πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, (**aiōnios g166**)
27 μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (**aiōn g165**)

Προς Κορινθίους Α΄

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός, **2** τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν. **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **5** ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, **6** καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν. **7** ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **8** ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους, ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **10** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ᾗτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. **11** Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. **12** Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλος, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶν, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. **13** Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἑσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ

ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; **14** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον. **15** ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. **16** Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανάν οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. **17** Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. **18** Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. **19** Γέγραπται γάρ, Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. **20** Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; (aiōn g165) **21** Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. **22** Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· **23** ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἑσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· **24** αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. **25** Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. **26** Βλέπετε γὰρ τὴν κλησιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· **27** ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ

τὰ ἰσχυρά· **28** καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. **11** Τίς γὰρ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· **29** τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ τοῦ Θεοῦ. **30** Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. **12** Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα Χριστοῦ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός, καὶ τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀπολύτρωσις· **31** ἵνα, καθὼς γέγραπται, Ὁ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν. **13** Ἄ καὶ λαλοῦμεν, καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος Ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

2 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. **4** Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· **5** ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ. **6** Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν καταργουμένων· (αἰὼν g165) **7** ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· (αἰὼν g165) **8** ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· (αἰὼν g165) **9** ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Ἄ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **10** Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα

14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. **15** Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. **16** Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

3 Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην ὑμῖν λαλῆσαι ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. **2** Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ ἐδύνασθε, ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε· **3** ἔτι γὰρ σαρκικοὶ ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; **4** Ὅταν γὰρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἕτερος δέ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστε; **5** Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἡ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν; **6** Ἐγὼ ἐφύτευσα, ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡύξανεν. **7** Ὡστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶ τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. **8** Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· ἕκαστος

δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. 9 Θεοῦ γὰρ ἔσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἔστε. 10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. Ἐκαστος δὲ βλέπew πῶς ἐποικοδομεῖ. 11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. 12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, 13 ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. 14 Εἴ τις τὸ ἔργον μένει ὁ ἐποικοδόμησε, μισθὸν λήψεται. 15 Εἴ τις τὸ ἔργον κατακαίησεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτω δὲ ὡς διὰ πυρός. 16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἔστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; 17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἁγίος ἐστίν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς. 18 Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. (aiōn g165) 19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν. Γέγραπται γάρ, Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. 20 Καὶ πάλιν, Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. 21 Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, 22 εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωή, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα·

πάντα ὑμῶν ἐστίν, 23 ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ. 4 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. 2 Ὁ δὲ λοιπόν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. 3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω. 4 Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαιῶμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με Κύριός ἐστιν. 5 Ὡστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκοτούς, καὶ φανερώσει τὰς βουλάς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. 6 Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὁ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. 7 Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὁ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; 8 Ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἥδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὀφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. 9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους· ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις. 10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. 11 Ἀχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, 12 καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς

ιδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν· τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· **13** βλασφημοῦμενοι σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **6** Οὐ καλὸν τὸ καύχημα κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ ἄρτι. **14** Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, φύραμα ζυμοί; **7** Ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. **15** Ζύμην, ἵνα ᾗτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν ἄζυμοι. Καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ ἐτύθη Χριστός· **8** ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ ἐγέννησα. **16** Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ μου γίνεσθε. **17** Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν ἀληθείας. **9** Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ συναναμίγνυσθαι πόρνοις· **10** καὶ οὐ πάντως πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς ὁδοῦς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ πλεονέκταις, ἢ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. **18** Ὡς μὴ ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν· **11** Νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, τινες. **19** Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γινώσκειται οὐ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορός, τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ δύναμιν. **20** Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία συνεσθίειν. **12** Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. **21** Τί θέλετε; κρίνουν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; **13** Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ· τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρινεῖ. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πνεύματί τε πρᾶότητος; πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

5 Ὅπως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ **6** Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τοιαύτη πορνεία, ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναικᾶ τινὰ τοῦ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων; **2** Οὐκ οἴδατε πατὴρ ὅς ἔχειν. **2** Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινουσί; Καὶ εἰ ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἐστε ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο κριτηρίων ἐλαχίστων; **3** Οὐκ οἴδατε ὅτι ποιήσας. **3** Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι ἀγγέλους κρινοῦμεν; Μήτι γε βιωτικά; **4** παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἥδη κέκρικα ὡς βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς παρὼν, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον, ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους **4** ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ καθίζετε. **5** Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ· οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς, πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ὅς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **5** παραδοῦναι τὸν ἀδελφοῦ αὐτοῦ, **6** ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ

ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ; Καὶ 7 Ἡδὴ μὲν οὖν ὅλως ἡττημα ὑμῖν ἐστίν, οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, 20 ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διὰ τί οὐχὶ δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, μᾶλλον ἀδικεῖσθε; Διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ ἀποστερεῖσθε; 8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ Θεοῦ.

ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφούς. 9 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενικοῖται, 10 οὔτε πλεονέκται, οὔτε κλέπται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι. 11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. 12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. 13 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. 14 ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγείρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 15 Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. 16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλῶμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 17 Ὁ δὲ κολλῶμενος τῷ Κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστι. 18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματος ἐστίν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. 19 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου

7 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι. 2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. 3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἄνθρωπος τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. 4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή. 5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴτὶ ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. 6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. 7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως. 8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστίν· ἐὰν μείνωσιν ὡς ἐγώ. 9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γὰρ ἐστὶ γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. 10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· 11 ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω—καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. 12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνενδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφίετω αὐτήν. 13 Καὶ γυνὴ ἥτις

ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ γήμη ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρτε. Θλίψιν δὲ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιεῖτω αὐτόν. **14** τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ φειδομαι. **29** Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστὶν ἵνα ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ οἱ ἔχοντες γυναικας ὡς μὴ ἔχοντες ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἅγια ἐστίν. **15** Εἰ ὥσι· **30** καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. Οὐ καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες· **31** τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς Θεός. **16** Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα σώσεις; Ἡ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα τοῦ κόσμου τούτου. **32** Θέλω δὲ ὑμᾶς σώσεις; **17** Εἰ μὴ ἐκάστω ὡς ἐμέρισεν ὁ ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ· **33** ὁ περιπατεῖτω. Καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς πάσαις διατάσσομαι. **18** Περιτετμημένος τις ἀρέσει τῇ γυναικί. **34** Μεμέρισται καὶ ἡ ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπᾶσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ ἐκλήθη; Μὴ περιτεμνέσθω. **19** Ἡ περιτομὴ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἁγία καὶ σώματι καὶ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστίν, πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. **20** Ἐκαστος κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί. **35** Τοῦτο ἐν τῇ κλήσει ἡ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· **21** Δοῦλος ἐκλήθη; Μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ χρῆσαι. **22** Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπερισπάστως. **36** Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἡ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ. ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ **23** Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι θέλει ποιεῖτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμεῖτωσαν. ἀνθρώπων. **24** Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, **37** Ὃς δὲ ἔστηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ. **25** ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν οὐκ ἔχω γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι. **26** Νομίζω οὖν παρθένον, καλῶς ποιεῖ. **38** Ὡστε καὶ ὁ τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐκγαμίζων καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως κρεῖσσον ποιεῖ. **39** Γυνὴ δέδεται νόμῳ εἶναι. **27** Δέδεσαι γυναικί; Μὴ ζητεῖ λύσιν. ἐφ' ὅσον χρόνον ζητῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζητεῖ γυναῖκα. δὲ καὶ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν **28** Ἐὰν δὲ καὶ γήμης, οὐχ ἡμαρτες· καὶ ἐὰν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ. **40**

Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἂν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ καγὼ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γινώσιν ἔχομεν. Ἡ γνώσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γινῶναι· **3** εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς. **5** Καὶ γὰρ εἶπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς· ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί· **6** ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. **7** Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνώσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται. **8** Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίσθησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. **9** Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; **10** Ἡ δὲ ἡμᾶς βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. **11** Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γινῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθута ἐσθίειν; **12** Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν; **13** Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. **13** Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν

μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (αἰὼν g165)

9 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; **2** Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. **3** Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. **4** Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; **5** Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; **6** Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; **7** Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; **8** Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; **9** Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται, Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. οὔτε ἐὰν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; **10** Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. **11** Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. **13** Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ

θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; **14** Οὕτω τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως, ἄλλοις καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας, αὐτὸς ἀδοκιμος γένωμαι. **15** Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων· οὐκ καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. **16** Ἐάν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπείκειται· οὐαὶ δὲ μοί ἐστιν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. **17** Εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. **18** Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. **19** Ἐλευθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. **20** Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω. **21** τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους. **22** Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. Τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. **23** Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. **24** Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. **25** Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. **26** Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· **27** ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως, ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδοκιμος γένωμαι. **10** Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διηλθον, **2** καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, **3** καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον, **4** καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. **5** Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. **6** Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν. **7** Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὥσπερ γέγραπται, Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. **8** Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. **9** Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλοντο. **10** Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. **11** Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκεῖνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. (αἰθῆ g165) **12** Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ. **13** Πειρασμός ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς συνειδήσεως; 30 Εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί εἰδωλολατρείας. 15 Ὡς φρονίμοις λέγω, βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι. 16 Τὸ ποτήριον τῆς 31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι; Τὸν ἄρτον 32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος Ἑλλήσι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ. 33 καθὼς τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; 17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν ἀγῶ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ σῶμα, οἱ πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν. 18 Βλέπετε τὸν ἵνα σωθῶσι.

Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθιόντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶ; 19 Τί οὖν φημι; Ὅτι εἰδωλὸν τί ἐστιν; Ἡ ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστιν; 20 Ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. 21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέξης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέξης δαιμονίων. 22 Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; 23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. 24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος. 25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. 26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. 27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. 28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπη, Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν. Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. 29 Συνείδησιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἐτέρου· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης

11 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς ἀγῶ Χριστοῦ. 2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. 3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστὸς ἐστὶ κεφαλὴ δὲ γυναικός, ὁ ἀνὴρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός. 4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. 6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. 7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν. 8 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός. 9 καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. 10 διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. 11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, ἐν Κυρίῳ. 12 Ὡς περ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς

γυναικός, τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ. **13** Ἐν ἐσθήητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; **14** καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. **27** Ὡστε Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνη τὸ ἀνὴρ μὲν ἂν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶ; **15** ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως τοῦ Κυρίου, Γυνὴ δὲ ἂν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστίν. Ὅτι ἡ ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται. **16** Εἰ δὲ τοῦ Κυρίου. **28** Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. **29** Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ. **17** Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐπαινώ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλ' εἰς ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τὸ ἥττον συνέρχεσθε. **18** Πρῶτον μὲν γὰρ τοῦ Κυρίου. **30** Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀκούω ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι ἱκανοί. **31** Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, πιστεύω. **19** Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. **32** Κρινόμενοι δέ, εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ ἐν ὑμῖν. **20** Συνερχομένων οὖν ὑμῶν κόσμῳ κατακριθῶμεν. **33** Ὡστε, ἀδελφοί ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐκ ἔστι κυριακὸν δεῖπνον μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους φαγεῖν. **21** Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον ἐκδέχεσθε. **34** Εἰ δὲ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. **22** Μὴ γὰρ οἰκίας δὲ λοιπά, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύnete τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἶπω; Ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; Οὐκ ἐπαινώ. **23** Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοδο ἔλαβεν ἄρτον, **24** καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **25** Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὡς ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. **26** Ὅσάκις γὰρ ἂν

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. **2** Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι. **3** Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει Ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ. **4** Διαίρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα. **5** Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος. **6** Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. **7** Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. **8** Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος

γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· 9 ἑτέρω ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει· 24 δὲ πίσις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλω δὲ τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει· ἄλλ' χαρίσματα ἱαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι 10 ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω δὲ περισσοτέραν δούς τιμὴν, 25 ἵνα μὴ ἡ προφητεία, ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευμάτων, σχίσματα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἑτέρω δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἐρμηνεῖα ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. 26 Καὶ εἴτε γλωσσῶν· 11 πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα καθὼς βούλεται. 12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα τὰ μέλη. 27 Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ, ἐν ἐστὶ, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ καὶ μέλη ἐκ μέρους. 28 Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, 13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἱαμάτων, εἴτε ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι ἀντιλήψαι, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι· 29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες καὶ πάντες εἰς ἐν πνεῦμα ἐποτίσθημεν. 14 προφῆται; Μὴ πάντες διδασκαλοι; Μὴ Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πάντες δυνάμεις; 30 Μὴ πάντες χαρίσματα πολλά. 15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἔχουσιν ἱαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; 31 τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; 16 Καὶ Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; 17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις; 18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν. 19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; 20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. 21 Οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ, Χρεῖαν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ, Χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. 22 Ἀλλὰ πολλῶ μάλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι· 23 καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. 2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθὲν εἰμι. 3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. 4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, 5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογιζεται τὸ κακόν, 6

οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἄψυχᾳ φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλός, εἴτε ἀληθεία, 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. 8 Ἡ ἀγάπη διδῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖται, τὸ κιθαριζόμενον; 8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδῃ ὁ καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· φωνὴν σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάζεται· εἴτε γνώσις, καταργηθήσεται. 9 Ἐκ εἰς πόλεμον; 9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς μέρους δὲ γινώσκωμεν, καὶ ἐκ μέρους γλώσσης ἐὰν μὴ εὖσημον λόγον δῶτε, προφητεύομεν· 10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; Ἔσεσθε τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. 11 γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. 10 Τοσαῦτα, εἰ ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ καὶ νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. 11 Ἐὰν οὖν μὴ ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ νηπίου. 12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἑμοὶ ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς βάρβαρος. 12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς δὲ ἐπιγνώσεως καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. 13 ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. 13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία· Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω ταῦτα· μεῖζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. ἵνα διερμηνεύῃ. 14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ γλώσση, τὸ πνευμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι. 15 Τί οὖν ἐστι; προφητεύετε. 2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· δε καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ δε καὶ τῷ νοῖ. 16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογίῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε; 17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. 18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν· 19 ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ. 20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. 21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις

καὶ ἐν χεῖλεσιν ἐτέροις λαλήσω τῷ λαῷ καὶ ὁ νόμος λέγει. **35** Εἰ δέ τι μαθεῖν τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας λέγει Κύριος. **22** Ὡστε αἱ γλώσσαι εἰς ἐπερωτάτωςαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν σημεῖόν εἶσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. **36** Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς τοῦ Θεοῦ ἐξηλθεν; Ἡ εἰς ὑμᾶς μόνους ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. **23** Ἐὰν κατήντησεν; **37** Εἴ τις δοκεῖ προφήτης οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτό, εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινώσκέτω ἅ καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ γράφω ὑμῖν, ὅτι Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί. ἰδιώται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; **38** Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω. **39** Ὡστε, **24** Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ ἀδελφοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ δέ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε· **40** πάντα πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, **25** καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ ἀπαγγέλλων ὅτι Ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι. **26** Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνεῖαν ἔχει. Πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. **27** Εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἰς διερμηνευέτω· **28** ἔὰν δὲ μὴ ἦ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ Θεῷ. **29** Προφητῇ δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. **30** Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. **31** Δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται· **32** καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται. **33** Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεός, ἀλλὰ εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. **34** Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, **2** δι' οὗ καὶ σῶζεσθε τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. **3** Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· **4** καὶ ὅτι ἐτάφη· καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· **5** καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· **6** ἔπειτα ὥφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· **7** ἔπειτα ὥφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· **8** ἔσχατον δὲ πάντων, ὥσπερ ἐν τῷ ἐκτρώματι, ὥφθη καί μοι. **9** Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. **10** Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. **11** Εἴτε οὖν ἐγώ,

εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως Πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐπιστεύσατε. **12** Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. **28** Ὅταν δὲ ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτοὶ τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ὁ υἱὸς ὑποταγίσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ ἔστιν; **13** Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· **14** εἰ δὲ **29** Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν **15** Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες νεκρῶν; **30** Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ πᾶσαν ὥραν; **31** Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ Θεοῦ ὅτι ἡγείρε τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ ἡγείρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. **32** Εἰ κατὰ ἄνθρωπον **16** Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ ἐθριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, Χριστὸς ἐγήγερται· **17** εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ ἐγήγερται, ματαῖα ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. **33** ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. **18** Ἄρα καὶ οἱ Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἡθὴ χρηστὰ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλονται. **19** Εἰ ἐν ὁμιλίαις κακαί. **34** Ἐκνήψατε δικαίως καὶ τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλπικότες ἐσμέν ἐν Χριστῷ μὴ ἀμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. **35** Ἄλλ' ἐσμέν. **20** Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐρεῖ τις, Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; Ποίῳ δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων σώματι ἔρχονται; **36** Ἄφρον, σὺ δὲ σπεῖρεις, ἐγένετο. **21** Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· **37** καὶ ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις ὁ σπεῖρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον νεκρῶν. **22** Ὡςπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες σπεῖρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν· **38** ὁ δὲ Θεὸς πάντες ζωοποιηθήσονται. **23** Ἐκαστος δὲ αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα. **39** οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. **24** Οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὕτη σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ τῷ Θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. **40** Καὶ σώματα ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἄλλ' ἑτέρα **25** Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεῦειν, ἄχρις οὗ ἂν μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας ἢ τῶν ἐπιγείων. **41** Ἄλλη δόξα ἡλίου, αὐτοῦ. **26** Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ὁ θάνατος. **27** Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι δόξη. **42** Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· Ἰησοῦ Χριστοῦ. **58** Ὡστε, ἀδελφοί μου
σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι,
44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου
πνευματικόν. Ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι
ἔστι σῶμα πνευματικόν. **45** Οὕτω καὶ κενὸς ἐν Κυρίῳ.
γέγραπται, Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος **16** Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους,
Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. **46** Ἄλλ' οὐ πρῶτον Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. **2** Κατὰ
τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ
τὸ πνευματικόν. **47** Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ τιθέτω, θησαυρίζων ὃ τι ἂν εὐοδῶται, ἵνα
γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος μὴ, ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται. **3**
ἐξ οὐρανοῦ. **48** Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὐς ἐὰν δοκιμάσητε
οἱ χοϊκοί, καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν
καὶ οἱ ἐπουράνιοι· **49** καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ· **4** ἐὰν δὲ
τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ ἢ ἄξιον τοῦ κάμε πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ
τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. **50** Τοῦτο δὲ πορεύονται. **5** Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς,
φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν
θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ γὰρ διέρχομαι. **6** πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχόν
ἢ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. **51** Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς
κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι. **7** Οὐ
52 ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν·
ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει γάρ, καὶ οἱ ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς
νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ. **8** Ἐπιμενῶ
ἀλλαγησόμεθα. **53** Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς· **9**
ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν θύρα γὰρ μοι ἀνέωγε μεγάλη καὶ ἐνεργής,
τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. **54** Ὅταν δὲ καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. **10** Ἐὰν δὲ ἔλθῃ
τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν, Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς
καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς
τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, καὶ ἐγώ. **11** Μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ·
Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. **55** Ποῦ προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ
σου, Θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, Ἄϊδη, πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν
τὸ νίκος; (Hadēs 986) **56** Τὸ δὲ κέντρον ἀδελφῶν. **12** Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ,
τοῦ θανάτου ἢ ἀμαρτίας· ἢ δὲ δυνάμεις τῆς πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς
ἀμαρτίας ὁ νόμος· **57** τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ
ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ

ὅταν εὐκαιρήσῃ. **13** Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. **14** Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. **15** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί—οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς— **16** ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. **17** Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαΐκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν. **18** Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. **19** Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. **20** Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. **21** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. **22** Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἤτω ἀνάθεμα. Μαράν ἀθά. **23** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. **24** Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Προς Κορινθίους Β΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ
ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ
ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς
οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλόγητος ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης
παρακλήσεως, **4** ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς
παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς
παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. **5** Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ
παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ
τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις
ἡμῶν. **6** Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς
ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς
ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν
παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν·
καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·
εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν
παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· **7** εἰδότες ὅτι
ὥσπερ κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων,
οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως. **8** Οὐ γὰρ
θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς
θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν
τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν
ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς
καὶ τοῦ ζῆν. **9** Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ
ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκαμεν, ἵνα μὴ
πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ
Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· **10** ὃς ἐκ
τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ

ρύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ρύσεται,
11 συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ
εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ
ὑπὲρ ὑμῶν. **12** Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν
αὕτη ἐστί, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότῃ καὶ εἰλικρινείᾳ
Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν
χάριτι Θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ,
περισσότερος δὲ πρὸς ὑμᾶς. **13** Οὐ γὰρ ἄλλα
γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε
ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ
ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε· **14** καθὼς καὶ
ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα
ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **15** Καὶ ταύτη
τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς
τὸ πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε·
16 καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν,
καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν
Ἰουδαίαν. **17** Τοῦτο οὖν βουλευόμενος,
μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; Ἡ ἃ
βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα
ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ Ναί, ναὶ καὶ τὸ Οὐ, οὐ;
18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν
ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ. **19**
Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ
ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ
Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναὶ
καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. **20**
Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ
Ναί, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ Ἀμήν, τῷ Θεῷ πρὸς
δόξαν δι' ἡμῶν. **21** Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς
σὺν ὑμῖν εἰς Χριστόν, καὶ χρίσας ἡμᾶς,
Θεός· **22** ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ

δους τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. **23** Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν εἰς Μακεδονίαν. **14** Τῷ δὲ Θεῷ χάρις Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ Κόρινθον. **24** Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. **15** πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμεν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. σφωζόμενοι καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις. **16** οἷς

2 Ἐκρίνα δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. **2** Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; **3** Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. **5** Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους—ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ—πάντας ὑμᾶς. **6** Ἰκανὸν τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων. **7** ὥστε τοῦναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. **8** Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. **10** Ὡς δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγὼ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, **11** ἵνα μὴ πλεονεκτῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. **12** Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν Κυρίῳ, **13** οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν

μὲν ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἰκανός; **17** Οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποὶ, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

3 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Εἰ μὴ χρήζομεν, ὥς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; **2** Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων. **3** φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναίς. **4** Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν. **5** οὐχ ὅτι ἰκανοὶ ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ. **6** ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτένει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. **7** Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ

προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην, 8 ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἢ διακονία τοῦ πνεύματος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι ἔσται ἐν δόξῃ; 9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον· 4 ἐν οἷς περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ ἐν δόξῃ. 10 Καὶ γὰρ οὐ δεδοξασται τὸ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. 11 Εἰ γὰρ δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ, τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης, πολλῶ (aiōn g165) 5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ. 12 Ἐχοντες ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. 6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ χρώμεθα· 13 καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου· 14 Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν ἀλλ’ ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μὴ ἐξ ἡμῶν· 8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ’ μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὃ τι ἐν οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ’ Χριστῷ καταργεῖται. 15 Ἀλλ’ ἔως σήμερον, οὐκ ἐξαπορούμενοι· 9 διωκόμενοι, ἀλλ’ ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωϋσῆς, κάλυμμα οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. 16 ἀλλ’ οὐκ ἀπολλύμενοι· 10 πάντοτε τὴν ἡνίκα δ’ ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. 17 Ὁ δὲ Κύριος περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. 11 Ἀεὶ γὰρ ἐκεῖ ἐλευθερία. 18 Ἡμεῖς δὲ πάντες, ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. 12 Ὡστε μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. 13 Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαοῦμεν· 14 εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. 15 Τὰ γὰρ πάντα δι’ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ

4 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν· 2 ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες

τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. **16** Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἀγαθόν, εἴτε κακόν. **11** Εἰδότες οὖν τὸν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν φόβον τοῦ Κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ. **17** Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρόν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, (αἰθῆριος γ166) **18** μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. (αἰθῆριος γ166)

5 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκίηνους καταλυθῇ, οἰκοδομῇ ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποιήτων, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (αἰθῆριος γ166) **2** Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· **3** εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθισόμεθα. **4** Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκίηνει στενάζομεν βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. **5** Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. **6** Θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου— **7** διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους— **8** θαρροῦμεν δέ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. **9** Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. **10** Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος

τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. **16** Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἀγαθόν, εἴτε κακόν. **11** Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. **12** Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ. **13** Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. **14** Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· **15** καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. **16** Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. **17** Ὡστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ, γέγονε καινὰ τὰ πάντα. **18** Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· **19** ὥς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. **20** Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὥς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ. **21** Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δεῖξασθαι Ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς ὑμᾶς— 2 λέγει γάρ, Καὶρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ ἰδοῦ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοῦ, νῦν αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. **17** Διό, Ἐξέλθετε ἡμέρα σωτηρίας— **3** μηδεμίαν ἐν μηδενὶ ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ γὰρ διακονία· **4** ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες εἰσδεξομαι ὑμᾶς, **18** καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. **2** Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἡδίκησαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. **3** Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προεῖρηκα γάρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. **4** Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισευόμαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. **5** Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. **6** Ἄλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· **7** οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἣ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὁδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. **8** Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλωμαι, εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ

ἐκεῖνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς. χαρὰς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεῖα
9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς
ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε ἀπλότητος αὐτῶν. **3** Ὅτι κατὰ δύναμιν,
γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῇτε μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι,
ἐξ ἡμῶν. **10** Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη **4** μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι
μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς
κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους· **5** καὶ οὐ
θάνατον κατεργάζεται. **11** Ἰδοὺ γάρ, αὐτὸ καθὼς ἡλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν
τοῦτο, τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πρῶτον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος
πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ Θεοῦ **6** εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς τίτον, ἵνα
ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ
φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. **7** Ἄλλ'
ἐκδίκησιν. Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ
ἀγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι. **12** Ἄρα εἰ καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ
ἔγγραφᾳ ὑμῖν, οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν
οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἵνεκεν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. **8** Οὐ κατ'
τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων
τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης
Θεοῦ. **13** Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. Ἐπὶ γνήσιον δοκιμάζων. **9** Γινώσκετε γὰρ τὴν
δὲ τῇ παρακλήσει ὑμῶν περισσοτέρως χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ τίτου, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὢν, ἵνα
ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ ὑμεῖς τῇ ἐκεῖνου πτωχεῖᾳ πλουτήσῃ.
πάντων ὑμῶν. **14** Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ **10** Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο
ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη· ἀλλ' γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ
ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε
οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ τίτου ἀπὸ πέρυσι. **11** Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι
ἀλήθεια ἐγενήθη. **15** Καὶ τὰ σπλάγχνα ἐπιτελέσατε, ὅπως, καθάπερ ἡ προθυμία
αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ
ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ἔχειν. **12** Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται,
ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου καθὼς ἐὰν ἔχη τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὼς
ἐδέξασθε αὐτόν. **16** Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ οὐκ ἔχει. **13** Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις,
θαρρῶ ἐν ὑμῖν. ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας· **2** ὅτι ἐν
πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεῖα τῆς
νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ
ἐκείνων ὑστέρημα, **14** ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων
περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα·
ὅπως γένηται ἰσότης, **15** καθὼς γέγραπται,

Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, μήπως, ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες οὐκ ἡλαττόνησε. **16** Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ καὶ εὖρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς—ἵνα μὴ λέγωμεν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου. **17** Ὅτι τὴν μὲν ὑμεῖς—ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ καυχήσεως. **5** Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξήλθε πρὸς ὑμᾶς. **18** παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα Συνεπέμψαμεν δὲ μετ’ αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τὴν προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν, τῶν ἐκκλησιῶν. **19** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ ταύτην ἐτοίμην εἶναι, οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ χειροτονηθεῖς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. **6** Τοῦτο δέ, ὁ συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ διακονουμένη ὑφ’ ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ’ εὐλογίαις, τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν. **20** ἐπ’ εὐλογίαις καὶ θερίσει. **7** Ἐκαστος στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ὑφ’ ἡμῶν. **21** προνοοῦμενοι καλὰ οὐ ἀγαπᾷ ὁ Θεός. **8** Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς μόνον ἐνώπιον Κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἀνθρώπων. **22** Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. **9** πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ καθὼς γέγραπται, Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς εἰς ὑμᾶς. **23** Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) **10** Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, σπέρμα τῷ σπεύροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. **24** χορηγήσαι, καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ὑμῶν. **11** ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἐνδείξασθε εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν. ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι’ ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ. **12** Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ. **13** διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας. **14** καὶ

9 Περί μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν· **2** οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. **3** Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ᾗτε· **4**

αὐτῶν δείξει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. **15** Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγίτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικειᾶς τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς. **2** Δέομαι δέ, τὸ μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἣ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. **3** Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα— **4** τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων— **5** λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, **6** καὶ ἐν ἐτοιμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. **7** Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἅφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ. **8** Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχῆσθωμι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν—ἥς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν—οὐκ αἰσχυνθήσομαι. **9** ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. **10** Ὅτι, Αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. **11** Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱ οἱ ἔσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων. **6** Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης

τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. **12** Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν. **13** Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεός, μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. **14** Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. **15** οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι, ἐν ἄλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν, **16** εἰς τὰ ὑπέρεκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἄλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι. **17** Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. **18** Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

11 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. **2** Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζηλῶ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ Χριστῷ. **3** Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφρις Εὐὰν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. **4** Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε. **5** Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ἑσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων. **6** Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης

τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει. **21** Κατὰ ἀτιμίαν φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. **7** Ἡ λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ' ἁμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ἂν τις τολμᾷ—ἐν ἀφροσύνῃ λέγω—τολμῶ ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ κἀγώ. **22** Ἐβραῖοί εἰσι; Κἀγώ. Ἰσραηλιταὶ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; **8** Ἄλλας εἰσι; Κἀγώ. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κἀγώ. ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον πρὸς **23** Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; —παραφρονῶν τὴν ὑμῶν διακονίαν· **9** καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς λαλῶ—Ὑπὲρ ἐγώ. Ἐν κόποις περισσοτέρως, καὶ ὑστερηθεῖς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός· ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις, **24** ἀδελφοί, ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας καὶ ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ ἐν παντὶ ἀβαρῇ ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα καὶ μίαν ἔλαβον. **25** Τρις ἐραβδίσθην, ἅπαξ τηρήσω. **10** Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ἐλιθάσθην, τρις ἐναυάγησα, νυχθήμερον ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγῆσεται εἰς ἐν τῷ βυθῷ πεποίκα· **26** ὁδοιπορίαις ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. **11** Διὰ πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους τί; Ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν. ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ **12** Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω ἔθνων, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσι καθὼς καὶ ἐν ψευδαδέλφοις· **27** ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἡμεῖς. **13** Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει ἀποστόλους Χριστοῦ. **14** Καὶ οὐ θαυμαστόν· καὶ γυμνότητι. **28** Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα ἄγγελον φωτός. **15** Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. **29** Τίς ἀσθενεῖ, οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται οὐκ ἐγώ πυροῦμαι; **30** Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **16** Πάλιν λέγω, μὴ τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. **31** Ὁ τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε, κἂν Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι καυχῆσωμαι. **17** Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ οὐ ψεύδομαι. (αἰθῆ γ165) **32** Ἐν Δαμασκῷ ὁ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. **18** Ἐπεὶ τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγώ **33** καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην καυχήσομαι. **19** Ἥδεώς γὰρ ἀνέχεσθε τῶν διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες. **20** Ἀνέχεσθε γάρ, αὐτοῦ.

εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, **12** Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ

ἀποκαλύψεις Κυρίου. 2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων—εἴτε ἐν Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. 14 Ἰδοὺ, σῶματι οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος τρίτον ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν—ἀρπαγέντα τὸν οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. 3 Καὶ ὑμῶν, ἀλλὰ ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον—εἴτε ἐν τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ’ οἱ γονεῖς τοῖς σῶματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· τέκνοις. 15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ὁ Θεὸς οἶδεν— 4 ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἤττον οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλήσαι. 5 Ὑπὲρ τοῦ ἀγαπῶμαι. 16 Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἑαυτοῦ οὐ ὑμᾶς· ἀλλ’ ὑπάρχων πανοῦργος, δόλω ὑμᾶς καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἔλαβον. 17 Μὴ τίνα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς 6 ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ὑμᾶς, δι’ αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; 18 ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δέ, μὴ Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν τις εἰς ἐμὲ λογισηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. 7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν Οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; Οὐ ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ υπεραίρωμαι, ἐδόθη τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι; 19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα ἀπολογούμεθα; Κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ υπεραίρωμαι. 8 Ὑπὲρ Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. 20 Φοβοῦμαι γάρ, ἀποστῇ ἀπ’ ἐμοῦ. 9 Καὶ εἵρηκέ μοι, Ἄρκεῖ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἴους θέλω εὐρῶ ὑμᾶς, σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν κἀγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μήπως ἀσθενεῖα τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθειᾶι, καταλαλιαί, καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· 21 ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσει ὁ Θεός 10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ δυνατός εἰμι. 11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος ἢ ἔπραξαν.

ὁμοῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὧφειλον ὑφ’ ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι. 12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι. 13 Τί γάρ ἐστιν ὃ ἠττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ

13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. 2 Προεῖρηκα καὶ προλέγω, ὥς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἁπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι· 3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ

ἐν ἑμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς
οὐκ ἄσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν· 4
καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἄσθενείας, ἀλλὰ
ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. Καὶ γὰρ ἡμεῖς
ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησομεθα σὺν
αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς. 5
Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει,
ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἡ οὐκ ἐπιγινώσκετε
ἑαυτούς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν;
Εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε. 6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι
γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.
7 Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ποιῆσαι
ὕμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι
φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῇτε,
ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. 8 Οὐ γὰρ
δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας. 9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς
ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο δὲ
καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. 10 Διὰ
τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ
ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν
ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ
οὐκ εἰς καθαίρεσιν. 11 Λοιπόν, ἀδελφοί,
χαίρετε· καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ
αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς
ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 12
Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι.
13 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. 14
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Γαλατας

1 Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, **2** καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **4** τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστώτος αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· (αἰθῆ **g165**) **5** ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰθῆ **g165**) **6** Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον· **7** ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μὴ τινές εἰσιν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. **8** Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. **9** Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. **10** Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; Εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἡρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. **11** Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. **12** Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν

αὐτήν· **14** καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, **16** ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι· **17** οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. **19** Ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. **20** Ἄ δε γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. **21** Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. **22** Ἦμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· **23** μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει. **24** Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.

2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· **2** ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. **3** Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλληνας ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· **4** διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες

παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἁμαρτωλοί, **16** εἰδότες ὅτι οὐ δικαιоῦται ἡμῶν ἢν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ ἡμᾶς καταδουλώσωνται· **5** οἷς οὐδὲ πρὸς διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ὥραν εἵξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα τοῦ εὐαγγελίου διαμεῖνῃ πρὸς ὑμᾶς. **6** δικαιοθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι—ὅποιοί ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει πρόσωπον ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. **17** Εἰ δέ, ζητοῦντες Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει—ἐμοὶ γὰρ οἱ δικαιοθῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο· **7** ἀλλὰ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας τοῦναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ διάκονος; Μὴ γένοιτο. **18** Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα, εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος ταῦτα ἀλὶν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν τῆς περιτομῆς— **8** ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ συνίστημι. **19** Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. **20** Χριστῷ καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη— **9** καὶ γνόντες συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ, οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν Βαρνάβᾳ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς μὲν εἰς ὑπὲρ ἐμοῦ. **21** Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· **10** Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύμεν, Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

ὁ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. **11** Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. **12** Πρὸ τοῦ γὰρ ἔλθειν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. **13** Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπῆχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. **14** Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων, Εἰ σύ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῇς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν; **15**

3 Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος; **2** Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; **3** Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; Ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; **4** Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; Εἶγε καὶ εἰκῇ. **5** Ὁ οὖν ἐπιχորηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; **6** Καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. **7** Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ. **8** Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο

τῷ Ἀβραάμ ὅτι Ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ· Μὴ γένοιτο. Εἰ πάντα τὰ ἔθνη. **9** Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. **10** Ὅσοι ὄντως ἂν ἐκ νόμου ᾦν ἡ δικαιοσύνη. **22** γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ εἰσὶ γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι. **23** τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. Πρὸ τοῦ δὲ ἔλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον **11** Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιоῦται παρὰ ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν τῷ Θεῷ, δηλον· ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. **24** ζήσεται· **12** ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. ἐν αὐτοῖς. **13** Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ **25** Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ παιδαγωγὸν ἔσμεν. **26** Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἡμῶν κατάρᾳ γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **27** πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου· **14** ἵνα εἰς Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐνεδύσασθε. **28** Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς **15** Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως εἷς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **29** Εἰ δὲ ὑμεῖς ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἔστε, καὶ ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιатάσσεται. **16** Τῷ δὲ Ἀβραάμ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

4 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· **2** ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. **3** Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· **4** ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, **5** ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. **6** Ὅτι δὲ ἔστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. **7** Ὡστε οὐκέτι εἰ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ

κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ. **8** Ἀλλὰ εἰσι δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, τότε μὲν, οὐκ εἰδότες Θεόν, ἐδουλεύσατε εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. τοῖς μὴ φύσει οὐσι θεοῖς **9** νῦν δέ, γνόντες **25** Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, Ἀραβία, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῇ δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. **26** Ἡ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις δουλεῖν θέλετε; **10** Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. **27** γέγραπται γάρ, καὶ μῆνας, καὶ καιρούς, καὶ ἐνιαυτούς. **11** Εὐφράνθητι, στεῖρα, ἡ οὐ τίκτους· ῥῆξον Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῇ κεκοπίακα καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ εἰς ὑμᾶς. **12** Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κἀγὼ ὡς τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. Οὐδέν με τὸν ἄνδρα. **28** Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ ἡδικήσατε. **13** οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. **29** Ἄλλ' σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον. ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε **14** Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. **30** Ἀλλὰ τί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς τὸν υἱὸν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομίῃ Χριστὸν Ἰησοῦν. **15** Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν, ἐλευθέρας. **31** Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἄν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

ἐδώκατέ μοι. **16** Ὡστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; **17** Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. **18** Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. **19** Τεκνία μου, οὐς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, **20** ἥθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. **21** Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; **22** Γέγραπται γάρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. **23** Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. **24** Ἀτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ

5 Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἡ Χριστὸς ἡμᾶς ἡλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. **2** Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. **3** Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. **4** Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. **5** Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. **6** Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. **7** Ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πειθεσθαι; **8** Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. **9** Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. **10**

Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταρασσὼν ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ. **11** Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; Ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. **12** Ὅφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. **13** Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. **14** Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. **15** Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. **16** Λέγω δέ, πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. **17** Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. **18** Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἔστε ὑπὸ νόμον. **19** Φανερά δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινα ἐστι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, **20** εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζήλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις, **21** φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἂ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. **22** Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθὴ σὺν ἡ πίστις, **23** πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. **24** Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. **25** Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. **26** Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. **6** Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. **2** Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. **3** Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μὴδὲν ὢν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ· **4** τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. **5** Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. **6** Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχούντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. **7** Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. **8** Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **9** Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι. **10** Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. **11** Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. **12** Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. **13** Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. **14** Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἔμοι κόσμος
ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. **15** Ἐν γὰρ
Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε
ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. **16** Καὶ ὅσοι
τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ'
αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
Θεοῦ. **17** Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς
παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. **18** Ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ· **4** καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, **5** προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **6** εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἔχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ· **7** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, **8** ᾗς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, **9** γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ **10** εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· **11** ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **12** εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· **13** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας

ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ, **14** ὃς ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. **15** Διὰ τοῦτο καὶ γώ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **16** οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· **17** ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· **18** πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, **19** καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ **20** ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, **21** ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· **(αἰθν g165)** **22** καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, **23** ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις, **2** ἐν αἷσι ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν

3 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἔθνων, **2** εἶγε ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, **3** ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, **4** πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ· **5** ὃ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνώρισθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφῆταις ἐν πνεύματι· **6** εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **7** οὗ ἐγενόμην

διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **8** Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ, **9** καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **(αἰθ̅n g165)** **10** ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, **11** κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· **(αἰθ̅n g165)** **12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. **13** Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν. **14** Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, **16** ἵνα δώῃ ὑμῖν, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, **17** κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· **18** ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, **19** γινῶναι τε τὴν υπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. **20** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν,

κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, **21** αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **(αἰθ̅n g165)**

4 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ, ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, **2** μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, **3** σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. **4** Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· **5** εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα, **6** εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. **7** Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. **8** Διὸ λέγει, Ἀναβάς εἰς ὕψος ἡχμαλῶτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. **9** Τὸ δέ, Ἀνέβη, τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; **10** Ὁ καταβάς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. **11** Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, **12** πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· **13** μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· **14** ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ

ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ δὲ κοπιᾶτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν χερσίν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης· **15** ἀληθεύοντες ἔχοντι. **29** Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἴ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός, **16** τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσι. **30** Καὶ μὴ καὶ συμβιβάζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. ἐκάστου μέρους, τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος **31** Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. **17** κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, σὺν πάσῃ κακίᾳ· **32** γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ χρηστοί, εὖσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαρίσατο νοδὸς αὐτῶν, **18** ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ἡμῖν.

ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· **19** οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. **20** Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, **21** εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ· **22** ἀποθέσθαι ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· **23** ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοδὸς ὑμῶν, **24** καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. **25** Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. **26** Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· **27** μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. **28** Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω· μᾶλλον

5 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά· **2** καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. **3** Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἡ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις· **4** καὶ αἰσχροῦς, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. **5** Τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. **6** Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. **7** Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· **8** ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε— **9** ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ— **10** δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ

Κυρίῳ· **11** καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ ἄωμος. **28** Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες καὶ ἐλέγχετε· **12** τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ἀγαπᾷν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. **13** σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· **29** οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει φῶς ἐστι. **14** Διὸ λέγει, Ἐγείρε ὁ καθεύδων καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει τὴν ἐκκλησίαν· **30** ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σοι ὁ Χριστός. **15** Βλέπετε οὖν πῶς σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ἐκ τῶν ὁστέων αὐτοῦ. **31** Ἀντὶ τοῦτου ὡς σοφοί, **16** ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. **17** Διὰ τοῦτο καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. **18** Καὶ μὴ δύο εἰς σάρκα μίαν. **32** Τὸ μυστήριον τοῦτο μεθύσκεσθε οἶνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ μέγα ἐστὶν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς πληροῦσθε ἐν πνεύματι, **19** λαλοῦντες τὴν ἐκκλησίαν. **33** Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως πνευματικῆς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ ἀγαπάτῳ ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, **20** εὐχαριστοῦντες τὸν ἄνδρα.

πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ πατρί, **21** ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. **22** Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ. **23** Ὅτι ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος. **24** Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. **25** Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· **26** ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, **27** ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ρυτίδα ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ

6 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γὰρ ἐστὶ δίκαιον. **2** Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἣτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, **3** ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. **4** Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου. **5** Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ· **6** μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, **7** μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· **8** εἰδότες ὅτι ὁ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ

Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος. **9** Καὶ ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὥς δεῖ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, με λαλήσαι. **21** Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς προσωποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ. **10** διάκονος ἐν Κυρίῳ· **22** ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. **23** Εἰρήνην αὐτοῦ. **11** Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπῃ μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **24** τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. **12** Ὅτι οὐκ ἦ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, Ἀμήν.
 πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. (aiōn g165) **13** Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. **14** Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, **15** καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· **16** ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι. **17** Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ· **18** διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων, **19** καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, **20** ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν

Προς Φιλιππησιους

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεΐᾳ ὑμῶν, **4** πάντοτε ἐν πάσῃ δεῖξει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέξιν ποιούμενος, **5** ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· **6** πεποithῶς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ· **7** καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνοὺς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. **8** Μάρτυς γάρ μοι ἐστὶν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποthῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, **10** εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, **11** πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. **12** Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· **13** ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι, **14** καὶ τοὺς πλείονας τῶν

ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποithότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. **15** Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουν· **16** οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἄγνως, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· **17** οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κείμεαι. **18** Τί γάρ; Πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. **19** Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, **20** κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. **21** Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. **22** Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου· καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. **23** Συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον· **24** τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς. **25** Καὶ τοῦτο πεποithῶς οἶδα ὅτι μενῶ, καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, **26** ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. **27** Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπών, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνί

πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες τῇ πίστει πολλῶ μάλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ τοῦ εὐαγγελίου, **28** καὶ μὴ πτυρόμενοι φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις κατεργάξασθε· **13** ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλαιν καὶ τὸ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· **29** ὅτι ὑμῖν ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. **14** Πάντα ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ **15** ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, πάσχειν· **30** τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς εἴδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. σκολιάς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε

2 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τις παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, **2** πληρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες· **3** μηδὲν κατὰ ἐριθείαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· **4** μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος. **5** Τοῦτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **6** ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, **7** ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· **8** καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. **9** Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· **10** ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, **11** καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς. **12** Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, **16** λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοί εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα. **17** Ἄλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· **18** τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ μοι. **19** Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα ἀγῶ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν. **20** Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει. **21** Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. **22** Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοί ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. **23** Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπὶ δώ τὰ περὶ ἐμέ, ἐξαιτῆς· **24** πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. **25** Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· **26** ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε· **27** καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλὰ ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν, οὐκ αὐτὸν

δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ λύπην σχῶ. **28** Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα θανάτῳ αὐτοῦ, **11** εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν αὐτόν, ἵνα, ἰδόντες αὐτόν πάλιν, χαρῇτε, ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν. **12** Οὐχ ὅτι ἤδη καὶ γὰρ ἀλυπότερος ὢ. **29** Προσδέχεσθε οὖν ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελειώμαι· διώκω δέ, εἰ καὶ αὐτόν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ καταλάβω ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε. **30** ὅτι Χριστοῦ Ἰησοῦ. **13** Ἀδελφοί, ἐγὼ ἑμαυτὸν διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου οὐ λογίζομαι κατειληφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν ἡγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς ἐπεκτεινόμενος, **14** κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ με λειτουργίας, τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει. **16** πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. **17** Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. **18** Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ· **19** ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. **20** Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα, Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· **21** ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτόν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

3 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. **2** Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν· **3** ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιοῦτες· **4** καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί· εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μάλλον· **5** περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, **6** κατὰ ζήλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἁμεμπτos. **7** Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. **8** Ἀλλὰ μὲν οὖν καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου· δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, **9** καὶ εὗρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει. **10** **2** Εὐοδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην τοῦ γινῶναι αὐτόν καὶ τὴν δύναμιν τῆς παρακαλῶ, τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ. **3** Ναί, ἐρωτῶ καὶ σέ, σύζυγε γνήσιε,

συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ μοι ἐπέμψατε. **17** Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν εἰς λόγον ὑμῶν. **18** Ἀπέχω δὲ πάντα καὶ μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. **4** περισσεύω πεπλήρωμαι, δεξάμενος παρὰ Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἔρω, Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμήν εὐωδίας, χαίρετε. **5** Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. **19** Ὁ πᾶσιν ἀνθρώποις, Ὁ Κύριος ἐγγύς. **6** Μηδὲν δὲ Θεὸς μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα Ἰησοῦ. **20** Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν. **7** Καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα (aiōn g165) **21** Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **8** ἀδελφοί. **22** Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα **23** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε. **9** Ἄ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. **10** Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλατε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ. **11** Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι. **12** Οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. **13** Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ. **14** Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μοι τῇ θλίψει. **15** Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι· **16** ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἄπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν

Προς Κολοσσαείς

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ
ἀδελφός, **2** τοῖς ἐν Κολασσαῖς ἀγίοις καὶ
πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, **4**
ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς
ἀγίους, **5** διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην
ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν
τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, **6**
τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ
τῷ κόσμῳ, καὶ ἔστι καρποφορούμενον καὶ
αὐξανόμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· **7** καθὼς καὶ ἐμάθετε
ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου
ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος
τοῦ Χριστοῦ, **8** ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. **9** Διὰ τοῦτο
καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ
παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ
αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν
τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ
συνέσει πνευματικῇ, **10** περιπατῆσαι ὑμᾶς
ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν,
ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες
καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ
Θεοῦ· **11** ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι
κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν
ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· **12**
εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι

ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων
ἐν τῷ φωτί, **13** ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς
ἐξουσίας τοῦ σκοτοῦς, καὶ μετέστησεν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης
αὐτοῦ, **14** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν,
τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· **15** ὃς ἐστιν
εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος
πάσης κτίσεως· **16** ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη
τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ
τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε
θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε
ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν
ἔκτισται· **17** καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων,
καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε. **18** Καὶ
αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς
ἐκκλησίας· ὃς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος
ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν
αὐτὸς πρωτεύων· **19** ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε
πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι, **20** καὶ δι'
αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν,
εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ
αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε
τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς. **21** Καὶ ὑμᾶς ποτε
ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ
διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ
δὲ ἀποκατήλλαξεν **22** ἐν τῷ σώματι τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι
ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους
κατενώπιον αὐτοῦ· **23** εἶγε ἐπιμένετε τῇ
πίστει θεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι, καὶ
μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ
εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος
ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν,
οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος. **24**
Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν,
καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν

θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ αὐτῶ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία· ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν 25 ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος, κατὰ τὴν εὐχαριστίαν. 8 Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν 26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν· νυνὶ δὲ καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, (aīōn g165) 27 πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος 10 καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἡ κεφαλῇ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· 11 ἐν ᾧ ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, τῆς δόξης· 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, 12 διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 29 εἰς δὲ καὶ κοπιῶ, ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, ἐκ τῶν νεκρῶν. 13 Καὶ ὑμᾶς, νεκροὺς ὄντας τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἑμοί ἐν δυνάμει. ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ

2 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα

ἔχω περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί, 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ, 3 ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι. 4 Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μὴ τις ὑμᾶς παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ. 5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, 7 ἔρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν

τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, 14 ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν· καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. 16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων· 17 ἃ ἐστὶ σκιά τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα Χριστοῦ. 18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ ψυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοδὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων

ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον, τοῦ Θεοῦ, ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα αὖξει τὴν αὖξιν τοῦ Θεοῦ. **20** Εἰ ἀπεθάνετε οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, σὺν Χριστῷ, ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, πραότητα, μακροθυμίαν· **13** ἀνεχόμενοι τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε, **21** ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐὰν Μὴ ἄψη, μηδὲ γεύση, μηδὲ θίγης— **22** ἃ ἐστι τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει—κατὰ τὰ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; **14** ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἣτις **23** Ἄτινά ἐστι λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. **15** Καὶ ἐθελοθησκεῖα καὶ ταπεινοφροσύνη καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ πλησμονῇ τῆς σαρκός. σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. **16** Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νοουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. **17** Καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ποιῇτε, ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ. **18** Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίῳις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. **19** Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. **20** Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον ἐν Κυρίῳ. **21** Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμώσιν. **22** Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸν Θεόν· **23** καὶ πᾶν ὃ τι ἐὰν ποιῇτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· **24** εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου λήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε. **25** Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὁ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία.

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθημένος. **2** Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. **3** Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ. **4** Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, **6** δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· **7** ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς. **8** Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· **9** μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, **10** καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· **11** ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός. **12** Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ

4 Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικεῖα ἀδελφούς, δοῦλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς. **2** Τῇ προσευχῇ ἐκκλησίαν. **16** Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ ἐν εὐχαριστίᾳ. **3** προσευχόμενοι ἅμα καὶ Λαοδικαίων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. **17** τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Καὶ εἶπατε Ἀρχίπῳ, Βλέπε τὴν διακονίαν Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι· **4** ἵνα φανερώσω ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. **5** Ἐν σοφίᾳ **18** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις ἐξαγοραζόμενοι. **6** Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρτυμένους, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. **7** Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ· **8** ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν· **9** σὺν Ὁνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν. Πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε. **10** Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς—ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν· **11** καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνον συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. **12** Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στήτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. **13** Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολλὸν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικεῖα καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. **14** Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἱατρὸς ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς. **15**

Προς Θεσσαλονικείς

Α΄

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρί, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **2** Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, **3** ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· **4** εἰδότες, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν· **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἱ οἱ ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς. **6** Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν ᠆λίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς Πνεύματος Ἁγίου, **7** ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ. **8** Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχεται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν, ὥστε μὴ χρειάν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. **9** Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποῖαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδῶλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, **10** καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἡγείρεν ἐκ

τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν, τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

2 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· **2** ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὕβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἁγῶνι. **3** Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ· **4** ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἄνθρωποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. **5** Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς· **6** οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἅφ' ὑμῶν οὔτε ἀπὸ ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι, **7** ἀλλ' ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ἄν τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς τέκνα· **8** οὕτως, ὁμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγέννησθε. **9** Μνημονεύετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκρηύσαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. **10** Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν· **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἔνα ἔκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι **12** καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατεῖσαι

ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς στηρίζαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. **13** τῆς πίστεως ὑμῶν, **3** τὸ μηδένα σαίνεσθαι Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις αὐτοὶ γὰρ οἶδατε Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. **4** Καὶ γὰρ ὅτε ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν οἴδατε. **5** Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, μηκέτι στέγων, ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. **14** Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ μήπως ἐπειράσεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. **6** Ἄρτι δὲ Ἰησοῦ ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, τῶν ιδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ καὶ εὐαγγελισμαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, **15** τῶν καὶ τὸν Κύριον τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησίαν ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ιδίους ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς **7** διὰ τοῦτο Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ ἐναντίων, **16** κωλύόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι πίστεως **8** ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκετε αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε· ἔφθασε δὲ ἐν Κυρίῳ. **9** Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα ἐπ' αὐτοὺς ἢ ὀργὴ εἰς τέλος. **17** Ὑμεῖς τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν τῇ χαρᾷ ἣν χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, Θεοῦ ἡμῶν, **10** νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. **18** διὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα ἠθελήσαμεν ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν τῆς πίστεως ὑμῶν; **11** Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Παῦλος καὶ ἅπαξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. **19** Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ Χριστός, κατευθῆναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως; Ἡ οὐχὶ καὶ ὑμᾶς **12** ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ ὑμεῖς, ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; **20** Ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἢ πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, **13** εἰς δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

3 Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, **2** καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ

4 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ σὺν αὐτῷ. **15** Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ περισσεύητε μᾶλλον. **2** Οἴδατε γὰρ τίνας Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου **16** Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν Ἰησοῦ. **3** Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ καταβήσεταί ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν τῆς πορνείας. **4** εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον. **17** Ἐπειτα ἑαυτοῦ σκευὸς κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα τιμῇ, **5** μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν. **6** εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ οὕτῳ πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. **18** πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἔκδικος Ὡστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ τούτοις.

προεῖπομεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. **7** Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. **8** Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ Ἅγιον εἰς ὑμᾶς. **9** Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρειάν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδιδάκτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. **10** καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, **11** καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν. **12** ἵνα περιπατῇτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἕξω, καὶ μηδενὸς χρειάν ἔχητε. **13** Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. **14** Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς **5** Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρειάν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι. **2** Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. **3** ὅταν γὰρ λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. **4** Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ. **5** πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους. **6** ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. **7** Οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν. **8** Ὑμεῖς δέ, ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας. **9** Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **10** τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. **11** Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. **12** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προῖσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. **14** Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. **15** Ὅρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **16** Πάντοτε χαίρετε· **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε· **18** ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε· **20** προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· **21** πάντα δὲ δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε· **22** ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὅλοτελεῖς καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη. **24** Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. **25** Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. **26** Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **27** Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς. **28** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Θεσσαλονικείς Β΄

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος
τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ
πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· **2**

χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3**
Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι
ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει
ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς
ἀλλήλους· **4** ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν
καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ
ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν
πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν
αἷς ἀνέχεσθε· **5** ἔνδειγμα τῆς δικαίας
κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι
ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς
καὶ πάσχετε· **6** εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ
ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν,
7 καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ'
ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,
8 ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς
μὴ εἰδόσι Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι
τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ· **9**
οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὅλεθρον αἰώνιον
ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς
δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, (aiōnios g166) **10** ὅταν
ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν
ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ'
ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** Εἰς ὃ καὶ
προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς
ἀξιώσει τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ

πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης
καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει· **12** ὅπως
ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς
παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ'
αὐτόν, **2** εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι
ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι,
μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου,
μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι
ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ· **3** μή τις
ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι
ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ
ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ
υἱὸς τῆς ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος καὶ
ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ
σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι
ἐστὶ Θεός. **5** Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν
πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; **6** Καὶ νῦν
τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι
αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ. **7** Τὸ γὰρ
μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας·
μόνον ὁ κατέχων ἄρτι, ἕως ἐκ μέσου
γένηται, **8** καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ
ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι
τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσῃ τῇ
ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· **9** οὗ ἐστιν
ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ
ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι
ψεύδους, **10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς
ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν
τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο

εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. **11** Καὶ διὰ τοῦτο ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, παράδοσιν ἦν παρέλαβον παρ' ἡμῶν. **7** εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει. **12** Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, **8** οὐδὲ ἀληθεία, ἀλλ' εὐδοκῆσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ. ὠρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' **13** ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ὑμῶν. **9** οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς καὶ πίστει ἀληθείας. **14** εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. **10** Καὶ γὰρ ὅτε ἤμεν διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **15** εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε **11** Ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. **16** Αὐτὸς δὲ περιεργαζομένους. **12** Τοῖς δὲ τοιοῦτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. **13** Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες. **14** Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε, καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ, **15** καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. **16** Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῶῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. **17** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶ σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω. **18** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

3 Τὸ λοιπόν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζεται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, **2** καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. **3** Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. **4** Πεποιθάμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. **5** Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνει ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ. **6** Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, **2** Τιμοθέε γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἐτεροδιδασκαλεῖν, **4** μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει. **5** Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. **6** ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, **7** θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται. **8** Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, **9** εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, **10** πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, **11** κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. **12** Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἔνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν, **13** τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὕβριστήν·

ἀλλὰ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ. **14** Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοὺς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. **16** ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται Ἰησοὺς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦναι ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aīdnios g166) **17** Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (aīdn g165) **18** Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν. **20** ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

2 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων. **2** ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. **3** Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. **5** Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, **6** ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους, **7**

εἰς ὃ ἐτέθη· ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος· σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνω πολλῷ ἀλήθειαν λέγων ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι· προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, **9** ἔχοντας διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. **8** τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαῷ Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας συνειδήσει. **10** Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας, πρῶτον, εἴτα διακονεῖτωσαν, ἀνέγκλητοι χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. **9** Ὡσαύτως ὄντες. **11** Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, διαβόλους, νηφαλέους, πιστὰς ἐν πᾶσι. **12** μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης, κοσμεῖν Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, **10** οἴκων. **13** Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες ἀλλ’ ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελλομέναις βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, θεοσέβειαν, δι’ ἔργων ἀγαθῶν. **11** Γυνὴ ἐν καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. **12** Χριστῷ Ἰησοῦ. **14** Ταῦτά σοι γράφω, Γυναῖκι δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ ἐλπίζων ἔλθεῖν πρὸς σε τάχιον· **15** ἐὰν δὲ αὐθεντεῖν ἄνδρός, ἀλλ’ εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. **13** βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἴτα Εὔα· **14** καὶ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας. ἐν παραβάσει γέγονε· **15** σωθήσεται δὲ διὰ **16** Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανέρωθη καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

3 Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπίσκοπὸς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. **2** Δεῖ οὖν

τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν· **3** μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλ’ ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον· **4** τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος. **5** Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται; **6** Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. **7** Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου. **8** Διακόνους ὡσαύτως

4 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, **2** ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, **3** κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. **4** Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· **5** ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. **6** Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος Ἰησοῦ

Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς ἡλπικεν ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ προσμένει πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς παρηκολούθηκας. 7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ καὶ ἡμέρας. 6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα γραῶδεις μύθους παραιτοῦ. Γύμναζε δὲ τέθνηκε. 7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· 8 ἡ γὰρ σωματικὴ ἀνεπίληπτοι ὦσιν. 8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ γυμνασίᾳ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἡρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χεῖρων. 9 Χήρα ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα, μελλούσης. 9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης γεγонуῖα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, 10 ἐν ἔργοις ἀποδοχῆς ἄξιος. 10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἡλπίκαμεν εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνιψεν, ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. 11 Παράγγελλε ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε. 11 Νεωτέρας δὲ ταῦτα καὶ δίδασκε. 12 Μηδεὶς σου τῆς χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, 12 τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ. ἡθέτησαν. 13 Ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι, 13 Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 Μὴ ἀμέλει ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. 14 Βούλομαι προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, πρεσβυτερίου. 15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν. 15 Ἦδη πᾶσιν. 16 Ἐπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. γὰρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. Ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ 16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. ἐπαρκεῖτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ

5 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ ἐκκλησίᾳ, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς 17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι ἀδελφούς· 2 πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνεΐᾳ. 3 κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ. 18 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. 4 Εἰ δέ τις Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καί, Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. 19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν αὐτοῦ. μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. 20 Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ

φόβον ἔχωσι. **21** Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν. **22** Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. **23** Μηκέτι ὑδροπότηι, ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ, διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. **24** Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν. **25** Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.

6 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηται. **2** Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. **3** Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, **4** τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, **5** διαπαραιτρίβαι διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. Ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. **6** Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκειάς· **7** οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς

τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· **8** ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. **10** Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἐαυτοὺς περιέπειραν ὁδύναις πολλαῖς. **11** Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίδωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. **12** Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. (aiōnios g166) **13** Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, **14** τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** ἣν καιροῖς ἰδίους δεῖξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, **16** ὁ μόνος ἔχων ἀθανάσιαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὧς τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν. (aiōnios g166) **17** Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε, μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότῃ, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν· (aiōn g165) **18** ἀγαθοεργεῖν,

πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους
εἶναι, κοινωνικούς, **19** ἀποθησαυρίζοντας
ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον,
ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς. **20**
Ὡ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον,
ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας
καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως
21 ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν
ἡστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνηεῖαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, **4** ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾷ πληρωθῶ, **5** ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. **6** Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνησκώ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. **7** Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνησῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, **9** τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλῆσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, **(aiōnios g166)** **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **11** εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. **12** Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ

ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶ τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. **13** Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **14** Τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. **15** Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελος καὶ Ἑρμογένης. **16** Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε— **18** δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ—καὶ ὅσα ἐν Ἑφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **2** Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. **3** Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. **5** Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. **6** Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. **7** Νόει ἃ λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. **8** Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου. **9** ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. **10** Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ

τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας
τύχῃσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης
αἰωνίου. (αἰθnios g166) 11 Πιστὸς ὁ λόγος
εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν
12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν
εἰ ἄρνούμεθα, ἁκεῖνος ἁρνήσεται ἡμᾶς
13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει
ἁρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται. 14 26 καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου
Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρόμενος
παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν
ἐκείνου θέλημα.

3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις
ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.
2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι,
φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι,
βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι,
ἀνόσιοι, 3 ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι,
ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4
προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι,
φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες
μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν
αὐτῆς ἡρνημένοι καὶ τούτους ἀποτρέπου.
6 Ἐκ τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες
εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες
γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις,
ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, 7 πάντοτε
μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἔλθειν δυνάμενα. 8 Ὅν τρόπον
δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν
Μωϋσῇ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ
ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν
νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. 9 Ἀλλ'
οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια
αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ
ἐκείνων ἐγένετο. 10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκας
μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει,
τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ

ὑπομονῇ, 11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, 7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσμαι, τὸν οἶά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· 8 ἐν Λύστροις, οἴους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· λοιπόν, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. 12 στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτῆς· οὐ μόνον Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. 13 Πονηροὶ δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι ἀνθρώποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. 9 Σπούδασον χειρὸν, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. 14 Σὺ ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· 10 Δημᾶς γάρ με δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς ἐγκατέλειπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, παρὰ τίνος ἔμαθες, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκη·ν· Κρήκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. (αἰθῆ g165) 11 Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. 12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον. 13 Τὸν φελόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. 14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις. 16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι συμπαραγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλειπον· μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν. 17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. 18 Καὶ ῥύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰθῆ g165) 19 Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. 20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 21 Σπούδασον πρὸ

4 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, 2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. 3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. 5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. 6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβουλος,
καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ
οἱ ἀδελφοὶ πάντες. 22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις
μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Τитον

1 Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν, **2** ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, **(aiōnios g166)** **3** ἐφάνέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρός, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. **5** Τοῦτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διεταξάμην· **6** εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. **7** Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πληκτικὴν, μὴ αἰσχροκερδῆ, **8** ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, **9** ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾦ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. **10** Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν. **12** Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, Κρητὲς αἰεὶ ψεύσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. **13** Ἡ μαρτυρία αὕτη

ἐστὶν ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαίκοις μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. **15** Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν· ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. **16** Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ· **2** πρεσβύτας νηφαλέους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· **3** πρεσβύτειδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἶνω πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, **4** ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλόανδρους εἶναι, φιλοτέκνους, **5** σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῇται· **6** τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· **7** περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν, **8** λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον. **9** Δούλους ἰδίους δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, **10** μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. **11** Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, **12** παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα,

ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, (aīōn g165) 9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίτασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. 13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, 11 εἰδὼς ὅτι καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 14 ὃς ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὦν ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται αὐτοκατάκριτος. 12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρισῃ πρὸς σε ἡ Τυχικόν, σπούδαςον ἐλθεῖν ἐαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα ἔργων. 15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ παραχειμάσαι. 13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδεὶς σου Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν περιφρονεῖται. αὐτοῖς λείπῃ. 14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὧσιν ἄκαρποι. 15 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

3 Ὑπομίμησκει αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι, 2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πρᾶότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. 3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. 4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιланθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, 5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου, 6 οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, 7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. (aīōnios g166) 8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς

Προς Φιλημονα

1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, **2** καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνεῖαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. **7** Χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαιται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. **8** Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτες, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ. **10** Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὁνήσιμον, **11** τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα· **12** σὺ δὲ αὐτόν, τοῦτ' ἔστι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ· **13** ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾦ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. **15** Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς

(aīōnios g166) **16** οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ. **17** Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτόν ὡς ἐμέ. **18** Εἰ δέ τι ἡδίκησέ σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει· **19** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. **20** Ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. **21** Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις. **22** Ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. **23** Ἀσπάζονται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **24** Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Εβραίους

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, **2** ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν, (αἰθ̅ν g165) **3** ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, **4** τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. **5** Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; **6** Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει, Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. **7** Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· **8** πρὸς δὲ τὸν υἱόν, Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (αἰθ̅ν g165) **9** Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. **10** Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· **11** αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, **12** καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον

ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. **13** Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἰρηκὲ ποτε, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **14** Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρῶμεν. **2** Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθοποδοσίαν, **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν, καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. **5** Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. **6** Διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων, Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; Ἡ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; **7** Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἑστεφάνωσας αὐτόν· **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕτω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. **9** Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἑστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. **10** Ἐπρεπε

γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ κατασκευάσας Θεός. **5** Καὶ Μωϋσῆς μὲν πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων. **6** παθημάτων τελειῶσαι. **11** Ὁ τε γὰρ ἀγιάζων Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἐνὸς πάντες· δι' οἴκος ἔσμεν ἡμεῖς, ἐάνπερ τὴν παρρησίαν ἦν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους αὐτοὺς καλεῖν, **12** λέγων, Ἀπαγγελῶ τὸ βεβαίαν κατάσχωμεν. **7** Διό, καθὼς λέγει τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. **13** Καὶ πάλιν, Ἐγὼ αὐτοῦ ἀκούσητε, **8** μὴ σκληρύνετε τὰς ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ Θεός. **14** Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινωνήκε ἐρήμῳ, **9** οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου τεσσαράκοντα ἔτη. **10** Διὸ προσώχθισα τῇ καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ γενεᾶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον, Ἀεὶ πλανῶνται θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, **15** καὶ τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου ὁδοῦς μου. **11** ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν **16** Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, μου. **12** Βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ἐν τινὶ ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας **17** Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος. **13** ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. **18** Ἐν ἵνα μὴ σκληρυνθῇ ἐξ ὑμῶν τις ἀπάτῃ τῆς ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται ἁμαρτίας. **14** μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. **15** ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. **16** Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπύκρναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως. **17** Τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; **18** Τίσι δὲ ὥμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν

3 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, **2** πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. **3** Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν. **4** Πᾶς γὰρ οἴκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος ὁ δὲ τὰ πάντα

κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν·
19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἡδυνήθησαν
εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης
ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι. **2**
Καὶ γάρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ
κάκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς
ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένους τῇ
πίστει τοῖς ἀκούσασιν. **3** Εἰσερχόμεθα γὰρ
εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς
εἶρηκεν, Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ
εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου·
καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου
γενηθέντων. **4** Εἶρηκε γάρ που περὶ τῆς
ἐβδόμης οὕτω, Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν
ἔργων αὐτοῦ· **5** καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, Εἰ
εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. **6**
Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς
αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες
οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθειαν, **7** πάλιν
τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυὶδ
λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς
εἶρηται, Σήμερον ἔαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας
ὑμῶν. **8** Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν,
οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα
ἡμέρας. **9** Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς
τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ. **10** Ὁ γὰρ εἰσελθὼν
εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς
κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ
ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός. **11** Σπουδάζωμεν οὖν
εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα
μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς
ἀπειθείας. **12** Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ,

καὶ ἐνεργής, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι
μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν
τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων
καὶ ἐννοιῶν καρδίας. **13** Καὶ οὐκ ἔστι
κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ
γυμνὰ καὶ τετραχλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. **14** Ἐχοντες
οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς
οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ,
κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. **15** Οὐ γὰρ ἔχομεν
ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαῆσαι ταῖς
ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ
πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς, ἐξ ἀνθρώπων
λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων
καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ
δωρὰ τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· **2**
μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ
πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται
ἀσθενείαν· **3** καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει,
καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ
ἑαυτοῦ, προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. **4**
Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν,
ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ
καὶ Ἀαρών. **5** Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ
ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ'
ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σύ,
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. **6** Καθὼς
καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. (αἰῶν
g165) **7** Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν

δυνάμενον σφύζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7 προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ’ αὐτῆς πολλάκις εὐλαβείας, 8 καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ’ ἐρχόμενον ὑέτόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην ὢν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν, 9 καὶ τελειωθείς εὐθέτον ἐκείνοις δι’ οὓς καὶ γεωργεῖται, ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· 8 αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου· (aiōnios g166) 10 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἥς τὸ κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. 11 Περὶ οὗ τέλος εἰς καὶ οὖσιν. 9 Πεπεϊσμεθα δὲ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρεῖσσονα καὶ λέγειν, ἐπεὶ νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν. 12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι 10 οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς ἀγάπης ἥς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρεῖαν αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς, διακονοῦντες. 11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον 13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γὰρ ἐστὶ. 14 πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι Τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν τέλους. 12 ἵνα μὴ νωθοὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας. 13 Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ’ οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε κατ’ ἑαυτοῦ, 14 λέγων, Ἥ μὴν εὐλογῶν κατ’ ἐαυτοῦ, 14 λέγων, Ἥ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. 15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. 16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος. 17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς

6 Διό, ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν, 2 βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. (aiōnios g166) 3 Καὶ τοῦτο ποιήσωμεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπη ὁ Θεός. 4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσασμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας Πνεύματος Ἁγίου, 5 καὶ καλὸν γευσασμένους Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, (aiōn g165) 6 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς

προκειμένης ἐλπίδος· **19** ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχουσαν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος· **20** ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰὼν g165)

7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, **2** ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ—πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἐστὶ βασιλεὺς εἰρήνης· **3** ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ—μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. **4** Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. **5** Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἐστὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ· **6** ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε. **7** Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. **8** Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δέ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. **9** Καί, ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται· **10** ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ

ὁ Μελχισεδέκ. **11** Εἰ μὲν οὖν τελείως διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν—ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο—τίς ἔτι χρεῖα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; **12** Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. **13** Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. **14** Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησε. **15** Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, **16** ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου· **17** μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. (αἰὼν g165) **18** Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγωγῆς ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές· **19** οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. **20** Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας—οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, **21** ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν, Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ— (αἰὼν g165) **22** κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἕγγυος Ἰησοῦς. **23** Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· **24** ὁ δέ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην. (αἰὼν g165) **25** Ὅθεν

καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς ἐζητεῖτο τόπος. **8** Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε λέγει, Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. **26** καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα διαθήκην καινὴν· **9** ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου τῶν οὐρανῶν γενόμενος· **27** ὃς οὐκ ἔχει μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἡμέλιστα αὐτῶν, ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο λέγει Κύριος. **10** Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ **28** Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοῦς· καὶ εἶσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. **11** Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γινῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν. **12** Ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. **13** Ἐν τῷ λέγειν, Καινὴν, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην. Τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, **2** τῶν ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος· **3** πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ. **4** Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα, **5** οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς λατρεῖας, τό τε ἅγιον κοσμικόν. **2** Σκηνὴ κεχηρμάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἡ τε τὴν σκηνὴν, Ὅρα, γὰρ φησι, ποιήσεις λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δεχθέντα σοι τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ἅγια. **3** Μετὰ ἐν τῷ ὅρει. **6** Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ τέτυχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός λεγομένη ἅγια ἁγίων, **4** χρυσοῦν ἔχουσα ἐστὶ διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. **7** Εἰ γὰρ ἡ περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν πρώτῃ ἐκείνῃ ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἢ στάμνος χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ

9 Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιοῦματα λατρείας, τό τε ἅγιον κοσμικόν. **2** Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἡ τε τὴν σκηνὴν, Ὅρα, γὰρ φησι, ποιήσεις λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δεχθέντα σοι τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ἅγια. **3** Μετὰ ἐν τῷ ὅρει. **6** Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ τέτυχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός λεγομένη ἅγια ἁγίων, **4** χρυσοῦν ἔχουσα ἐστὶ διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. **7** Εἰ γὰρ ἡ περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν πρώτῃ ἐκείνῃ ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἢ στάμνος χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ

ῥάβδος Ἀαρὼν ἢ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες **g166** 15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς
 τῆς διαθήκης· 5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ μεσίτης ἐστίν, ὅπως, θανάτου γενομένου
 δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ
 ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. 6 παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν
 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.
 τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαιν **(aīōnios g166)** 16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον
 οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· 7 ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. 17
 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ
 μόνος ὁ ἄρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. 18 Ὅθεν
 ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ οὐδ' ἢ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται.
 λαοῦ ἀγνοημάτων· 8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ 19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ
 Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν
 τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων, μετὰ
 σκηνῆς ἐχούσης στάσιν· 9 ἥτις παραβολὴ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου,
 εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν
 δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ ἐρράντισε, 20 λέγων, Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς
 δυνάμεναι κατὰ συνειδησιν τελειῶσαι διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ
 τὸν λατρεύοντα, 10 μόνον ἐπὶ βρώμασι Θεός. 21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ
 καὶ πόμασι καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως
 καὶ δικαιώμασι σαρκός, μέχρι καιροῦ ἐρράντισε. 22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα
 διορθώσεως ἐπικείμενα. 11 Χριστὸς δὲ καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς
 παραγενόμενος ἄρχιερεὺς τῶν μελλόντων αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεςις. 23 Ἀνάγκη
 ἀγαθῶν, διὰ τῆς μεζιζονος καὶ τελειοτέρας οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς
 σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν, οὐ οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ
 ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ δι' αἵματος ἐπουράνια κρεῖττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.
 τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου 24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν
 αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ'
 αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. **(aīōnios g166)** εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι
 13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· 25 οὐδ'
 καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ
 κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς ὁ ἄρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ'
 σαρκὸς καθαρότητα, 14 πόσω μᾶλλον τὸ ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ· 26 ἐπεὶ ἔδει
 αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς
 ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμῶμον τῷ Θεῷ, κόσμου· νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν
 καθαριεὶ τὴν συνειδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς
 ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι· **(aīōnios** θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. **(aīōn g165)** 27

Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις· **28** οὕτω καὶ ὁ Χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθῆσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις, εἰς σωτηρίαν.

10 Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἅς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές, οὐδέποτε δύνανται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. **2** Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους; **3** Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν· **4** ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. **5** Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει, Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· **6** ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας· **7** τότε εἶπον, Ἰδοὺ, ἦκω— ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ— τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. **8** Ἀνώτερον λέγων ὅτι Θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας—αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται— **9** τότε εἶρηκεν, Ἰδοὺ, ἦκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. **10** Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν, οἱ διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. **11** Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας,

αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· **12** αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκές, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, **13** τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. **14** Μιᾶ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκές τοὺς ἁγιαζομένους. **15** Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι, **16** Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· **17** καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. **18** Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας. **19** Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, **20** ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, **21** καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, **22** προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἔρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ· **23** κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελάμενος· **24** καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, **25** μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν. **26** Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας,

οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, **11** Ἔστι δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, 27 φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοῦ 2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ ὑπεναντίους. 28 Ἀθετήσας τις νόμον πρεσβύτεροι. 3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· 29 πόσω, φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι. δοκεῖτε, χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας (aion g165) 4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ ὁ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ παρὰ Καὶν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγήσάμενος ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐν ᾧ ἡγιασθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι' ἐνυβρίσας; 30 Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα, αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται. 5 Πίστει Ἑμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, Κύριος· καὶ πάλιν, Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν καὶ οὐχ εὐρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν αὐτοῦ. 31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ Θεοῦ ζῶντος. 32 Ἀναμνηθήσεσθε δὲ τὰς μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ· 6 πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον 33 τοῦτο μέν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι τῷ Θεῷ, ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν θεατριζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. 7 Πίστει οὕτως ἀναστρεφόμενων γεννηθέντες. 34 Καὶ χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· χαρὰς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξίν ἐν οὐρανοῖς πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος. καὶ μένουσαν. 35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν 8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἡμελλε μεγάλην. 36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. 9 Πίστει κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. 37 Ἔτι γὰρ παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς μικρὸν ὅσον ὅσον, Ὁ ἐρχόμενος ἦξει, καὶ ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ οὐ χρονιεῖ. 38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τῶν συγκληρονόμων ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς 10 ἐξεδέχετο ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. 39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμέν γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσιν πόλιν, ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. περιποίησιν ψυχῆς. 11 Πίστει καὶ αὕτη Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ

καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο **24** Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος τὸν ἐπαγγελάμενον. **12** Διὸ καὶ ἄφ' ἐνὸς ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νεκρωμένου, **25** μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν καὶ ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· **26** μείζονα πλοῦτον θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος. **13** Κατὰ πίστιν ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ιδόντες, τὴν μισθαποδοσίαν. **27** Πίστει κατέλιπεν καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεῖς τὸν θυμὸν τοῦ ξένου καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς, βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὀρῶν **14** Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ἐκαρτέρησε. **28** Πίστει πεποίηκε τὸ Πάσχα ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι. **15** Καὶ εἰ μὲν καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ἐκείνης ἐμνημόνευον ἄφ' ἧς ἐξῆλθον, ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν. **29** εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι. **16** Νῦν Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν, διὰ ξηρᾶς ἧς πείραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι ἐπουρανοῦ· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς κατεπόθησαν. **30** Πίστει τὰ τεῖχη Ἱεριχὼ ὁ Θεός, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἠτοίμασε ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. **31** γὰρ αὐτοῖς πόλιν. **17** Πίστει προσενηνόχεν Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπόλετο τοῖς Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μονογενῇ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας μετ' εἰρήνης. **32** Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει ἀναδεξάμενος, **18** πρὸς ὃν ἐλαλήθη, γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, ὅτι Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυίδ **19** λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν· **33** οἱ ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. **20** Πίστει εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. **21** Πίστει Ἰακώβ **34** ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν εὐλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. **22** Πίστει Ἰωσήφ πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **35** Ἐλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ νεκροὺς αὐτῶν ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, ἐνετείλατο. **23** Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ **36** ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως, πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ

φυλακῆς· **37** ἑλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, παιδεΐας, ἧς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί. **9** Εἶτα τοὺς μὲν τῆς ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτάς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, καὶ ἐνεντρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον θλιβόμενοι, κακουχούμενοι— **38** ὧν οὐκ ἦν ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, ἄξιος ὁ κόσμος—ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ζήσομεν· **10** Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον· γῆς. **39** Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. **11** Πᾶσα δὲ παιδεΐα ἐπαγγελίαν, **40** τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρὰς εἶναι, κρεῖττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἀλλὰ λύπης ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν ἡμῶν τελειωθῶσι. τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον δικαιοσύνης. **12** Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε· **13** καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ἡμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον. **14** Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον· **15** ἐπισκοποῦντες μή τις ὕστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ μή τις ρίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί· **16** μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. **17** Ὅτε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα, θέλων κληρονομησαὶ τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὔρε, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν. **18** Οὐ γὰρ προσελήλυθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρί, καὶ γνώφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ, **19** καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· **20** οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον, καὶ θηρίον θίγει τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται· **21** καί, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς

εἶπεν, Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος. **22** βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει, καὶ πόλει ἄνθρωπος. **7** Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, **23** πανηγύρει τοῦ Θεοῦ ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. **8** ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, **24** καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (αἰθῆ g165) **9** Διδαχαῖς καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν, Ἄβελ. **25** Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, περιπατήσαντες. **10** Ἐχομεν θυσιαστήριον, τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν σκηνῇ λατρεύοντες. **11** Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ἀποστρεφόμενοι. **26** οὗ ἡ φωνὴ τὴν ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια γῆν ἐσάλειψε τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται, διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα λέγων, Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. **12** γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. **27** Τὸ δέ, Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ Ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης μετάθεσιν, ὡς πεπονημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ ἔπαθε. **13** Τοῖνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν σαλευόμενα. **28** Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς αὐτοῦ φέροντες. **14** Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν καὶ εὐλαβείας. **29** καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ ἐπιζητοῦμεν. **15** Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν κατανάλισκον. θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. **16** Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. **17** Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. **18** Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνειδήσιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. **19**

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. **2** Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. **3** Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. **4** Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. **5** Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν, Οὐ μὴ σε ἄνῳ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω. **6** Ὡστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ

Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι,
ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. **20** Ὁ δὲ
Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν
τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν
αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν, **(aiōnios g166)** **21** καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν
παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα
αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον
αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **(aiōn g165)**

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε
τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως καὶ γὰρ διὰ
βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. **23** Γινώσκετε
τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ'
οὔ, ἐὰν τάχιον ἔρχεται, ὄψομαι ὑμᾶς. **24**
Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν,
καὶ πάντας τοὺς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς
οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. **25** Ἡ χάρις μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

Ιακωβου

1 Ἰάκωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ

Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. **2** Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **5** Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτεῖτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ οὐκ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. **6** Αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. **7** Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. **8** Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. **9** Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· **10** ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **11** Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **12** Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **13** Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα· **14** ἕκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.

15 Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. **16** Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. **17** Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἐνὶ παραλλαγῇ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. **18** Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων. **19** Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν· **20** ὀργὴ γὰρ ἄνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. **21** Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. **22** Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς. **23** Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· **24** κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. **25** Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **26** Εἴ τις δοκεῖ θρησκός εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία. **27** Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ Θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχει; Μὴ δύναται ἡ πίστις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν σῶσαι αὐτόν; **15** Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. **2** Ἐὰν γὰρ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπόμενοι ὥς τῆς εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ ἐφημέρου τροφῆς, **16** εἴπη δέ τις αὐτοῖς χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ ἐξ ὑμῶν, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῇτι, **3** καὶ καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; **17** τὴν λαμπράν, καὶ εἶπητε αὐτῷ, Σὺ κάθου Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχει, νεκρά ὣδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε, Σὺ ἐστὶ καθ' ἑαυτήν. **18** Ἀλλ' ἐρεῖ τις, Σὺ πίστιν στήθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὣδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω δεῖξόν μοι τὴν πίστιν μου· **4** καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δεῖξω σοι ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; **5** ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. **19** Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Οὐχ ὁ Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστι· καλῶς Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς φρίσσουσι. **20** Θέλεις δὲ γνῶναι, ὧ ἄνθρωπε βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά αὐτόν; **6** Ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. ἐστίν; **21** Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; **7** υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** Βλέπετε Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; **8** Εἰ μέντοι νόμον ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; **23** Καὶ τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφὴν, ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, Ἐπίστευσε Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ καλῶς ποιεῖτε· **9** εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ **24** Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται τοῦ νόμου ὡς παραβάται. **10** Ὅστις γὰρ ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. **25** ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ Ὅμοίως δὲ καὶ Ῥαββὴ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος. **11** Ὁ ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, γὰρ εἰπὼν, Μὴ μοιχεύσεις, εἶπε καί, Μὴ καὶ ἐτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα; **26** Ὡςπερ γὰρ τὸ φονεύσεις; εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστίν, οὕτω δέ, γέγονας παραβάτης νόμου. **12** Οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν. λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. **13** Ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος κατακαυχᾶται ἔλεον κρίσεως. **14** Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις

3 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα ληψόμεθα.
2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἴδε, τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία μετάγομεν. 4 Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα, καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. 17 Ἡ δὲ ἄνωθεν τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου, ὅπου ἂν ἡ ὀρμὴ τοῦ εὐθύνοντος καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ βούληται. 5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν ἀνυπόκριτος. 18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. (Geenna g1067)

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ. 8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκατάσχετον κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. 9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας. 10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρρα. Οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι. 11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; 12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἄλυκόν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. 13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. 14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. 15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. 16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. 18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; 2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. 3 αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. 4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; Ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. 5 Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει; Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατώκησεν ἐν ἡμῖν. 6 Μειζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει, Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. 7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. 8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἀγνίστατε καρδίας, δίψυχοι. 9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. 10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. 11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. Ὁ καταλαλὼν ἀδελφοῦ, καὶ

κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον ἴδου, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτῆς. καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ’ αὐτόν, **12** Εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης, ὁ δυνάμενος ἕως λάβῃ ὑετὸν πρῶτιμον καὶ ὄψιμον. σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ ὃς κρίνεις **8** Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὸν ἕτερον; **13** Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες, τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Σήμερον καὶ αὔριον πορευσώμεθα εἰς τήνδε Κυρίου ἡγγικε. **9** Μὴ στενάζετε κατ’ τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοῦ, ἕνα, καὶ ἐμπορευσώμεθα, καὶ κερδήσωμεν· ὁ κριτῆς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. **10** **14** οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον. Ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς Ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; Ἀτμὶς γὰρ ἔσται κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ καὶ προφῆτας οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. ἀφανιζομένη. **15** Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς, **11** Ἰδοῦ, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος ποιήσωμεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. **16** Νῦν δὲ Κυρίου ἴδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστι καὶ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα οἰκτίρμων. **12** Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν. **17** Εἰδότι μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινα ὅρκον· ἦτω δὲ αὐτῷ ἐστιν.

5 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς τάλαιπωρίαῖς ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. **2** Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν· **3** ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατΐεται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. **4** Ἰδοῦ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ’ ὑμῶν, κρᾶζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαῶθ εἰσεληλύθασιν. **5** Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. **6** Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν. **7** Μακροθυμήσατε οὖν,

εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. **13** Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω. Εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. **14** Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· **15** καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἁμαρτίας ἢ πεποικῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. **16** Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε. Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. **17** Ἡλίος ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσήυξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. **18** Καὶ πάλιν προσήυξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ

ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. **19** Ἀδελφοί,
ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας,
καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, **20** γινωσκέτω
ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης
ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ
καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος, απόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, **2** κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρός, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. **3** Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, **4** εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς, **5** τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. **6** Ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ εἰς δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· **8** ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπάτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιάσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. **10** Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· **11** ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. **12**

Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι. **13** Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· **14** ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· **16** διότι γέγραπται, Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. **17** Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου, **19** ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἁμνοῦ ἁμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, **21** τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. **22** Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς· **23** ἀναγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. (aīōn g165) **24** Διότι, Πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα

ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ
χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· **25** τὸ
δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τοῦτο
δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.
(aiōn g165)

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ
πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ
φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς, **2** ὡς
ἄρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον
γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε,
3 εἴπερ ἐγένευσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος
4 πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα,
ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοδοκιμασμένον,
παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, **5** καὶ
αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος
πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι
πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ
Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **6** Διότι
περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, Ἰδού, τίθημι ἐν
Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν,
ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεῦν ἐπ' αὐτῷ οὐ
μὴ κατασυχυνθῇ. **7** Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ
τοῖς πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δέ, Λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, **8** καί,
Λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου·
οἱ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες·
εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. **9** Ὑμεῖς δὲ γένος
ἐκλεκτόν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος
ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς
ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς
καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς·
10 οἱ ποτὲ οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ·
οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες. **11**
Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ
παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν

ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ
τῆς ψυχῆς· **12** τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν
ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα, ἐν
ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν,
ἐκ τῶν καλῶν ἔργων, ἐποπτεύσαντες,
δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. **13**
Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ
τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· **14**
εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις
εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ
ἀγαθοποιῶν. **15** Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν
τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· **16**
ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα
ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι Θεοῦ. **17** Πάντας τιμήσατε.
τὴν ἀδελφότητα ἀγαπήσατε. Τὸν Θεὸν
φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα τιμᾶτε. **18** Οἱ
οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ
τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς
καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.
19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνειδήσιν
Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχω ἀδίκως.
20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες
καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἀλλ' εἰ
ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε,
τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. **21** Εἰς τοῦτο γὰρ
ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ
ἡμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα
ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· **22** ὃς
ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρέθη δόλος
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· **23** ὃς λοιδορούμενος
οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχω οὐκ ἠπεῖλει,
παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· **24** ὃς
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνῆνεγκεν ἐν
τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα, ταῖς

ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ
ζήσωμεν· οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. μὴ λαλῆσαι δόλον· **11** ἐκκλινάτω ἀπὸ
25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω
ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν. **12** Ὅτι
ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

3 Ὅμοίως, αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι
τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες
ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν
ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθῇσονται,
2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν
ἀναστροφὴν ὑμῶν. **3** Ὡν ἔστω οὐχ ὁ
ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως
χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· **4**
ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος,
ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πράεος καὶ ἡσυχίου
πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
πολυτελής. **5** Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ
ἅγαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ Θεὸν
ἐκόσμου ἐαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς
ἰδίους ἀνδράσιν· **6** ὡς Σάρρα ὑπήκουσε
τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα,
ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι καὶ
μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. **7**
Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ
γνώσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ
γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ
συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ
ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. **8** Τὸ
δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς,
φιλάδελφοι, εὖσπλαγχοι, φιλόφρονες·
9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ
λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τούναντίον
δὲ εὐλογοῦντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο
ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.
10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν
ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν

ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα
αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ
Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. **13** Καὶ τίς ὁ
κακῶσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ
γένησθε; **14** Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ
δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν
μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε· **15** Κύριον
δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· ἔτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογία
παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν
ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου·
16 συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα, ἐν
ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν,
καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν
ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν. **17** Κρεῖττον
γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας. **18**
Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν
ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ὑμᾶς
προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί,
ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι, **19** ἐν ᾧ καὶ τοῖς
ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν,
20 ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ
τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε,
κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι,
τοῦτ' ἔστιν ὁκτὼ ψυχαί, διεσώθησαν δι'
ὑδατος· **21** ὁ ἀντίτυπον νῦν καὶ ἡμᾶς σώζει
βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ
συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν,
δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, **22** ὃς ἐστὶν
ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν,

ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

4 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας· **2** εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον. **3** Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τοῦ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· **4** ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· **5** οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. **6** Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροὶς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. **7** Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς· **8** πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῇ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν· **9** φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν· **10** ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ· **11** εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ὡς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰθῆ g165) **12** Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος· **13** ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε

τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιώμενοι. **14** Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. **15** Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεύς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἄλλοτριεπίσκοπος· **16** εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ. **17** Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; **18** Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῶζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; **19** Ὡστε καὶ οἱ ἀσχόντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.

5 Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός· **2** ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως· **3** μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. **4** Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. **5** Ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. **6** Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ

τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς
ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, **7** πᾶσαν τὴν μέριμναν
ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ’ αὐτόν, ὅτι αὐτῷ
μέλει περὶ ὑμῶν. **8** Νήψατε, γρηγορήσατε·
ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων
ὠρυόμενος, περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ·
9 ὃ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες
τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ
ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. **10** Ὁ
δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς
εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσαι
ὑμᾶς, στηρίζει, σθενώσκει, θεμελιώσκει.
(*aiōnios g166*) **11** Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
(*aiōn g165*) **12** Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ
πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι’ ὀλίγων
ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν
ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς
ἣν ἐστήκατε. **13** Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν
Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱός
μου. **14** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Πετρου Β΄

1 Συμεὼν Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς· **4** δι' ὧν τὰ τίμια ἡμῖν καὶ μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδῶρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. **5** Καὶ αὐτὸ τοῦτο δέ, σπουδὴν πασαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, **6** ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, **7** ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. **8** Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν. **9** Ὡς γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶ, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. **10** Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε· **11** οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ ἕσδοτος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. (aiðnios g166) **12** Διὸ οὐκ ἀμελήσω αἰ

ὕμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδόμενος, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. **13** Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει· **14** εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. **15** Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. **16** Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. **17** Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύτης ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα· **18** καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. **19** Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὥς λύχνῳ φαίνοντι ἐν ἀσχημῶ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· **20** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίᾳς ἐπιλύσεως οὐ γίνεται. **21** Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἄγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὥς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες

ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. **2** Καὶ τρυφὴν, σπῖλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευαχούμενοι ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ὑμῖν, **14** ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς βλασφημηθήσεται. **3** Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται· δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἄργεῖ, καὶ ἡ γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. **4** Εἰ γὰρ κατάρας τέκνα· **15** καταλιπόντες εὐθεῖαν ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας ὁδῶ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους· **(Tartaroῦ ἀδικίας ἠγάπησεν, 16** ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν **g5020)** **5** καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. **17** Οὗτοί ἐπάξας· **6** καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς· **7** αἰῶνα τετήρηται. **(questioned)** **18** Ὑπέρογκα καὶ δίκαιον Λώτ, καταπονούμενον ὑπὸ τῆς γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι, δελεάζουσιν τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς, ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἀσελγείαις, τοὺς ἐρρύσατο· **8** βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἀναστρεφόμενους, **19** ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες ἐβασάνιζεν· **9** οἷδε Κύριος εὐσεβεῖς τῆς φθορᾶς ᾧ γάρ τις ἡττηται, τοῦτῳ καὶ ἐκ πειρασμοῦ ρύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς δεδούλωται. **20** Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν· **10** μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦτοις μiasμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν καταφρονούντας. Τολμηταί, αὐθάδεις, αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων. **21** δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες· **11** Κρεῖττον γὰρ ἢν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι ὅπου ἄγγελοι, ἰσχυὶ καὶ δυνάμει μείζονες τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς Κυρίῳ βλάβημον κρίσιν. **12** Οὗτοι δέ, ἀγίας ἐντολῆς, **22** Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ γεγεννημένα εἰς τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, Κύων ἐπιστρέψας ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἄγνοοῦσι ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ὅς λουσαμένη εἰς βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν κύλισμα βορβόρου.

καταφθαρήσονται, **13** κομιούμενοι μισθὸν **3** Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν ἀδικίας, ἡδονὴν ἠγοούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν

ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῇ διάνοιαν, **2** δὲ οὐρανούς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ
 μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς
 ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν δικαιοσύνη κατοικεῖ. **14** Διό, ἀγαπητοί,
 ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου καὶ ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι
 σωτήρος· **3** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ.
 ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν **15** Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν
 ἐμπαίκεται, κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν σωτηρίαν ἠγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς
 πορευόμενοι, **4** καὶ λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ἡ ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ
 ἐπαγγελίᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ; Ἀφ' ἧς δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν· **16** ὡς καὶ
 γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς
 διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. **5** Λανθάνει περὶ τούτων· ἐν οἷς ἐστὶ δυσνόητά τινα,
 γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν,
 ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν
 ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ, **6** ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. **17** Ὑμεῖς οὖν,
 δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεῖς ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα
 ἀπώλετο· **7** οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ μὴ, τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες,
 τῷ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. **18** Αὐξάνετε
 πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. **8** Ἐν δὲ καὶ σωτήρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα
 τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν. (αἰθῆ
 μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ **g165)**
 χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. **9** Οὐ βραδύνει ὁ
 Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυτῆτα
 ἡγοῦνται· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ
 βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας
 εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. **10** Ἦξει δὲ ἡ
 ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί, ἐν ἧ οἱ
 οὐρανοὶ ῥοιζήδον παρελεύσονται, στοιχεῖα
 δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ
 ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται. **11** Τούτων οὖν
 πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν
 ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις,
12 προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν
 παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι'
 ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ
 στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται; **13** Καινοὺς

Ιωαννου Α΄

1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. **2** Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν. (aīōnios g166) **3** Ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **4** καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. **5** Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. **6** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· **7** ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. **8** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. **9** Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρισῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. **10** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα Γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν μὴ ἁμάρτητε. Καὶ ἐὰν τις ἁμάρτη, πατέρα. **14** Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι

παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· **2** καὶ αὐτὸς ἴλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. **3** Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **4** Ὁ λέγων, Ἐγνώκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· **5** ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν· **6** Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν. **7** Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. **8** Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. **9** Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. **10** Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **11** Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.

ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγραψα ὑμῖν, πλανώντων ὑμᾶς. 27 Καὶ ὑμεῖς, τὸ κρίσμα νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε, καὶ ὁ λόγος ὁ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. 15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, τὸ αὐτὸ κρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ. 16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκός, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστὶ. 17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165)

18 Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. 19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. 20 Καὶ ὑμεῖς κρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα. 21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. 22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. 23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. 24 Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐάν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (αἰθῆnios g166) 26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν

3 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι ἐάν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐστι. 3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι. 4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. 5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. 6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. 7 Τεκνία, μηδεὶς πλανᾷτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. 8 ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. 9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ

ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, 22 καὶ ὁ Θεοῦ γεγέννηται. 10 Ἐν τούτῳ φανερά· ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἐστὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἄρεστὰ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. 23 Καὶ αὕτη οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεῦσωμεν τῷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. 12 οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ ἐντολῆς. 24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν αὐτοῦ. Καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ τοῦ πνεύματος οὐ ἡμῖν ἔδωκεν.

4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφηταὶ ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. 2 Ἐν τούτῳ γινώσκεται τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ. 3 καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. 4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. 5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. 7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. 8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν

οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. **9** Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. **10** Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. **11** Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. **12** Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. **13** Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. **14** Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. **15** Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. **16** Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει. **17** Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἔσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. **18** Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. **19** Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. **20** Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν

ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; **21** Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **2** Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **3** Αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. **4** Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικῆσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. **5** Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; **6** Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι. Καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. **7** Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, **8** τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. **9** Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **10** Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. (aīōnios g166) **12** Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. **13** Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. (aīōnios g166) **14** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν· **15** καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν παρ' αὐτοῦ. **16** Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. **17** Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστὶ· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. **18** Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. **19** Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. **20** Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ζωὴ αἰώνιος. (aīōnios g166) **21** Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

Ιωαννου Β΄

1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, **2** διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· (aiōn g165) **3** ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. **4** Ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. **5** Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὥς ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. **7** Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί. Οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **8** Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. **9** Πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. **10** Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· **11** ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. **12** Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου

καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. **13** Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς, Ἀμὴν.

Ιωαννου Γ΄

σοι. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

1 Ὁ πρεσβύτερος Γαΐω τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχὴ. **3** Ἐχάρην γὰρ λίαν, ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. **5** Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους, **6** οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ. **7** Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξηλθον μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. **8** Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακε τὸν Θεόν. **12** Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν. **13** Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι· **14** ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη

Ιουδα

1 Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις, κλητοῖς· **2** ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. **3** Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. **4** Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. **5** Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος, λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν. **6** Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. (aidios g126) **7** Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. (aiōnios g166) **8** Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. **9** Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας,

ἀλλ' εἶπεν, Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. **10** Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασι βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. **11** Οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. **12** Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι· δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα· **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. (aiōn g165) **14** Προεφίητευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδάμ Ἐνῶχ, λέγων, Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐλέγξει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἡσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. **16** Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. **17** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· **18** ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. **19** Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **20** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες

ἐαυτοὺς, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ προσευχόμενοι,
21 ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε,
προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aīōnios
g166) 22 Καὶ οὐς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι
23 οὐς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ πυρὸς
ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς
σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. 24 Τῷ δὲ
δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταιστους,
καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ
ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, 25 μόνῳ σοφῷ
Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη,
κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (aīōn g165)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, **2** ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδε. **3** Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. **4** Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων, ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ· **5** καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλείων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, **6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ—αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (aiōn g165) **7** Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναί, ἀμήν. **8** Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. **9** Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ κοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ

Χριστοῦ. **10** Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος **11** λεγούσης, Ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν. **12** Καὶ ἐκεῖ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ. Καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυσμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν. **14** Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαί, καὶ ὡς ἔριον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός· **15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· **16** καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ἀστέρας ἑπτὰ· καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. **17** Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσον πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός. Καὶ ἔθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ, λέγων, Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος **18** καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδοὺ, ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ἔχω τὰς κλεῖδας τοῦ Θανάτου καὶ τοῦ Ἀἵδου.

(aiōn g165, Hadēs g86) **19** Γράψον οὖν ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσι καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. **20** Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῖς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν

ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσί.

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· **2** Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνη βασιλεύσαι κακοὺς, καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους εἶναι καὶ οὐκ εἰσί, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· **3** καὶ ὑπομονὴν ἔχεις καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἐκοπίσας. **4** Ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. **5** Μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας, καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησης. **6** Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ καγὼ μισῶ. **7** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστίν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου. **8** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν· **9** Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν—ἀλλὰ πλούσιος εἶ—καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. **10** Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παθεῖν· ἰδοὺ δὴ, μέλλει βαλεῖν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμέρας δέκα. Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. **12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν· **13** Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ. **14** Ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδαξε τὸν Βαλακ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι. **15** Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. **16** Μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. **17** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. **18** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· **19** Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. **20** Ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφεῖς τὴν γυναῖκά σου Ἰεζάβελ, ἣ λέγει ἑαυτὴν προφῆτιν καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ

τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ εἰδωλόθута. **21** Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν. **5** Ὁ νικῶν, ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. **22** Ἰδοὺ, βάλλω οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς. **23** καὶ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ. Καὶ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. **6** Ὁ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω ταῖς ἐκκλησίαις. **7** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. **24** Ὑμῖν δὲ ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες τοῦ Δαυὶδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ, ὡς αὐτὴν εἰ μὴ ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει· λέγουσιν· οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος, **8** Οἶδά σου τὰ ἔργα—ἰδοὺ, δέδωκα ἐνώπιόν **25** πλὴν ὁ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν σου θύραν ἀνεωγμένην, ἣν οὐδεὶς δύναται ἥξω. **26** Καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι κλεῖσαι αὐτήν—ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, **27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ἡρνήσω τὸ ὄνομά μου. **9** Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ ῥάβδῳ σιδηρᾶ· ὡς τὰ σκευὴ τὰ κεραμικὰ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν λεγόντων συντριβήσεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ πατρὸς μου. **28** Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα ψεύδονται—ἰδοὺ, ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξωσι τὸν πρωῒνόν. **29** Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ γνῶσιν ὅτι ἡγάπησά σε. **10** Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. **12** Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἰερουσαλὴμ ἣ καταβαίνει ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις καὶ ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. **2** Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλες ἀποβάλλειν, οὐ γὰρ εὗρήκᾳ σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μου. **3** Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἥξω ἐπὶ σὲ ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ ποίαν ὥραν ἥξω ἐπὶ σέ. **4** Ἀλλ' ὀλίγα ἔχεις

τὸ καινόν. **13** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. **14** Καὶ θρόνον καθήμενος, **3** ὅμοιος ὁράσει λίθῳ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ, καὶ ἴρις κυκλόθεν γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ τοῦ θρόνου ὁμοίως ὄρασις σμαραγδίνων. πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως **4** Κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι τοῦ Θεοῦ· **15** Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους τοὺς ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, ἧς ἢ ζεστός. **16** Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ καὶ οὐ ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. **17** Ὅτι λέγεις, **5** Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ Πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου ταλαίπωρος καὶ ὁ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ αὐτοῦ, αἵ εἰσιν ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ· τυφλὸς καὶ γυμνός, **18** συμβουλεύω σοι **6** καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ἀγοράσαι χρυσίον παρ' ἐμοῦ πεπωρωμένον ὑαλίνῃ ὁμοίᾳ κρυστάλλῳ. Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκὰ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλῦριον ἵνα **7** Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ ἐγγρίση τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. **19** τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ ἔγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· τρίτον ζῶον ἔχον πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον. **20** Ἰδοὺ, τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ· ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις **8** καὶ τέσσαρα ζῶα, ἔν καθ' ἓν ἔχον ἀνὰ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν πτέρυγας ἑξ, κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ ὀφθαλμῶν. Καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. ἡμέρας καὶ νυκτός, λέγοντες, Ἄγιος, ἅγιος, **21** Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. **9** Καὶ ὅταν δῶσι ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν αὐτοῦ. **22** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, θύρα ἀνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων, Ἀνάβα ὦδε, καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. **2** Εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι, καὶ ἰδοὺ,

ὁ ἅγιος, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. **2** Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Τίς ἄξιός ἐστιν ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; **3** Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **4** Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολὺ ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **5** Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι, Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυὶδ, ὁ ἀνοίγων τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. **6** Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἐστηκὸς ὡς ἐσφαγμένος, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, ἃ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ ἀποστελλόμενα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. **7** Καὶ ἤλθε καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. **8** Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἁρνίου, ἔχοντες ἑκάστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμουσὰς θυμιαμάτων, αἱ εἰσι προσευχαὶ τῶν ἁγίων. **9** Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες, Ὁ ἅγιος εἰ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ

λαοῦ καὶ ἔθνους, **10** καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ, Ὁ ἅγιός ἐστι τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. **13** Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐστί, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς—πάντας ἤκουσα λέγοντας, Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἁρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν· **(aiōn g165)** **14** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα λέγοντα τὸ ἀμήν. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν.

6 Καὶ εἶδον ὅτι ἤνοιξε τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς φωνὴ βροντῆς, Ἐρχου καὶ ἴδε. **2** Καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. **3** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος, Ἐρχου. **4** Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ’ αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. **5** Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος, Ἐρχου καὶ ἴδε. Καὶ ἰδοὺ, ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος

ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 6 καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ
καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος
ζώων λέγουσαν, Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, ἔκρυσαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς
καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ τὰς πέτρας τῶν ὀρέων. 16 Καὶ λέγουσι
ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης. 7 Καὶ ὅτε τοῖς ὅρεσι καὶ ταῖς πέτραις, Πέσσετε ἐφ'
ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου
τοῦ τετάρτου ζώου λέγοντος, Ἔρχου καὶ ἴδε. τοῦ καθημένου ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀπὸ τῆς
8 Καὶ ἰδοὺ, ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ὀργῆς τοῦ ἄρνιου, 17 ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ
ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος, καὶ ὁ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ τίς δύναται
Ἄιδης ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ σταθῆναι;
ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς ἀποκτεῖναι 7 Καὶ μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους
ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς
ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. (Hades g86) 9 Καὶ γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους
ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς
ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ τι δένδρον.
ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ 2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα
τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἄρνιου ἣν εἶχον. 10 Καὶ ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα
ἔκραξαν φωνὴν μεγάλην, λέγοντες, Ἔως Θεοῦ ζῶντος. Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ
πότε, ὁ δεσπότης, ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς
κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; 11 Καὶ ἐδόθη 3 λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε
αὐτοῖς στολὴ λευκή, καὶ ἔρρέθη αὐτοῖς ἵνα τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρισ οὐ
ἀναπαύσονται ἕτι χρόνον, ἕως πληρώσωσι σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 4 Καὶ ἤκουσα
αὐτῶν καὶ οἱ μέλλοντες ἀποκτενεσθαι ὡς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν
καὶ αὐτοί. 12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν καὶ τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες,
σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμός μέγας ἐσφραγισμένων ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν
ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος μέλας ἐγένετο ὡς Ἰσραὴλ· 5 ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες
ὡς αἶμα, 13 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ῥουβὶμ δώδεκα
ἔπесον εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βαλοῦσα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,
τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου 6 ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ
σειομένη. 14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ
ὡς βιβλίον ἐλισσόμενος, καὶ πᾶν ὅρος καὶ φυλῆς Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες, 7 ἐκ
νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. 8 ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς
15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ
δώδεκα χιλιάδες, 8 ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν

δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα καὶ ὁδηγεῖ αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων, χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν δώδεκα καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν χιλιάδες ἐσφραγισμένα. **9** Μετὰ ταῦτα ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

εἶδον, καὶ ἰδοὺ, ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἄρνιου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. **10** Καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ τῷ ἄρνιῳ. **11** Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, **12** λέγοντες, Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (αἰὼν g165) **13** Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι, Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἰσὶ καὶ πόθεν ἦλθον; **14** Καὶ εἶπον αὐτῷ, Κύριέ μου, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἄρνιου. **15** Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. **16** Οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδ' οὐ μὴ πέση ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα· **17** ὅτι τὸ ἄρνιον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμαίνει αὐτούς,

8 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμῳρίον. **2** Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήकाσι, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. **3** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. **4** Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **5** Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. **6** Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι. **7** Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. **8** Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, **9** καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη. **10** Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ

τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν τῶν ὑδάτων. **11** Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ λέγεται ὁ Ἄψινθος, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον εὐρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀποθανεῖν καὶ φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι θάνατος. **7** Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἐπικράνθησαν. **12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν χρυσοῖ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν ἀνθρώπων. **8** Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας καὶ τὸ τρίτον αὐτῆς μὴ φάνη ἡ ἡμέρα, καὶ γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς ἡ νύξ ὁμοίως. **13** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα λεόντων ἦσαν. **9** Καὶ εἶχον θώρακας ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ, Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. **10** Καὶ λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἐξουσίαν ἔχουσι

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. **(Abyssos g12)** **2** Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. **(Abyssos**

g12) **3** Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. **4** Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **5** Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε, καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου ὅταν παῖσῃ ἄνθρωπον. **6** Καὶ

τοῦ ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε, **11** ἔχουσαι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀββαδὼν, ἐν δὲ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. **(Abyssos g12)** **12** Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν. Ἰδοὺ, ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. **13** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ **14** λέγοντος τῷ ἔκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. **15** Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. **16** Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππου μυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. **17** Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν

τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, αἱ ἐπτὰ βρονταί, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν, καὶ θειῶδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταί, κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων καὶ μὴ αὐτὰ γράψης. **5** Καὶ ὁ ἄγγελος ὄν αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ θείων. **18** Ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων τῆς γῆς ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸν οὐρανὸν **6** καὶ ὥμοσε τῷ ζῶντι ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε θεοῦ τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν αὐτῶν. **19** Ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶ καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, (αἰὼν αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφειν, **g165**) **7** ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι. ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, **20** Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἳ οὐκ καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, ὡς εὐηγγέλισε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν προφῆτας. **8** Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ καὶ καὶ τὰ εἶδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ λέγουσα, Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλιδάριον τὸ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ ἀνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ οὔτε βλέπειν δύναται οὔτε ἀκούειν οὔτε ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. περιπατεῖν. **21** καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν **9** Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον λέγων φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῷ δοῦναι μοι τὸ βιβλιδάριον. Καὶ λέγει αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ μοι, Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν. σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. **10** Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. **11** Καὶ λέγουσί μοι, Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἐπὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

10 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός, **2** καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον ἀνεωγμένον. Καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς, **3** καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται. Καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. **4** Καὶ ὅτε ἐλάλησαν **11** Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων, Ὑγειρε καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **2** Καὶ τὴν αὐλὴν

τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω καὶ μὴ εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι, τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας ἔπενεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. τεσσαράκοντα καὶ δύο. **3** Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ **12** Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύουσιν ἡμέρας οὐρανοῦ λέγουσαν αὐτοῖς, Ἀνάβητε ὧδε. χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα, περιβεβλημένοι Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ σάκκῳ. **4** Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἑλαῖαι καὶ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῆς αὐτῶν. **13** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο γῆς ἐστῶτες. **5** Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος ἔπενεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ, καὶ καὶ εἴ τις θέλει αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **6** Οὗτοι ἔχουσι τὸν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. **14** Ἡ οὐαὶ οὐρανὸν ἐξουσίαν κλεῖσαι, ἵνα μὴ ὑετὸς ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη, ἰδοὺ, βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν, ἔρχεται ταχύ. **15** Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγοντες, Ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ **7** Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165) **16** Καὶ οἱ ποιήσῃ μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσῃ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. (Abyssos g12) τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, οἱ κάθηνται ἐπὶ τοὺς **8** Καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας θρόνους αὐτῶν, ἔπενεν ἐπὶ τὰ πρόσωπα τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, **17** πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου λέγοντες, Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ καὶ ὁ Κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. **9** Καὶ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ εἰληφας τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὸ πτώμα αὐτῶν ἐβασίλευσας. **18** Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, ἡμέρας τρεῖς ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήμα. **10** Καὶ νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφρανθήσονται καὶ δῶρα ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά δώσουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας **19** Καὶ ἠνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐρανῷ, καὶ ὥφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης

τοῦ Κυρίου ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ χάλαζα μεγάλη.

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα, **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἔκραζεν ὠδίνουσα καὶ βασιανιζομένη τεκεῖν. **3** Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ, δράκων πυρὸς μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα. **4** Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. Καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκη τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. **5** Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. **6** Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ ἐκτρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. **7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ πολεμήσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. Καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, **8** καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὑρέθη αὐτῷ ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. **9** Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος καὶ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην—ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **10** Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν, Ἄρτι

ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. **12** Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσῃ, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. **13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίδωξε τὴν γυναικί ἥτις ἔτεκε τὸν ἄρρενα. **14** Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπως τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. **15** Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφης ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. **16** Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῇ τῇ γυναικί, καὶ ἠνοιξεν ἡ γῇ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **17** Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ

ὀνόματα βλασφημίας— 2 καὶ τὸ θηρίον ὃ πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ἐποίει τὴν εἶδον ἣν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων ἑθεραπεύθῃ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ **13** Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, καὶ πῦρ ἵνα καὶ ἐξουσίαν μεγάλην— 3 καὶ μίαν ἐκ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνει ἐπὶ τὴν γῆν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὥσπερ ἐσφαγμένην ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. **14** Καὶ πλανᾷ τοὺς εἰς θάνατον. Καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου ἐμοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ αὐτοῦ ἑθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου. **4** Καὶ προσεκύνησαν θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς τῷ δράκοντι τῷ δεδοκῶτι τὴν ἐξουσίαν ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃ εἶχε πληγὴν καὶ τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, ἔζησεν ἀπὸ τῆς μαχαίρας. **15** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ λέγοντες, Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; Τίς δυνατὸς πνεῦμα δοῦναι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα πολεμῇσαι μετ’ αὐτοῦ; **5** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ ποιήσῃ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίαν, ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι θηρίου ἀποκτανθῶσι. **16** Καὶ ποιεῖ πάντας, μῆνας τεσσαράκοντα δύο. **6** Καὶ ἤνοιξε τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσωσιν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτοῖς χαράγματα ἐπὶ χεῖρὸς αὐτῶν τῆς σκηνοῦντας. **7** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι δεξιᾶς ἡ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, **17** καὶ ἵνα πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι μὴ τις δύναται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος. τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. **18** Ὡδε ἡ **8** Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται ἀριθμὸν τοῦ θηρίου, ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἐστίν· ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς’.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, τὸ ἀρνίον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ’ αὐτοῦ ἀριθμὸς ρμδ’ χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **2** Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἡκουσα ὡς κιθαρῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις

αὐτῶν. **3** Καὶ ἄδουσιν ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσαρῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ῥμδ' χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. **4** Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν, παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἄρνίῳ ὅπου ἐὰν ὑπάγῃ. Οὗτοι ὑπὸ Ἰησοῦ οὐρανοῦ λεγοῦσης, Γράψον· Μακάριοι οἱ ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἄρνίῳ. **5** Καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ψεῦδος, ἅμωμοι γάρ εἰσι. **6** Καὶ εἶδον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν, **(αἰθῆρ g166)** **7** λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Φοβήθητε τὸν Κύριον καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε αὐτὸν τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. **8** ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **16** Καὶ ἔβαλεν Καὶ ἄλλος δεῦτερος ἄγγελος ἠκολούθησε λέγων, Ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη· ἐκ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. **17** Καὶ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ πεπότικε πάντα τὰ ἔθνη. **9** Καὶ ἄλλος ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ὁξὺ. **18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ θηρίου καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει πυρός, καὶ ἐφώνησεν ἐν κραυγῇ μεγάλῃ τῷ χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὁξὺ, λέγων, Πέμψον τὴν χεῖρα αὐτοῦ, **10** καὶ αὐτὸς πίεται σου τὸ δρέπανον τὸ ὁξὺ καὶ τρύγησον τοὺς ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ βότρυα τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασεν κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ἡ σταφυλὴ τῆς γῆς. **19** Καὶ ἐξέβαλεν ὁ ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ θεῖω ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ

τὸν μέγαν. **20** Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἐπτα πληγαὶ τῶν ἐπτα ἀγγέλων. ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν· ἀγγέλους ἐπτα ἔχοντας πληγὰς ἐπτα τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτετέλεσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ. **2** Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας τὰς κιθάρας τοῦ Θεοῦ. **3** Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως δούλου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἁρνίου, λέγοντες, Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν. **4** Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; Ὅτι μόνος ἅγιος, ὅτι πάντες ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανέρωθησαν. **5** Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, **6** καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐπτα ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἐπτα πληγὰς, οἱ ἦσαν ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς. **7** Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἐπτα ἀγγέλοις ἐπτα φιάλας χρυσαῖς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἰθῆ γ165) **8** Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο

16 Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς λεγούσης τοῖς ἐπτα ἀγγέλοις, Ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἐπτα φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν. **2** Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. **3** Καὶ ὁ δευτέρος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσῃ. **4** Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, καὶ ἐγένετο αἷμα. **5** Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος, Δίκαιος εἶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας· **6** ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοί εἰσι. **7** Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος, Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου. **8** Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι ἐν πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους. **9** Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. **10** Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου, καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη. Καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, **11** καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων

αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. **12** Καὶ ὁ ἔκτος ἐξέχεεν αὐτοῦ τὴν φιάλην ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν Εὐφράτην, καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου. **13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα ἀκάθαρτα τρία ὡς βάτραχοι· **14** εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. **15** Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. **16** Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραῖστὶ Μαγεδών. **17** Καὶ ὁ ἑβδομος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄέρα, καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα, Γέγονε. **18** Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ σεισμὸς μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμὸς οὕτω μέγας. **19** Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον. Καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. **20** Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν. **21** Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ

ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὕτη σφόδρα.

17 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων, Δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν, **2** μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς. **3** Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι. Καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον τὸ κόκκινον γέμον ὀνόματα βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. **4** Καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας τῆς γῆς, **5** καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. **6** Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα. **7** Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος, Διὰ τί ἐθαύμασας; Ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα. **8** Τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν. Καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τοῦ

βιβλίου τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, **18** Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον βλεπόντων ὅτι ἦν τὸ θηρίον, καὶ οὐκ ἔστι, καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα καὶ παρέσται. **(Abyssos g12)** **9** Ὡδε ὁ νοῦς ὁ ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ ἔχων σοφίαν· αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ἑπτὰ ὄρη τῆς δόξης αὐτοῦ. **2** Καὶ ἔκραξεν ἰσχυρᾶ εἰσὶν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν. **10** φωνῇ, λέγων, Ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, Καὶ βασιλεῖς εἰσὶν ἑπτὰ· οἱ πέντε ἔπεσον, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων καὶ ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπὼ ἦλθε, καὶ ὅταν φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ ἔλθῃ ὀλίγον δεῖ αὐτὸν μεῖναι. **11** Καὶ τὸ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ οὗτος ὄγδοός μεμισημένον· **3** ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ ἔστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἔστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν τῆς πορνείας αὐτῆς πεπτῶκασιν πάντα τὰ ὑπάγει. **12** Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς βασιλεῖς εἰσὶν, οἵτινες βασιλείαν οὐπὼ ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν. ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου. **13** **4** Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Οὔτοι μίαν ἔχουσι γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν λέγουσαν, Ἐξελθε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα καὶ ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδώσιν. μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, **14** Οὔτοι μετὰ τοῦ ἄρνιου πολεμήσουσι, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε· **5** καὶ τὸ ἄρνιον νικήσει αὐτούς, ὅτι Κύριος ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι κυρίων ἔστι καὶ Βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν αὐτῆς μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. **6** Ἀπόδοτε **15** Καὶ λέγει μοι, Τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκε, καὶ διπλώσατε πόρνην κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ καὶ τὰ διπλᾶ, ὡς καὶ αὐτὴ, καὶ κατὰ τὰ ἔργα ἔθνη καὶ γλῶσσαι. **16** Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτῆς ἐν τῷ ποτηρίῳ αὐτῆς ᾧ ἐκέρασε, ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὔτοι μισήσουσι κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν. **7** Ὅσα ἐδόξασεν τὴν πόρνην, καὶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ ἐστρηνιάσῃ, τοσοῦτον δότε αὐτῇ αὐτὴν καὶ γυμνὴν ποιήσουσιν αὐτήν, καὶ βασανισμόν καὶ πένθος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται καὶ αὐτὴν αὐτῆς λέγει ὅτι Κάθημαι βασίλισσα καὶ κατακαύσουσιν ἐν πυρὶ. **17** Ὁ γὰρ Θεὸς χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω. **8** ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι γνώμην μίαν αὐτῆς— θάνατος, πένθος, καὶ λιμός· καὶ ἐν καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ἄχρι τελεσθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ. **18** Καὶ ὁ Θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν. **9** Καὶ κλαύσουσι ἡ γυνὴ ἣν εἶδες ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ καὶ κόψονται ἐπ' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων ἐπὶ γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ τῆς γῆς. στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, **10** ἀπὸ μακρόθεν

ἔστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιανισμοῦ καὶ πενθοῦντες καὶ λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ αὐτῆς, λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν πάντες μεγάλη, Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾷ οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. **11** Καὶ οἱ ἔμποροι τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη. τῆς γῆς κλαύσουσι καὶ πενθήσουσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει ἄγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, οὐκέτι, **12** γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαρίτου καὶ βυσσίνου αὐτῆς. **21** Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς καὶ πορφυροῦ καὶ σηρικοῦ καὶ κοκκίνου, λίθον ὡς μύλον μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος τὴν θάλασσαν, λέγων, Οὕτως ὁρμήματι ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου βληθήσεται Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι. **22** Καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν μαρμάρου, **13** καὶ κινάμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον καὶ πρόβατα καὶ πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, κτήνη, καὶ ἵππων καὶ ραιδῶν καὶ σωμάτων, καὶ φωνῇ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. **14** Καὶ ἡ ὀπώρα ἔτι, **23** καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι αὐτὰ οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ οὐ μὴ εὕρης. **15** Οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη. **24** Καὶ ἐν πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν αὐτῇ αἵματα προφητῶν καὶ ἀγίων εὐρέθη στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιανισμοῦ καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς. αὐτῆς καὶ κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, **16** λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις. **17** ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων, καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν **18** καὶ ἔκραζον, βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες, Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; **19** Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραζον, κλαίοντες

19 Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων, Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, **2** ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις διέφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἶμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς. **3** Καὶ δεῦτερον εἶρηκεν, Ἀλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἰθῆ g165) **4** Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν

τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐπὶ λέγοντες, Ἀμήν· ἀλληλούϊα. **5** Καὶ φωνὴ ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα, Αἰνεῖτε λευκὸν καθαρόν. **15** Καὶ ἐκ τοῦ στόματος τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη, καὶ αὐτὸς μεγάλοι. **6** Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγοντες, τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. Ἀλληλούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεός **16** Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ. **7** Χαίρωμεν καὶ μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς ἀγαλλιώμεθα καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ, βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων. **17** Καὶ εἶδον ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἁρνίου, καὶ ἡ γυνὴ ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν. **8** Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἐν φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις ἵνα περιβάλῃται βύσσινον λαμπρὸν καὶ τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι, Δεῦτε, καθαρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ τῶν ἁγίων ἐστί. **9** Καὶ λέγει μοι, Γράψον· Θεοῦ, **18** ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν τοῦ ἁρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσι. **10** αὐτῶν καὶ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων τε Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ δούλων καὶ μικρῶν τε καὶ μεγάλων. **19** προσκυνῆσαι αὐτῷ. Καὶ λέγει μοι, Ὅρα Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς μὴ· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου Τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος Ἰησοῦ ἐστί τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. **11** αὐτοῦ. **20** Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ ὁ καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ μετ' αὐτοῦ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ ἰδοῦ, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθημένος ἐπ' αὐτόν καὶ μετὰ αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε αὐτόν καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. **12** καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλόξ πυρός, καὶ ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά, τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν θείῳ. (Limnē Pyr ἔχων ὀνόματα γεγραμμένα καὶ ὄνομα **g3041 g4442**) **21** Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός, ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ **13** καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον ἵππου, τῇ ἐξεληούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν Λόγος τοῦ Θεοῦ. **14** Καὶ τὰ στρατεύματα ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἄβυσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. (Abyssos g12) **2** Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη. **3** καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον καὶ ἔκλεισε καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανᾷ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Μετὰ ταῦτα δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον. (Abyssos g12) **4** Καὶ εἶδον θρόνους—καὶ ἐκάθισαν ἐπ’ αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς—καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη. **5** Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. **6** Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεῦτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ’ ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύουσιν μετ’ αὐτοῦ χίλια ἔτη. **7** Καὶ μετὰ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, **8** καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτούς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. **9** Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν

τὴν ἡγαπημένην, καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς. **10** Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ’ αὐτόν, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. **12** Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου. Καὶ βιβλία ἤνοιξαν, καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνεώχθη, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς. Καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **13** Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. (Hadēs g86) **14** Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἄιδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. Οὗτος ὁ θάνατος ὁ δευτέρος ἐστίν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** Καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

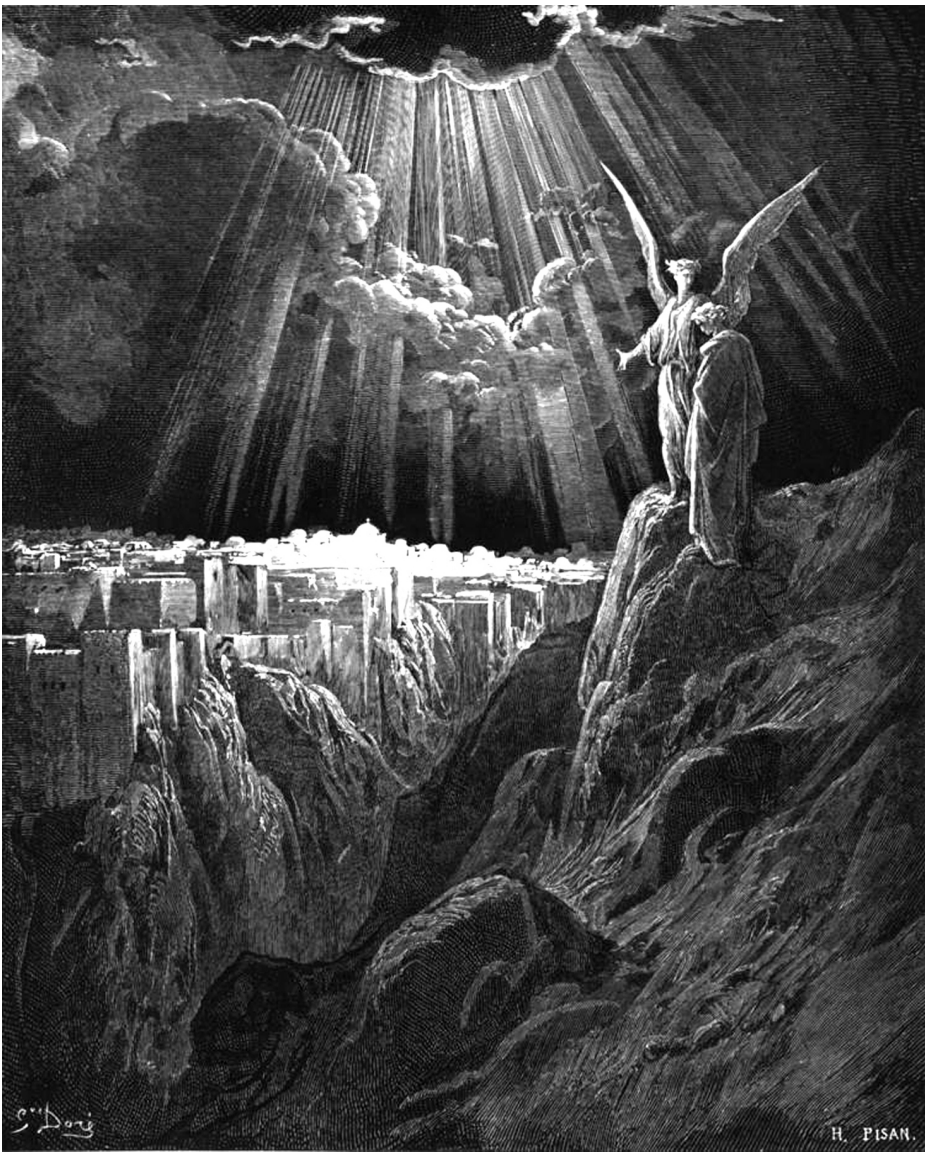
21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. **2** Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. **3** Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης, Ἴδού, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ

τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, ἐστὶν ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν υἱῶν καὶ αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰσραήλ. **13** Ἀπὸ ἀνατολῶν πυλῶνες τρεῖς, Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται. **4** Καὶ ἐξαλείψει ἀπ' καὶ ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ αὐτῶν πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν νότου πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πυλῶνες τρεῖς. **14** Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔχον θεμελίους δώδεκα καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθε. **5** Καὶ εἶπεν ὁ δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ, Ἰδοὺ, πάντα τοῦ ἁρνίου. **15** Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε καινὰ ποιῶ. Καὶ λέγει, Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ μέτρον κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσι. **6** τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ Καὶ εἶπέ μοι, Γέγονα τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, καὶ τεῖχος αὐτῆς. **16** Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω κεῖται, καὶ τὸ μήκος αὐτῆς ὅσον τὸ πλάτος. αὐτῷ ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς Καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ δωρεάν. **7** Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ ταῦτα, σταδίους δεκαδύο χιλιάδων δώδεκα· τὸ καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μήκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα μοι υἱός. **8** Τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις ἐστί. **17** Καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς ῥμδ' πηχῶν, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου. **18** Καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμάκοις καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἴασις, εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι τὸ καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρόν, ὅμοιον ὕλῳ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένην πυρὶ καθαρῷ. **19** Οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ Ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἴασις, ὁ δεῦτερος τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέταρτος φιάλας γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν σμάραγδος, **20** ὁ πέμπτος σαρδόνυξ· ὁ ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων, ἔκτος σάρδιον, ὁ ἑβδομος χρυσόλιθος, Δευρο, δείξω σοι τὴν γυναῖκα, τὴν νύμφην ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἕνατος τοπάζιον, τοῦ ἁρνίου. **10** Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἐνδέκατος ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυσος. **21** Καὶ μοι τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται· καταβαίνουσιν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τοῦ ἀνὰ εἰς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἐνὸς Θεοῦ, **11** ἔχουσιν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ὁ μαργαρίτου. Καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς χρυσίον καθαρόν, ὡς ὕελος διαυγής. **22** Καὶ λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι, **12** ἔχουσα ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστί, καὶ δώδεκα καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους τὸ ἁρνίον. **23** Καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει δεκαδύο καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν

αὐτὴ γὰρ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. **24** Καὶ **8** Κἀγὼ Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων περιπατήσουσι τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς ταῦτα. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ὅτε εἶδον, ἔπесον αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν προσκυνήσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ αὐτῷ δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. **9** Καὶ αὐτήν. **25** Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ λέγει μοι, Ὅρα μὴ σύνδουλός σου εἰμι καὶ κλεισθῶσιν ἡμέρας—νῦν γὰρ οὐκ ἔστι τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἐκεῖ— **26** καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν, ἵνα εἰσέλθωσιν. τῷ Θεῷ προσκύνησον. **10** Καὶ λέγει μοι, **27** Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ τοῦ βιβλίου τούτου, ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἐστίν. **11** Ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι. **12** Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔσται αὐτοῦ. **13** Ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. **14** Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. **15** Ἐξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωολάτραι καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. **16** Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαυὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωϊνός. **17** Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἔρχου. Καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἔρχου. Καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω· ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. **18** Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιθήσαι ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· **19** καὶ

22 Καὶ ἔδειξέ μοι ποταμὸν καθαρὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου **2** ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς. Καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ξύλον ζωῆς ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἀποδιδούς ἕκαστον τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. **3** Καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. Καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ **4** καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **5** Καὶ νῦν οὐκ ἔσται ἐκεῖ, καὶ οὐ χρεῖα λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτιεῖ αὐτούς, καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **(aiōn g165)** **6** Καὶ λέγει μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. **7** Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ. Μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς

ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου
τῆς προφητείας ταύτης, ἀφέλοι ὁ Θεὸς τὸ
μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ
τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, τῶν γεγραμμένων
ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν
ταῦτα, Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν. Ναί, ἔρχου,
Κύριε Ἰησοῦ. **21** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, εἶδον καταβαίνουσιν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης, Ἴδού, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται.

Ἀποκαλυψις Ἰωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Text-Critical/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α' 1:20
Προς Κορινθιους Α' 2:6
Προς Κορινθιους Α' 2:7
Προς Κορινθιους Α' 2:8
Προς Κορινθιους Α' 3:18
Προς Κορινθιους Α' 8:13
Προς Κορινθιους Α' 10:11
Προς Κορινθιους Β' 4:4
Προς Κορινθιους Β' 9:9
Προς Κορινθιους Β' 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιπησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α' 1:17
Προς Τιμοθεον Α' 6:17
Προς Τιμοθεον Β' 4:10
Προς Τιμοθεον Β' 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α' 1:23

Πετρον Α' 1:25
Πετρον Α' 4:11
Πετρον Α' 5:11
Πετρον Β' 3:18
Ιωαννου Α' 2:17
Ιωαννου Β' 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

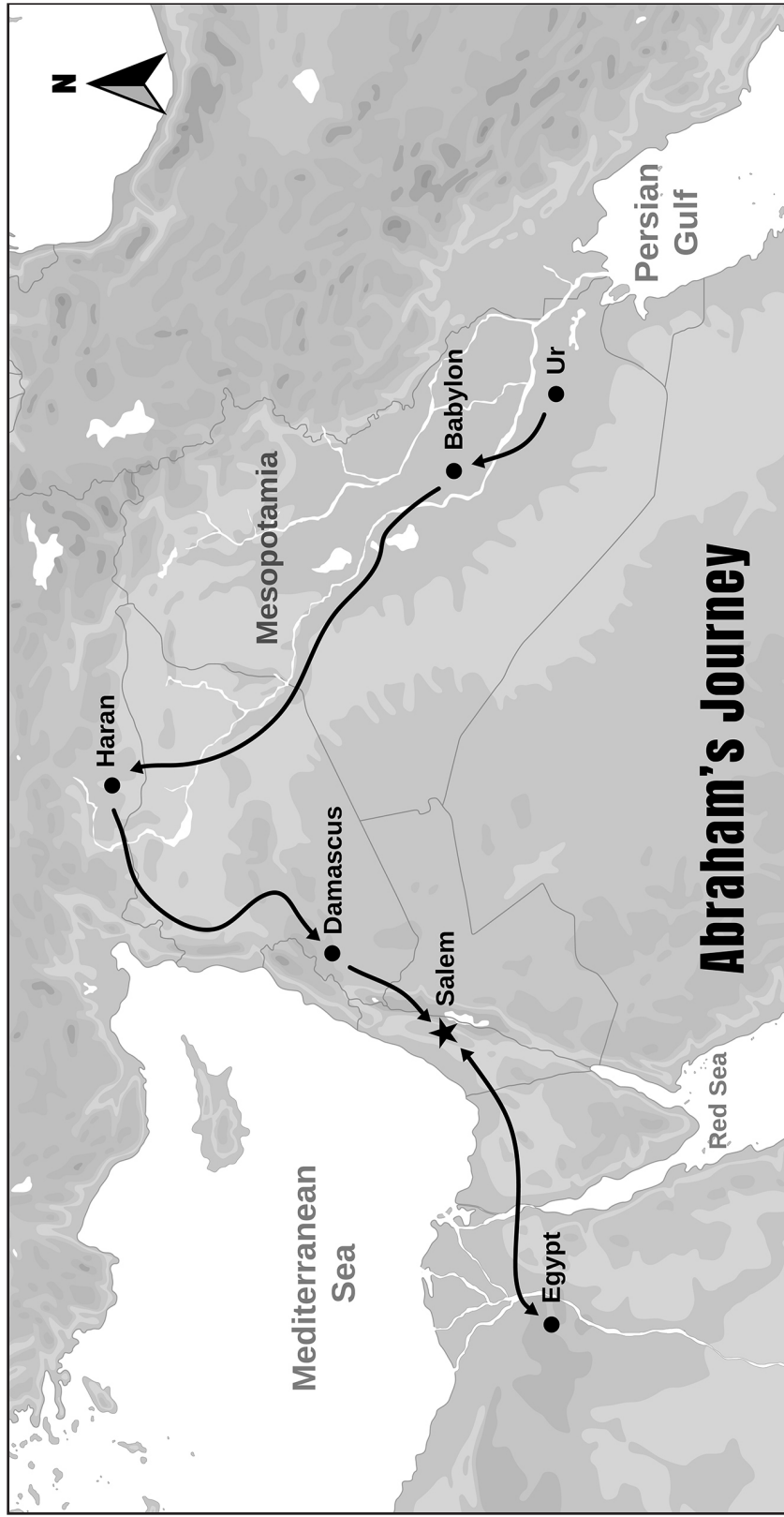
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίας 1:12
Παροιμίας 5:5
Παροιμίας 7:27
Παροιμίας 9:18
Παροιμίας 15:11
Παροιμίας 15:24
Παροιμίας 23:14
Παροιμίας 27:20
Παροιμίας 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Ασμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Ωσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνᾶς΄ 2:2
΄Αμβακούμ 2:5

Tartaroō

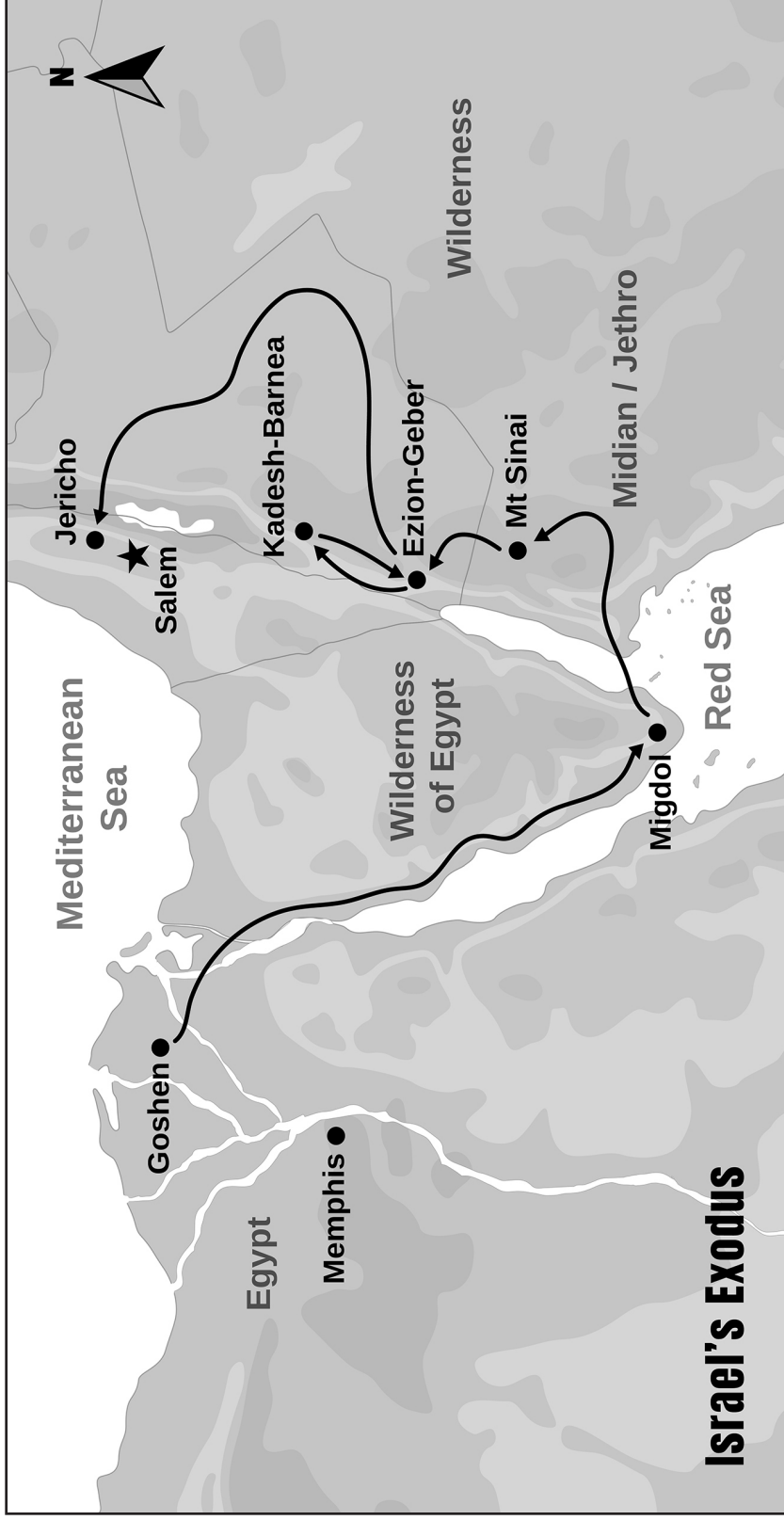
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

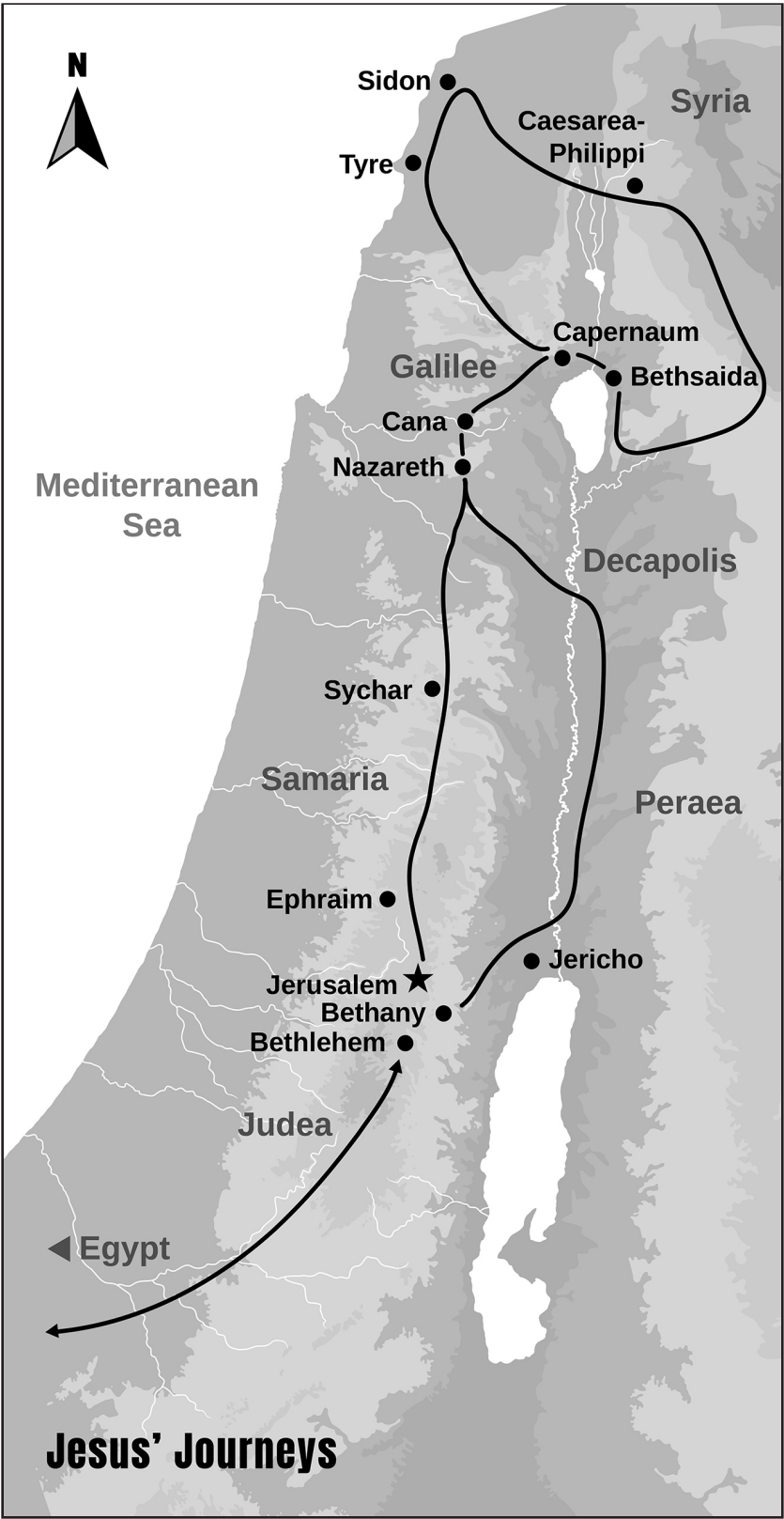
Πετρου Β΄ 2:17

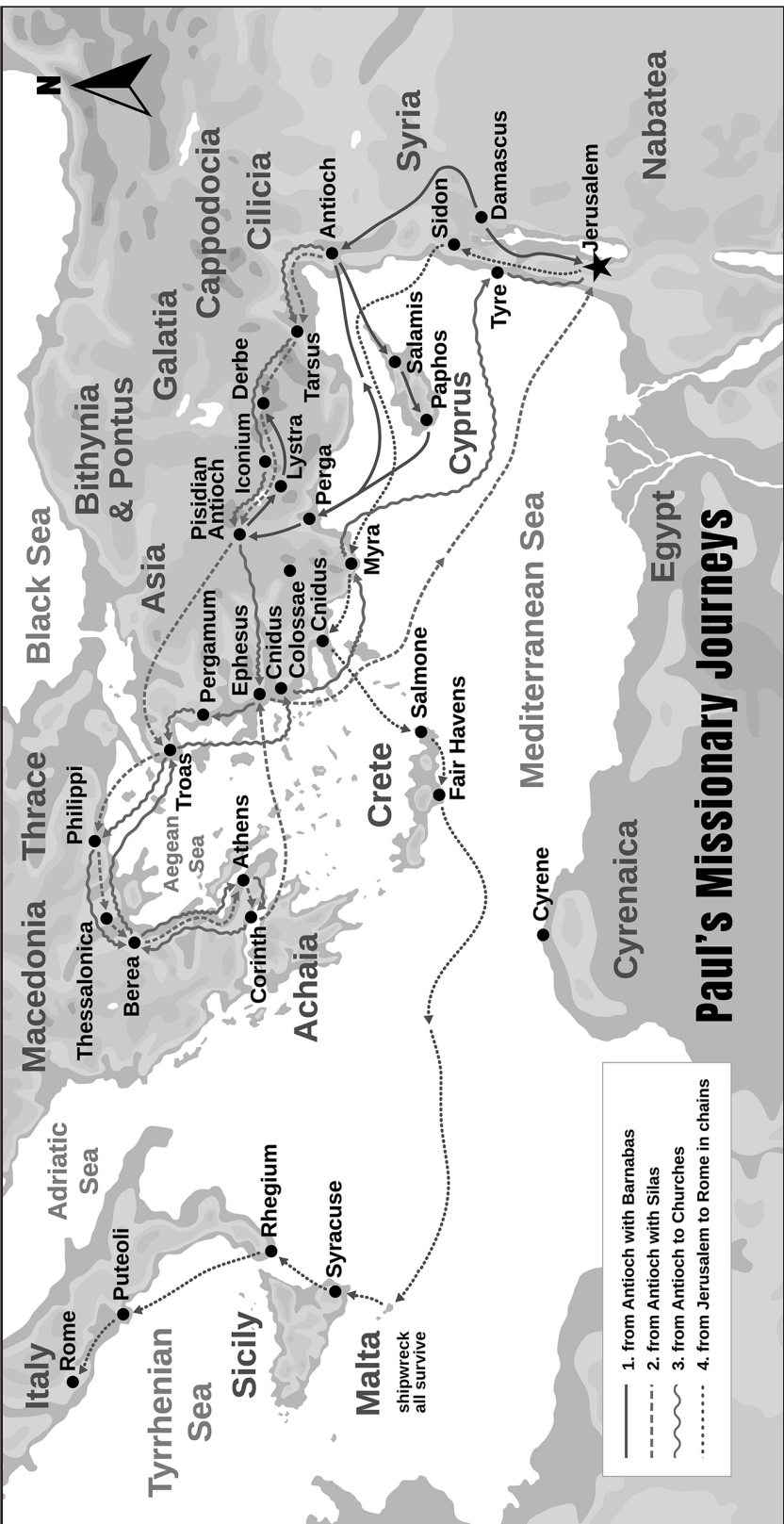
Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραίους 11:8

ὥς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραὼ τὸν λαὸν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς φυλιστιμὶ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - ᾠδὴ 13:17

Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονῆσαι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. - Κατὰ Μάρκον 10:45

Παῦλος, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀρωμαρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people**
- 1956** Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830** John Williams reaches Polynesia
- 1731** Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614** Japanese kill 40,000 Christians
- 1572** Jesuits reach Mexico
- 1517** Martin Luther leads Reformation
- 1455** Gutenberg prints first Bible
- 1323** Franciscans reach Sumatra
- 1276** Ramon Llull trains missionaries
- 1100** Crusades tarnish the church
- 1054** The Great Schism
- 997** Adalbert martyrd in Prussia
- 864** Bulgarian Prince Boris converts
- 716** Boniface reaches Germany
- 635** Alopen reaches China
- 569** Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432** Saint Patrick reaches Ireland
- 397** Carthage ratifies Bible Canon
- 341** Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325** Niceae proclaims God is Trinity
- 250** Denis reaches Paris, France
- 197** Tertullian writes Christian literature
- 70** Titus destroys the Jewish Temple
- 61** Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52** Thomas reaches Malabar, India
- 39** Peter reaches Gentile Cornelius
- 33** Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			▶		Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			▶		Romans 5:12-19	
Where are we?			▶			
					Innocence	
			Eternity Past		Creation 4004 B.C.	
▶ Who are we?	God	Father		John 10:30	Genesis 1:31	
		Son				
		Holy Spirit				
	Mankind	Living		Genesis 1:1	God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Deceased believing				
		Deceased unbelieving				
	Angels	Holy			No Creation No people	Genesis 1:31
		Imprisoned				
		Fugitive				
		First Beast				
		False Prophet				
		Satan				
Why are we?			▶		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses’ Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God’s perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God’s command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. - Κατὰ Ματθαῖον 28:19

